

Prologus in parte 3 secundā de vita san ctorū patrū.

I Ere mōm quis dubit
et meritis stare scōn
borz. scz quoz in bzo
lumie vita pfulget. q
oēm luxurie notā tota
mēte fugiet. mōoq
elicto beremī vasta se
creta rimānē. ibz p terribles rupes et for
midolos antris excubātes. nec esurīt nec
litūt. qz dextera dei sustentat et pscit eos.
Hoz meritis subleuerz. hoz supplicatōibz
pctōz ventā merearās. mi dñs fidose. **N**ō
ergo signas simplicitātē et impolitos ser
mones. nec em op̄ est dñne doctrine sōbpi
stice et eloquēter signare fñdes. sed suade
re mētes boim in fide et opibz vītatis. Ex
ptibz nāqz scōz ptiarchaz et pbtaz. id ē
abrabā. ylaac. et iacob. moyli. et hētie. et iō
bānis iō descripta est fides et puersatio. nī
tm̄ vtillos glificaret quos certe de? glifis
cauerat et in regno suo gliosos bēbat. fz et
legentibz posteris pferrent vītatis doctri
nam et exempla salutis.

Finis prologus.

Incipiunt adhorta tiones scōz pēm pfectioñez monachorū ceteri quoqz subsequētes libelli quos d̄ gre co in latinum transtulit sanctus Hieronim mus cardinalis p̄biter.

Oridam scōz seniorz pēm i
terrogantibz se monachis d
cā abstinentie dixit. Optet
filioli vt odio bēam omnē
requiē pñtis vite. siue tele
statōes corpēas ac ventris suauitatē et ho
norem ab hominibz non requiramus. et da
bit nobis dñs ihesus celestes honores et re
quiē in vita eterna glōsamqz leticiā cum
angelis suis. Idē aut senior dixit. Quia
naturaliter inest hoc esurire. optet sumere
cibū ad necessitatē corporis sustentādā. nō tñ

in passione seu saturitate ventris. nā et som
nis naturale inest homi. sed nō in latetate/
te sine relolutōne corporis quo possumus bu
miliare passiones ac vicia carnis. Satis/
tas em̄ somni mentem sensuqz bois stu
pidum pigrūqz reddit. vigilie aut̄ taz sen
tim qz etiā mentem subtiliorē ac puriorē
eff. cūnt. Ita em̄ et sancti p̄s dixerūt. qz
vigilie sancte purificat et illuminat mēte
supflue aut̄ vigilie inducunt frenesim et do
lorem capitibz et totius corporis. Sed etiam
iracli naturaliter inest boni. non in commo
tione passionis sed ut irasci ptra seipsum.
ac vicia sua ut facile emēdat et se absce
dere possit. Necnō etiā li quid prauū et co
tra pcepta dei videam⁹ agere alios oportz
nos ptra vicia eoz vñtemēter quidē irasci
ipos vero diligēter corripe et increpare ac
monere ut emēdati laucent et ad vitā eter
nam queniant. **B** Erat quidam se
nior in beremo interiori p multos ānos in
abstinentia; et in omni spirituali studio nimis
laborās. Aduenteloz ad eū quidā frēs
admirati sunt eius pseuerātiā dicentes.
Quo toleras istū tā aridū et squalidum lo
cum p. Quibz ille p̄fidens ait. Omnis la
bor totius tpis quē ego hic dego nondum
vni? hore tormētoz eternoqz gehenne spa
cium hz. Optet inquit nos in pio tpe vi
te istius sustinere laborem et macerare pas
siones corporis nostri. ut innueniamus illo
futuro ac eterno seculo qd nñqz deficit ppe
tuā repausatōne. Referebat nobis san
cti seniores de quodā fratre dicentes quō
quodā tpeita impugnabaf a demonibz ut
statim hora diei prima tātam famē et dese
ctionem corporis eius facerēt. ut penitus sus
tinere non posset. Ulerunt ille dicebat ī
corde suo. Quia qztercūqz elutio optet
me vel vscz horā terciā expectare. et tñc ci
bū sumere. Cunqz scā suisset hora tercia ite
rum dicebat cogitationibz suis. Etiam et
nūc violēter optet me sustinere vscz ad ho
ram sextā. Cunqz aduenisset hora lerta in/
sundebat panē et aquam dicens. Duz hic
panis infundit optet me etiā horā nonaz
expectare. Cunqz aduenisset hora nona se
cundū p̄suethdinem pplebat omnes orēes

Folium

suas. et psalmodiam sicut regulam et ponebat
panem ut comederet. **H**oc ergo plimis dies
lustrinuit. **Q**uadā ergo die hunc ab hora pri-
ma usque ad nonā fecit. **C**uncta hora nona se-
disset ut cibū caperet. vidit de sportella ubi
panis. i. parimacia reposita erat surrexisse
fumū magnū. et egressum esse per fenestellā
cellule eius. **I**taque ex illo die nec esuries
nec defectio corpori facta est. sed magis ita cor-
roboratum est in fide et abstinentia cor eius: ut
etiam nec post biduum delectaret eum cibū ac-
cipe. **I**ta grā dei auxiliā certamini ei. per
patiētū suā frater extixit castum argie. i.
gule occupatē passionē. **C** Egressi sunt aliquā de monasterio fratres ad visitan-
dum eos qui in loco morabantur p̄tes. **C**ū autem remissem ad quēdā heremita senio-
rem suscepit eos cū grādi gaudio et sic con-
suetudo est apposuit eis mēsula. **V**idēs enim
eos fatigatos de itinere ideo ante horā fecit
eos reficere. et quodquid habebat in cella sua ap-
posuit ut ederet et repausauit eos. **F**ecit autem
vespe orōes et psalmos sicut pluētudinem
et pleuerunt. **S**icut etiam et nocte fecerunt
Hupradictus autem senior separata in alio loco que
sciebat sibi et audiebat loquētes inter se: et
dicētes. **Q**uām isti heremite magis et melius
ad refectōnē cibānūque qui in monasteriis
queruntur. **H**ec autem senior audierat tacitū. **E**t cū
illuxisset dies arripuerūt iter ut ad alium be-
remita p̄geret. qui in vicino eiusdem senioris
habitabat. **C**ū autem egredierentur dixit eis se-
nior. salutate eū ex me et dicite ei. obserua et
noli irrigare olera. **I**psa vero intellexit cāque
et tenuit eoldē fratres. deditque eis ut opera-
rentur terētes sportas. sedētque cū eis ipse
opabat. **V**espere autem ad luminaria addidit
super pluētudinem alios psalmos. et post opa-
tas orōnes dixit eis. **N**os quidem cōsue-
tuinem non habemus cibare quotidie: sed
pter vestrum adūtū optet nos hodie ce-
nare. **E**t apposuit pane et sal dices. **Q**uia
pter vos debemus amplius aliquid cena-
re. misit autem modicū acetū et sal et modicū
olei. **E**t cū surrexissem de mēsula cepit ite-
rum psallere usque pro lucem. **E**t dixit eis
Nō possumus ppter vos oīm canonez psal-
lere. ideoque repausate modicū quod de itine-
re

re fatigati estis. cū autem factū fuissū mane ho-
ra prima voluerūt recedere ab eo sed nō p-
mitit eos senior dices. **M**agis ubere facies
re nobiscū aliquos dies. **N**ō enim dimitto
vos hodie sed ppter caritatē teneo vos vel
alios tres dies. **I**lli autē tecum audiētes lur-
reverūt nocte. et ante hunc luciferetur fugient
ex eodem loco. **D** **Q**uidā de scis seniori
tib⁹ salutādi cā pfectus est ad alium seniori
rem beremita. **Q**ui cum omni gaudio sulce-
pit eum. **P**ro cuius adūtū pauit ad refe-
ctionē lenticule cibū cocum. **D**ixerūtque
inter se ut prīus ex more pplerent orōes et
psalmodiā et postea cibū caperent. **C**um autem
ingressi fuissent psallebāt totūque psalteriū
et pleuerunt. **N**am et de scripturis sanctis
tancū legētes diuos ppteritas absentes ha-
bentes recitauerūt. **I**aq̄ dies abierat non
similiter recedebat. **D**um ergo orarent et
intente psallerent illuxit alia dies. et tunc in-
tellexerunt q̄ iam nox transiisset. **I**ter autem
inter se de verbo dei loquentes et spāles ibi sen-
sus exponētes. factū est ut circa horam no-
nam salutates se inuicem ita reuerlus est qui
venerat senex ad cellā suā. **N**am refectionē
cibi qui patut fuerat oblitus sunt accipe dū
cibū spūale pcepunt. **V**espere autem fecit in-
nit senior ollā plenam sicut pata fuerat. et
p̄tristatus dixit. heu quō obliiti sum pul-
mentū istud. **R**eservebat nobis abbas ze-
non. q̄r aliquid dum p̄fisceret ad palestiaz
fatigatus de labore itineris: reledit sub ar-
bore. **E**rat autem in primo ager plenus cu-
cumere. Cogitauit autem in corde suoy sur-
geret et tolleret sibi ad refectōnē de ipsi
cucumerib⁹. **N**ihil enim grāde est quod ba-
bo tollere. **R**esidenzque ipse sibi in cogitatio-
nibus suis ait. **Q**uia sues p̄cipientib⁹ in-
dicib⁹ in tormenta mittunt. optet q̄ et me
ipm̄ pbarare si possim sustinere tormenta que
latrones patiuntur. **E**xurgens autem eadem
hora stetit in estinquoque dies. fixusque corpus
suum et diris cogitationib⁹ suis. **Q**uia non
possim sustinere tormenta. ideo optet me
furem nō facere. sed magis exercere sicut cō-
suetudinem opa manū et de laborib⁹ meis
reficere sicut sc̄a scriptura dicit in psalmo.
Labores manū tuarum qui māducabis

beūs es & bñ ubi erit Qd certe qd idie ī cōspectu dñi p̄allim? **E** Discipul⁹ cuī iulda sancti senioris impugnabat a spū fornicatōis. Iz auriliātē ḡa dñi relistebat vīrī pessimis & immōdī cogitatōib⁹ cordis suis ieuuijs & orōib⁹. & in ope manū aſſlīgebat le rebemiter. **B**tuīs autē senior viſdens eū ita laborantē dixit ei. Si viſ o fili dep̄cor dñm vī auferat a te istā impugntōz Ille vero r̄ndens dixit. Uide op̄t. q̄ et iū labore iustineo. ientio tñ fructū in me. p̄fice re bonū. q̄ p̄ occasionē impugnatōis b⁹. & ampl⁹ ieuio & ampl⁹ in vigilijs & orōib⁹ tolero. **V**erūtē dep̄cor te vī oreſ p̄ me miſericordiā dñi vt det mibi vītutē q̄ten⁹ pos sim sustinere & certare legitimē. **T**unc senior scūs dixit ei. Ecce nūc cogui fili. q̄ fidē intelligis q̄ hoc spiritale certamē p̄ paciāz ad salutē eternā aīe tue. p̄ficiat. Ita enī sanctus apls dixit Bonū certamē certauī cursum gl̄um iauī. fidē seruauī. decetero ſpoſita est mibi corona iuſticie. nō ſolum aut̄ mibi h̄z rōmib⁹ qui diligūt aduētum ei⁹. **E**t alius etiā frater relementer ipugnabatur ab immōdo ipū fornicatōis. Exurgēs aut̄ noctu abīt ad quēdā ſcm̄ & p̄batum in vītutib⁹ seniorē. & p̄fessus est ei q̄ patiebatur impugnatōz a spū fornicatōis. **H**eccū audisset senior ſolabat eū doceſ ſpūlib⁹ vībis de vītutē patiētē dicens ſicut ſcriputum eſt. Uirile age & p̄forț cor tuū & luſtine dñm. **R**euerſus eſt frater ad cellulā ſuā. & ecce itez impugnatio iuſtebat ei. Ipe aut̄ festinauit denuo p̄gere ad ſup̄diſ etiā seniorē. Uidēs aut̄ eum senior. iteruz docebat eum vt patiēter & indeſfeſ ſuſtinet. dicebatq̄ ei. crede fili qm̄ mittz tibi dominiſ ih̄s xp̄s auxiliū de celo ſcō ſuo: & p̄p̄ ſup̄are paſſionē hanc. Confortatus aut̄ frater monēte ſancto ſeniorē remeauit ad cellulā ſuā. & itez impugnatio valde cōturbabat cor eius. Et statim eadē hora noſctis reuerſus eſt ad ſeniorē. & dep̄cabat eū vt intētūs. p̄ eo dñm exoraret. **D**ixitq̄ ei ſenior. Ne p̄tineſcas fili neq̄ resoluariſ neq̄ abſcondas cogitatōes tuas. ita enim p̄fuiſ ſpū ſuſtinet. **D**ixitq̄ ei ſenior. Nihil eī ita allidit vītutē demonū. quōſi quis ſcre

ta immōdī cogitationū reuelauerit ſāctis ac beatissimis patrib⁹. Uirile age fili & cōſorteſ cor tuū & luſtine dñm. Ubi em̄ duriſ or̄ eſt pugna ibi gl̄orior eſt & corona. **D**e niq̄ ſcūs. p̄p̄xta yſaias dicit. Nūquid iuaſida eſt man⁹ dñi ad ſaluandū. aut aggrauiata eſt auris eius vt nō exaudiat. **C**onſidera ergo filiole q̄ certamen tuū expectat dñs. tibiq̄ p̄tra diabolū dimicati pat̄ eternitatis coronam. Ideo monet nos ſancta ſcr̄ptura dicens. q̄ p̄ multas tribulatiōnes optet nos introire in regnū celorum. **H**ec aut̄ audiēſ frater p̄fimatū eſt cor eius in dño. & p̄mālit apud ſeniorē. noluit & voltra reuerti ad cellulā ſuā. **F** Etō abbati moysi qui bītabat in loco q̄ appellaſ petra. quodā tpe in tñ ſuſtinet duriſimā impugnatōem temō fornicatōis vt n̄ p̄ualeret ſedere in cellulā ſuā. ſed abīt ad ſcūz abbate yſidorop̄ & retulit ei vīlētiā ipugnationis ſue. **C**unq̄ de ſcripturis ſcīs abbas yſidorus. p̄ferēs teſtimonia ſolareſ eū et ut ad cellulā ſuā reuertereſ rogaret eū. nō luit abbas moyses p̄gere ad cellulā ſuā. tñc abbas yſidorus p̄ſter cum abbatē moyſe ascenderunt in ſup̄iora cellule ſue. **E**t dixit ei yſidorus. Relpice ad occidētē et viſde. **C**unq̄ respiceret vidit multitudinem demonū relementer cum furore p̄turbari & quaſi ad plūm p̄p̄atos festinanteſq̄ pugnare. **D**ixit autē ei abbas yſidorus. Reſpice itez ad oriētē & vide. **C**unq̄ respiceret vidit innumerabilem multitudinem ſcōz angelop̄ gloſum & ſplendētē ſup̄ lumē ſolis celeſtū vītutū exercitū. **A**ie aut̄ ei abbas yſidorus. **E**cce q̄s in occidente vidisti ip̄i ſunt q̄etiā impugnat ſcōs dei. **N**ā quoſ ad oriētē p̄ſperisti ip̄i ſunt q̄s ad adiutoriū ſcō ſuſ ſuſtinet. **C**ogſce q̄z p̄les ſunt nob̄iſ ſicut dicit belile. pp̄ba. **I**tez etiā ſaſctus Jobes dīc. q̄r maior eſt qui in nob̄ ē q̄ qui in hoc m̄do. **E**t hiſ audit⁹ p̄forțat ī dño ſcū ſuſ abbas moyſe. & reuerſus eſt in cellulā ſuā: grās agens & glificās dñi n̄i ih̄u xp̄i bonitatis patiētā. **C**erat quidā frater in heremo ſcībie. p̄mp̄t & alac̄r in op̄us dei & ſpirituali quersatōne. **H**uic at ūiūc q̄ ſūnū hūani diabol⁹ imiſit cogitatōes

Folium

ut recordares cuiusdam note sibi mulieris
pulcritudinē et turbare in cogitatiōibus
suis rebemēter. Cōtigit autē ex dispensatō
ne dñi ihu ut aliis quidā frater de egypto
veniret ad visitādū eu3 in caritate xpī. Et
dum inter se loquebant̄ euenit sermo ut di
ceret ille frater de egypto. qz mortua ē illa
mulier. Ipa autē erat in cō amore ipugna
bat supradicē frater. Hec cū audisset ille
post paucos dies abiit ad locū illū vbi po
litum erat corpus illius defuncte mulieris
et apuit noctu sepulcrz ei⁹. et cu3 pallio suo
territ sanie putredis eius. et ruersus est ad
cellulā suā. Donebatqz fetore in cōspectu
suo et dicebat cogitatōib⁹ suis. Ecce habes
desideriū qd̄ querebas. satia te ex eo. Et i
ta in illo fetore cruciabat semetipm vscbz
cessaret ab eo sordidissima impugnatio.
Sequo frēs monachi abierūt in proximā
ciuitatē ut distraberēt que manibus
suis p totū annū opati eēnt. Unus autē
ex eis egressus est et quedā sibi necessaria
emeret. alius autē solus in hospitio reman
sit. vestigāte diabolo cecidit in fornicatō
nem. Cum autē ruersus venisset frater di
xit ei. ecce distractim⁹ que necessaria erāt re
uertamur nūc ad cellulā nrām. Rndēs au
tem frater dixit ei. Nō possim reverti. Cū
qz dep̄caretur eū frater suus dicēs. Qua
ppter nō reuertaris ad cellā. Ille zfess⁹ ē
ei dicēs. Quia ego cū discessisti a me ceci
di in fornicatōez; ideo nolo reuerti. Glos
lēs autē lucrari et saluare aīam eius frat̄ su
us cum sacro dixit ei. Quia et ego cum se
paratus fuissim a te lapsus suz sit in forni
cationez. Ueruntamē reuertamur ad cel
lulam. et ponamus nos in pniam. Qia em̄
possibilia sunt deo: ut penitētib⁹ nobis idul
gentiā donare dignes. ut i eterno igne tor
mētis et penis inferni tartaro n̄ cruciemur
vbi pnia n̄ est sed ignis sp sine cessatōne et
vira tornēta. Ita ergo reuersi sunt ad cel
lulam suā. Abierūt autē ad scōs p̄es. et p
strauerūt se ad vestigia eoz cū multo vlnila
tu et lacrimis gemētes. et zfess⁹ sunt ill⁹ que
euenisset eis ruine tēptatio. Quidqd autē
p̄cepunt scī seniores et docuerūt eos in cau
la pnic ita oīa fecerūt. Ille ergo ali⁹ frater

qui n̄ peccauerat p fratre q̄ peccauerat pe
nitētiā agebat. q̄li t̄ ipē peccasset. eo q̄ mul
tam caritatē circa eū bēret. Videlis autē
dñs laborem caritatis eius infra pauca tē
pora reuelauit scīs patrib⁹ qualē cā. et qz
ppter caritatē illius qui n̄ peccauerat. et le
afflixerat p salute fratris. idcirco indulgen
tiā donauit ei dñs qui peccasset. Ecce hoc
ita est sicut scriptū est. qz posuit aīam luam
p salute fratris lui **H** **A**li⁹ etiā fra
ter molestiā sustinebat a spū fornicatōis
Abiit autē ad quēdā pbarissimū seniorez et
p̄cabat eū dicēs. Done tibi solicitudinem
beatissime pater et ora. p me. qz graniter me
impugnat passio fornicatōis. Hec cū au
disset lemoz orabat intēte dieb⁹ ac noctub⁹
p eo dep̄cans misericordiā dñi. Iterz autē veni
ebat idē frater et rogabat seniorem ut ma
gis intenti⁹ p eo orare. Similē autē cuzoī
solicitudine beatus senior orabat intentius
p eo. Frequenter autē venientem ad se mo
nachum videns senior et dep̄cantem se vi
oraret valde cōtristatus mirabat. quia nō
erauditet dñs oratōem eius. Eadem autē
nocte reuelauit ei dñs que circa illum mo
nachū erat negligentē et ignauie resolutio
et delectationes corporee cordis eius. Ita
autē oīsum est scō seniori. Videlit sedentem
illum monachū et spū fornicatōis in di
uersis muliez formis ante illum ludentez
et ipm cum eis delectari. Videlit autē et
angelū dñi astantē et indignatē graniter p
eundē frēm. qz nō surgebat neqz psterne
bat se in oratō ad deū sed magis delectaba
tur cogitatōib⁹ suis. Hec autē ostensia sunt
p reuelatōz scō seniori. cognovit autē qz cul
pa et negligētia illi⁹ monachi erat. vt n̄ ex
audirent orōes ei⁹. et tūc dixit ei senior. qz
tua culpa est frater qui delectaris cogitati
onib⁹ malis. impossibile est em̄ discedere a
te spū fornicatōis immūdū alijs oratō
bus et deū p te dep̄cātib⁹. nisi et tu ipē labo
rē assumas in ieiūis et oratōib⁹ et vigilijs
multis. cū gemini dep̄cās ut misericordiā suā
et adiutorium sue ḡre prebeat ubi dñs ibe
sus xp̄s ut possis resistere cogitatōib⁹ mal
is. Nā et medici qui corpib⁹ boīm medi
camēta zficiunt et adhibent q̄uis oīa cu3

summa diligentia faciat. **V**eptū si ille q̄ siest
mat a noxijs cib̄ vel de alijs q̄ solēt ledere
infirmitates abstineret noluerit nibil ei p̄
ficit cura et diligentia et lolicitudo medico/
rū. **S**icut eē t̄ in aie lagorib̄ euenerit. **L**ic̄
em om̄i. t̄cētōe et er toto corde sc̄i p̄tes qui
sunt medici sp̄niales exorcent milcōiaz dñi
saluatoris n̄i. p̄ eis qui orōib̄ eoꝝ le po/
stulant adiuuari. n̄li et ip̄i cū om̄i intētōne
mētis tā in orōib̄ q̄ in offī ope sp̄niali que
deo placita sunt fecerint. n̄ eis. p̄ficien̄ ne/
gligētib̄ et relolutis : t̄ de salute aie mūme
cogitatib̄ orōes sc̄oꝝ. **E**t h̄c audies t̄ cō/
puctus est corde. et cū om̄i lolicitudie l̄cōm
doctrinā senioris tā in ieuījs q̄ in orōib̄
et vigilijs semelup̄m afflxit et meruit mile
ricordia dñi. **E**t recessit ab eo sp̄us immū/
de passionis. **I** **C**erat quidā monach⁹
et b̄itabat in beremo. Quedam aut̄ puella
ex genere et cognatiōne eius p̄st plurimos
annos sp̄it in quo loco supradictus mōa/
cbus b̄itarer. et instigante diabolo abiit in
desertū req̄es cū. **Q**uo inuēto ingressa est
cellulā ei⁹. afferēs ei q̄ ex genere et pntela
eius fuisse. mansitq̄ ibi apud eum. et ceci
dit in ruinā peccati cū ea. **E**rat aut̄ alio mo/
nachus et ip̄e in berimo degens. Qui cūz
ad refectōis horā venisset. gello cum aqua
quē ad potū sibi prepauerat v̄tebat se. et to/
ta illa aqua fundebat̄ in terra. **V**ocantē p̄
aliquot dies cū ad refectōne venisset. ita fi/
ebat et effundebat̄ aqua in terrā vt nō pos/
set bibere. Cogitauit aut̄ apud lemētūm
vt abiret ad illū alii monachū. et diceret ei
de gellone qui v̄tebat se. et tota aq̄ effude/
bat̄. Itex cū in itinere v̄lge sc̄o in quodā
antiquo et diruto tēplo ydoloz dormiret.
audiuit demones inter se loquētes quia in
ista nocte p̄cipitauim⁹ illū monachū in for/
nicatōem. **E**t h̄c audies admirabat̄. cū au/
tem illurisset dies quenit ad monachū. et
inuenit eum ḡuissima tristitia oppressum.
et dixit ei. **Q**uid faciā frater q̄ h̄ora refi/
cere voluero statim gello quē ad v̄sum aq̄
bēo v̄rtit se et effundit̄ aqua. et non bēo qđ
possim bibere. **T**unc r̄ndit ei supradict⁹ mo/
nachus di. Tu quidē venisti ad me inter/
rogare q̄ gelūculys v̄rtit se et effundit̄ aq̄

Ego aut̄ quid h̄eo facere q̄ in bac nocte ce/
cidū fornicatōē. **R**ūdensq̄ frater dicit
ei. et ego iā hoc cognoui. **D**ixit aut̄ ei ille. et
v̄n̄ doc̄ potuſtu cognoscere. et ille ait. tū in
it inere noctu quiccerē audiui demōes in/
ter se loquētes et ghantes de laplu tuō. et
nimis ḡtristatus iuꝝ. **T**unc r̄ndit ei ille mo/
nachus dicens. **E**cce ego egredior et vado
in seclm. **H**ec ille audieſ dep̄cabatur euz
dicens. **N**oli hoc agere frater ſz magis pa/
tiēter inſtūtes ymane in hoc loco. **H**ā mu/
lierē expellamus et reuertar ad locū suum.
manifette eniꝝ iſta exquisitō artis maligni
diaboli ē. **M**agis aut̄ optet vt maneas in
hoc loco in afflictōe cordis et corporis. et cuꝝ
intimi cordis gemiu et lacrimis vſc̄ in eti/
tū vite. dep̄care saluatoris n̄i pietatē ve
possis iuuenire milcōiam in die illo terribili
magni iudicij dei. **K** **C**erat quidā fra/
ter in beremo. b̄itabat aut̄ in loco qui dice/
bat̄ Cellia. et impugnabat̄ eū demōes i pa/
ſione fornicatōis. Cogitauit aut̄ apd ſemet
ip̄ia dicēs. **Q**uia forlitā optet me maḡ in
opera manuum laborare. vt extenuet car/
nalis ſenſus meus. **E**rat aut̄ idez frater ar/
te ſigilis. Exurgēs aut̄ ſecit in luto et plas/
mauit quali figurā mulieris. et dixit cogita/
tionib̄ ſuis. **E**cce vxor tua. neceſſariuꝝ eſt
ḡ vt ſup ſuetudinē addas in ope manū
tuꝝ. Et poſt aliquot dies itex ſimiliter
fecit ex luto. et plasmauit quasi filiā ſibi. et
dixit cogitatōib̄ ſuis. **E**cce generauit ux/
or tua filiam. neceſſarium eſt ergo te maḡ
magisq̄ amplius exerceas ope manuum:
vt poſſis palcere et vſtre et te et vxorē et
filiam tuā. Et ita p̄ nimio labore macerauit
corpus ſuū. vt nō p̄ualeret iam ſuporta/
re tantū laborem. **T**unc dixit cogitatōib̄ ſuis.
Quia ſi nō ſuales nimium iſum ſu/
ſinere laborem. neq̄ mulierem requiras.
Chidēs aut̄ deus fernens p̄poſitum mētis
eius p̄ certamine caſtitatis. abſtulit ab eo
moletā impugnatōis demonū. et glorifi/
cauit deum iux magnitudinē gratie eius.
Quidā frater interrogauit b̄tm abbate
poemē dicēs. **Q**uid faciā pater. q̄ impu/
gnat me fornicatōis et rapior in pa/
lionez furoris. **E**t r̄ndens dixit ei sanctus

Folium

senior. **I**o utiq; David, ppheta dicebat.
q; leonē quidē pcutiebā. nam & v̄sum fre
quēter suffocabā. **H**oc aut̄ ita intelligitur
q; furorē ab aō meo abscedebam. fornicat
tionē autē in laborib; affligebam.

Explīcūt de spiritu fornicationis.

De virtute patiē tie & humilitate

Dicebāt sc̄i seniores p̄t̄es de q; dā monacho iam leniore in sci
thie heremo ḡmanēte. q̄no ser
nus quo rūdā erat: & p̄ linglos
ānos descēdebat de heremo in alexandriā v
bi ḡmanebāt dñi ei⁹ deferēs eis pēsonē si
cū solēt fui dare dñis suis. **S**z dñi ei⁹ ma
gis reuerētiā p̄ timore b̄nt̄es circa euz ho
norabāt occurrētes & salutētes eū. **P**etē
tesq; vt p̄ eis dñm exoraret. Ille aut̄ mit
tebat aquā in pelv̄z. & festinabat lauate p̄e
des dñoy suoꝝ cū oī humilitate obsequz
eis cupiēs exhibere. **I**p̄ nō nolebāt acq̄
scere vt pedes eoꝝ ablueret. sed dicebāt ei
Noli br̄issime p̄ grauare aias n̄as. **A**til
le r̄ndēs dicebat. ego seru⁹ v̄t̄ sum. **D**am
ros ēē dños meos om̄ps deus p̄stituit. et
ḡt̄s ago dñi io v̄to. q; dignati es̄is me per
mittere vt f̄nuā deo viuo & nō. creatori ac
dñatori celi & terre. & iō detuli vob̄ pensio
nē fuitutis mee. **D**ñi aut̄ ei⁹ p̄t̄edebāt no
lentes accipe quā detulerat pēsonē. **R**ñ
dens aut̄ monach⁹ dixit eis. Si noluerit
accipe pensionē meā ita dect̄ui vt n̄ fuer
tar in heremuz. sed hic in p̄nti p̄maneo et
seruio vob̄. **H**ec aut̄ audiētes dñi eius
acquieuerūt suscipere pēsonē ne p̄tristare
sed magis reuertereſ ad loca heremi ad cel
lulā suā. **I**llud aut̄ quo ip̄ensionē suā etiāz
nolētib; dabat dñis suis. statī vt accipie
bant paupib; erogabāt. **I**nterrogāt̄es au
tē eundē leniorē fr̄s dixerūt ei. **O**blecra
mus te pater vt dic̄as nobis cur cū tanta
intētōe p̄ seruitio tuo pensionē etiam nolē
tib⁹ & nimis resistētib⁹ tibi dñis ingessisti
Ad h̄ec r̄ndens senior dixit. Ego fr̄s ideo
festino p̄ seruitio qđ tanq; dñis meis dēo
pēsonē p̄ singulos annos adimplere eis.
vt quidq; diam cum adiutorio dñi in ieu;

n̄is & orōnib; seu in sc̄is vigilijs vel i om̄i
ope sp̄uali xp̄o dñō adiuuāte laborauero:
hoc mibi in eterna vita & ad salutē aie mee
p̄ficiat. vt forsitan li pēsonē p̄ fuitio meo
mīme intulero. iam tot⁹ sp̄iritualis labor me
us ad illoꝝ mercedē p̄ficiat. qui me p̄mis
serunt xp̄o dñō defuire & sp̄iritualē ouersa
ri. **E**rant duo fr̄s km carnē qđē
germani. vt cūnī p̄terb; in sp̄irituali p̄posito
monaci ex̄t̄es. insi diabāt̄ eis diabol⁹
malignus vt quōnīq; eos leparet ab uniu
cem. **Q**uadā igit̄ die ad resp̄am km cō
suetudinē ille iunior fr̄ster accēdēs lucer
nam. posuit sup̄ candelabz. **F**aciēte auez
malicia demonum ruit candelabz. & extinc
cia est lucerna. **D**er hanc occasionem insi
diabāt̄ eis malignus diabolus vt in litem
eos incēderet. **S**urgēt̄ senior cepit p̄ci
tere cum furore fr̄tēm lūū. Ille nō p̄strat̄
in terram dēpcabāt germanū suūz dicens
Magnanīm⁹ es̄io dñe & ego r̄t̄lus accen
do lucernam. ergo q; nō r̄ndit ei turbulen
tum km̄onē. statimq; malignus sp̄us con
fusus recessit ab eis. **E**t pergēs eadem no
cte nūcianit principi demonū dicēs. qm̄ p̄
tēr humilitatē illi⁹ mēachi qui p̄strat̄ in
terra veniā postulabat de fratre suo non p̄
ualui in eis. vidēt̄q; deus humilitatē eius
effudit sup̄ eū ḡtam suam & ego sentio me
valde torqueri atq; cruciari. qm̄ non fūa
lui separe eos ab iniūcē. **H**ec aut̄ oīa nō
audiēs sacerdos ydoloz qui ibi ḡmanebat
sp̄ūctus est in timore dñi & amore ihu xp̄i
Considerans q̄ magna seductio & p̄ditō
animaz est cultus ydoloz: relinquēs om̄ia
festinanter p̄exit ad sanctos patres ad mo
nasterium. & retulit eis om̄ia que per malis
ciam demones inter seloquebāt. **C**unq;
monitis salutaribus instruxissent eū san
cupatres de doctrina salutari baptisatus ē
& sancti p̄positi monachorum vitam arti
puit. & adiuuante & coopante gratia dī fa
ctus est p̄batissimus monachus. tanq; z
veneratus est & tenuit virtutem hūi: litatis
vt om̄es nimiam humilitatem eius admis
sarentur. **D**icebat em̄z quoniam omnem
virtutem aduersariorum noskroꝝ dñmonū
soluit hūilitatis intentō. **V**enitq; dñs n̄

Ihesus Christus per humilitatem transpergauit dyabolum et oem eius virtutem exercuit. Addebat enim dicens quoniam frequenter audisset demones inter se loquentes, quod quoniam ad iracundiam succedimus corda hominum si quis sustinuerit patientem iniuria iniuria respondet. Quemadmodum magis roga veritate que ad pacem sunt: dices. quia ego peccavi statim sentimus oem nostrum virtutem marcescere. quod approximat eis gratia domine poterit. ¶ Referebat autem bius senior pomen strati dicens. Qui fuit quodam impetratus monachus in constantinopoli tribus theodosij imperatoris habitabat autem in sua cella foris ciuitatem propter praescium qui vocatur in scripto: ubi solent imperatores egressi de ciuitate libenter degere. Audiens autem imperator quod ibi esset quidam monachus solitarius qui nunc erat egrediebatur de cella: cepit de abulando pugnare ad eum locum ubi erat sus predictus monachus. Procepitque sequitur se eum nubibus ut nullus a proximaret ad cellulam monachi illius. Ipse autem solus prexit. post sanctos ostium. Surrexit autem monachus et aperte ruit ei et non cogitauit eum quod erat imperator. Tulerat enim sibi coronam de capite suo ut non cogiceret. Post orationem autem resederunt pater et interrogauit eum imperator dicens. Quomodo sanctipotes degunt in egypto. Respondebatque monachus ait. Omnes exorant deum pro salute sua. Aspicebat autem imperator intente cellulam ipsam. et nichil in ea vidit nisi paucos panes siccios in porta pendentes. et dixit ei. Da mihi bene dictinem abba ut reficiamus. statimque festinavit monachus et misit aquam et sal. et misit buccellas et comedenter pariter. Prorexitque ei calicem acque et bibit. tunc theodosius imperator dixit. Scis quis ego sum. Respondebat monachus dixit. Nescio quoniam sis dominus. Dicit ei. Ego sum electodus imperator: et ob deuotum veni huc. Hoc enim audiisset monachus. prostrauit se ante illum. At ille dixit ei. Beati estis vos monachi qui secures ac liberati de negotiis seculi tranquilla et quieta per seunim vita et solitudo de salute animae vestrae tum beatissima solicitudinem quoniam ad vitam eternam et ad celestia nobis vobisque promissa premia pervenire possitis. In veritate enim dico tibi quod certe in palacionatus sum et nunc in re-

gno rego et nunquam sine solicitudine cibum capio. Post hec autem valde bonoris salutem eu imperator: et ita egressus est ab eo. Et demum autem nocte cepit intra se cogitare famulus dei dicens. Quid non optet me iam in hoc loco esse. Multi enim non solum de populo sed etiam de palacio et de senatoribus plurimi exemplum imperatoris secuti ad videlicet me retenturi sunt. et honoris mihi tantum seruo dei defecredo non cessabunt. Et illi quidem hoc propter nomen domini facturi sunt. ego autem timeo ne forte malignus dyabolus mihi meritum surrepiat. et libenter incipiatur eos suscipe et quod delectet cor meum laudes et honores eorum et per hec iam incipiatur virtutem humilitatis perdere et laudes atque honores hominum delectari. Hec igitur omnia bona dei secum cogitatas eadem nocte fugit isti. et prexit in egyptum ad sanctos patres in beremo. Itaque considererimus dilectissimi fratres quanto solicitudine virtutem his militares custodire famulus dei studuit. ut in celesti regno eternam gloriam pro labore sancte vite sue. quem propter nomine domini exercuerat papa alexander dux mereretur. ¶ De hoc autem ipso sancto pomenem referebat alii sancti seniorum dicentes. Quia quoniam tempore cum aduenisset iudex puerum. audiensque sanctam optionem sancti pomensis desiderabat videare eum. milites nunci ad despandendum ut suscipiat eum. Et tunc autem pomenem contristatus est valde: cogitans apud semetipsum quod si ceperit puerum nobilem venire ad salutandum et honorandum me manifestum est. quod et alii multi etiam plares homines frequenterabunt me. et necesse est pro hoc ut perturbata secreta vite mea perseruatio et humilitatis gloriam quam cum labore tanto auxiliante domino a iniurietate mea studii custodire forsitan surripiente maligno dyabolo perdam et vanum glorie incurram laqueos. hec ergo apud semetipsum practicas definiuit quae non excusatque et non suscipiat indicem. Contristatus autem iudeo quod non eum suscepisset ad officium suum. Qui non merui videre hoc iudicem dei peccatis meis imputo. Clexit enim nimis velideravit per quamcumque occasionem videre scimus viam. Excogetauit ergo bivissem eum et que occasionem et periret videlicet eum. Comprobatusque filium sororis huius pomensis: militum carcere et per-

Folium

istam occasionē aut suscipet iudicē. aut certe ipse veniret ad rogandū iudicē. **Dixitq** ad officiū suū ut non erit stetit sanctus lemnor mandate ei si voluerit venire ad me. necesse est ut statim educamus eū de carcerē. **T**alis effē causa eius que nō possit in pune transire. **A**udiens aut̄ hec mater iuuenis. i. loriō sancti poemenis. abiit in hore mū ubi erat frater iuus. stabatq ad ostiūz cellule eius cū multo fletu & vulnalu rogās eum ut descendere ad iudicē & rogaret. p̄ filio suo. **B**eatū aut̄ poemē nō solū ad eam nibil dixit. sed nec ostiū ei aperuit. ut ingredieretur ad eum. **T**unc cepit illa maledicere ei ac dicere. **D**urissime & impyssime. & ferrea viscera gerens. quō te tantus dolor fletus mei non flectit ad misericordiā qm̄ vni cū ipsum filiū habeo quē in pículo morti vi deo constitutū. **T**unc senior mandauit ei p̄ fratrem qui ei ministrabat dicens. **G**lade dic ei. **P**oemen filios nō genuit. & ideo nō dolet. **H**ec audiens iudex dixit amicis suis. **S**cribite ad eū ut vel eplām p̄catoriā faciat ad me q̄ten possum eū dimittere. **T**unc iam q̄plurimi suadentibꝫ. sanctus senior scripit ad iudicē dicens. **I**ubeat nobilitas tua diligēter requirere cām illi & si qd dignū morte admisit moriaſ. q̄ten in hoc p̄nti seculo exoluat crīmē peccati sui ut euadat eternas ac ppetue gehēne penas. **S**in autem nibil dignū morte q̄misit qđ iustuz videt legibꝫ ita iube discernere. **P**er fuit etiā de magnis p̄ibꝫ quidā senior nomine Agathon nominatissimus in virtute humilitatis & patientie. **Q**uodā aut̄ tpe prexerunt ad visitandū eū fratres. **A**udiētes eñ de eo q̄ magnā humilitatē habueris & volentesq p̄bare si vere humilitatis patientiā possideret dixerūt ei. **M**ulti scandalizantur in te pater q̄ nimis vicio supbie tenearis & iō alios despicias & p nihil eos habeas. sed & detractiōes aduerlus fratres nō cesses loqui. **A**ffirmat etiā q̄p̄urimi. q̄ hec iō agas. q̄ fornicationis vicio tenearis. & ne lolus videaris errare. idcirco alii nō cesses detrahere. **A**d hec tñdens senior ait. **H**ec oia q̄ diristi vicia in me esse agnosco. nec possum negare tantas iniqui-

tates meas. **P**rocidēs p̄nus in terram adorabat coldez frēs dices. **D**epcor vos frēs ut intēti p̄ me misero & multis p̄tis obnoxio xp̄m dñm exorare n̄ cessetis; ut indulgētiā tribuat iniquitatibꝫ meis multis ac mal. **A**d hec sup̄dicti frēs addentes dixerūt ei. **N**on te lateat etiā hoc. q̄r beretū te esse q̄plurimi affirmat. **B**oc autē cum audisset senior dixit eis. **L**icet in alijs multis peccatis obnoxio lim ablit babaia mea. **T**ūc oēs q̄ ad eū venerat p̄strauit se in terrā ad pedes ei: oblecrātes eum ac dicētes. **P**recamur te abba ut dicas nob̄ cur tāta vicia & peccata dicentibꝫ nobis de te in nullo p̄motus es. de verbo aut̄ beretū ci valde te q̄mouisti & abhomīatus es nec suffere potuisti auditum. **D**icit eis senior. **I**llas priores culpas ac peccata ppter bus militatē sustinui ut p̄tōrē me esse credere tis. **N**ouimus eñ si custodiāt humilitatis virtus magn̄ fructus est aie. **N**am dñs̄ saluator noster ihesus xp̄s cū ei iudei multas ḡmelias & cōmicia interrogassent patiēter cūcta tolerauit ut nob̄s humilitatis p̄beret exēpla. **I**mmissti eñ falsi testes multa aduerlus eum falsa dixerunt: & vsc̄ ad mortem cūcta sustinuit. **I**ta eñ & apostol̄ petrus p̄dicabat dices. Christus passus ē p nob̄s vobis relinquēs exemplūz ut sei quam̄ vestigia eius. **O**ptet igit ut patiēter cū būilitate cūcta aduerla sustineam̄. **S**ermone ait quem obiecistis de heresi potui sustinere. q̄r heresis separatio ē a deo **H**eretic̄ eñ separa deo rivo & vero & coniungitur dyabolo & angelis suis. **A**lienat̄ ei a xp̄o nō b̄z deū quem exoret. p̄ p̄tis suis. q̄r ex om̄ pte p̄q̄t. **S**i autē querelus fuerit ad verā & catholicā sancte eccie fidē suscipiunt a bono & pio salvatore n̄o xp̄o. & reconiungit̄ deo vero creatori & salvatori n̄o xp̄o. **C**onsiliū inter se babuerūt seniores patres. & om̄ies monachibꝫ bītates in hore mo Scibie. & p̄senserūt. ut p̄ ysaac p̄b̄ eis ordinaref in eccia que in heremo sita ē vbi puenit die & hora statuta mltitudo monachor̄ qui i illa heremo puerant̄. **A**udiēs aut̄ supradictus abbas būuscemōi p̄silū fugit in egyptū & abscondit se in q̄dam agro

Inter scutecta arbitras dignum se esse honor
te presbiterij. Quā plurimi aut fr̄m sequabant
ut p̄p̄bēderēt eū. Cū aut applicuissent ad
vesperā in eodē agro ut reficerent fatigati
de itinere. erat em̄ nox dimisit a sellū qui
eis sumptus portabat in itinere ut pasceref.
Cū aut pasceref a sellū puenit in locū rbi
supradictus abbas ysaclatitabat. Cūq; illi
luxisset dies req̄rētes monachia a sellū que
nerunt ad eundē locum ubi se senior occul
tauerat. et admirat̄es valde dispensatiōem
dñiā p̄pendētes ligare et stringere eum
voluerūt. et ita p̄ducere. Generabilis autē
senior nō p̄misit dicēs. Iaz non possiūz cō
tradicere vobis q̄r forsitan voluntas dei est.
ut h̄z indignus suscipiam ordinē presbiteris.
Cerant duo fr̄s monachi p̄ter in cellū
la p̄morātes. quoz humilitatē et patiētiā
multi etiā de sanctis p̄ib̄ collaudabant.
Audiens dñs qdā sanctus vir voluit p̄ba/
te si vam pfectāq; humilitatē haberēt: re
nit ad visitādū eos. Cunq; cum gaudio su
scipissent eū et ex more p̄p̄fessent oratiōes.
egressus foris cellulā vidit pūn ortuz ubi
sibi olera faciebāt. apprebēloq; bacculo cū
toto impetu cepit omnia olera cedēdo cōstīn
gere. ita et nibil oīno remaneret. Eliden
tes aut supradicti fr̄s nibil penitus dire
runt. sed nec vultū tristē aut turbatum ha
bentes. Et rursus ingressi cellulā vesprias
orōnes p̄plete adorantes eum dixerunt.
Si p̄cipis pater ibimus et eum q̄ remansit
caulem coq̄ntes gustemus. qz iam hora est
recibum sumam. Tunc senior adoravit
eos di. Grās ago deo meo qz video sp̄m
sanctū requiescere in rōb. et iō hortor vos
ac moneo fr̄s carissimi ut vslq; in finez cu
stodiatis scē humilitatis et pacie v̄tutē ut
iha i regno celesti vos magnos et sublimes
i aspectu dñi faciat apparere. **R** Erat
qdā in cenobio iā sener. pbatissimus mona
chus et incurrit grauissimam egreditudinez.
Confectusq; nimia et intolerabili infirmi
tate p̄lōgum temp⁹ laborabat in dolorib⁹
multis nec inuenire poterat fr̄s qualiter suc
curret̄ egreditudini eius qm ea que necessa
ria erant infirmitati eius non habebant̄ in
monasterio. Audies aut qdam famula dei

de afflictōne infirmitatis eius. def̄cabatur
p̄em monasterij ut eum ad cellulā luā tol
leret et ministeraret ei. maxime aut qz facili
us inuenire posset in ciuitate que necessa
ria eius egreditudini videbāt. Precepit b
pater monasterij et portarent eum fr̄s ad
cellulā famule dei. Iha dñs cum omni vne
ratōne suscipiēs eum ppter nom̄ dñi mini
strabat ei p̄ retributōe mercedis et ne. qm
credebat a xp̄o saluatōre nō recipere. Cūq;
q̄ tres et ampliā annos sedule obsequeretur
famulo dei cepunt homines mēte corrupti
fm scabiē mentis sue suspicari q̄ nō finces
ram bēret senior p̄clam de virginē q̄ m̄y
strabat ei. Audiēs aut lec senior exorabat
dīnitatē xp̄i di. Tu dñe deus noster q̄ los
lus nosti om̄ia et vides. qz multi sunt do
lores egreditudinis et misere mee et afflictōes
tante infirmitatis que me ita p̄tāta consu
mit tpa ut necessariū habeā oblequū bū
famule tue que mibi ppter nom̄ tuū minis
trat. Tribue ei dñe deus me p̄dignam
mercedē in vita eterna sicut dignat̄ es. p
mittere ppter bonitatē tuā hic qui ppter no
men tuū exhibent egenis et infirmis suum
mīsteriū. Cū aut appropīquass̄ trāsūt̄ ei
quenerūt ad eum q̄ plurimi sc̄i seniores et
fr̄s de monasterio. Et dixit eis senior. ob
secro vos dñi p̄tes et fr̄s ut cū defunctus
fuerō tollatis bacculū meū et plāretis eum
sup sepulcrū meū. et cū radices miserit. se
ccit̄ fructū tūc sc̄it̄ qz m̄da est cōscia
mea a famula dei que m̄bi mīstrabat. Itau
tē nō frōduerit sc̄it̄ qz nō sum m̄dus ab
ea. Cū ergo vir dei exisset de corpe fm pre
ceptum eius: sc̄i p̄tes plāauerūt bacculūz
eius sup sepulcrū ip̄ius et frōduerit. accedēt̄
qz tpe. p̄tulit fructū. Et admirati sunt oēs
glorificantes dñū. Ad tale eū miraculum
etiā de vicinis regionib⁹ multi quenāt̄es
magnificabāt grām salvatoris. Nā et nos
ip̄am arbustulā vidim⁹ et bñdiximus dñz
qz p̄tegit in oīb⁹ in sinceritate et v̄tate sibi
seruāt̄es. **S** Quodā tpe ad htm ab
batē apollo duxerūt qndā vexatū qui for
titer a demonio torq̄bat. Cunq; p̄ triduūz
obfuarēt qui cū eo venerāt̄ ebsecrāt̄es ses
nem v̄t eum in noīe xp̄i fusis ad dñū p̄cibo

Jolium

curaret. **R**ūdens senior dixit eis non cess
se huius meriti ut de monibz impaz. **C**ū
aut p̄fiteret q̄ venerat rogates eum fletes
et nimis de peccatis tādē acq̄enit. **C**uz autē
in noīe dñi salvatoris n̄i imparet demoni
dices. **E**x immūde sp̄ns de plasmate dei.
Tūc r̄ndēs demō dixit ei. **E**go qđem im
perāte vtute xpi egredior tñ interrogō te
k̄monē v̄t dicas m̄bi. **Q**uid est qđ l̄crip
tum est in euāgeliō. **Q**ui sunt ledi et q̄ sunt
oues. **R**ūndēs aut senior dixit ei. **H**edi q̄
dem iusti sunt inter quos et ego sum pec
cator qui multis peccatis obnoxio sum. **D**y
ues aut tens nouit que sunt. **T**unc excla
mavit demō roce magna dices. ppter bu
militatē tuā stare oīno nō possum. **E**t sta
tim egressus est de hoc quē obsederat. **C**li
dentes aut oēs qui astabāt dederunt gliam
deo. **R**eferebat sancti seniores nob̄ dicē
tes. q̄r fuit qdā mōachus in heremo **S**cī
thie. **V**enit aut ad visitādos scōs p̄s in
loco qui s̄r Cellia. vbi multitudō mōacho
rum diuīs h̄icāt cellulis. **C**ūq̄ nō inueni
ret ad p̄n̄s cellulā vbi posset manere. qdaz
de senioribz b̄n̄s aliā vacante cellulā dedit
ei dī. **I**nterim repausa in hac cellula dōec
inuenias vbi possis manere. **C**ūq̄ ad vili
tandū cū quenirent q̄ plurimi frēs deside
rantes abeo audire v̄bū salutis eterne. ba
bebat eī spālem grām docēdī v̄bum dei.
Vidēs ille senior q̄ ei ad h̄icāndū p̄fiterat
cellā. inuidie liuore cor eins vulneratū est
et indignari cepit ac dicere. **O**m̄ ego tan
tis tp̄ibz in hoc loco h̄ito. et ad me n̄i veniūt
frēs nisi rarissime et hoc in dieb̄ festis. **E**t
ecce ad istū impostorē pene quotidie frēs
q̄ plurimi vadūt. **D**ixitq̄ discipulo suo.
Vlade et dic ei vt egredias te cellula illa:
qm̄ necessaria m̄bi est. **C**ū aut preussi di
scipulus eius ad frēm illū dixit ei. **N**ādā
uit abbas mens sc̄itati tue. ubi m̄bi man
dere qualē hēas. audiui enim te infirmari
Ipe v̄o mādauit ei dī. **O**ra. p̄ me dñs p̄
qr valde stomachū doleo. **R**eversus autē
discipulus dixit abbatī suo. **N**imis rogar
sc̄itatē tuā vt vel duos dies iubeas ei indu
cias dare vt possit ei altā cellam p̄uidere.
Tralactis aut tribz dieb̄ itez misit disci

pulū suū di. Glade dic ei vt egrediatur de
cellula mea. Nā si rursus distulerit dices
ad eū. Quia p̄tinuo venio t cū bacculo ce-
dendo expellio eū de cella mea. Pergēs au-
tem discipulus ad supradēm trēm dixit ei
Quā valde sollicit⁹ est abbas me⁹ de infir-
mitate tua. iō misit me requires li melius
hēas. At ille dec audiens dixit. Grās ago
dñe scē caritati tue. qz sollicitus es de me.
verūt p̄cibo tuis meli⁹ bēo. Neueris⁹ aut̄
discipuls dixit abbati suo. Etia⁹ qm̄c depre-
cat̄ sc̄itare tuā dices vt vscg diē dñicū ex-
p̄cesses eū t statim egrediet. Cū autē adue-
nisset dñicus dies t nō egredereſ: accipi-
ens rectē senior inflāmat⁹ inuidie t iracū-
die spū p̄gebat vt cedēdo expelleret eū de
cella sua. Accedēs aut̄ discipuls ei⁹ dixit ei
Si imbes p̄ p̄cedo te. t video ne forlītā aſ-
liq̄ fr̄es ad salutandū eū venerint t si ride-
rint te sc̄andalisent. Precessit ḡ discipuls t
ingressus ad eū dixit. Ecce abbas me⁹ ec-
nit ad salutadū te. egredere ergo celeri⁹. et
cū grāz actōe occurre ei. qz p̄ nimia carita-
te t dilectōe venit ad te. qui statim surgēs
cū nimia alacritate occurrit. Cūq̄ vidisset
eū atēq̄ approximaret ad eū. p̄strauit se p̄
nus in terrā. Adorabatq̄ senē cū grāz acti-
one di. Retribuat tibi dñs carissime pa-
ter bona eterna. p̄ cellula tua quā michi p̄p-
ter nomē ei⁹ p̄stitut⁹ in celesti bierlm̄ int̄-
scōs suos xps dñs p̄par⁹ tibi māsiōz. Hec
aut̄ audies senior p̄pūct⁹ ē corde. t p̄ficiēs
bacculū cucurrit in amplex⁹ ei⁹ t oſcular⁹
est eū. t innuitavit illū ad cellulā suā vt pari-
ter cū grāz actōe sumierēt cibū. vocauit aut̄
senior supra memoratū discipulū suum. et
interrogavit eū di. Dic michi fili si dixisti
vba isti fratri que ppter cellulā mandam⁹
vt diceres ei. Tūc discipulus ei⁹ p̄fessus
est ei di. Clere dñe dico qz ppter bñilitā
tē quā tibi exhibere debo tanq̄ p̄ti t dño
iō non audebā tñidere tibi qñ me mittebas
ad eum. Clerūtñ nibil eoz dixi ei qñ māda-
bas ad eum. Hec audies senior statim pro-
strauit se ad pedes ei⁹ dices. Et hodie in
die tu meus p̄ es t ego discipuls tu⁹ qñ
te festināte t moderāte ac cū timore dei aſ-
gēte t meā t illius frattis aſiam de peccati

laqueo xp̄s dñis liberavit. p fide effi et sancta solicitudine et int̄tōe discipuli qui per se cete in caritate xp̄i diligebat abbatē suū et anxie timebat ne p iniudie et iracudie vici um aliqd tale ageret p̄t suus spiritualis et p̄teret oēs labores sc̄os quos ab infantili etate in xp̄i fuitio p̄ vute eterne p̄m̄hs labo rauerat. J̄c̄g dñs donauit grām suā ut i pace xp̄i p̄iter letarent. **T** Dicebant sancti seniores de discipulo abbatis pauli nomine iohānes qm̄ magnā h̄eret humilitatem et v̄tutē obedēvit etiā difficiles casū imperāte ei abbate in illo stradicet. Iz nec leviter in aliq̄ murmuraret. Cum em̄ necesarīū eēt in monasterij v̄tēlib⁹ sumis bōn misit eū abbas in proximo ut re quereret ibi si mū bōn. et cū celeritate afferret ad monasterium. Erat aut̄ in loco illo mala bestia leena. Statim ḡ egressus discip̄ls ei⁹ iohānes ibat km̄ p̄ceptū abbas. Cunq̄ p̄geret dixit abbat̄ suo. Dñe p̄ audiri q̄plurios dicētes. qr̄ in illo loco mala bestia leena sit. **T**uc senior quasi ioculariter dixit ei. Si venerit sup te tene et alliga eā et adduces eā tecū. Cum aut̄ venisset ad locū iā respe statim egressa leena irruit sup eū. Et ille p̄p̄rendēs eā tenere voluit. illa v̄o excutiens se de manib⁹ ei⁹ ausugit. Seq̄bāt aut̄ ille dicēs. qr̄ abbas me⁹ p̄cepit ut alligataz p̄ducam te ad eū. Continuo aut̄ stetit bestia et tenēs eā reuertebāt ad monasterium. Dum aut̄ retardaret in itinere abbas nimis solitus p̄ eo tristabāt grauiter. Et ecce subito supuenit discip̄ls ei⁹ tenēs ligatā leenā. Qd̄ cum vidisset senior admiratus valde ḡas agebat salvatori nēo dño. Dixit autē discip̄ls ei⁹. Ecce dñe sicut p̄cepisti adduxileenā ligatā. Volebāt aut̄ humiliare sen̄sum ei⁹ senior ne extolleret se in cogitationibus suis discip̄ls su⁹ ait ei. Sicut tu insensibil es ita etiā et istā insensibilē bestiam ad duristi. Solue ergo et dimitte eā ut p̄gat ad locū suū. **Q**uidā de sc̄is seniorib⁹ misit discip̄lm suū ad hauriēdū aquā. et longius erat pute⁹ a cella senioris. Oblis⁹ est autē secum tollere funē discip̄ls ei⁹ quo hauri ret aquā. Cunq̄ quenisset ad puteū contristat⁹ est valde. qr̄ lōge erat cellula eorum.

Quid ageret q̄ se v̄teret nesciebat. **D**ubitabat em̄ ad cellulā sine aq̄ renetti. **T**uc anxi⁹ nimis p̄strauit se in orōem cū lacris di. Dñe misere mei km̄ magnā misericordiā tua qui fecisti celū et terrā mare et omnia que ī eis sunt. q̄ fecisti mirabilia magna sol⁹. misere re mei ppter suū tuum q̄ misit me. **E**t cuī exurritisset ab orōne exclamauit di. O p̄tee suus xp̄i abbas me⁹ misit me ut hauriam aqm̄. Statim aut̄ ascēdit aqua sursum v̄sc̄ ad os putei. **E**t cum impless̄ lagenaz suā frater abscessit glificās potētiā dñi salvatoris. aq̄ aut̄ reuersa est in locum suū. **C** Fuit qd̄am frater in monasterio nomine Eulali⁹ nimis ḡa h̄abilitatis ornat⁹. **S**iqd̄ igit̄ ut solet culpabile admisissent frēs negligētores exculantes semetiplos supradictū frēm asserebat culpabilē. **C**ūq̄ argueret a seniorib⁹ fratrib⁹ n̄ negabat. Iz p̄sternebat se in terrā adorans eos se dicebat peccasse et negligēter fecisse. **C**ū aut̄ iterum ac freq̄nter accularēt eū et km̄ regulaz monastica. biduana ac triduana ei ieiūia indicerent. ille omnia patienter tolerabat. Ignorātes autē frēs qr̄ hec oīa. p̄ h̄abilitate patiēter sustineret. **Q**uācūdēs p̄iter et maxime seniores frēs ad p̄m̄ monasterij dixerūt. **C**onsidera p̄t quid faciēdū sit. **Q**uādiū em̄ possim⁹ sustinere negligētias et dāna que frater ille Eulali⁹ facit in monasterio. **J**ā pene omnia vasa et v̄tēlia monasterij fracta sunt et exterminata p̄ negligētiam ei⁹. **Q**uo ergo iste talis tolerādus est. **R**indēs pater monasterij ait. Intēci paucos dies sustineam⁹ frēs et postea ordiabit⁹ mis de eo qd̄ p̄petit fieri. **H**ec dicēs v̄misit frēs. Ingressus v̄o cellulā p̄strauit se i orōib⁹ obsecrās misericordiāz dñi ut ei manifesteret dignaret⁹. quid ordinare aut definire posset de sepedō fratre. **T**uc reuelatū ē ei quid ageret. **C**onvocauit ergo omēs frēs abbas. dixitq̄ eis. **C**redite mihi frēs qr̄ magis opto mattulā fratri eulali⁹ cum humilitate et paciā ei⁹ q̄ omnia ep̄a eoz dūtarat qui murmurātes in cordib⁹ suis operant̄ in monasterio. **E**le aut̄ ofidat robis dñs q̄ le meritū bz ip̄e idē frater apud teum p̄cipio robis ut deferant̄ mibi mattule oīum

Folium

frat^r. Quas cum detulissent iussi. et accēderet ignē. Et misit in eum om̄n̄ frat^r matulas. Que statim obviate sunt ppter mattulam fratris eulalij que integra recepta est. et nō est obvista. Cumq; hoc vidissent fratres emuerint valde et pstrauerint se in terrā. remiam et indulgentiā a xp̄o dñō postulantēs. et collaudātes admirabantur paciam fratris eulalij. Deniq; ex eo honorabant et magnificabāt eum tāq; vnu de magnis patrib;. Istos aut̄ honores et laudes non poterat sustinere frater Eulalius di. Vnde mihi infelici q; pdidi humilitatē mēā quam p̄fata tpa xp̄o auxiliāte acq̄sui. et nocte egressus de monasterio fuit in heremum: ubi nullus eū agnouit et ibi in spelūca habitavit. Voluit em̄ tpales boūm laudes s; celestē eternāq; glām a salvatore n̄o in fusto seculo p̄cipe. ¶ **B**eati abbat^r. Anastasi laudabilē virtutē pacie optet et cognoscatis quaten⁹ admirabilem magnanimitatē et tranquillitatē animi eius p̄siderantes imitemur exemplū. Dic itaq; anastasi us bēbat codicē in p̄gamenis valde optie scriptū qui decē et octo valebat solidis. Totum em̄ rectus et nouū testamentū continebat. Cum aut̄ quidā frater venisset ad eum visendi ḡia. vidit in cellula eius codicē ipsum et occupavit. furatusq; ē eū et abiit. Supra memorat⁹ aut̄ abbas anastasius cūz re quisisset eadē die ad legēdū codicē suum et nō inuenisset. intellexit q; frater ille furat⁹ ē et eum et noluit mittere post ip̄m nec req̄rere eum. ne post furtū etiā p̄iuria adderetur. Descēdēs aut̄ frater ille in eam que ē p̄ximo erat cīnitatē voluit distractare codicem illū. Petebat aut̄ in p̄cio eius solidos sedecim. Dicit ei ille qui eum emere solebat. Da mihi codicē ut possim p̄bare si raleat solidos sedecim. Dedit ergo ei codicez Statim aut̄ frater ille cū ip̄o codice perrexerit ad sc̄m anastasiū et rogabat eum dicēs. Iube p̄siderare p̄ codicē illū et essiare eū si valeat solidos sedecim. qm̄ tāto p̄cio petit qui distractabit illū. Dicit aut̄ abbas anastasius q; bonus est codex. et valz tāto p̄cio. Reuersus aut̄ qui eum emere solebat. Dixit distractenti. Ecce accipe p̄cūz. quia

ōndi codicē abbati anastasio. et dixit mihi q; bonus est codex et valet tm̄. Interrogavit aut̄ frater ille si nibil brūs anastasi⁹ dixit aliud. Cui respondens ille ait. Credemini q; penitus nibil michi aliud dixit. Nec cū audisset frater ille dixit ei. Quia iam recogitauit frater et nolo distractare codicem meū. Copunctus em̄ corde festinanter p̄texit ad abbātē anastasiū. et p̄strauit se ī terrā ad pedes eius et p̄cabat cū fletu et lacrimis penitēdo ut sulcipet codicem suum. H̄z nec acq̄escebat ei abbas di. Glade cuz pace frater. ecce iam cū voluntate mea habet ip̄m codicē. Ille aut̄ p̄sistebat cū lacrimis penitēdo eum dices. Quia si nō suscepis codicē pater. nullo modo requiescerit anima mea. post hoc ille recepit codicem suū. Nam frater ille p̄mālit apud b̄tm̄ anastasiū in cellula eius vsc̄g ad extremū vite sue. ¶ **E**fuit qdam heremita p̄yoz noīe. dā antiquis patrib;. quē beatus antboni⁹ adoleſcentē in sc̄o p̄posito monachoz instruxit. Remoratus ē aut̄ apud b̄tm̄ antbonium annos paucos. Cūq; viginti et quinq; annos etatis haberet abiit ad alii lecterū heremī locū ut solitari⁹ h̄itarer. hoc etiamdō lente et p̄sentiētē b̄tō antbonio. Dixitq; ei sc̄ns antbonius. Glade p̄yoz et b̄ta ubi v̄lueris. et cum tibi p̄ aliquam rationabilem occasiōne reuelauerit deus venies ad me. Cum aut̄ quenisset h̄i p̄yoz ad locuz qui situs est inter nytriā et heremū sc̄ibie: effudit p̄tētū cogitās apud semetip̄m qm̄ qualēm cūq; aquā inuenero optet me p̄tētū esse. qd̄ et factū est ad augmētū meritorum eius talis occasio. Em̄ em̄ salsa et amara ī uēta ē aqua: ut si quis ad eū visitāti gratia veniret in p̄prio vasculo sibi aquā deportaret. Remoratus est in eodem loco annis triginta. Dicebat ḡ ei frēs ut recedes ret de loco ip̄o ppter amaritudinē aq;. Ip̄e aut̄ dixit eis. Si amaritudinē et labore fūginus abstinentie et volumus in hoc mēndo requiētēre post exitū vite hui⁹ nō p̄ticipemus illa eterna et vere dulcia bona nec suemur illis p̄petuis p̄adisi delicijs. Dicebat ergo frēs q; tm̄ vnu p̄ximacū et quicq; olinas in cibo accipiebat. et hoc deambulādo.

foris. **Etiā** & hoc affirmabant de eo multi
Icōp patr. qz trīginta & ampli⁹ annis. exq;
egressus ē de domo pēm suoz nū qz ei sua-
sum fuisse. cum etiā defunctos audissz pen-
tes suos vt p̄geret ad requirēdū seu ad vi-
sistandū p̄inquis suos. **V**erū soror eius
cum eēt vidua bñs duos filios iam ado-
lescentulos misit eos in Iheremū ad reqren-
dum frēm suū p̄yoz. **Q**ui cū diuersa mona-
steria circūssent requiriētes eū vix. tādem
inueniētes eum dixerūt ei. **N**os filii loro/
ris tue sumus que nimio desiderio optat te
videre an exitum suū. **I**p̄e vero nō acque-
uit p̄itōni eoz. **H**errigerunt autē adole-
scentes ad hōiem dei bñm antonij: idicā/
tes ei. p̄ qua cā venerāt. **V**isit autē beat⁹ an-
thonius & vocauit eū ad se. dixitq; ei. **Q**ua-
re frater tāto tpe n̄ venisti ad me. **Q**ui rñ/
dens dixit ei. **D**eceperisti michi beatissime
pater vt cū p̄ aliquā occasionez reuelasset
mibi dñs venire ad te. **E**t ecce vsq; hacte/
nus non mibi reuelatū est. **D**icit ei beatus
āthom⁹. **G**lade vt videat te soror tua. **T**ūc
assumpsit secum alii mōachuz & p̄rexit ad
domū sororis sue. **E**t stans foris p̄e ianuā
amatrū claus oculis vt nō videtur sororez
suā stetit. **I**lla autē veniēs p̄iecit se ad p̄e-
des ei. **D**enimio em̄ gaudio angustiata ē
Dicit ei pior. **E**cce ego sum frater tu⁹. **G**li-
de ergo me q̄tū volueris. **E**t post hoc statī
reversus est in heremū in cellulā ei⁹. **H**oc
autē fecit ad erudiēdū monachos vt nō da/
ret eis licetia cum libitū eis fuerit visitare
p̄ntes vel p̄inquis suos. **Z** **E**t iā ab
bas iohānes qui s̄manebat in monte q̄ ro/
catur chalamus bēbat sororez que ex infan-
tia in scō p̄posito quersabat. **I**p̄a enim eru-
diuit & docuit eūdem abbate iohānez vt re/
linqueret vanitates seculi b⁹ & ingredere/
tur monasteriū. p̄ vigintiquatuor annos n̄
est egressus de monasterio nec visitavit so-
rōrē suā. **I**lla vero nimis desiderabat vide-
re eum. **N**az frēnter scribebat & mittebat
ad eum ep̄las. petebatq; vt an exitum ei⁹
de hoc corpe veniret ad eam. & in charitate
xpi de p̄ntia sua letaret. **I**lle autē excusabat
se nōlebatq; de monasterio egredi. **V**ene/
tabilis autē famula dei soror ei⁹ iterum scri-

psit ad eum vices. **Q**uia si nolueris veni-
re ad me. nēcessē habeo vt ego veniaz ad te
vt post tāta tpa adorare merear scām cari/
tatem tuā. **H**ec cū audisset supradict⁹. **I**o-
hānes p̄tristatus est nimis & cogitabat al/
pud semetip̄m dicens. **Q**m̄ si p̄misero vt
ad me veniat soror mea. de cetero licentia
datur vt & alij p̄ntes & p̄inqui nostri veni/
ant ad visitādū noi. **I**deocq; tracauit ap̄d
se vt magis ip̄e p̄geret & visitaret sororez
suā. **A**ccepit etiā alios duos secum fratrem
de monasterio. & cum venissz ad ianuā mo-
nastris sororis sue clamauit dices. **B**ñdi-
cate & audite p̄grinos. **E**gressa est autē lo/
tor eius cum alia famula dei. & apuit ianuā
& penitus n̄ cognouit frēm suū. **I**p̄e autē
cognouit sororez suā sed nō est locutus ver/
bum ne forte cognoscet in voce eū. **N**o/
nachī nō qui cum ip̄o erāt dixerūt ad eaz.
Rogamus te dñā mater vt inbas nob̄ a/
quam dare ad bibendū qz de itinere fatiga/
ti sumus. **C**um autē accepissent & bibissent
faciētes orōnē & grās agētes deo. recellect
& querili sunt ad monasteriū suū. **P**ost ali/
quātos autē dies itez scripsit ad eum soror
lúa. vt veniret & vidiceret eum ante exitū suū
um & ordēm faceret in monasterio ei⁹. **T**ūc
ille rescriptis ad eam & misit ep̄lam p̄ mōas/
cbum de monasterio suo dices. **Q**uia pres/
stante gratia dei ego veni ad te & illus me
cognouit. **I**p̄a nō egressa es ad nos & dedi/
sti nobis aquaz & accepi de manib⁹ tuis et
bibi. & grās agēs deo reversus sum in mo/
nastrū. **S**ufficiat ergo tibi qz vidisti me
& nō sis vlt̄ri⁹ mibi molesta. sed ora p̄ me
inceſanter ad dñm nostrum ihesum xp̄um
Sed & alijs qdam monachus abiit ad
sororez suā vt visitaret eam. **A**udierat enīz
eam egrotatē in monasterio. **E**rat autē ip̄
sa famula dei nomisata in sancta cōversatōe
Itaq; nō acquieciuit illa suscipere videre fra/
trem suū vēno p̄ occationē eius ingredere/
tur monasteriū seminaz sed mādauit ei di/
cens. **G**lade dñē pater & ora p̄ me. preſtāte
em̄ grā dei video te in futuro seculo in re/
gno dñi nostri ihesu xpi. **Z** **E**t iā de
abbate theodoro optet nos exēpla v̄tutuz
p̄ferre. **H**ic itaq; bñs theodoro discipl̄s

Jolium

fuit sancti pachomij vici de sanctis patribus
qui fuit pater infinite multitudinis monachorum.
multorum monasteriorum pater in partibus
Tibetiae. Cum enim in omnibus sanctitatis
fulgeret virtutibus etiam propter gratias
a deo premeruit. Multa enim futura reuelabat
ei dominus. Quodam autem tempore soror eius
germana venit ad monasterium in quo id est
beatus theodusius quiescens ut post multa
tempora videret germanum suum. Cunctus nun
ciasset ei de aduentu sororis eius milit con
tinuo duos monachos qui obsecrabant ad ianuam monasterij. mandauitque per eos sorori
sue dices. Ecce soror audisti et cognovisti
quia viro ne tristis es quod minimus me vis
disti. sed querte cor tuum et magis considera
vanitate et instabilitate presentis mundi. et
apprehende sancte vite quiescatorem. ut per
uenire possis ad eternam vitam. et ad celestia
bona que preparavit diligenter se dominus. et fa
cientibus mandata eius. Tracta ergo apud te
quia hec est sola et firma spes: ut ipse faciat
homo precepta domini ut merear homo quenire
ad gloriosa promissa domini salvatoris chri
sti. Hec autem cum audisset illa. statim
compuncta est corde. lacrimansque fundebat
in aspectu domini. Et post paululum ingressa est
in monasterium virginum famularum dei quod
in eodem vicino constructum erat. et precedentem
tempore multiplicabatur in sancto proposito fa
mula christi. Hec ita gesta cum audisset mater
eorum deprecata est epos. et dedecit ei epulas ad
supradictum sanctum pacchomium proximam monasteri
orum. per filia eius. Cunctus venisset applicu
it in monasterio famularum dei. et direxit epis
tola ad proximum monasterium obsecrare ut vi
deret filium suum. Beatus autem pacchomius vo
cauit eum filium theodorum: et dixit ei. Au
diui fili quod mater tua aduenit propter te. Ita
que propter epulas epos qui scripsit ad me
vade et vide at te me tua. Dicit ei theodo
rus. Precepisti mihi dominum ut videam mentem
meam. Si ergo abiero videre eam post tam
tem sciam spiritualem. vereor ne culpabiliter
incuriam agam deum. Etenim optebat me fortitu
dinem animi mei ad exemplum aliorum fratrum
demonstrare. Audiens autem mater quia non
acquieuit videre eam. affectu seruens in fili

um noluit remcare ad domum suam sed permane
vit in monasterio virginum dices. Quis si per
mansero hic lege etiam videbo filium meum
cum inter alios fratres egredi ad monasterium
causas. et monitis et exhortatione eius proprie
tatem in sancta quiescatore doctrinamque eius con
firmat cor meum ut merear quenire ad eternam
reliquiam quam promisit dominus noster ibus
christi dilectionibus. Multa autem et magnifica
proleum pacchomium fecit dominus mirabilia. nam
et demonibus obsessos frequenter invocato no
mine christi curavit. Multis etiam diversas et
gratitudes sustinentibus et paliticis. ordinibus
eius misertus est dominus ut supra patuit in eius
gestis et vita. B. Multo tamen beatissimus
pacchomius protra immundissimas demonum
impugnationes certamen bonum certavit sicut
ad letham vitalis. tandem et beatus Antonius
Deniz intetissimus precioso exorauit dominum
suum non capet per aliquot tempora quatenus die
bus et noctibus vigil maneret protra aduersari
os demones dimicando donec persistens
et suparet eos sicut dominus in psalmo. et non
querat donec deficiat. Prosternit ergo et per
cessit ei dominus peritonem eius. Impossibilis
enim et imbecilles sunt demones. cum quis
noster ex tota fide et ex tota intentione cordis
seruente sancto desiderio et adiuuante nos
vite salvatoris nostri iesu christi et edidimus
contra eos. Reservabat nobis fratres de eode
beatissimo patre pacchomio qui fuit et dixi
mus monasteriorum multorum in regione Tass
bennetiotarum prepositus. Reservabat ergo
eo quod frequentiter dicebat fratribus. quia sicut
mibi est testis deus sepe audiui immundos
spiritus demonum loquentes inter se diuersas ac
varias artes suas quas contra seruientes
deo marimiq[ue] protra monachos habent. Qui
dam enim dicebat. Quia ego certamen con
tra durissimum hominem habeo. et quoties
ei immittit quiescas cogitationes ille statim
surgit et persistit se in oratione cum gemitu
orans adesse sibi dominum auxilium. Ego au
tem illo eurgente cum grandi confusione et
gredior. Item aliis demon dicebat. Ego
ad illum quem obseruo cum ei cogitationes
immisero presentis et suscipit et facit eas. spe
enim exardescere eum in iracundia facio. et in

Tentōnes rixę. et pigričā oratōnis. et dor
 mitōem in psalmodia. et nō tradicit mibi
Ideoqz frēs mei dilectissimi semp opoz
 et custodiatis sensum et animum vestrum
 inuocantes nomen dñi nostri biesu christi
 et p̄m precepta dei cōuersem̄: tam in ora
 tionibz et psalmodia sicut dicit apostolus.
Instantes oratōni et vigilantes in ea **I**deo
 qz cum compūctōne et timore cordis vigi
 latibz non preualebit inimic⁹. **I**pe aut̄ bea
 tus pater **D**achomius docebat fratres ut
 semp memores essent verbi dei in salutem
 aīmas suaꝝ. **P**ostmodū nō discedebant
 vñusquisqz fratz in cellulas suas operates
 manibz suis et meditantes que de sanctis scri
 pturis didicerat. **I**mpossibile est enim ali
 quem apud eos verbum ociosum loqui s̄z
 ea tantum que de sanctis scripturis didice
 rant erant inter se loquentes. exponētes de
 capitulis scripturaꝝ que ad timorem do
 mini confirmaret et illuminaret aīmas eo
 rum. **C****E**fuit qdam vir magnus de sc̄i
 tis senioribz cui talē grām donauerat xp̄s
 sc̄z reuelāte ei sp̄lscō ut videret quod alij
 nō videbāt. **R**eferebat ergo sancti senior
 res qz aliqui cōplurimi sedebāt fratres et si
 mul loquebānt inter se et loquebānt de san
 ctis scripturis que ad salutē p̄tinēt aīarū.
Stabāt aut̄ circa eos sc̄i angeli letates s̄ bi
 lati vultu gloriātes. delectabān̄ enim d̄
 eloqujs dñi. **C**ū aut̄ aliud qdcunqz loqrē
 tur statim sc̄i angeli recedebāt longi? indi
 gnantes p̄tra eos. **G**leniebat aut̄ porci for
 didissimi et volutabāt se inter eos. **D**emo
 nes em̄ in specie porcoꝝ delectabantur sus
 persflua et vaniloquia eoz. **B**eatūs aut̄ se
 mor hoc vidēs abiit in cellulam suam et per
 totā noctem cum grādi fletu et v̄lulatu ge
 mebat misias nostras. **E**xhortabāt ergo
 sanctos p̄s p̄ monasteria et p̄ monebat fra
 tres dicēs. **C**ohibete a multiloquio et ab
 ocioꝝ sermonibz linguā p̄ quā malus inten
 titus aīe generat. et non intelligimus qnā
 p̄ hoc et deo et sc̄is angelōdibiles sum⁹. **D**i
 cit effi scripture dīna. p̄ multiloquium nō
 effugies peccatū. **H**ec em̄ infirmā et ranā
 efficiunt mentem atqz animam nostrā.
D**E**fuit quidā vir in palacio sublimis

sub **I**beodosio impatore nomine **Arseni⁹**
 cuius filios id est archadiū et **Honorium⁹**
Augustus de baptismo suscepit. **D**icit agn
 arsenius desiderio dñini timoris accensus
 relinquēs omnem seculi gloriam tempa
 lem p̄exit ad heremū **S**cithie. et inſlanc
 tos patres secretāt̄ quietā ab omni strepi
 tu būius m̄ndi ageret ritā. sepatus ab ille
 cebris et delectatōibz corporalibus. et cuz
 tota mentis intentōe adlēreret tom̄o sal
 uatori sicut scriptū est. **A**dhesit aīma mea
 post te me suscepit dext̄ra tua. **D**icebant ḡ
 de eo sancti seniores. qz sicut cū in sc̄li cō
 uersatōne cēt nimis p̄ciosis vestimēt̄ pre
 omibz v̄tebaſ. ita postmodū in heremo sc̄is
 tibz degens. studebat et ab omnibz mona
 chis viliora et despiciora vestimēta habet
 ret. **D**icebat enim abbas **D
 sanctus Arsenius referebat fratribus di
 cens. quasi de alio audisset. sed quātuz da
 tur intelligi ip̄e tales vidit visionem. **S**e
 debat inquit qdam de senioribz monachis
 in cellula sua. et subito venit ad eum vox di
 cens. **E**gredere foras et oīdam tibi opera
 hoīz. **E**t surrexit inquit: et egressus ē foras
Duxit autem eum et ostēdit ei ethiopēnū
 grum cum secure cedētem ligna et faciētem
 grandem sarcinam et temptabat sublenare
 sarcinam illā. et p̄ magnitudine non pote
 rat portare eam. sed rediebat et cedebat ite
 rum alia ligna et addebat sup̄ sarcinam illā
Iter aut̄ ostendit ei alii hoīem stantem su
 per lacum et bauriētem aquam: et mittētez
 eam in collectaneū. et de alia p̄te p̄ foramina
 defluebat aqua subter in eodem loco. **I**ter
 dum dixit ei. **G**leni sequere me et oīdam ei
 bi alii. **E**t vidit quasi quoddā edificium
 tēpli et duos sedētes in equis: portātes su
 per scapulas suas vterqz lignū vñū. i. par
 ticam longā. volentes p̄iter ingredi portaz
 templi illi. et non p̄mittebat eos lignum.
 quod exaduerso portabāt ingredi per portā
 illā. **N**on em̄ humiliabat se alter alteri. s̄z
 p̄tēdebat vterqz p̄iter ingredi volētes et n̄
 p̄ualebant. **N**ec effi humiliabat se vñ⁹ eorū
 et alteri locuz daret. **E**xposuit ergo ei bas
 visiones dicēs. **H**ic qui lignū portat hi sūt
 qui bñt iugum sanctū monachoz sed iusti⁹**

Folium

ficantes seipos in cordib⁹ suis cum exaltatione supbia nō humiliant⁹ in inuicē. **D**icitur enim ambulare in humilitate viā domini salvatoris nostri idē uox xp̄i q̄ dixit. **D**iscite a me quia misericordia sum et humili⁹ corde et inuenieris requiē animab⁹ vestris. iōq̄ ppter supbia cordis sui remanserunt foris de regno regis celoꝝ xp̄i exclusi. **Q**ui autem cedebat lignaz⁹ sup sarcinā addebat adhuc homo est qui oneratus est multis peccatis et sup sarcinaz⁹ pctōꝝ suoꝝ addit⁹ semper alia peccata. quē optebat ut magis pniām ageret de priorib⁹ peccatis. s̄z negligēt vicia et mendare peccatoꝝ priorꝝ magis alia addit⁹ supra priora peccata. **I**lle autem qui aquaz⁹ dolaci hauriebat homo est qui aliqua bona operatur. sed quia mala etiam ampli⁹ pctūꝝ operatur. ideo pereit et delēt⁹ etiam bona opera que fecit. **O**portet ergo hominem si cut ait apostolus cum timore et tremore salutem suā operari. **D**icebat autem abbas daniel de abate arsenio. quia cum oparetur spiritus ex palmaꝝ folijs⁹ mittebat aquam in pelvum ut infunderetur palme. et cum feteret bromosa aqua odore non pmittebat ut aliam aquam mutaret. sed super illaz⁹ fetidam alia addebat aquā ut s̄q̄ feteret. **I**nterrogabant autem eum frēs dicentes. **C**ur non permittis patern⁹ aqua mutat⁹. sed pessimo fetore tota cellula tua replet⁹. **R**espōdens autem beatus senior ait. **N**ām p̄thimia mate et muscata et illa diversa que in secula rigueratōne sine intermissione fruebar. oportet nūc me dum in hoc tempore sum sustinere istiusmodi fetore p̄ sua uissimo illo odore. et in die iudicij de illo gelenne incarabili fetore liberet me dñs. et non cum illo diuine qui epulab⁹ in isto mūdo deliciose et splendide p̄demnetur anima mea.

Quidaz⁹ de fratrib⁹ dixit beato Arsenio. Ecce beatissime pater. meditari festis de scripturis sanctis que didici et non sensatio p̄punctōnē in corde: qm̄ non intelligo vt utrum dīne scripture vnde et valdeq̄ statut⁹ anima mea. **R**ūdens autem beatus senior ait. Oportet te fili incessanter mediari eloquia dñi. **A**udiri enim q̄ dixit beatus abbas poemē et ali⁹ multi sanctorū pa-

trum. qm̄ incātatores illi qui serpentes solent incantare. non intelligunt ibi verba q̄ loquuntur. sed serpentes audiētes intelligunt vt utrum verbop̄ illoꝝ et quiescunt et subduntur eis. **S**ic etiā et nos faciam⁹. **Q**uā uis em̄ non valeamus intelligere diuinā scripturarum vt utrum tamē demones audientes dīni verbi vt utrum terrētur et es fugati discedunt a nobis non iustinētes eloquia spūsancti: que per filios suos propretas et aplos est locutus. **E** **C** Quodam tpe cum in vicino beati macharij homicidium suisset perpetratum. acuidam innocentem homini impingere⁹ crīmē admisus surgens ille qui calūniā patiebat⁹. fugit ad cellulam beati macharij. **A**ffuerunt etiam a illi qui eum purgebāt et alligabant eum dicentes p̄cūlari seipos. nisi p̄p̄elenderet et legib⁹ traderet homicidam. **I**lle vero cui crīmen impingebat⁹ cum sacramētū assūmabat p̄scium se nō esse sanguinis illi⁹. **E**t cum diu ab utrāq; pte certamē haberetur interrogavit sanctus macharius ubi sepultus esset qui dicebat⁹ occisus. **C**unc⁹ desigñassent ei locū cum ip̄s p̄ergit ad sepulcrum ibi fixis genib⁹: inuocato xp̄i nomine ait ad eos qui assistebant. **N**unc dñs ostendit si vere reus est hic qui a vobis purgeſ. **E**t elevata voce ex nomine clamabat dūcto. **C**unc⁹ ei de sepulcro vocatus r̄fūdisset ait ad eum sanctus macharius. **P**er fidem xp̄i te obtestor ut dicas nūc si ab isto homine qui ppter te accusatur occisus es. **T**ūc ille clara voce de sepulcro respondit dices non se esse ab eo interfictum. **E**t cuꝝ obsiū facti omnes decidissent ad terram ac pedibus eius volueretur: rogare eum ceperunt ut interrogaret illum. a quo esset occisus. **N**unc sanctus vir ait hoc ego non interrogabo. Sufficit em̄ mihi ut innocens libertetur. non est autem meum ut reus p̄dat. **F**orsitā enim p̄pungit adhuc p̄ scelere qđ omisit. et aget pniām ut saluet alia eius. **A**lio itidem tēpore cum scō machario qđā fateretur vñā detulisset. ip̄e qui km̄ caritatē non que sua sunt sed que alterius cogitatet ad alium frēm infirmum eam detulit q̄ infirmior p̄ egeritudine videbat. **N**unc infir-

mus grās egit deo, p fratribus officio & suscep-
pit eam. Sed tūpe nibilominus plus de p
ximo q̄ de semetip̄ cogitās ad aliuz detu-
lit eam infirmū frēm. Et itez ille ad alium
Et sic cum p omnes cellulas que longe a se
metip̄ erāt per beremū disperse: vua illa
circulata cēt ignorātib⁹ eis quis eam pri-
mus misisset. ad ultimū deferit ip̄i qui eam
misera. **G**ratulatus aut̄ sanctus machari-
us q̄ tātam videret in fratrib⁹ abstinentiaz
tātamq̄ caritatem ad acriora semetip̄um
spiritualis vite exercitia extendit. **F**
CIllud etiam ad fidē f̄rmatum nobis d̄ eo
est. ab his qui ex ore eius audierūt q̄niam
quodam tempore nocte in specie monachi
demon ad osium cellule eius pulsauerit di-
cens. **S**urge abba machari & eam? ad col-
lectam vbi frēs ad vigilias ɔgregant. **B**z
ille gratia dei repletus falli non potuit. In
tellerit em̄ diaboli esse fallaciam & ait. **D**
mendar & veritatis inimice quid em̄ tibi? &
sortij quid societatis est cum collecta & cō-
gregatōe sanctor̄. **A** ille ait Latet ergo te
o machari & sine nobis nulla collecta agt
tur. nullave ɔgregatio monachorum. **C**et
ni deniq̄ & videbis ibi opam nostraz. **D**i-
xit autem sanctus macharius. Impet tibi
dñs demon immunde. & queritus ad oratō-
nem petij a dño vt sibi ostenderet si hocce
rum esset quod est gladius demon. **A**bijt ḡ
ad collectam vbi iam vigilie a fratrib⁹ ce-
lebrabant. Et iterum in oratōne dñm dep-
cabatur vt ei veritatem būius rei ostēderz
Et ecce videt quasi puulos quosdam pue-
ros ethiopes nigros p totam ecclesiam di-
scurrente buc atq̄ illuc & vclut volitādo de-
ferri. **D**iscurrentes autē illi ethiopes pueri
singulis quibusq̄ fratrib⁹ in oratōne politi-
atq̄ psallentib⁹ alludebāt. & si cui de eis o-
culos duob⁹ digitulis ɔpressissent statī dor-
miebat. Si cui vero in os misissent digitū
oscitare eum faciebāt. Item post psalmiz
cum ad orandum se piecissent fratrib⁹: pec-
currebat itez singulos. & tante aliū quidem
facētem in oratōne quasi in mulier⁹ specē
vertebātur. ante alium quasi edificantes &
portantes aliquid aut diversa queq̄ agen-
tes apparebāt. Et quecunq̄ demōes q̄li lu-

dentes formassent. hec orātes illi in cordis
sui cogitatōe v̄labāt. **A**b aliquotis tñ fratrib⁹
vbi aliquid boȳ agere cepissent quasi v̄o/
lenter repulsi precipites dēciceban̄ ita vt
nec an̄ eos stare aut trāire auderēt. **E**lijs
x̄ro etiam supra ceruices & dorſa ludebāt
Hec cum vidisset sc̄us machari⁹ ingenu-
it graniter. & lacrimas pfundens ad deum
dixit. **R**espice dñe & ne sileas neq̄ mitige-
ris deus. led exurge & disp̄gantur inimici
tui. q̄m̄ anima nostra repleta est illusionib⁹.
Post orationem aut̄ examināde veritatis
gratia seorsum vocatis singulis quibusq̄
fratrib⁹. an̄ quoq̄ faciem viderat demonē
diuerso habitu & varijs imaginib⁹ ludētes
requirit ab eis si in oratōne vel edificandi
cogitatōnes babuerint vel iter agendi vel
alia diversa que vnicuiq̄ per demōes ima-
ginata viderat. & singuli eoꝝ ita ɔſitebāt
in corde suo fuisse cogitatōnes sicut ille ar-
guebat. **E**t tunc vere intellectum est q̄ om-
nes male & sup̄flue & vane cogitatōes que
vel psallentib⁹ vel somnioꝝ aut orationum
tpe vnuſquisq̄ in corde suo ceperit. illusio-
ne & instinctu demonū fiant. **N**am abbis
qui om̄i custodia fuāt cor suū in timore et
amore dñi illi tenebroſi ethiopes. & bē q̄s
emittūt cogitatōnes repelluntur. **C**hristo
enim mens coniuncta & precipue in tempo-
re oratōnis intenta. nibil malū nibilq̄ lu-
perfluum recipit. **G**
Quidam frater
requisuit abbatem. **S**isoiuz quēadmodū
in cella p̄pria degere debet. **C**ui illerñ/
dens dixit. Comede panem tuum cuꝝ sale
& aqua. & non erit tibi necessitas aliquid co-
quendi aut longius euagandi. **R**equisi-
tus abba poemē quemadmodum oportet
at ieunare. respondit. **E**go volo monachū
ita quotidie parum comedere vt non sati-
etur. **N**am biduana & triduana ieūia va-
ne glorie vacant. **H**ec enim omnia exami-
nerunt sancti patres & inuenierunt quia bo-
nū est quotidie ieunare & parū comedere:
vt sitiant quotidie & esuriāt. **D**anc enī vi-
am regiā leuem nobis esse demonstrauit
CAbbas siluanus dum cum discipulo
suo zacharia ad quoddam monasteriū per-
uenisset. atq̄ egredentur fecerunt eos

Folium

monachi pax comedere. Postquam egressi sunt inuenit discipulus eius aquam et volebat bibere. Cui abbas Silvanus Zacharia hodie ieiunum est. At ille dixit. Nunquid hodie comedimus pater. Et dixit ei senex. Illa esca caritatis erat filii. nos autem nostrum ieiunium teneamus. Quidam de fratribus in paneplio ad abbatem iosephum texerunt ut eum requirent de suscepione fratrum si licet cum his illo tempore vel fiducia habeat vel leticiam. At ille antequam responderet eum dicit discipulo suo. Quod facturus sum hodie filii ne mureris. Et posuit duo sedilia illis qui venerantur et dicit eis. Sedete. et posuit unum a decessis suis et alterum a similiis et ingressus cellulam suam misit sibi vestimenta corrupta. et ingressus transiit in medio eorum. Et iterum ingressus misit alia meliora quibus solebat die festo vesti. et ingressus est postea ad eos. Iterum autem ingressus quotidiano vestimento suo vestitus venit et seddit inter eos. Illi autem mirati sunt et obstupuerunt propter hoc factum. Dicit eis senex. Credis quid feci. Cum autem illi annuisserint dicit eis. Et quid feci. et dicunt ei. Primum vestimento corrupto vobis est: et postea alia meliora. et dicit eis. Numquid mutatus sum ex illo in honesto aut ex illo mediocre. Dicunt ei. Non. Quibus senex ait. Si ergo idem ego sum in vestibus et non sum mutatus. et sicut illud primum non menocuit ita nec secundum mutavit. Sic ergo debemus facere in occurrence fratribus ut quamodo presentes sint cum fiducia et leticia suscipiamus eos. quoniam autem sumus opus est ut lucius et abundantia permaneat in nobis. Illi vero audientes que in cordibus suis habebant antequam responderent eum glorificauerunt deum et leti discesserunt. **H**ec dicebat unus ex patribus quod inuenitur homo multum comedens et adhuc esurient se patinet ne satietur. Alter autem pax comedit et satiat. Qui ergo multum comedit et adhuc esuriens se patinet. maiorem mercedem habet ille qui pax comedit et satiat. **D**ixit quidam senex. De quod desideraueris aliquam manduces. comedens autem quod tibi a domino transmissum fuit. gratias age sine intermissione. **D**e quidam sene

referebat frater. quod desiderasset cucumerem. **Q**uem cum attulisset suspendit aen oculos suos et ne vincaret a cupiditate non tetigit eum sed magis agebat prius: puniens lemper ipm ob hoc quod ipm desiderasse. **Q**uidam ex senioribus factus est infirmus et per malos dies non poterat escam ullam preceperit. Compulit autem eum discipulus suus dicens. Si iubes pater facio tibi pax placente. Et fecit ei. Erat autem ei vasculum quuum habens mel et aliud vas simile hinc oleum de lini semine expressum. et erat fetidum. et in re nulla alia profuit nisi forte in lucerna. Et receptus frater misit in escam senis de illo. sperans quod mel misisset. Cum autem gustasset senex nihil locutus est. sed tacens comedidit. Tercia vero vice cum ei daret dicit eis. Non possum pretere fili. Ille vero tanquam robens adhortari eum dixit. Ecce abba bona sunt. et ego co medo ex ipsis. Et postquam gustauit et sensit rem quam fecerat cecidit in faciem dicens. Vale mihi abba quoniam occidi te. **I**stud peccatum posuisti super me. quia locutus non es. Dicit ei senex. Non tristiter fisi propter hoc. **S**i enim voluisset deus ut bonum comederez tu mel misisses non hoc quod misisti. **D**ixit abbas poemem. Nisi nabuzardam precepis cocorum venisset in bierlin templum domini non arsisse. hoc autem est quia nisi defiderum castrimargie in anima venerit sensus hominis non succendit in pugnam dyaboli. **A**bbas macharius quotienscumque cum fratribus facta caritate reficiebat. Hoc in proprio corde statuerat ut quatuor vini calices oblatos habuisset. tantis diebus nec ipsam aquam gustaret oino. Cum ergo ei freres vinit porrigerent cum gaudio sumiebat. et postea se siti maceraret. **Q**uod cum discipulus eius vidisset: patesfacto sensus consilio ne ei vinum porrigeret giurabat tormenta illi potius esse quam pocula manifestans. **G**Facta congregatio in ecclia cum esset festinatas. et ceteri monachi comederent. vnde minister strantibus dicit. Quia nihil coctum comedo. sal mihi deferri precipito. **Q**uo verbo minister auditio cum clamore audientibus ceteris alij imperavit dicens. **Q**uoniam coctum ille frater non comedet. **P**ax illi salis

afferto. **T**unc beatus theodor^r dixit ei. **O**portuit te magis frater carnes in cella tua p^rmedere q^b huc p^rtib^y fratrib^y audire sermonē. **Q**uidā pegrinus frater reit ad abbate siluanū in mōte synai **v**idit q^b fratres opant **v**dicit ei. **Q**uare opamī escas que peccat. **M**aria aut̄ bona p^rtem elegit. **T**unc senex dicit discipulo suo zacbarie. da illi codicem vt legat **v**mitte illū in cellulā que nihil habet. **H**ora aut̄ nona circumspici ebatur frater ille viā si forte vocaret eū senex ad comedēdū. **P**ostq^b vō transisset hora nona venit ad senē dices ei. **N**ūquid horā die nō comedērūt frēs abba. **C**unq^b senex fatigat^r ait ille. **Q**uare menō vocasti. **T**unc dixit ei abbas Silvanus. **T**u bō spiritualis es **v**nō habes necesse hanc escā. nos autē tāc^b carnales op^r hēm^r comedere iō opa mur. tu aut̄ bonam p^rte elegisti. Legis enī om̄i die **v**non vis carnalem escā accipere. **Q**uod cum audisset cepit penitere ac dice re. **I**ndulge mihi abba. **T**unc r̄ndit ei Silvanus. Ergo necessaria est martha marie ppter marthā emī **v** maria laudatur. **D**icebat de abbe Johāne breuis status re. q^b dixerit aliqn^r fratri suo maiori. **V**olebam esse secur^r sicut angeli sunt securi. nū bil opantes sed sine intermissione fuiētes deo. **E**t expoliās se quo vestit^r erat abiit i beremū. **v**fecit ibi ebdomadā vñā **v**reuer sus est ad frēm suū. **E**t dñi pulsaret ostium r̄ndit ei ante^b apiret dicens. **Q**uis es tu. **v**ille dixit. **E**go sum iobānes **v** cūdēns frat^r dixit ei. **J**obes angelus scūs ē **v**ltra inter homines nō est. **I**lle vō pulsabat dicens. **E**go sum. **v**nō apuit ei sed dimisit eū affligi vsc^b mane. **P**ostea vō apiens ei. dixit **S**i homo es opus hēs itē operari vt pa scaris. **E**t ille pñiam agēs dixit. **I**gnosce mihi frater quia peccavi. **R****Q**uidā frater ipugnabat a spū blasphemie **v**erube sciebat dicere. **E**t quoq^b audiss^r magnos senes pgebatur ad eos vt illis declararet. sed mot cu puenisset itē verecūdabat ill^r dicens. **C**ū g^r freqnter ad abbate poemē re nit. **v**idit eū senex hñtem cogitatōnes et dicit ei. **E**cce frequēter venis ad me habēs cogitatōnes. **v**sic itē remeas. tecū illas re

portans. **D**ic ergo michi fili quid habes. **A**tille ait. **I**n blasphemia impugnat me diabolus **v**erubescam dicere. **E**t morit aperuit leuior fuit eius impugnatio. **E**t dicit ei senex. **N**on contristeris fili. **Q**uādo beccogitatio ad te venit. dic. **E**go bac cau sa non indigeo. blasphemia tua super te sit satanas. **H**anc enim causam anima mea non vult. **Q**uamcūq^b autē causam nolue rit non diu pmanebit. **E**t statim sanus factus frater ille discessit. **D**ixit abbas moyses p̄ bas quattuor res passio gignit. p̄ abundātiā elce **v** potus. **v** p̄ satietatē somni. **v** per oculum **v** oculum. **v** ornatis vestibus incedēdum. **D**ixit abbas poemē. quē admodum impatoris spatarius semper ihli assistit armatus. ita **v** animam aduersus demonē bmōi optet esse semp paratā. **D**ixit quidā senex. **S**icut venenata aīmia lia fortiores herbe vel pigmenta expellunt ita cogitatōnes sordidas oratio cum ieiunio repellit. **L** **A**bbas machari^r dñi in illa solitudine in qua solus erat maneret inferior aut̄ plena cēt fratrib^y. sero per viā circumspiciebat. **v**idit demonē veniētēz in figura homis vestitū tunica linea pforata. **v** p̄ singula foramina vascula pua depens debat. **E**t dicit illi senex. **Q**uo vadis maltigne. **E**t r̄ndit ei. **V**aldo cōmouere fratres vos qui sunt inferius. **C**ui senex dicit. **E**t ppter qd tot vascula fers tecuz. **A**tille dixit. **G**ustū fero fratrib^y **v** ideo tāta fero: vt si vñū displicerit ostēdam aliud. **v** si illud non placet porrīgā aliud. **v** fieri non pōt nō si vñū ex pīs aliqd placeat eis. **v** hec dices discessit. **P**ermālit aut̄ senex iterum viāz circūlpiciens vsc^b quo rediret. **v** cum rediret dicit ei. **S**alueris. **D**icit **v** ille. **Q**nō istud mihi verbū dicas. quia ossies mihi cōtrarii facti sunt. **v** nullus meis consilijs ac quiescit. **v** dicit ei senex. **E**rgo nullum bas bes amicum. **A**tille respondit. **V**num bas beo amicum vel ipē p̄sentit mihi. **v** quoties me viderit: querit vuc atq^b illuc. **C**unq^b nomen eius ab eo requisisset. ait. **Q**uia tē opentus dicitur. **D**iscedente illo: mox surrexit abbas macharius. **v** descendit ad inferiorem beremū. **Q**uod cum audissent

Folium

fratres egressi sunt illi obuiā et vnuſquisq; sperans q; apud ſe maneret preparauit ſe. At ille requirēs cellā Thopenti ad eum puerus eſt. Euncq; cū gaudio illum fulce piffet et eēnt vtereq; ſumul ſoli. Dicit ei ſenex. Quēadmodū eſt tecū fili. At ille r̄n̄ dicit. Oratōnib; tuis bñ ſum. Et ſenex ait. Non vos impugnat cogitatōes. At ille re ſpondit. Interim bñ ſum. Erubet ſebat ei dicere. et dicit ei ſenex. Ecce quot ānos ſū in ſelitudine et ab oſnib; honoror; et in bac etate cum ſim ſenex moleſtā me cogitatōes mee. R̄ndit Thopentus. Crede mihi abba q; ſimile et mihi faciūt. Tunc ſingula ſenex cogitatōes quaſi ſe impugnat eſt ſingebat vi q; quo totū illi Thopent? pſiteret. Post dec dicit ei. Quēadmodū ieiunas. At ille dixit ei. vſcq; ad nonā. Cui ſenex ait. Ulcq; ad vſperā ieiuna. et de euā gelio vel de alijs ſcripturis ſine ceſſatōe ſp aliquid meditare. et quotiēs tibi aliq; imun da cogitatō ſupuenerit nuncq; dorluz aſpi cias ſed ſurſum. et mox dñs tibi adiutor eſt. Et mox ita diſceſſit abbas macbari in pro priam ſolitudinē. Iterūq; viam circuſpi ciens vidit demonē redeunte et req̄rit euz. Quo vadis. At ille r̄ndit. Simili mō co mouere frēs. Cum aut̄ reuertereſ req̄liuit eum quēadmodū ageret ſcēſ. At ille dixit. Vale: qm̄ oēs agrestes effecti ſunt. et eum quē habui amicū obediētē michi et ip̄e ne ſcio quō queriſus eſt. et iurauit nō ibi accede remiſi poſt multū ips. Et h̄c diſcēſſit. **Q**uidā frater req̄liuit quendā ſenē. Quid faciā p̄. q; non poſſum ſuffer te cogitatōes. Cui ſenex dixit. Ego in hac cā nuncq; ipugnat ſuz. Scādalisatus autē frater ip̄e venit ad alterę ſenē et dicit ei. Ecce qd mihi dixit ille ſenex. Scādalisat ſū in ip̄o qm̄ ſup naturam humānā locut̄ eſt. Dicit ei ille ſenex ſcdus. Non ſimplē tibi dixit ille homo dei hunc ſmonē. Clade g; et age pñiam apud ip̄m et dicet tibi vñtez verbi illius. Reueriſus ergo frater veit ad ſenē et cepit ei dicere. Iudilge mihi abba quoniam inſipienter egi ut tibi vale nō di cerem. et ſic egredieret. Sed rogo te expla na mihi quomodo non es impugnat. **D**

cit ei ſenex. Erquo factus ſum monachus non ſum ſatiatus neq; pane neq; aqua neq; ſomno. et dec cā nō me pñlit habere pugnam quam tu dixiſti. Et egressus eſt ab eo trater ille iuuatus abeo. Interrogāte ueruim cuidam ſup cogitatōes. dixit abba pemen. Monachus ſi ventrem ſuum et in guam tenuerit et vacatōnem non fuerit ſec tatus: confidat quaſi non moritur. et vnde in perpetuum. **D**uo fratres ad abbate beliam reuerunt impugnat a cogitatōib; liuis. Et videns eos ſenex q; eēnt corpule ti tanq; ad diſcipulum ſuum ſubridēs ait. Uere frater ego erubesco p̄ te. q; ſic enu tristi corpus tuū cum certe p̄ſtear; te mo načum. Pallor enim et macies cum bu militate decus eſt monachi. Item dicit q; monachus edens multum non cōfidat eti am opans multum. qui antem paru; edit etiam ſi paꝝ operetur confida et viriliter a gat. **A** Abbas Arſenius dum ſedē tet in campo quedam mulier virgo diues timēcq; deuz ac ppter ea abbatis arſenij fa ma comp̄ta. de romana ciuitate ut eum vi dere merereſ aduenit in alexandriaz. Que cum honorfice a theophilo fuſſet luſcep ta ip̄is ciuitat̄ archiepo rogauit euz qua tenus perſuaderet beatū Arſenii ut eaz ſu ſcipere dignareſ. Ip̄e igitur ad eum profe ctus eſt diſcens. Quedam mulier romana et dignitate et opibus et opinione cefas an tecellens. videre te ac benedici deſiderans de tam longinqua regione peruenit. cui occurras expoſco. Sed cum non acquteuifſ ſoccurrere ei Arſenius illa cognoscens hoc animalia ſua ſternere precepit diſcens. Cō fido in deo meo quia videbo illum: nec ab hac intentione ſraudabor. Non enim homines veni conſpicere. quia et in noſtra ſu persunt ciuitate. ſed ppteram videre deſideravi. Cum ergo veniſſet ad cellam beati Arſenij contigit ut foris illum deambulā tem pſiceret. Amor añ p̄deſ ei? in faci empſterniſ. Quā ille cum ſeſtinatōe luſſe tans ita compellebat diſcens. Si faciē me am tantum videre deſideras: ecce intue re. Illa vero pre verecundia oculos nō au debat attollere. Dicit ei ſenex. Siquid

de meis actibus operis hoc debueras intueri. Quoniam ergo et tu me pelagus navigare plurimasti. An ignoras te mulier esse, quibus quo cunctis non licet exire, an ut romana redies ait? Iste feminis gloriatur viduisse Artenuum, ut fiat pium mare ad me venientium feminarum. At illa respondens ait. Si vult deus nullam bucum puenire permittit. Sed ut pro me ores et in memoria me habere digneris exoro. Cui Artenuus dixit. Oro deum meum ut tealeat tuas ex corde meo memorias. Quo illa verbo precepto in civitate regrediens egritudine pretribulatorem corepta est, ad quam cum utilitas tamen causa venisset episcopus et quid rei esset inquireret, illa sibi senis que ultimum de morte sua dixerat enarravit ac propterea se velle mori per tristitia perficeret. Sed episcopus tali eas consolans alloquio. Numquid nescis te esse mulierem. Et quia per feminam solet inimicus hominem impugnare, ideo ruitum tuum ex corde suo delere dixit. Nam pro anima tua dominum depicas. Quibus verbis mulier recreata est.

Dicebat abbas moyses, si voluerit imperator inimicorum civitatem aliquam expugnare, prius escam eorum et aquam interdicit, et ita iniurici eius fame ac penuria compulsi subjiciuntur regno eius. Et ita passiones carnales, si inieunio et fame depressae fuerint decrescent et non sunt fortes aduersus animam. Quis enim tam fortis ut leo, et tamquam propter ventrem suum intrat in canem, et omnis virtus eius humiliatur. Quidam iuuenis volebat renunciare mundo, et frequenter egressum reuocabant eum cogitationes: inuoluentes eum varijs negotijs, erat enim diues. Una ergo die egressum eum demones circumdederunt, et multum puluerez anno eum excitauerunt. Ille vero profestim despolians se et tactas vestimenta sua currebat nudus ad monasterium. Declarauit autem deus regni sibi dicentes. Surge et suscipe ad letham meum. Exurgens ergo senex obuiauit illi nudum, et cognoscens causam admiratus est et de dit illi habitum monachalem. Quando autem veniebat aliquis frater ad ipsum senem per quietere eum de portationibus varijs responderebat eis. De renunciacione autem sciscitatis dicebat. Hunc requirite fratrem, quod ego ad renunciati-

onem ipsius nondum pueni. **Q**uidam frater renunciavit seculo, et cum dispossessus res suas paupib; quedam sibi reuinuit in propria ratione, et venit ad abbatem anticomitem. Quod cu[m] se nex, cooperisset dicit ei. Si risuade in vicino et eme tibi carnes et imponere tibi corpe tuo nudo et veni ad me. Cum ergo hoc fecisset frater tam canesque aves offere corpus suum, properiter carnem rapiebat tam dentibusque et unguisibus dirupiunt. Cum ergo venisset ad Antonium requisitus est hi tecisset quod precepere rat. Illo autem demonstrante corpus suum lacratum. Dicit ei sanctus Antonius. Quicunque renunciant seculo et volunt adhuc habere pecunias sic a demonibus laceratur. **Q**uidam frater requisivit senem dicens. Vis ut teneam mibi duos solidos propter infirmitates corporis. Et videlicet senex cogitationes eius per vellet retinere eos dixit, retine Reuerlus ergo in cella frater cepit cum cogitationibus propriis colluctari dices. Putas bene dicere mihi senex an non. Exurgens ergo venit ad senem rogans et dices, propter deum dic mibi reveritatem quod turbor a cogitationibus meis propter illos duos solidos. Dicit illi senex, quod vidi cogitationem tuam volenter retinere eos. dixi tibi ut retinerem. Nam non est bonum ut plus teneas quod necesse est corpori. Duo ergo solidi sunt spes tua, et si portigerit ut peccatum, nunquid deus non cogitat de nobis. Jacta ergo cogitationem tuam super deum quoniam ipicura est de nobis.

P **Q**uidam monachorum tantum euangelium possidebat: vendidit illum et esuriens dedit, dignum memorie imitatas sermonem. Ipse inquit verbum veniudei quod mihi semper dicebat. Clede que possides et da pauperibus. Cum quidam rogaret abbatem Agathone, ut pecuniam illius suscipiat in propria ratione nolebat ille dices. Non est necesse mihi quod opera manuum meas me pascam. Cum autem ille persistens diceret, ut propter indigentes dignare suscipere, respondit. Dux propter necudia est, quod non indigens suscipio, et aliena sustans vano glorie subiacabo. **D**icebat abbas paulus, si aliquis resoluuerit monachum in cella sua hinc propter eas lineas quibus non potest vivere, frequenter cogit de cella sua egredi et ita a domo decipitur. Dic autem ipse

Folium

Paulus in una quadragesima cū sextario lenticule et quo aque vasculo pdurauit. et vnam mattā facies eadē terebat et terebat ne timō foris exiret. **A**bbas macharius cum ess̄ in egypto et egressus fuisse de cella sua: tueri inuenit quidā frēz furatē id qd̄ in cella sua hēbat. Stetit ergo et ipse tāq̄ pegrinus et carricavit aīal cū illo cū mīla rege et pdurit eū di. Nibil in hūc mōm intulimus. dñs dedit dñs abstulit sicut et ipse voluit ita factū est. bñdictus dñs in omnibꝫ.

Quidā frater remiēs ad cellā eiusdemq̄ magni senis ingrediebas et furabat ei rictuz. Cum autē videret senex nō illuz arguebat sed ampli⁹ opabat di. Huto frater ille necesse hz. Hēbat autē grādem tribulatiōnē senex ex penuria panis. Cū autē idem senior morceret et circūcedidissent eum frēs. ille vidēs eum frēm qui solebat furari ei pañem suuz dicit ei. Accede buc ad me frat̄ et apprebendit man⁹ ei⁹ et osculatus ē dices. Grās ago manibꝫ isti⁹ fratr̄is qz p eas arbitro et me intrare in regnū celoz. Ille autē ppunctus de hoc vlo et agēs pñiam factus est et ipse strenu⁹ monach⁹ ex actibꝫ senis quos vidit.

Abbas agathon dispē sabat semetipm. et in omnibꝫ cui⁹ discretiōe tollebat. tā in ope manū suaz qz in vestimento. Talibꝫ es̄ vestibꝫ vtebat et nec fastis bona nec satis mala cuiq̄ apparerēt.

Dixit qdā senex. Ira p bas q̄tuor res exurgit. p cupiditatē. avariciā dādi et acci piedi. et si quisq̄ velit suā defendere sinam et si quis vult se honoribꝫ sublimari. et si qz doctore se eē vult. plus omnibꝫ sapientēspētans. Ira etiā p dec̄ q̄tuor humanos lēlus obscurat. si odio habuerit homo pñim suū aut si illi inuidet aut si p nichilo duxerit aut si detractauerit. **H**assidōis autē h⁹ retribus modos hz. **P**rimū ex corde. **S**econdū ex facie. **T**erciū ex lingua. **Quar**tū ex facto. **S**i ergo poterit qz ita portare malū vt ne ingredias in cor nō peruenit usqz ad faciē. si autem venerit in faciem custodiat ne loquā illud. **O**rdō si locutus fuerit vel hoc custodiat ne reddat in facto sed mor dimittat. **T**res em̄ gradus sunt hominū in passione ire. **N**ā q̄ voluntarie nocet et iu

riatur et pcit primo suo hic fm naturam xp̄i est. **Q**ui autē n̄ ledit nec ledi vult b̄ fm naturā adam est. **Q**ui vno nocet aut iniuriatur aut calūniaz ingerit aut vsluras exigit hic fm diabolū est. **Q**uidā ex fratribus passus ab alio iniuriā venit ad abbate filio um et vrumelie genus expōens addebat. **C**upio me vindicare pater. senex autē roga te eum cepit et relinqueret deo vindicaz. At ille inqt. **N**ō desistā nisi fortiter vindi caero. **C**ui senex ait. **Q**uaten⁹ semel hoc in aīmo statuisti vel nūc orem⁹. **E**xurgens autē senex his verbis cepit orare. **D**e⁹ iam nobis nō es necessari⁹ vt p nobis sis soli citus. qz nosip̄ sicut frater iste dicit et volamus et possim⁹ nos vindicare. **O**rdō cui⁹ ille frater audisset aī pedes senis effusus vena postulabat. pmittēs se cum illo cui irascibat nūc deinceps certatuz. **R** Quidā frater dū ab altero iniuriaret vest et nūciauit seni. **C**ui ille r̄ndit. Satisfacco gitatōi tue qm̄ nō vult frater iniuriari te. led peccata tua. **N**ā in omni r̄ptatōe que tibi ptingit p hoīem nō arguas eū. sed tātū mō dic. **Q**uia ppter pcta mea ptingūt mihi hcc. **D**icebat freqnter abba pōmen malicia nūc te exupet. **S**i qz tibi malū fecerit tu illi bonū redde. vt p bonū vincas malum. **Q**uidam frater qz eō plus cum aliquis iniuriabat aut deridebat. tāplus ille gandebat dices. Isti sunt qui nob̄ occasione p̄brent ad pfectum nostrum. **Q**ui autem beatificant nos conturbant animas nostras. **S**criptum est enim. quoniā bi q̄ beatificant vos decipiunt vos. **A**lter se ne si quis detraheret ei ille festinabat si vicinus ei erat p seipm bñ illum remittere quod si longius manebat. tāsimittebat ei munera. **Q**uidam frater rogabat abba tem sisoium dices. Si latrones aut barbari sup me irrueint occidere me volentes. et ego si pualere potero iubes occidā eos. **C**ui ille r̄ndit. **N**e facias oīno s̄ totū te dō smitte. quidquid es̄ tibi aduersi cōtigerit p̄ftere hoc tibi ppter peccata tua veire. **D**iuine. n. dispensatiōi debes totū ascr̄bere. **C** Erat qdam heremita magnus in monte qui dicitur adlibeus. et venerat super

et latrones. **C**um autem ille vocem fecisset de vicinis locis fratres alii fluentes comprenderent eos. **Q**uos transmissos in ciuitate iudeo milite in carcere. Fratres ergo illici mesti facti sunt. quod propter ipsos latrones tradi ecent iudicii. et venientes ad abbatem per menem renunciauerunt ei factum. **Q**ui scripsit ad heremita. **S**i recordarcris primam predicationem non quam secundam petrasse. **Q**uo ille homo cum puncto esset: in omni illa regione nominatus. et per multum tempus in cella sua non exiens surrexit statim et venit in ciuitatem. et excutiens latrones de carcere publice liberavit eos a tormentis. **C**uiusdam philosophi discipulus peccauit et cum sibi indulgeri vellet. **D**icit ei philosophus. Non tibi indulgeo nisi in his tribus annis portaueris onera aliorum. **C**ui reuerso per tres annos cum iam peccato satissimis dicit ei philosophus. **N**ec nunc tibi adhuc indulgeo nisi alijs tribus annis dederis his mercedem qui te iniurias et conuictus affligunt. **Q**uod etiam cum ille approbasset dicit ei magister suus. Clemi modo et ingredere atheniescum ciuitatem ut illic sapientia possis discere. **E**rat autem ibi quidam senex sapiens et studiosus et sedebat ad portam. omnesque ingredientes experiendi causa conuictus affiliabat. **Q**ui cum idem iuueni illuc ingrediendi faceret ille exorto cachynno risit. **C**ui senex ait. Quid est hoc quod agis. ego tibi iniurior et tu rides. **C**ui iuuenis ait. Et non vis ut rideam cum tribus annis mercedem dederim ut hoc paterer quod hodie a te gratias patior. **T**unc senex dirite ei. Ingredere ergo ciuitatem quod dignus es. **H**oc autem solebat abbas iobes efferre et his ipse addebat dicens. **H**ec est porta dei per quam pres nos sumus per multas tribulaciones et iniurias ingressi sunt ciuitate dei. **C**uidam fratrem requisivit senem dicentes. Da mihi pater unam rem quam custodi et per eam salueris. **R**endit ei senex. Si potueris iniuriari et affici conuictus et portare ac tacere magna est haec res et super alia maledicta. **I**nterrogatis quibusdam fratribus abbate monachum ille horretus est discipulū suū zahariā ut eis aliquid diceret. **T**unc ille pallium suū depositum

subiit pedes suos. et penitus illud et dixit. **N**isi qui sic fuerit penitus in monachum esse non potest. **D**icebat abbas machatur. Ille vero est monachus qui le in omnibus vincit. **N**am si quis alium arguit ad iracundiam monachum. priam passionem implet. **N**ec enim ut alterius lauet seipsum debet perdere. **I** **C**uicula si enim sub pretia abbatis Antonij alii fratres collaudabantur. Sed cum temptassent eum senex repetit quod non sufferret iniuriam. **E**t dixit ei senex. Tu quidem frater similis es edificio quod quis bateat ingressum ornatum. per posticia tamen a latronibus expugnat. **C**uidam frater requisivit abbate ylaac dicens. Abba quare te ita demones timet. **R**endit senex. Ex quo factus sum monachus statui apud me ut iracundia mea soris gemitur meum non procederet. et ideo timet me diaboli. **C**um venisset quidam de prisone ad abbatem achillem vidit eum sanguinem expuentem. Et requisivit quid hoc esset. At ille respondit. Hermo erat frateris qui me tristauerat. et repugnauit ut non illum diciret sed petui dominum ut tolleret a me. et factus est ille sermo sanguis in ore meo. et post expui requieui. **S**ed et ipsam tristiciam et sermonem illum oblitus sum. **C**uidam fratres venerunt ad quicunq; scem senem sedem in solitudine. et inuenierunt infantes pecora pascentes et aliquoties inter se loquentes verba turpia. Postquam autem de singulis cogitationibus requirebant a seno accepserunt responsum dicunt ei. Quoadmodum potes sustinere abba voces infantium istorum et non principis eis ut non ita vociferetur. **E**t dicit eis senex. In vita fratres plurimos dies habuit cogitationem mea volens illis aliquid discere sed redargui memetipm reputans miseri. **S**i parum hoc non porto. quomodo si maior mihi temptationem aduenierit portabo. **E**t ideo illis nihil dico ut fiat mihi consuetudo portandi. Item dixit. **S**iquis linguam suam non tenuerit in tene: nec passionem carnis sue aliquam poterit continere. **A**bbas iohannes dum federet inter fratres et singuli eum de propriis cogitationibus inquirebant atque ille responsum omnibus daret. quidam senex ex iniuria dicit ei. **S**ic est hic

Folium

iohānes, quō mīlier meretix ornās semet
ipam vt cōgregret sibi amatores. Cui ab
bas iohānes ait. rex dicis abba et nō est ali
ter. nā et hoc ipz de tibi reuelauit. Rñdit
illi itez ille senex dū. Hā et vas tuū iohā
nes veneno plenū est. At iohannes ait illi.
Hic est abba vt dixisti et hoc dicis qz illa
tmō que deforis sunt vides. si ea que in
trinsec sunt vides. Et top hēres qd̄ dī
ceres. Et post hoc qdā ex discipulē dicit
ei. Nō es perturbatus abba in vbo senis b
Cui ille rñdit. Nō; sed sicut sum defor ita
sum deintus. ¶ C erat quidā senex in
egipto et ante qz veniret illuc abba poemē
grādem veneratōz babebat ab omib⁹. Cuz
aut abba poemē de scitbia illuc subi⁹set:
multi relicto illo senē remiebant ad hūc. et
pp̄terea cepit illi iuidere et detrahere. Qd̄
audiēs abba poemē contristatus est et dicit
fratrib⁹ suis. Quid facim⁹. qz in tribulatō
nem miserūt nos homines et illum senex tā
sc̄m reliquerent et nos qui nibil sumus re
spicerent. Quomō sanabimus hunc virtū
magnum. Venite ergo faciamus paucas
escas et portates pergamus ad eum et partis
vini. ac pariter cum eo gustemus. forsan
in hoc possumus animū eius placare. Pro
fecti ergo pulsauerūt ostium eius. audiens
vero discipulus illius senis dixit. Qui es
tu. At illi dixerūt. Dic abbatū tuo qmiaz
poemē veni ut bñdicatur ab eo. Qd̄ cuz
ille p discipulum suū audisset. rñdit ad eū
Vlade hinc non em mihi vacat. Illi tamē
restiterūt in isto dicētes. quia nō hinc di
scendimus nisi digni fuerimus adorare eū
Quoz cum ille humilitatē et patientiā per
uidisset compunctus aperuit ostiu⁹ et oscu
lantes se inuicē gustauerunt pariter. Dic
ergo eis ip̄e senex. In veritate non sunt ea
sola que audiui sed et cētupla oga vidi i vobis.
Et ab illo die amicus carissim⁹ factus
est ei. ¶ Abbas mutuas aliquā edificauit si
bi cellulaz in loco qui dicit Eracleona. Et
dum ibia multis molestaref altez locum
introgressus est. et simili etiam ibi struxit
habitaculum. Sed per insidias diaboli q
dam frater inuentus est ibi. qui p inuidia
semper iram cum eo habuit. pp̄ter qd̄ sur-

rexit inde. et ad p̄prium reuersus est vicuz
et fecit sibi illic quoqz cellulaz. et reclusus te
in eam. Post tempus autē aliquātū con
gregati sunt senes de illo loco vnde egress
hus est. deducētes secuz illum fratrem cuz
quo habuit litem quatenus rogarent eum
vt rediret ad cellam suam. Postqz aut in
vicinum locū venerūt tam melotes suaz
illum frēm ibidē dereliquunt. Ipsi vno pro
fecti sunt ad senem. Et pulsantib⁹ illa aperte
ta fenestra respxit eos et cognouit et dicit
eis. Ubi sunt melotes vestre. At illi respondērunt.
Ecce enim hic in vicino sunt vna
cum fratre illo qui tecū iram babebat. Hoc
postqz senex audiuit et illos cognouit pre
gaudio ostium p quod ingressus fuerat cū
leuci cōfregit. et egressus cucurrit vsqz ad
locum vbi erat ille frater. et cepit ip̄e prior
penitētiā apud eum agere. et amplexat⁹ eī
cum. Et introduxit illos in cellam suam et
per tres dies quiuitatus est cum eis qui nō
babebat p suetudinem ut ieiunium sol
ueret. Et postea surrexit et pfectus est cum
illis. ¶ Abbas agathon solebat dicere
Nunqz litem babens cum aliquo dormiuit
sed nec permisi aliquē mecum item haben
tem dormire. quātū ad virtutem meam
pertinuit nisi prius cum illo in pace reuer
tereatur. C erat duo senes in vna cella pa
riter sedentes et nunqz inter se v̄l qualecū
qz pāz in contētōne babuerunt. Dicit ero
go vnu⁹ ad alterum. Faciamus v̄l nos v
nam litē sicut et alij homiſ. At ille alter di
xit ei. Nescio quēadmodum sit lis. Dicit
ei ille. Ecce ego pono laterē in medio et di
co quia mens est. et tu dic qz non est tuus
sed me⁹. et ex hoc sit p̄cēto et rixa. Et cū po
luissent laterē in medio dicēte vno. qz me⁹
us est. ille alter primo rñdebat. ego meum
esse spero. Cū ille alter itez diceret. non est
tuus sed meus. Tūc ille rñdit. Et si tu⁹ est
tolle illū. Quo dico si inuenierūt quemad
modū litigarent. ¶ Quodam tempe
orante beato machario abbate. vox ad euz
p̄sonuit dicens. Machari neccum ad mē
luram duarum muliez peruenisti que i p̄
xima habitane ciuitate. Quo auditō senex
exurgens atrepto bacculo in designatam

peruenit ciuitate. **C**um ostium quae sit domus atque inuente pulsaret. egressa una ex illis. cu magna exultatione eum suscepit. **Q**uas utrasque senex provocatas. ita est allocutus. propter vos tantum labores remans ex solitudine longinquaque sustinco. ut opera vestra cognoscerem. que mihi vos concedet enarrare. **C**ui ille sic dixerunt. Crede nobis sanctissime patrem. quia nec presenti nocte a maritorum lectulsum sumus separati. **Q**ualia ergo opera a nobis exquisitis. Sed senex in precibus persistebat ut ei vite sue ordinem declararet. **C**ui tunc ille copulse dixerunt. Nos nulla internos sumus a sanguinitatis affinitate coniuncte. **C**ontigit autem ut duobus fratribus iungeremur. et cum his quindecim annis a domo una pariter permanentes. neque turpe verbi altera dixit ad alteram. neque littere aliquando commisimus. sed in pace hactenq; riximus. et consensum tractauimus. quatenus pariter feliciter maritis in congregatione religiosarum virginum proficeremur. et multis precibus hoc a coniugibus non valimus obtinere. **Q**uo non adepto inter nos et deum possumus testamendum ut usque ad mortem nostram seculare vobis non loqueremur omnino. **Q**ue cuius audisset beatum Machari dixit. In veritate non est virgo neque uiratata. neque monachus neque secularis led deus tantum propositum querit. et spum vite omnibus ministrat. **F**ratris quidam erat in congregatione inquietus. et frequenter mouebat ad iram. **D**icit in seipso. Gladio et solus habito in aliquo loco. et cuius non habeo cum quo dicam vel andiam ero quietus. et quiescit a me passio ire. Egrediens gaudet in spelunca sole. Una autem die implens sibi surisculam aque posuit sibi in terram. **C**ontigit autem ut subito versaretur. Ille vero implebat lecundo. Et iterum versa est. Deinde tertio implens posuit. et iterum sola est. Qui comotus furore tenuit vasculum et frangit. In se autem reuersus cognovit quod ab eodem demone trahendie sit illus. et dixit. Ecce et solus sum et vincit me. Reuertar gaudi in congregationem quod utique labore et patientia opus est. in axime dei adiutorium. Et surgens reuersus est in locum suum. **B**eatum machari de se metipso referebat dicens. **D**u essem iuuenis

et tam in cella residere. inquit me tenetes clericum ordinarem in vicino. **C**um autem ibi esset nolens sed in solitudinem refugissem. et quidam mihi secularis ope meo vendito ministrabat. cotigit quandam virginem per suprum ventris omnes accipe. **Q**ue dum a parentibus a quo fuisset compresa requiritur. dicit illa. Anachoreta ille noster hoc in mescelus pertrahit. Egressi ergo parentes puelle comprehendentes me suspenderunt meo collo via la fictilia. et per singulas semitas circumduccebant me cede mactates. atque insup his vobis una cum cachynno insultantes. hic monachus filie nostre vim intulit. Cumque me usque ad necesse fustib; pene multassent quidam ex senioribus dixit. Usquequo hunc per regnum monachum cedendo interficiatis. **S**ed et mihi ministrati et rubore profuso iniurias interrogabat dicentes. Ecce quod fecit hic tuus factus cui tu testimonium preberas. Parentes autem puelle dixerunt. Nulla hunc ratione dimittimus nisi per alimento puelle prestandis aliquis. per ipso satissimorum accesserit. **Q**uo dum ministrati mihi ut faceret innuissem. inter posita me sua fide suscepit. Itaque regressus ad cellulam quatascumque inueni sporellas et contribuebas. quibus venditis victimum mihi coniungiq; mee ministraret. **D**icebas autem ecce Machari inuenisti tibi uerorem. necesse est gaudi amplius operari ut ea valeas emunire. et tamen diebus quod noctibus operabatur. ut ei victimum ministrare. Sciebas enim quia deus index et testis est in omnibus. Sed quoniam illi tempore pariendi aduenit diebus plurimis magnis stridoribus cruciata pere non potuit. **Q**ue quod rei esset ab obstetricib; requiritur. Illa vero respondit. Quia anachorete illi causam non habebi crimen imposui. Nam me iuuenis vicinus noster ille comprescit. **Q**uo cum ille qui mihi ministrabat audisset. gaudio repletus festinans aduenit dicens. Infelicitate illa puellam priusquam fateretur quod tibi calumniam frustra patefacta re nullatenus potuisse vociferas. sed et omnes vicinos postulans venire et ad te missi uenientia a te postulare. **Q**ue ego cognoscens ne me ipsi homines molestaret festinus abscedens in Scythia pueni. et hec est causa nostra ad ista loca adueniens. **3** **C**uidam fra-

Folium

ter requisuit abbate poemē dices. Quid faciam pater quoniā conturbor a tristitia. Dicit ei senex. Deminē pro nibilo despicias. nullū cōdemnes. nulli detrahas. et dabit tibi domin⁹ requie. Dicebat abba poemē de abbate Icidoro. quia solus ipse se cognouisset. Nā quotiens illi cogitatio sua dicebat quia magn⁹ es. Tunc t̄pē respō debat ad se. Nunqđ talis suzqualis antbonius. aut certe abba pamb⁹. vel reliqui patres qui deo placuerūt. quoties ergo hec cogitabat requiescebat. Quādō vō inimicus conturbās ēū suggerebat ei desperationem et penas dicens. quoniā post tec⁹ omnia ierūtus es in tormenta. Dicebat itez ipse quis t̄uis ego in tormenta mittar. tamē v̄os subiust me inuenio. Abbati moyſi frequenter apparuerūt spūs mali dicētes. Preualuisti nobis Moyſes et nihil tibi possim⁹ facere et quoties te in desperationē humiliare volimus exaltaris. quoties aut̄ exaltare ita te humilias ut nullus de nobis accedat ad te. Cū quidā abbate Syloum frequenter talē sermonē requireret. Quid faciam pater quoniā cecidi. Respondit. Surge. At ille respondit. Exurrexi. Et itez se cecidisse confessus est. At senex. Et itez surge. Cū aut̄ frater frequenter se surcexisse et frequenter se cecidisse narraret eodē sermonē senex r̄tebas. exclamās. Non cesses exurgere fili. Cui frater. Usq; quo possum surgere pater explana. Tunc senex dixit. Quo usq; aut̄ in bono ope aut̄ in malo deprelēsus occumbas. In quo em⁹ ope homo depensis fuerit in eo iudicabis. Quidam senex temptabat a cogitationib⁹ grauter p annos decem. ita vt iaz desperaret. dices p didi iam aliam meā. Si quaten⁹ semel perī. iam reuertar ad seculū. Cū aut̄ p̄ficiſce retur venit ad eū vox dices. Decē anni i q bus certasti corone tue erūt. Reuertere ergo in locū tuū et ab omni mala cogitatōe liberō te. Et statim regressus p̄mansit in incepto ope. Non est ergo bonū desperare se quenq; p̄pet cogitationēs. Ille enī magis nobis coronā p̄videns si utiliter eas p̄trāctantes transierimus. Quodā t̄pē abbas anthoni⁹ dū resideret in heremo spū tem-

ptatis accidie dicebat ad deū. Domine salua ri desidero. sed cogitationēs varie nō me p̄mittunt. Quid facias in tribulatōe mea vel quō saluari valeā: dignāter ostēde. Et post paulūtū surgēs quendā sibi simile cōspicas tur sedentē et quentē funiculū et surgentez ex ope et orantē. erat aut̄ ad emendationē angel⁹ ambonij destinat⁹. A quo etiā būc sermonē audivit. et tu ita facies anthoni saluaberis. At ille summo gaudio cumulatus accepta p̄fidentia saluabat. Quidā frater requisuit senē dicens. Quid faciā p̄e quoniā nulla opa facio monachi. sed i ne gligētia p̄stitut⁹ comedo et bibo et dormio. et de hora in hora trāsgredior de cogitationē et p̄pterea cōtristor et desitio. Cui senex ait. Tu sede i cella tua et fac qđ potes sine perturbationē animi. et p̄fido in deū. quia q̄ sedet in cella sua. ppter deū ius metur in loco illo vbi est abbas anthonus. Alter frater requisuit abbate acbilem dicens. Eur sedens in cella mea patior accidiam. Cui senex ait. Quia necdā vidisti requie fili quā speram⁹. neq; tormenta q̄ tu memus. Si enī ea diligēter inspiceres etiam si vermb⁹ plena esset cella tua v̄sq; ad collū. tu tamen in ipsa iaceres sine accidia. Quidā frater abbate anthoni⁹ requisuit dicens. Quid obseruādo deo placebo. Respondit senex. Quod demādo tibi custodi. Quocūq; vadis deū semp babeto p̄ oculis tuis. et quodcūq; op̄ exerces sume ex diuinis scripturis exempla. et in q̄cūq; loco resederis ne inde citi⁹ moquearis. Sz patienter in eodē loco cōsistere. Hec enī tria cui studiens salu⁹ efficieris. Quidam frater cum expertisset sermonē abbate moyſen. dicit ei senex. Vade et sede in cella tua. Cella aut̄ tua omnia te potest instruere si ibi permaneris. Hicut em⁹ p̄scis ex aq; eductus statim morit⁹. ita et monachus perit si forz cella sua voluerit tardare. Quidā frater requisuit abbate poemē. Si melius est remot⁹ an cū alijs manere. Respondit senex. homo si seipsum reprehēdit v̄biq; p̄t persistere. Si aut̄ se magnificat nūl̄ stat sicut scriptum est. qui se existimat aliquid esse cum nihil sit ipse se seducit. Quidā

CXXXVIII.

enim boni fecerit homo ne exultet in eo qz
mox perdet illud. **C**lenit aliquando ad ab
batem zenonem in syriā aliquis frater egyptius
cepit cogitationes ppias acculare
presente sene Ille autem admiratus dixit. egypti
virtutes quas habent celant. et vicia q
non habent manifestat. Syri autem et greci
virtutes quas non habent predicant. et vicia q
habent abscondunt. **S**Quidam senex
dixit. Qui ab hominibz amplius honorat
aut laudatur. non parvū anime dāmū pa
titur. qui autē penitus ab hominibz non ho
noratur. desuper gloriam a deo accipiet. Idē
dixit. fieri non potest ut simul et herba na
scatur et semen. Ita impossibile est ut laudē
et gloriā seculariū habentes. simul etiam et
fructū faciamus celestē. Idē dixit. Sicut
thesaurus manifestus minuet. ita et virtus
deperit publicata. Nam sicut cera a facie
ignis soluitur. ita et anima p laudē resolu
ta perit ab intentione sua Idē dixit. Quā
do cogitatio vane glorie vel superbicie im
pugnat. perscrutare te ipsum. si omnia man
data dei seruasti. si inimicos tuos diligis. si
gaudes in gloria iuimici tui. et cōtristaris i
deectione eius. si apud te habes. quoniam
seruus inutilis sum. et plus omnibz homi
nibus peccans. et neqz tunc tamē aliqd gno
de sapias tanqz aliquid boni feceris. sciens
et elata cogitatio omnia illa bona dissoluit
Quidā senex cū venisset ad alīū senē di
cit ei. Ego iam mortu⁹ sum seculo huic. At
ille alter respondit. Ne cōfidas in teipsum
donec egrediaris de corpe hoc. Haz et si tu
dicas quoniam mortuus suz. diabolus tamē
necdum est mortuus cuius innumerabilia
sunt artis mala. **D**icebat de quodā sene.
quia fecerit quinquaginta annos. nec panē
comedens. nec facile aquā bibens. Et dice
bat quia extinxit fornicatiōē et auariciā et
vana gloriam. Et veniens ad eū abbas abraā
audiēs qz h̄ dixisset. dicit ei **L**u dixisti huc
sermonē. Et ille respondit. Etia. Et dicit ei
abbas abraā. Ecce intras in cellam tuam.
et innueniēs sup mattā tuā multerē potes nō
cogitare quia mulier est. Et ait Non sed re
pugno cogitationi mee. ut nō tangam illā.
Dicit ei abbas abraā. Ecce nō interfecisti

fornicationē. quia vñit passio ipa. Szalliga
ta est. Itēz si ambulas in via et vides lapi
des et testas valorū et inter ipsas facēs aurū
potes metet tua auz qd vides velut lapides
reputare. Et respondit. Non. Sz refuso co
gitationi mee ne colligam illud. Et dicit ei
abraā. Ecce ergo vñit passio sed alligata ē
et aut iterū abbas abraā. Si audieris dū
obus fratribz quia vñus diligit te et bona
loquitur de te. aliū aut odit et detrahit tibi
et venerint ad te vterqz equaliter suscipis.
et dixit Non sed extorqueo animo meo ut
similitet bñfaciā ei qui me odit sicut et illi q
diligit me. et dixit ei abraā. Cuiunt ḡ passi
ones sed tantūmodo a sanctis viris qdām
modo ligātur. **C**Quidā senex habita
bat in inferioribz ptibus heremī et sedebat
quiescens. vñus autē secularis religiol⁹ mi
nistrabat ei. Contigit autē ut filius secularis
illius infirmaret. Multis ergo p̄cibus po
stulabat senem ut veniret in domū suā. et fa
ceret orđem p̄ infante. Exurgens autē se
nex ambulabat cū eo. Ille autē p̄cessit et in
gressus in domū suā dixit. Clenite i occur
sum anachorete. Quos cū vidisset de long
e egressos cū lampadibz sensit q ad se re
nirent. Despolians itaqz se vestimenta sua
misit in flumen et cepit ea lavare stas nud⁹
Ille autē qui ministrabat ei erubuit et roga
vit hoīes dicens. Revertimini. senex enim
noster sensum p̄didit. Et veniens ad eū ait
illi. Abba ad quid hoc fecisti. Omnes em
qui te viderūt. dixerūt quia demonē habet
senex. Cui ille. et ego hec volebam audire.
Cū quidā iudex p̄uincie abbatem moyl
sen vellet adorare. audiens ille fugiebat de
loco suo. Et cū obuiā forte illi fuisse requi
suit iudex ab eo dicens. Dic nobis ubi ē
cella abbatis moyli. At ille respōdit. Quid
illum vultis videre hominē stultū et hereti
cum. Qd cū audisset iudex veniens ad ec
clesiam retulit clericis dices. Ego quidem
diuersa audiēs de abbate moyle. volui ab
eo benedici. sed quidā veniens mihi obuiā
monachus retulit de eo q̄ esset hereticus.
Quod cū audisset clerici p̄tristati sunt et
ceperunt interrogare eū qual' ezz monach⁹
ille qui hoc ei dixisset. Ille autem respōdit.

Folium

Senex erat et veterum inductus vestimentis longus et niger. et tunc cognoscens ex revelatione eorum quia ipse esset moyses. satis miratus discessit. Abbas Sylotus cum habitaret in monte in quo erat beatus Antonius reclusus. quidam secularis ad eum cum filio proprio recipiende benedictionis gratia pererabat. Contigit autem ut infans moreretur in via. Quem pater sine villa perturbatio mea tuis sublatum cum fide portauit ad senem. ingressus celum tam se cum infantem proiecit iterum ut est moris postulantum benedictionem. Oratione autem expleta exurgens pater egreditus est. filii corpusculo derelicto ante pedes abbatis. Quem cum adhuc senex orandi causa iacere queraret. Surge inquit fili et egredere defunctum eum esse nesciebat. Cofestimque puer exurgens egreditus est. Cumque vidisset pater eius obstupuit regressusque in celum adorato sene. et causam filii et lucrum cum fide narravit. Sed senex valde mestus effectus est. Non enim a se quicquam tale volebat audire factum sed per discipulum suum boi illi ne cuiusque ad transitum suum hoc diceret imperavit. Dicunt ergo in ecclesiis secularis veniens ab immundo spiritu teneretur et cum omnes ordinem fecissent et nullatenus spūs immundus ab eo egredere. dicunt ergo inter fratres. Quid possumus hunc spiritui facere. Nemo potest illum excitare nisi abbas besarion. Sed si direximus hoc. ille nec ad ecclesiam acquiescit venire. Sed faciamus taliter quam ante omnes solet ad ecclesiam venire. hunc qui patitur faciamus sedere. et postea dicamus abbati. Abba suscita hunc dormientem. fecerunt ita. Et veniente abbate besarione steterunt omnes in ordine. et dicunt ei Abba suscita etiam istum dormientem. Ille autem excitauit eum dicens. Surge et egredere soras. Et mox ab eo egreditus est spūs immundus et sanus effectus est ex illa hora. Erat quidam habens filium paraliticum in egypto et aetulit eum in cellam beati besarionis abbatis et reliquit eum super os suum plorantem et discessit loquebatur ergo infans flere. Cum autem senex per fenestram vidisset eum dixit. Quis te hic detulerit fili. Cui infans respondit. Pater meus demicit me et ipse discessit. Cui senex dixit. Sur-

ge et adiungere illi. Et mox sanus effectus surrexit. et quenam ad premium suum. Dixit abbas mutuus. Quantum homo deo approximat mauerit. tamen se peccatorum videbit. Igitur ei propheta videns dominum misericordiam et immunem vocavit. Nos ergo non sumus hic sine solitudine. Dicit enim scriptura. Qui stat videat ne cadat. In incerto ergo nauigamus hoc mundo. Sed nos quidem quasi in tranquillo mari navigare videmur. seculares vero qui si in periculis locis. Nos quasi in die sole iusticie illustrati. illi vero in ignorantia qui per noctem. Sed frequenter contingit ut secularis in tenebrosa nocte nauigans prius nam saluet. nos autem dum in tranquillo nauigamus sepius ex ipsa securitate negligimus et primi humilitatis gubernacula relinquentes sepe periculosa naufragia patimur. Sic enim impossibile est namum firmam fieri sine clavis ita impossibile est hominem sine humilitate salvare. Idem dixit. Humilitas nec ipsa trahit nec alios permittit trahiri. Idem dixit. Humilitas est. si quis peccaverit in te frater tuus aitque peniteat ille indulseris ei. Abbas macharius dum diluculo palmarum folia portans ad cellulam suam reuertere. occurrerit ei diabolus cum falce percussa. volens enim percutere non valebat. Qui exclamans dixit. magnam a te vim patior monachari. qui curze cupio nocere non valeo. dum te quecumque facias. ego magis emperem. Tu ergo ieunias interduces. ego nullo rurique cibo reficior. tu sepe vigilas. me vero sopor nunc oppressit. His una re me vincis ipse profiteor. Cum ab eo rem ipsum beatum machari requisisset. humilietas tua dixit sola me vincit. Nec dicente in unico et extendente beato machario manus suas ad ordinem spūs immundus inter auras evanuit. Quendam ex senibus monachum hereditatem quidam spū malo corcepit et spumans fortiter in maxilla percussit. Senex autem probus illi altera maxilla ut feriret. Diabolus autem non sufficeret incendiū humilitatis eius statim discessit. Quidam ex patribus dicebat. Omnis labor monachi sine humilitate vanus est. Humilitas enim percursor est charitatis. sicut iohannes erat percursor iesu. omnes trahens ad eum. ita et humilitas attrahit ad

CXXXIX.

charitatē. i. ad ipsum dū quia dē? charitas est. Quodā tpe abbas macharius dum ad montē nyrie ascēderet. discipulo suo vt parū pcederet impauit. Qui cū ante illum preiret. obūn habuit quēdā sacerdotē idōlorum. cursu 2cito venientē et lignū grāde portantē. Cui exclamationē ait. Quo curris de mon. At ille iratus tātis eū plagis affecit. vt exanimē pene relinqueret. Et relicto eo sacerdos idoloꝝ iterū currebat. pgressusqz parū obviauit beato machario. Qui ait ad eum Salueris liberator saluens. at ille ad miratus respondit. Quid in me boni cōspexisti vt me ita salutares. Cui senex ait. qz vi di te laborantē t curris ignorāter. Cuiusacerdos ait. Et ego salutatione tua cōpūctus magnū seruū dei tecognoui. Nam alter ne scio quis miserabilis monach⁹ occurrentis mibi iniurias fecit. sed t ego plagas illi p verbis imposui. Tūc apprehēdens pedes beati macharij clamabat dicens. Nisi me monachū feceris nō desistā. Dergentelzqz pariter venerūt ad locū rbi celus frater ia/cebat. Quē vtrīqz tollētes qm̄ gradī non poterat manib⁹ in eccliam. pturent ēū au tem fratres vidissent sacerdotē illū beatuz machariū comitātem stupefacti cū admirātione monachū eū pscūnt. ac multi ppter illum ex paganis facti sunt christiani. Dicebat ergo abbas machari⁹. quia pmo supbo t malus etiā bonos viros cōvertit ad ma lum. sermo nō humilis t bonus etiā ma los mutat in meli⁹. f. C Sepe dicebat beatus anthoni⁹. Nisi pistor mole oculos operiret mercedē suā recipiens ipē cōsumieret. Ita t nos per dei dispensationē tegumē accipimus. vt ea que opamur bona non valamus attēdere ne nosipsoſ beatificantes possim⁹ extoli. t mercedē pprā amittim⁹. Hā et ob lvc qn̄ reliquimur in sordidis cogitationib⁹ necesse est vt hoc tantūmodo. p videamus vt nosipsoſ t nostrā sententiaz cōdemnem⁹. t ea que sunt in nobis sordida illud parū bonū opus nostrū in nobis ob ſchret. nunqz em̄ homo bon⁹ est etiā si bo nus esse desideret. n̄iſ deus habitauerit in ipso. qz nemo bon⁹ n̄iſ solus de⁹. Oportet ergo vt nosipsoſ ſq incusemus. Qn̄ emſe

quisqz rephendit. mercedē pprā nō amittit. C Itē beat⁹ anthoni⁹ retulit se vidisse omnes laqueos inimici sup vniuersaz teroram extētos. Et cū ſpirās dixisset. quis hos poterit trāſire. vocē ad ſe dicentē audiuit. humilitas ſola ptransit anthoni. quam nullo mō valent ſupbi cōtingere. Itē beatus anthoni⁹ dū in cella pprā oraret venit ad eū vox dicens. Anthoni nondū quenisti ad mēſurā coriarij q̄ est in alexātria. Quo audito ſenex ſurgēs mane arrepto baculoſ ciuitatē alexandriā festinus venit. Cūqz ad delignatū boiem ſuifſet ingressus ille viſo tanto viro obſtupuit. Cui ſenex dixit. refer mihi opa tua quia ppter te relicto deſerto buſ veni. Qui rñdens ait. Pefcio me alij qn̄ aliqd boni ppetrareſſe. Elī et cubili pprā mane plurgens anteqz in opem meo reſideā dico q̄ omis hec ciuitas a minore vſqz ad maiore ingrediunt regnū dei. ppter iuſtici as ſuas. ego aut̄ ſolus. ppter peccata mea pe nam heredito ſempiternā. Qd verbū añqz quēſcā ſero ex cordis mei recenſeo. Vitare Qd audiēs beat⁹ anthoni⁹ rñdit. In vita te fili ſicut bon⁹ aurifer ſedēs in domo tua cū requie regnū dei adeptus es. ego autē ſi ne diſcretione omne tps meū in ſolitudine cōuerſatus. necdū verbi tui aſſuimpli mēſuram. G Quidā frater reqluit abbate poemenē dices. Quid est pē qd ait aplis. Omnia mūda mūdis. At ille dixit ei. Si quis ad hūc sermonē poterit quenire. vt en̄ intelligat vdebit ſe minorē eſſe totū creatu re. Cui frater. t quō poſſum me minorē vi dere ab eo qui homicida eſt. Rñdit ſenex. Si poterit homo ad hūc sermonē apli pvenire t viderit hominē q̄ forte occidit alium. dicit in ſemetipſo. Iste quidē hoc ſolū peccatū fecit. ego aut̄ omni hora homicidiū cōmitio mēſipium peccādo interficiēs. Et cuz frater reqreret quō hoc poſſit fieri. Reſpondit. hec ſola iuſticia eſt hois vt ſemetip ſum rephendat. Tūc eſti iuſtus eſt cuz ſua peccata cōdemnat. Cū ſederēt quidam fratres. ppe abbate poemenē vñ alii qndā fratre laudauit dices. Bon⁹ eſt ille frater qm̄ mala horret. Cui ſenex ait. Et quid eſt mala horreſ. At ille nesciēs qd ei rñderet

Folium

petebat dices. dic mihi quod est malum horre-
re. Cui senex ait. ille horret mala quod sua pec-
cata horret. et oem fratrem suum beatificat et
diligit. Quidam fratres requisivit abbatem. Doe
menem dices. Quo potest homo vitare ne loqui-
tur malum de primo suo. respondit senex. Ego et
primus meus due imagines sumus. Cum ergo
mea imaginis reprehendendo immenit imago
fratris mei apud me venerabilis. Num autem
mea laudauero tunc fratris mei imaginis par-
nam respicio. Tunc ergo de alio non detrecto
sibi meipsum reprehendo. quod magnus vir de
spicit. quod seipsum non considerat. Dicit
abbas ipericus quod sicut leo terribilis est
onagris. sic monachus probatus cogitationibus
coquiscetur. Dixit iterum qui supra. Jejunium
um frenum est monacho aduersus peccatum.
Qui autem abjecit jejunium velut equum seruens
desiderio semie rapit. Dixit iterum quod super. Sic
catum jejunio corpore monachi aiam de profundo
eleuat et siccatur fistulas delectationum. Dixit
iterum quod supra. Castus monachus in terra bo-
norabit et in excelso coronabitur. Dixit iterum
qui supra. Monachus quod non retinet linguam
suam in tempore furoris neque corporalium passionum
teretor erit aliquis. Dixit iterum qui super. Ver-
bum malum non perfervat os tuum. quoniam virtus non af-
fert spinas. Dixit iterum quod supra. Bonum est
manducare carnem et bibere vinum quam mandu-
care carnes fratrum. Dixit iterum quod supra. Su-
surans serpens eum aiecit de padiso. Hu-
ic ergo similis est quod primo suo obloquitur
quod audienter se aiam perdit et suam non salvat.
Dixit idem qui supra. Acta est aliquis festi-
tas in scythia. et dederunt semini calice vinum.
Qui abiecies ait. Tollite a me mortem istam.
Quod videtis alij qui cum ipso edebant nec ipsi
biberunt. Alia vice allatum est vasculum vini de
primis ut daret fratribus quod singulos ca-
lices. Introierunt autem quidam senex et videns
quod vini accepere fugit in cryptam. Que-
cidit. et cum audissent sonum currerent
tum fratrem semianimum iacentem. et ceperunt
eum obiungare dicentes. Non tibi pertinet. quia
vanam gloriam habuisti. Abbas autem resouens
eum dixit. Dimittite filium meum bonum opus feci
et vinit dominus quod non reedificabatur crypta bec-
tibus meis ut cognoscatur mundus. quia pro

pter calice vini cecidit crypta. Solebat di-
cere abbas iohannes. quam sarcinam dimisi
mus. i. nos ipsos reprehendere et graue portare
elegimus. i. ut nos instificemus et alios secundum
nemus. Aliquam factum est quent in scythia et
loquebantur priores de quodam fratre culpabili.
Abbas autem prior dicebat. postea autem surgens
egressus est. tollens sacculus implevit barenum
et portauit in humeris suis. et mittens in spor-
tella modicam de hac barena portabat etiam
ipam in ante Interrogatus a patribus quod hoc
esset. Ille respondit. Saccus iste quod multum bare-
ne habet mea peccata sunt. quoniam multa sunt. et
posui ea retro mente tolessem per ipsius et plorem.
ista autem modica barena peccata sunt fratris
istius. et sunt annus facie mea. et ipsius excusi-
or indicans fratrem. Non non oportet ita fieri.
Sed peccata mea ante me magis esse et de ipsius
cogitare et rogare deum ut cognoscatur mihi.
Audientes autem patres dixerunt. Vere haec est
via salutis. Item abbas Isaac de
thebaida in congregacionem fratrum et vidit quoniam
dam de fratribus culpabiliter et adiudicauit eis.
Cum autem regredere ad beremum venit angelus
luis domini et stetit annus ostium celle eius dicens. Non
te dimitto intrare. Ille autem rogabat ut ei
culpa manifestaretur. Et respondens angelus di-
xit. Deus misit me ut dicerem tibi. Vbi ins-
bes ut mittas illum fratrem quem adiudicasti. Et
statim abbas Isaac penitentiam egit dicens.
Dececaui ignoscere mihi. et erat angelus. Surre-
ge ignorans tibi deus. sed custodi de cetero ne
adiudices quemque proutque iudicet enim deus.
Contigit fratri cuiusdam culpa in cenobio.
et dum a ceteris increparet ad abbatem perfecit
est anthomus. Et assedit sunt enim fratres vo-
lentes eum reducere. ceperuntque ei culpas ex-
probrare. Ille vero fecisse culpam denegabat.
Invenit est ibi abbas papboni cui cognoscien-
tia erat cephalus. quod taliter retulit in congrega-
tione fratrum inaudita parabolam. Vidi inquit in rivis
paflumis homines ricos ad genua in limo di-
mersum. venientes autem ut eum porrecta manu
extrahererent ricos ad collum dimiserunt. Tunc
beatulus anthomus de beato papbonio ait. Ecce
homo quod exitate potest alias salvare. Quo
fratres illi emone copuncti. agentes penitentem
tuam eum quod discesserat ad cenobium renocauerunt.

Dixit quidam de senioribz. Si videris aliquem peccantem ne mittas culpam in eum. sed in illo qui impugnat eum apud temetipsuz dicens. **E**le mihi quod sicut iste nolens vici est sic et ego hodie vel cras et plange et inquire dei solatiu. Nemo enim vult peccare sed omnes decipimus. **Q**uidam thymotheus ana- choreta negligenter fratrem aliquem audiens interrogante ipso abbatem quod illi fratris faceret dedit consilium ut eum expelleret. **C**um ergo ille fuisset expulsus. temptationem venit ad thymotheum. Et cum ploraret in conspectu dei. et diceret miserere mei venit ad eum vox dicens **T**hymothee ideo tibi hoc venit. quod fratrem tuum in tempore temptationis desperasti. **R**ecibebat autem quia narrauerit aliquis sanctorum patrum vidi se se quatuor ordines in celo. quos primus erat hominum infirmorum et gratias agentium deo. Secundus ordo erat hospitalitate lectantium et instantium ministram eis. Tertius ordo in locemo pueris tantum et non videntium homines. Quartus ordo erat qui ad obedientiam spiritualibus patribus se subieciunt propter deum. **E**ccebas ergo ordo obedientium torque aurea et maiorem gloriam quam alij habebat. Ego autem dixi ei quod mihi haec omnia ostendebat. **Q**uoniam iste ordo quod prius est maiorem gloriam habet quam alii ordines. Et respondebatur dixit mihi. Quia quod hospitalitatem secundum scripsit id ipsum faciunt similiter quod in locemo se religant. arbitrio de seculo recesserunt. **H**ic autem ordo qui se ad obedientium dedit. omnes voluntates suas abstiens. pendet ad deum et ad iussionem spiritu aliis patris. propterea et maiorem gloriam habet. **Q**uapropter filii bona est obedientia que propter deum fit. Intendite ergo filii virtutis huius aliquid experite vestigium. Obedientia salutis est omnium. obedientia genitrix est omnium virtutum. obedientia regni celorum inuenitur est. obedientia celos apit et hominem de terra eleuat. obedientia cohabitatrix est angelorum. obedientia sanctorum omnium ciborum est. Ex hac enim ablactati sunt et per hanc ad perfectionem pervenerunt. **Q**uidam senex dixit. Quia si quis frater suo inuinxerit causam cum timore dei et humilitate. sermo ille quod propter deum fit cogelat fratrem suum obedire et facere quod inueniuntur

est ei. **S**i autem obediens quis cupiens non timore dei. sed ex autoritate et propria voluntate fratris voluerit impare. videt deus absconsa cordis. et non illi permittit ut obediens impetranti ne faciat quod illi preceptum est quod manifestum est opus dei quod sit propter deum. et manifesta est omnis autoritas que per factam ordinat. **Q**uecumque enim ex deo sunt a principio humilitatem habent. que autem ex autoritate et iracundia aut scurrilitate vel querulatione ex diabolo sunt. **I** Abbas filianus habebat discipulum nomine Marcus cuius obedientia erat magna et propterea sensibilis diligebat eum. **H**abebat autem et alios unde cum discipulis quod contristabant eo quod illi propter dilectionem eius diligenteret. **Q**uo propter alij senes audierunt melius venerunt ad eum ut ei renunciaret. quod fratres illi qui cum eo erant contristabantur. **S**ed antequam illi aliquid fateretur ipse cuius illis ad singularem cellas profectus est. et unquamque nam nomine proprio vocauit dicens. Egedere foras frater quia opus te habeo. **E**t nullus ex illis voluit egredi. Venerunt autem post omnes ad cellam marci. et cum pulsasset ostium vocauit nomen eius. Ille autem morum ut audiuit vocem sensis foris egressus est. **E**t ingressus abbas in cellam marci. quem scriptor erat. reperit quaternionem quem scribebat et inuenit quod in qua hora vocatus est littera quam faciebat medium dereliquit. tantummodo ut obedientiam adimpleret. **M**oluit autem post auditam vocem sensis litteram quam ceperat percomplere. **C**onside illi alij senes dixerunt ei. In vita que tu diligis et nos tam diligimus. quod et deus enim propter lucrum obedientiam diligat. **G**enex qui domum solitarius habuit quendam ministerium manente in possessione. Contigit autem tempore ut tardante ministro deficeret necessaria seni. **E**t cum tempus intercessisset. et non veniret minister ille. deficerent que necessaria habebat senex ad vitum. et quod opares manus suis. Qui cum affligeretur non habendo quod laboraret necque unde vivere. dicit discipulo suo. **C**olis ut vadás ad possessionem illam. et voces nobis ministerum qui solet nobis afferre que opus sunt nobis. Ille respondit. **Q**uod iubes facio. Differebat autem senex non presumens mittere fratrem. **E**t cum

Folium

sustinerent et tribularentur non veniente mi
nistro illo. **D**ixit iterum senex ad discipu
lum suum. **V**is ire ad possessionem et addu
cere eum. Et ille respondit. **Q**uod vis fa
cio. **L**imebat autem et discipulus eius de
scendere ad possessionem ne forte scandaliz
zaret aliunde sed ne inobediens esset patri
suo. acquieuit abire. **D**icit autem ei senex.
vade et credo in deum patrum meorum. qz
proteget te ab omni temptatione. **E**t facta
oratione dixit eum. **C**leniens autem fra
ter in possessionem requisivit ubi maneret
minister ille. et inuenit hospitium eius. **C**o
tigerat autem eum cu suis omnibus ad me
moriam parentum suorum extra possessionem
inueniri. et non inuenit ibi quemqz excepta
una filia eius. que ut pulsantem fratrem au
diuit venit ad ostium et aperuit ei. **E**t cum
interrogaret eam de patre suo. illa respondit
est eum ut intraret hospitium. simul etiam
et traheret eum. **I**lle vero non acquiesce
bat intrare. sed cum diu cogeret prehensus
eum introducere ad se. et complexa est eum
et cepit illicitare eum ad cōmūxionem cor
poris eius. **I**lle autem videns se trahi ad
luxuriam et cogitationibus confundi. inge
mīscens clamabat ad dominū dicens. **D**o
mine propter orationes p̄tis me libera me
in ista hora. **E**t dum dixisset subito inuen
tus est ad flumen pergens ad monasterium
et restitutus est illesius ad abbatem suum.

Duo fratres carnales venerunt
habitare in quodam monasterio. ex quibus
vñus erat preclare continentie. alter obedi
entie magne. **C**ui dicebat p̄t. **F**ac b et facie
bat. et fac illud et faciebat. māduca māe et mā
ducabat. **D**e q̄ re magnā ī monasterio opio
nē hēbat. q̄rita obediēs existebat. **C**licqz est
frater ille ztinenus aduerlus eū innidia. **E**t
dixit in semetipso. **E**go probo istum siba
bet obediētiam. et accedens ad patrē mo
nasterij dicit ei. **V**itte mecum fratre meū.
vt eamus alicubi. et dimisit eos abire. **E**t as
sumens eum frater ille abstinentis voluit eū
templare. **E**t cum veniret ad flumen ubi
erat multitudine cocodrillorum. dicit ei **D**e
scende in flumen et transi. **E**t mor ille desce
dit. **E**gerunt cocodrilli et lingebant cor-

pus eius. in nullo ledentes eum. **Q**uod cu
vidisset frater eius dicit ei. **A**scende de flu
mine. **E**t cum iter ageret invenient corpus
humanum iacens in via. **E**t dixit ille
abstinentis ad fratrem suum. **S**i habuissē
aliquid rectustum. iactaremus sup corpus
illud. et respondens ille obediente fratri dis
xit. **M**agis oremus forsitan surget. et stan
tibus illis ad orationē atq̄ orantibus intē
te. surrexit mortuus ille. **Q**uo facto gloria
tus est abstinentis frater et dixit. **P**ro conti
nentia mea suscitatus ē mortuus hic. **O**m
nia autem hec reuelauit deus abbati mona
sterij eorum. et qualiter temptauerit stēm
suum de cocodrillis. et quomodo suscitat
fuerit mortuus. **E**t cum venissent ad monas
terium dicit abstinenti illi abbas. quare ita
fecisti fratri tuo. **E**cce tantū pro obedientia
eius surrexit mortuus ille. **Q**uidam ex
senibus de scithi discipulum suum trans
misit in egyptum ut ei camelum deferret q
sportellas quas fecerat portaret in egyptū.
Cum autē deduceret camelum. alter senex
obvius ei dicit ei. **S**i scissem frater quan
do ibas in egyptum dixisse tibi ut et mis
hi alterum camelum deduceret. **Q**uod cu
frater ille p̄prio abbati dixisset. pre multa
charitate dicit ei. **C**la de fili et duc cameluz
ad illum dicens ei. quia necedum parati su
mus comple necessitatem tuam et vade tu
cum ipso camelō v̄qz in egyptū. et ite
reduc nobis camelum et nostra vasa por
temus. **C**um ergo fecisset frater sic. et miss
ad illum senem dicens. **A**bbas pambō dis
xit. quia nos necedum parati sumus. tolle
et comple necessitatē tuam. **C**arricavit au
tem senex camelum et ivit in egyptum. **C**ū
autem discarricasset iterum ille frater re
ducebat camelum et dixit. **O**ra pro me pa
ter. **C**uncqz senex requisisset quo pergeret. re
spondit **I**nscitib⁹ vado ut etiam nostras
sportellas hic afferā. **Q**uod cum audisset
senex compunctus cepit penitenti dicens la
brymando. **I**ndulgete mihi dulcissimi qz
charitas vestra fructum meū abstulit. **N**
Alter senex cum perfecisset sportellas su
as et iam ret. nacula misset earum. audi
vit vicinum suum dicentem. **Q**uid faciaz

quoniam nundine prope sunt. et nō habeo
vnde mittam retinacula in sportellas meas
et mox ingressus dissipauit p̄pria retinacula
et attulit ad fratem dicens. Ecce ista su-
perflua habeo. tolle et mitte in sportellas tuas.
et ita pre nimia charitate fecit ut fratres
opera completeretur. sua autē imperfecta reli-
quit. Abbas Johannes gratia charita-
tis omnē maliciā est oblitus. Hic cū a quo-
dam fratre mutuasset solidum vnum et cō-
parasset linum vnde oparetur. venit vnius
frater petens eū partū lini ut faceret sibi sac-
cum. At ille dedit ei cum gaudio. Item al-
ter venit petens eū linū. et dedit ei. Necnō
et alijs plurimis vniuersitibus et potentib⁹ de-
dit omnibus cū gaudio. Post hoc ille qui
mutuauerat solidum venit repetens eum.
At ille dixit. Ego vado et afferam tibi. Et
non habens vnde redderet surrexit et p̄fes-
ctus est ad abbatem iacobū ut peteret eum q̄
tenus redderet illi a quo mutuauerat. Et
dum iret per viā inuenit solidū iacentem et
non eū tetigit. sed facta oratiōe reuerlus est
in cellulam. Et cū iterū frater ille repeteret
rōnem suam dicit ei. Unde nō modo de-
sero illum. Et iterum p̄fectus inuenit soli-
dum vbi ante positus erat. et facta oratiōe
reuerlus est. Et ecce iterū venit frater ille
molestans eum p̄ solidū. Tūc senex dixit.
Nodis omnib⁹ modo vado et affero illū.
Et dum p̄fisceret inuenit eodē loco soli-
dum iacente. et facta orōne tulit eū et venit
ad abbatem iacobū. Et dicit ei. abba veniens
ad te inueni hūc solidū in via. Fac ḡ chari-
tatem et predica hic in ciuitate ne forte ali⁹
quis p̄diderit illum. et si inuictus fuerit do-
minus eius redde illum. Profectus est et
go senex et p̄ tres dies predicanit. et nemo
inueniens est q̄ p̄didisset solidū illum. Tūc
ergo Johannes dicit ad abbatem Jacobū.
Si nemo illum p̄didit redde illū fratri illi.
quoniam debeo illi et veniens ad te mutuare
aut certe tollere in charitate reddere illi de-
bitum meū inueni illū. Et miratus ē senex.
quemadmodū debens et inueniēs non statī
tulit eum et reddiderit nisi bis et tertio re-
uerlus esset et p̄dicasset. Hoc autē erat eius
mirabile. q̄ si quis volebat ab illo aliquid

mutuari non dabant p̄ manus suas. s̄z dice-
bat fratri. Vlade et tolle tibi qđ opus habes
et cum reportaret iterū dicebat. Vlade et re-
porta in loco vnde tuleras. Si autē nihil
detulisset nihil ille penitus dicebat. ¶
C Abbas poemen dicebat. Cloluntatē tu-
am nunq̄ adimpleas s̄z magis humilia te/
ipsum ut facias voluntatē primi tui. Item
abbas poemen qñ vocabat ut extra volun-
tatē suā comedederet ibat plorās ne inobedi-
ens fratri suo p̄tristaret eū. Idē mactās' p̄
priam voluntatē humiliat⁹ voluntatē seq̄ba-
tur alteri? **Q**uidā anachoreta sedebat i
speleo iuxta cenobiū multas vntutes faciēs
et cū aliq̄ monachi venuissent de cenobio cō-
puletūt eū hora n̄ p̄sueta comedere. Et p̄
hoc dicūt ei fratres. Cōtristat⁹ es abba. q̄z
hodie extra gloriūdine fecisti. Quib⁹ ille
r̄ndit. Tūc mihi est tribulatio qñ p̄pria z fe-
cero voluntatē. **A**bbas paphunci⁹ n̄ gu-
stabilit vñli aliquñ. Hemel autē ambulans
deuenit sup latrones. Et cū in via eos iue-
nisset bibētes cognit⁹ est a principe latronū
qui sciebat eū q̄ vinum nō biberet. s̄z vidēs
quia esset ex laboris itinere fatigat⁹ imple-
vit calicem grandē vino et gladiū tenens in
manu sua dixit seni. Nisi biberis hūc calicem
occidā te. Et cognoscēs senex q̄ ex mā-
dato dei vult facere volens eū lucrati tulit
et bibit. Princeps at latronū cepit ei dicere.
Indulge mihi abba. qm̄ p̄tribulauit te. **C**ui
senex ait. Cōfido i teū meū. q̄z p̄p̄ calicē v̄
ni faciat tecū mām et in pñti seculo et in finito
Dicit ei princeps latronum. Et ego cōfido
i deo. quia ab hodie nemini malefacio. et sic
lucratus est senex omne collegū latronum.
Cerant duo fratres. vñus ex iplis senex
erat. qui rogabat iuniorē dicens. Rogo
ut pariter habitemus frater. Ille autē re-
spondit. Ego peccator sum et non potes me
cum habitare. Ille vero rogabat eū dices.
Nōsumus. Erat autē ille senior mūdus
et nolēbat audire quia monachus habebat
aliquando cogitationē pranam. Et dicit ei
ille iunior. permitte quiescere hac vna se-
ptimana et iterum loquamur. Cū ergo p̄
leptimanā senex venisset ad eū ille volēs
experiū dicit ei. In grandē tēptationē

Folium

incidi in septimana hac abba. Profectus enim in vicum propter necessitatē peccavi. Et dicit ei senex. Et vis penitere. Cum autem ille promisisset ait senex. Ego tecū porto mediū peccati illius. Tunc ille frater dixit. Nodo possumus ambo pariter manere. Et manserunt pariter usq; ad temp^o iunctionis sue. ¶ Quidam senū dicebat. Quidquid horret homo mali omnino ne faciat alteri. Horres enim si quis detrabat tibi. tu ne detrabas alteri. Horres si quis tibi calumnā fecerit. vñ si quis tibi aliquid abstulerit. et tu sine hec sine alia his silia ne facias alicui. Qui enī hoc verbum seruauerit potest illi sufficere ad salutem. Abbas poemen et abbas nub postib; in desertu; renerunt desiderabat mater eorū videre eos. et sepe veniebat ad eorū cellam. nec tamē potuit illuc contemplari eos. Captato itaq; tē pore occurrit eis cum ad ecclesiam festinarent. Quia visa reuersi velociter ostium calle clauerunt. Illa autē stans foris cum lachrymis quebat eos. Tunc abba nub egredens ad beatum poemen ait. Quid faciem⁹ de hac matre nostra que plangit ad ostium. Tunc exurgens abba poemen ad ostium. Quo non aperto audiens eam ingiter lamentari dicit ei. Cur tantos clamores cui iam etate defessa sis et planctus effundis. Illa autē voce filij cognita ampli⁹ exclamauit dicens. Quoniam vos videre desidero filij. Quid est enī si vos video nonne sum vestra genitrix. nonne vos his meis lactavi r̄beribus. Jam omni moratur contractione repleta sum. et audita voce tua omnia viscera mea pre desiderio turbata sunt. Cui poemen ait. Hic nos magis an i futuro seculo videre desideras. At illa dixit. Quid ergo si vos hic non video quasi illic pro certo visura sim. Gene autē respondente q; si te hic cohibere potueris. ne nos videoas illic procultubio nos videbis. Tūc illa discessit cum gaudio dicens. si pro certo illic vos visura sum hic vos videre tam nolo. Johannes minor cliebe⁹ discipulus abbatis ammonis per duodecim annos cuidam seni infirmanti fecit obsequiū. Se nec tamen cum vidisset eum laborantē nū

q; illi sermonem blandum aut placitum locutus est. Cum autem transiret sedentibus alijs semibus tenuit manū eius. et dicit ei tertio. Salueris. Salueris. Salueris. Et tradidit illum semibus dicens. Iste nō homo sed angelus est qui tot annis mihi infirmanti nec tamen bonum sermonem audiēs fecit obsequium cū magna patiētia. ¶ Abbas Agathon veniens in civitatē ve opera sua vēderet inuenit quendam peregrinum iacentem in angō portu infirmū. nullū habentem qui ei curā adhiberet. Et permanebat ibi senex et conduxit sibi cellam. et ex ope re manū suarum prestabat infirmo illi obsequium. Dermansit autem ibi mensibus quattuor donec sanaret infirmū. Et sic ad cellā suā regressus est. Quidā magn⁹ senex infirmanti discipulo suo dixit. Ne cōtristeris fili ex infirmitate vel plaga corporis tui. Summa enim religio est ut in infirmitate quis agat deo gratias. Si fertur es per ignem etiū amittis. Si vno autrum es per ignem probatus a magnis ad maiora venies. Ne anxieris ergo frater. Si enim deus te vult in corpore torqueret tu quis es ut eius potestati resistas aut molestie feras. Bustine ergo et roga deum ut que ipse vult illa concedat. Senex quidam cum frequenter infirmaretur corpore et langueret. contigit ut vno anno nulla eū egritudo contingere. Et propterea flebat et grauerit ferebat dicens. Reliquisti me domine. et noluisti me presenti hoc anno visitare. Dicebāt de quodam seni. quia cum moreretur in scithi circumstetetū fratres lectum eius. et vestierunt eum et ceperrunt flere. Ille autem aperuit oculos suos et risit. et adiecit iterum ridere. hoc autē factū est tertio. Qd cū vidissent fratres rogarerūt eū dicētes. Dic nobis abba q; re nobis flētibus tu ridebas. Et dicit eis. Primo risi q; vos timetis mortē. Secundo risi. q; nō estis parati. Tertio risi quia a labore ad re quietem vado. Hec cū dixisset clausit osclos in mortē. Abbas patimon ipsa hora q; transiebat iā de corpe dixit alijs viris scilicet astatib; sibi. q; ex eo q; veni i hūc locū solitus et fabricani mibi cellulā et habitauit i

ea extra manū meā laborem non recolo
me comedisse panē neq; me locutū fuisse &
monem quez me p̄tulisse penitentē r̄sq; in
hanc horam. sic vado ad dominū quomo
do qui nec initū seruendi deo adhuc feces
rim. **R** **A**bbas agation dum morere
tur per tres dies oculos apertos tenuit nō
eos mouens. fratres autē tangentes eū dī
xerunt. **U**bi nūc es abba. **A**it ille dixit. In
conspictu iudicij dei sto. **E**t dicunt ei fr̄s
Nunquid & tu times. **Q**uib⁹ ille resp̄dit
Interea quātū fuit ad virtutē mēā semper
considerauit ut mādata dei mei sacerē. **S**z
homo sum et vnde scio si opera mea do pla
cent. **C**ui fratres dixerunt. Non cōfidis i
opera tua quia fm̄ dēū sunt. **A**it ille r̄ndit.
non confido in conspicetu dei. quia aliud est
iudicium dei. et aliud hominū. **A**bbati
Syloio cum tps dormitionis eius adue
nisset & multi alij senes quenissent: viderūt
faciem eius fulgore quodā radiantem. **E**t
dicit eis ipse. Ecce abbas anthoniū venit
ad nos. **E**t post parū ait. Ecce et chorus p
phetarum. **E**t iterū facies eius clariore lū
ce alpersa est. **E**t dixit eis. Beati qz aposto
li assunt. **U**isusq; est cum quibusdā loqui.
Cum ergo postularēt ab eo patres vt cuz q
bus loquere ediceret. **A**it ille. Angeli inq;
venerunt auferre animā mēā. et supplico il
lis vt paululū me pro penitentia agenda su
stineant. **D**icūt autē ei patres. Tu iam nō
indiges agere penitentiam abba. **A**it ille re
spondit. In veritate dico vobis quia nec i
itiū penitētie me reminiscor arripuisse. **E**x
quo dicto senlerūt q; in timore dñi esset p
fectus. **L**unc in splendore solis effigie re
lucente eius dicit ad eos ipse. **V**idete vi
dete quia dñs venit. In hoc sermone red
dito spiritu omnis loc⁹ ille grato odore re
pletus est. **S** **B**eatū arsenius dum
tempus eius vt migraret de hoc seculo ap
proximaret dicebat ad discipulos suos.
Nemo super me faciat charitatē nisi i sola
oblatione. Ego si feci charitatē inuenio illā.
Turbatis autē discipulis eius quasi iaz tē
pore p̄pinqante dicit eis. **N**ecdum bora
mea venit. cum autē venerit nō facebo. **S**z
tamē stabitis mecum ante diuinū iudiciū. si

alicui dē meo corpusculo aliquid velut rel
quias dederitis. **I**llis autē respondētibus
Et quid faciemus pater. quia nescim⁹ ho
minem sepelire. **R**espondit ille. **N**unqd ne
scitis funē in pedib⁹ meis mittere. & ita me
ad montē trabere. **P**ili autē oculoz eius
ex iugi fletu ceciderat. **N**ā p omne temp⁹
rite sue sedens et opans: pannū in sinu suo
babebat ppter lachrymas defluētes ex ocu
lis eius. **D**ū ergo moreretur cepit flere. **E**t
cū fratres illius requirerēt dicētes. **Q**uid
fles pater. nunqd et tu times. **I**lle resp̄dit
In veritate timeo. **E**t iste timor q nūc mes
cum est semp in me fuit ex quo factus sum
monachus. **C**ū aut̄ vidisset abba poemē
quia transiit dixit. **B**eatū es abba arseni
quia te tantū in hoc seculo planxisti. **Q**ui eī
hic se non planxit illic se lugebit. **A**utē
go bic ex voluntate aut illuc p tornētis im
possibile est hominē non plangere. **A**bs
bas Daniel narravit de eodē beato arsenio
quia nunq; voluerit loqui de questionibus
scripturarū. cum magnifice posset si volu
isset. sed neq; eplam cito scripsit ad aliquoz
Quando autē ad conventū veniebat post
columnā sedebat ne quis videret faciē ei⁹.
et ne ipē aliquē videret alium. **E**rat aut̄ vi
sio eius angelica sicut iacob capillis canus
et ornatus. elegans corpe siccus tamē. **D**a
bebat aut̄ barbā prolixa omnino attingētez
r̄sq; ad ventrē eius. **L**ongus aut̄ erat s̄z se
nio longinquo curvatus. **M**oritur annorū
non agintaquinq;. **D**ic fecit in palatō dñe
memorie theodosij maioris q; fuit pater ar
cbadij et honorij annos quadraginta. **E**t de
cem annos in loco q; dicit trooin sup̄ babis
loniā ē ciuitatezque v̄r memphis. **E**t tres
annos i canopo alexandrie. Alios duos annos
reversus itez i trooin. & ita dormiuit i pace
gloriās curli suū p̄r bon⁹ & sp̄sctō ple
nus & fide. **B**eat⁹ athanasij ep̄s rogauit
aliquā abbatē patimon vt iret i alexandriā.
Qui descendens cū fratrib⁹ cū vidisset qd
dam seculares dicit eis. surgite & salutate
monachos vt bñdicātū ab eis. **F**reqnter
eū isti loquūt cū deo. et os eoz lancū ē. **E**t
cū vidisset ibi mulierē tēatricā lacrimat⁹
ē. **E**t reqsiēt allates cur plāgerz. **A**it senex

Folium

respondens dixit. **N**ue me res ad has lacrimas compulerunt. **C**una quidē perditio illius mulieris. **S**ecunda vero quia ego tantam curā nō habeo placendi deo quantaz habet hec mulier ut hominib⁹ turpibus placeat. **D**e quodā sene dicebatur. quia quoties illi sua cogitatio dicebat. dimittit bodie et cras penitebis. ipse iterū respondebat. **N**ō ita sed bodie debemus penitere et cras voluntas dei fiat in nobis. **I** **C**Quidam ex patribus de aliquo referebat episcopo eo q̄ audisset duos de plebe sua viros nimis in puritatis adulteros. Rogauit ergo deū. ut si ita esset ostenderet. **C**ū ergo post oblationem consecratā vnusquisq; ad cōmunionē accederet singulorū facies intelligebat et ammos. **P**eccatorū enim facies nigras inspiciebat ut carbonem. et oculos eoz sanguine repletos. alios vero vidit clara facie et vestibus albī induitos. **C**um autē corpus domini suscepissent in quorundā vultibus lumen. in quorundā flāma videbāt. **C**it autē agnosceret de illis quorū crimina audiebātur cōmunionē illis porrerit. et vidit unū ex eis clara facie et honorabili albīsc⁹ vestibus circūdatum. Alterū vero nigrū et horribili vultu. Et postq; diuini gratiaz myste rū perceperunt illum vis quedam illustrabat. istum & oīlū quasi flāma succēdebat. **D**rabant autē episcopū de singulis que ei ostensa fuerant se doceri. **A**stitit autē angelus domini dicens ei. **O**mnia que de ipsis audisti vera sunt. sed ille unus in sordib⁹ suis permanet et in voluntate peccandi. ideo illum nigra facie et flāma succendi vidisti. **I**lle vero alter similis ei quidā erat sic auideras. sed ideo illum clara facie illustrari vidisti. quia recordatus de his que primū fecit abrenuncians illis malis operib⁹ cū lachrymis et gemiūbus dei misericordiam postulabat. p̄mittens q̄ si p̄terita ei fuissent remissa peccata ulterius ad eadē non rediret. Et ideo priorib⁹ deletis criminib⁹ ad hanc gratiā quā vidisti peruenit. **C**um autē episcopus gratiā dei miraretur eo q̄ nō solum de tormentis tam turpis vite hominem eruerit. sed etiā tanto honore decorauerit. respondens angelus dixit. **B**ene miraris.

homo em̄ es. **N**am dominus nosler ac rester naturaliter bonus et humanus est. cest⁹ sanctibus a peccatis. penitentib⁹ em̄ se p̄ confessionem non solū peccata dimittit. sed etiā honore efficit dignos. **S**ic em̄ dilexit deus hominem ut vngeneritū sūn filiu⁹ p̄ peccatoribus destinaret et p̄ ipsis daret ad mortem. **Q**ui ergo dum inimici eius essent morti. p̄ ipsis elegit. quāto māgis quādo illi. p̄ pri⁹ fiant. **H**oc ergo scias quia nullum peccatum humānū bonitatē dei vincit. si tātū modo p̄ penitentiā vñusquisq; ea que pr̄fecerat aboleuerit mala. **V**ilericors enī deus et infirmitatē generis restrīcit. et passionū fortitudinē. et diaboli virtutē vñmāliciam. et cadentib⁹ quidem hominibus in peccati tātū filiis indulgēs expectat emēdationem. penitentib⁹ vero tātū languidis compatit. et mox soluens peccata eoru⁹ iustorum illis etiā premia tribuit. **A**udies vero hec episcopus miratus est nimis. et glorificabat deum. **E** **A**bbas paul⁹ simplex habebat hanc gratiā ut ingredīt̄s in eccliaz spiceret. et ex ip̄a facie eoz vñusquisq; cogitationes seu male essent seu bone sentiret. **C**um ergo venissent ad ecclesiam. et ingredierēt̄s senex vidit eos clara facie et leto animo ingredi. et angelos eoru⁹ pariter cum gaudio cū ipsis. **V**ñn autē nigrū vidit et nebulosum habentē corpus. et demones hinc atq; inde trahentes eum ad se missio freno in naribus. et angelum sanctuz eius a longe sequentem tristem. **S**eat⁹ ergo Paulus cepit flere et pectus suum tondere. sedens ante ecclesiam propter eū quæ talēs viderat. **O**mnes autem alijs senes videntes eum sic flentem ceperunt rogare ut si quid in ipsis vidiisset manifestaret. aut cū eis ingredieretur in congregationem. **I**lle autem nolebat ingredi sed semper flebat. ppter eum quem sic viderat. **P**ost paululū autem cum absoluta congregazione discederent iterū omnium vultus circumspiciebat si tales egredierentur quales ingressi sunt. et vidit illum quem ante vidit nigru⁹ et nebulosum egressum de ecclesia clara facie et candido corpore. et demones a longe sequentes eū. sanctū aut̄ angelū ei⁹. ppe eū

CXLIII.

bilarem et gaudentem super eum nimis. Tunc paulus exurgens cum gaudio vociferabatur benedicens deum ac dicens. Quanta misericordia et benignitas dei est. quanta miseratione eius est. Et ascendens in altiore locum magna voce dicebat. Venite et videte opera dei. venite et videte quemadmodum vult omnes homines salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire. Venite adoremus eum dicentes. quia tu solus potes peccata tollere. Cum autem omnes conuenissent exposuit eis paulus quid vidissim ante me ingredierentur in ecclesiam. et que postea. et petebat illum fratrem quem sic viderat ut ei manifestaret cogitationes suas et actus. vel quemadmodum tantam commutationem illi deus donasset. Ille autem ante omnes cepit referre dicens. ego sum homo peccator. et in multis temporibus sum deitus. Ingressus autem nunc in ecclesiam dei audiui verba Isaiae prophete. magis autem dei per ipsum loquentis. Lauamini. mundi estote. et tollite malicias de animabus vestris ante conspectum meum. Discite beneficia. querite iudicium. Et si fuerint peccata vestra tanquam coccinellae. velut nix dealbabuntur et si volueritis et audieritis me bona terre comedetis. Ego autem miser et fornicator compunctus in hoc sermone prophete. et ingressus intra pectus meum dixi ad deum. Domine tu es qui venisti salvare peccatores. hec que nunc per prophetam promisisti. opere comple in me indigno peccatore. Ecce enim ammodo profiteor tibi. et ex toto corde profiteor. quia hoc ultius non faciam malum sed renuncio omnibus iniusticie et ammodo frumento tibi in conscientia munda. Ab hodi enim dominus et ab hac hora suscipe me penitentem et adorantem te et renunciantem omnibus peccatis. Iuravi et statui apud me servare omnes tuas iustificationes. Sub hac ergo sponsione egressus sum de ecclesia. statuens apud me nihil de prioribus peccatis ultius facere. Tunc omnes senes exclamaverunt dicentes ad dominum voce magna. Quia magnificata sunt opera tua domine. omnia in sapientia fecisti. **X** Abbas iosephel dum cum alijs senibz ad abbatem poemenem venisset. quidam ex parentibus pre-

dicti senis attulit infantem. cuius facies per corruptionem fuerat depravata. et sedes patet eius cum eo foris monasterii plorabat. Cum autem unus sener ad vocem flentis egredi esset. et interrogaret eum cur ploraret. Ille respondit. parentis sum istius abbatis poemen. et ob hoc veni ut hunc infantem quem temptationem coeterit vidisset. et timuimus illum buc afferre. Et nunc si cognoveris quod hic sum adhuc expellit me hinc. Ego autem videns vos patres qui ad eum venistis possumi venire huc. Quomodo vis ergo abba miserere mei. et tolle infantem hunc et defer intus tecum ut oret pro eo. Quem cu[m] sexattulisset in cella sapienti usus consilio non illum obtulit primo abbati poemeni. sed a minoribus fratribus incipiens dicebat. Signate hunc infantem fratres facientes orationem rogans per singulos senes. post omnes deuilit illum ad abbatem poemenem. At ille nolebat eum contingere. Cum autem rogarerunt eum ut sicut omnes ita et ille oraret. exurgens senex ingemuit et orauit dicens. Deus sana facturam tuam ne dominetur illi inimicus. Et signauit infantem. in quoque patrum sanus est redditus. Requisitus quodam ex patribus si perfectum bonum esset egestas respondit. Vagena est penuria. Nam qui eam voluntarie sustinet tribulationem quidem carnis habet. anime vero sue inuenit requiem. Quidam frater requisivit senem dicens. Si paucos numeros mihi debet frater iubes ut repetam eos. Cui senex ait. Semel tantummodo dic illi cum humilitate. At ille dixit. Quid si semel dixerim et nihil mihi dederit. quid faciam. Tunc senex ait. Ultius nihil ei dicas. At ille dixit. Et quid faciam. quia non possum vincere cogitationem meam. nisi fuerim illi importunus. Dicite ei senex. Dimitte cogitationem tuam crepare tantummodo ne contristes fratrem tuum quia monachus es. Quidam frater requisivit senem dicens. Quomodo potest anima humilitatem adipisci. Ille respondit. Si sua tantummodo et non alterius mala consideret. Dicebat autem quia perfectio hominis humilitas est. quantumcumque enim deposuerit se homo in humilitate tantum perficit in altu. Sic

Folium

enim superbia si ascenderit in celum vscz ad inferos deducis. ita humilitas si descendit vscz ad inferos tunc exalta vscz ad celos. **V** Abbas macharius dñ ambularet in deserto caput cuiusdā hominis ari- dum inuenit in terra. **Q**uod postqz baculo suo conuertit vocem visum est emittere. **S**enex quidnā esset interrogat. **A**tt ille respondit. Ego quidē princeps eram sacerdotum idoloꝝ qui in hoc loco habitabāt. tu aut es abbas macharius spū diuino repletus. quacunqz essi hora misertus eorum fu eris qui in pena sunt et p eis oraueris cōsolationem aliquā sentiūt. Cui senex. Et que est consolatio vestra vel pena respōde. At ille altius ingemiscens. Quantū inq̄ celum distat a terra. tantū ignis est altus in quo medio sumus a pedib⁹ vscz ad caput vndiqz perfusi. nec cunqz licet faciē alterius intueri. sed facies nostro dorso coniuncte sunt. **C**ū ergo oras. p nobis ex parte videm⁹ alterutrum. et hoc nobis. p consolatō cōstat. His auditis lachrymas fudit dicens. Gle diei illi in quo homo mandata dei trāsgressus est. Et iterū ab eo si eſſz altera pena maior inquirit. Cui ille respondit. Hūt nobis alij multo inferius. Cunqz qui essent illi interrogaret dixit. Nos quidē qui deū non cognouimus misericordiā quantācūqz patimur. illi vero qui cognitū negauerint gravioribus et inessabilibus penis subiungit nos cruciātur. Quib⁹ auditis beatus machari⁹ capite altius terre defosso discessit. **Q**uidaz frater requisivit a senē dices. abba cur a demonib⁹ grauiter impugnamur. **R**espōdens senex dixit. quia arma nostra proiecimus a nobis. id est patientiā. humilitatem mansuetudinē atqz obedientiā. **Q**uidaz frater requisivit abbate syfolum dices. **P**utas abba. si modo nos psequitur diabolus sicut antiquos patres. Respondit. Magis modo homines psequuntur nos. etatis. qz appropinquant penaz genera. vbi ille cum legionib⁹ suis angustas dum scit stagnum vbi cū igne et sulphure erit arturus. Ideo hominib⁹ infestas. nec tam infirmos quos qz appetere dignatur quos vbi voluerit citio subiungit. Sz fortes magis et magnos sup-

plantare p diversa precipitia aggreditur. **Q**uidam fratres requisierunt abbatem Siluanum per quam viam adept⁹ es set tantam prudentiam. Respondit eis ille dicens. Nunc dimisi morari cogitationes malas in corde meo que deum prouocarēt ad iram. **B**eatus Antonius dicebat. Si possit fieri quantos passus ambulet monachus. vel quot calices aque bibit in cella sua. habet declarare senioribus vt non devietur in ipsis. **A**bbas Poemen dixit. In nullo sic gaudet inimicus quomodo in illo qui non vult cogitationes suas manifestare. **Q**uidam frater dixit ad senem Ecce abba. frequenter interrogō seniores patres. vt dicant mihi cōmonitionem pro salute anime mee. et quidquid direxerunt mihi nihil retineo. Erāt autem seni duo vasa vacua. Et dicit ei senex. Glade et affer vnum ex illis vasis et mitte aquam et lava illud et effunde. et pone nitidum in locum suum. Fecit ergo ita frater semel et bis. Et dicit ei senex. Ultraqz vasa simul affer. Et cū at tulisset dicit ei. Quale est ex vtrisqz mundis. Respondit frater. vbi aquam misi et laui. Tunc senex dicit ei. Sic est et anima filii que frequenter audit verba dei. Quis nihil retineat ex his que interrogat. tamen plus mundatur qz illa que non requirit. **Q**uidam senex dixit. Quando opa bona exercet monachus. veniens dyabolus locum non inuenit in eo et statim discedit. Si autem malum opus exercet veniens frequenter spiritus dei et videns malum opus nō ad eum accedit sed recedit. Si autem extoto corde iterū requisitus fuerit cito reuertetur. **Q**uidam senex dixit. vscz tunc debet laborare monachus vscz quo possidet at christum. Qui autem semel illum adeptus fuerit iam non laborat. Permittit tamen dominus laborare electos suos vt rememorentur tribulationum labores unde semetiplos custodian timentes ne tantos labores amittat. Nam et filios israel ideo deus per desertum quadraginta annos circumduxit vt rememoratis tribulationibus non redirent retrosum. **A** Quidam frater interrogavit senē dices. Dic mihi p-

CXLIII.

quare nunc laborantes monachi non accipiunt gratiam sicut antiqui patres. Cui senex dixit. Tunc tanta charitas erat ut unusquisque primus suum sursum traheret. nunc vero postquam charitas restinxit totus mundus in malum positus est singuli primos suos ad inferiora deducunt. video sic gratia non sortitur. Quidam frater requisivit senem dicens. Hutas abba cognoscunt sancti viri quando venit in eos gratia. Respondit senex dices. Non semper cognoscunt. Nam cuiusdam magnis senis discipulus eum peccasset in aliquate iratus senex dixit ei cum clamore. Vade et morere. Et statim ille cecidit et defunctus est. Cumque senex vidisset eum mortuum timor in genis irruit super eum. et cum magna humilitate oravit rogans deum et dices. Domine iesu christe resuscita illum et iam ultraius sine consideratione tale non loquar sermonem. Et cum hoc dixisset statim surrexit discipulus eius. Abbas poemen dixit. homo qui i alios docet et non facit ea que docet similis est fonti alto quam omnium res lauata et omnes satiat potu. se autem ipsum lauare non potest. sed habet et immundicias et sordes limo. Itē dixit. Doece animam tuā seruare quod lingua tua alios docet. Quidam anachoreta cum venisset ad abbatem poemen. suscepit eum senex cum leticia. Etcum se alterutrum amplexi fuissent cespit anachoreta de scripturis sanctis et de rebus celestibus conferre. Tunc senex vertit faciem suam ad alium fratrem. et non dedit anachorete responsum. Ille vero videns quod non loqueretur cum eo egressus est tristis et dicit discipulo eius. Sine causa labore tanti iteris assumpsi. ut venire ad eum qui mibi loqui dignatur. Ingressus autem discipulus ad abbatem poemen dixit. Propter te huc venit abba iste homo magnus. tantam gloriam in locis suis habens. et tu non vis loqui cum ipso. Respondens senex dixit. Iste homo de superioribus est. et celestia loquitur. ego autem de inferioribus sum et terrena vix loqui possum. Si mihi locutus fuisset aliquid de passionibus monachi. forsitan et ego respondissem illi. Si autem de celestibus loquitur ego me nescire confiteor. Egressus ergo discipulus dicit ad anachoretam. Senex iste no-

ster non vult de altioribus questionibus loqui sed si quis ei de passionibus locutus fuerit respondet illi. At ille compunctus in sermone ingressus ad senem dixit. Quid facias abba. quia dominatur mihi passiones cordis mei. Tunc senex respexit eum gaudentem et dixit ei. Todo bene pater venisti. Aperto ergo os meum et implebo illud bonis tuis. Et hoc sermone adiutus est anachoreta. et dixit. In veritate bona est hec via quantum tenes et vera. Et agens seni gratias reverens est in propriam regionem. Quidam senex dixit. Si quis autem de scripturis aut de quacunque causa locutus fuerit nec contendas cum eo. sed siquidem bene dicit consenti ei. si vero male dic ei. Tu scias quomodo loquaris. Ait apostolus. Noli contendas re verbis. Hec obseruans et humilitatem possidebis et odium evitabis. Nam si peruersus contendens et vis defendere sermonem tuum nasceretur scandalum. Frequenter ergo dum laudas alterum fit etiam ex iustificatione contentio. De quacunque autem re grauerter contendens non parvam norietatem senties. et nullo modo requiem possidebis. Magis autem stude silentium. et de nullo es solitus. Attende meditationi tue. tam mane quam respere. et impetum inimicorum non timebis. Quidam frater interrogavit senem dicens. Usquequo est obseruandum silentium pater. Respondit senex. Usquequo interrogaris. In omni enim loco si taciturnus fueris requiem possidebis. Abbas pauperem dicebat. Sicut apis quocunque radit mel operatur. ita et monachus quocunque pergit si propter opus dei perrexerit dulcedinem bonorum actuum semper potest perficere. Abbas mutuus venit aliquando ad locum qui vocatur ragitham in partibus gallopolis. Erat autem cum eo etiam discipulus eius. Clidens autem eum episcopus loci illius tenens eum invitum presbyterum fecit. Et dum pariter comedebat dicit ei episcopus. Indulge mihi abba. scio quoniam quia hunc honorem nolebas. sed ego a te benedici desideras. Et ipsi facere. Cui senex per benevoli tate ait. Et mea cogitatio pax volebat. sed in labore quod diuidi habeo a fratre quod mecum est et solus

Folium

non sufficio orationes meas implere. **Dicit** ei episcopus. **S**i scis eum esse dignum ordinio ego et illum. **R**espondit abbas mutuus. **S**i quidem dignus sit nescio. vnu autem scio quod melius or me est. **O**rdo naut autem et illum. **U**trumque tamen ipsi ita permanserunt usque ad finem suum ut non minus ad altare quam ad oblationem sacrae crandae accederent. **V**nde dicebat senex. **C**o fido in deum meum. quia non habeo grande iudicium propter hanc ordinationem. quia oblationem non nobis plumpsi offerte. **N**on ordinatio decolor est qui sine culpa sunt iusti et non maculati. **E**go autem bene me cognosco. **C**ontra quidam frater beatum macbari postulabat ut ei sermonem diceret quod posset salvaturi. **C**ui senex ait. **P**oportet fugere homines et sedere in cella. et propter peccatis ingiter lamari. et quod super omnes virtutes est talis lingua cohercere et ventre. **A**bbas Arsenius dum adhuc secularis in palatio moraretur oravit dominum dicens. Domine ostende mihi viam per quam possim salvaturi. Et audiuit vocem dicentem sibi. Arsenius fuge homines et salvaberis. **C**ui ergo recessisset in solitudinem et eundem sermonem oraret rursus audiuit sibi vocem dicentem. Arsenius fuge. rase et quiete. **H**ec enim sunt principia salutis. **C**um ad eundem Arsenium Theodore archiepiscopus venisset aliquem ab eo audire se monachem edificationis. **T**unc sanctus Arsenius ait cunctis qui aderant. Si dixeris vobis aliquid custodietis. **Q**uo cum illi gratias permisisset addidit ille. Quocumque loco audieritis arsenium illuc veliterius ne accedatis. **I**te cum eum vellet archiepiscopus videre misit primo videre si appetiret ei. **A**ille remandauit ei dicens. Si solus veneris aperio tibi. si autem cum pluribus ultra hic non sedebit arsenius. **Q**uo cum audiisset epus. ceptum iter disulit. ne propter se de loco illo heremita discederet. **E**lenit aliquando isdem abbas Arsenius in quandam locum et erat harundinetum. et motus est vento. **E**t ait senex ad fratres. Quis est hic motus. **E**t dicit ei. Harundines sunt. **D**icit senex. Vere si quis sedet cum quiete et audierit vocem auis non habebit cor eius eandem quietem. quanto magis vos habentes sonum harundinum harum. **D**icebat autem de eo quia erat cella eius.

longe milia trigintaduo. et non exiebat cito. sed alij ei faciebat ministerium. **Q**uando autem in solitudinem redactus est locus qui vocatur scitibus exiuit ploras et dices. Perdidit mundus romanum. et monachi scitibus. **D**icit frater dñi linum ex libeida pgerent com parare dixerunt. per occasionem beatum videt amus arsemum. **Q**uo cum daniel discipulus eius nunciasset precepit ut per qua causa illuc aduenissent de alexandria ab eis inquireret. **C**um ergo renunciasset propter linum pgerent comparandum. **R**espondit Arsenius. Ergo faciem meam non videbit. quod non propter me sed propter opus suum aduenerunt. Glade itaque et suscepit eis faciebant et dimittit eos dicens. quod senex non potest vobis occurtere. **C**um quidam ad eundem beatum arsemum ex fratribus aduenisset volens videre eum pulsavit ostium. **A**bbas autem Arsenius sperans suum esse discipulum aperuit ei. Sed postquam alterum esse cospicuerat. mox se in terram piecit. Illo autem surgere eum postulante respodit. Non hinc exurgam nisi discetteris. **P**er multas antez horas rogatus a fratre non acquieuit donec discederet ille quod venerat. **A**stiterunt aliquando abbati arsenio demones in cella sedenti et tribulabant eum. Superuenientem autem ei fratres qui ei ministrare solebant. statimque extra celum audiebant eum clamantem ad dominum et dicentem. Domine non me derelinquas. quod nihil boni feci coram te. sed prosta mihi sum benignitatem tuam. saltu modo assumere initia bene vivendi. **C**um interrogaret aliquis abbas arsenius quandam senem egyptum de cogitationibus suis. alius videns eum dixit ei. Abba Arsenius quomodo tu quod tanta eruditione in latina et greca lingua edoces rusticum istum de cogitationibus interrogas. **E**t ille respondit dicens. Latinam quidem et grecam linguam quantum ad seculum pertinet apprehendendi. sed alphabetum rusticum buiis necdum discere potui. **S**enes dicebant. quod dederint aliqui quidam in scitibus paucas caricas. et quod paucis erant non transmisserunt ex eis abbati arsenio. ne velut iuri paterebant. Ille autem cum hoc audisset non est egressus iuxta mores ad collectam cum fratribus dicens. **E**xcommunicasti me ut non mihi daretis enlogiam quam transmisit dominus fratibus.

ex qua nō fui dign⁹ accipe. Quod cū andis sent oēs edificati sunt in humilitate senis. Et vadēs p̄sbyter portant de caricis illis. et adduxit eū in p̄gregatione gaudentē. Diccebant aut̄ de eo. quia nemo poterat comp̄ hendere modū querendi eius. Sedente eodē abbate arlenio aliquā in interiorib⁹ egypti pri. cū illic importunitatē patere. visum ei est derelinquere cellā et nihil ex ea tollere lecum. et sic p̄fectus est ad discipulos suos. paramitas. alexandrū. et zoilū. Dixit ergo. Tu alexander surgēs nauiga. Et zoilo dixit. Veni mecum p̄sq; ad flumen et quere mihi nauiculā alexandriā nauigantē. et nauiga etiā tu ad fratrē tuū. zoilus aut̄ turbat⁹ in verbo est et tacuit. et ita dimisi sūt ab iniūcē. Descedit aut̄ senex circa p̄tes alexandrie. et egrotauit egritudine magna. Discipuli aut̄ ei⁹ dixerūt ad iūcē. Putas ne aliquis nostrū p̄tristatī senē. et p̄pterea dimisus ē a nobis. Et nō inueniebat inter se p̄tristationis causam. neq; quia aliquā ei inobedientes existerēt. Cū v̄oluntat⁹ fuisset senex dixit ad seipsum. vade ad fratres meos. Et ita nauigās venit ad locū qui dicitur petra vbi erāt supradicti ministri eius. Cū v̄o iuxta flumen esset puella quedam ethiopissa venies tetigit perā eius. Senex aut̄ increpabat eā. Illa vero dixit. Si monach⁹ es vade in montē. Copunctus aut̄ in hoc verbo arseni⁹ dicebat ad seipsum. Arseni⁹ si monachus es vade in montē. Et inter hec occurserunt ei alexander et zoil⁹ discipuli ei⁹. Et cū cecidissent ad pedes ei⁹ piecit se etiam senex in terrā et flebat simul. Dicit aut̄ senex. Nō audistis q̄r̄ egrotani. Et dixerūt ei. etiā audiūmus. Et ille dixit. Quare nō venistis videre me. Et dicit ei alexander. Quia dimisio tua a nobis acceptabilis nō fuit. quoniā et multi ex ea p̄tristati sunt dicentes. H̄isi inobedientes fuissent seni nequaquam se separasset ab eis. Et dicit eis senex. Et ego cognouiqr̄ hoc dicere. Sz et iterū dicturi sunt boſel quia nō inueniēs columba requiē pedibus suis. reuersa est ad Noe in archam. In hoc igit̄ verbo curati sūt animi discipulor̄ ei⁹. et permanserūt cū eo p̄sq; ad ultimū vite ipsius tempus. E Ab

bas besarion dum ambularet cū discipulo suo per beremū. venerūt ad quandā speluncam. et ingressi ibi inuenierūt fratrē sedentē et funiculū operantē. qui neq; resperxit eos neq; salutauit. neq; aliqd locutus ē eis. Dixit ergo eis abbas besarion. Camus hinc. quia hic senex nō vult loq; nobiscū. Et p̄fecti sunt ad abbātē Johannē. Cū aut̄ reuerterentur ad candē speluncā. et dicit abbas besarion. Ingrediamur iterū ad hūc fratrē si forte vel modo p̄suadeat illi deus ut loq; tur nobiscum. Et cū ingressi fuissent iūnērunt corpus tantūmodo mortuū. Et dixit discipulo suo. Cleni frater cōponamus ilū lud. quia p̄pter cū hic nos dñs transmisit. Cū aut̄ sepeliret inuenierūt quia mulier es let. et admirati sunt et dixerūt. Quemadmodū et mulieres cōluctant et vincunt demonia. Et glorificatēs dñū quiesce omniū p̄fectōr̄ recesserūt inde. F. Beat⁹ macharius aliquā narrabat dicens. Venerūt ad me quondā duo iūnes. et vñ⁹ quidē iaz plesio. alter adbuc incipiēt barbitio. Qui cuz ignoratēs meipsum interrogarēt vbi esset abbatis cella macharij. atq; me scrutante cur eū requireret. opa eius inquiūt magna et ritam p̄conabile cognoscētes eū vide re summo desiderio festinam⁹. Cunq; ego meipsum esse quē quererēt profiterer. mox meis pedibus p̄uoluti ut illos mecum habitate p̄mitterē postulabāt. Quos cuz videtur velut diuitiar̄ opulentia delicatos non posse mecum illic residere respōdi. Et si hic in quāntū tecū manere nō possumus. alio tñ loco nos p̄fici sci definita semel sentētia mentis impellit. Quo ego auditō cepi intra me ipsum ita reputare. Si hinc illos abegero scandalū patiētur. Cū enī labor ipse cōpel lat eos hinc fugere. cur de mea murmurēt voluntate. Tūc dixit illis. Clenite p̄struite vobis cellas si potestis. At illi locū sibi tantūmodo demonstrari poscebāt. Quib⁹ ego alueolū cū securē et lacco pleno panib⁹ cum modico sale cōtradidi. petrā durissimā osēdi. qua incisa habitaculū sibi p̄paratēt qđ lignis de palude allatis cōtegerēt. Arbitras barānt ego p̄ intūctio sibi hoc labore discedere. At illi interrogauerūt me qđ illic alij

Folium

fratres solebant operari. **R**espondi ego sum
niculum. Et sublatis folijs palmarum principi
pium illius texture oñdi vel portellas facere
quas ministratoribus p pane recipiendo dare
comonui. et ita discessi. Illi vero cū summa
patientia que a me fuerunt impata fecerunt
ac per tres annos ad me nullatenus accesserent
Et quia alij fratres de longinquis regioni
bus veniebat ad me. illi vero nec aliquid re
quirerent. nec ad illos accederent non leviter
admirabat. videtis eos in ecclesia tantum obla
tionem cū silentio et oratione precipere. **D**esi
derans ergo scire quererentur eorum debito
mada integra ieiunias rogauit dominum ut mihi
opera eorum dignaret ostendere. **E**t post hoc
prefectus ad eos pulsauit ad ostium. Quo aper
to tacentes adorauerent me vterebantur. **E**t posic
facta ex more oratione consedi ille maior innu
it minor et egressus est foras. Sedebat au
tem ipse funiculū torques nihil loquens omni
nino. **H**ora vero nona pulsat ostium. ad quem
aperto minor ingressus est. et maiore iterum
innuente egressus cibū quo reficeretur ex
coxit. eodemque nutu iussus mensam cū pari
macijs tribus apposuit tacensque stet. **A** Quibus
ego dixi. **S**urgite comedam. **Q**uo facto
allato vasculo quo aquā solebant potare po
tanimus. **A**blata autē mensa cū rasperasce
ret dicit ei. **D**iscedis. at ego illuc me velle re
quiescere respondi. **V**attā ergo mihi in uno
angulo collocauerunt. et ipsi in altero angulo
quasi quieturi. et zonas suas et analabios
posuerunt. **C**ū autē quasi ad dormiendum se p
pararent. iteque ego rogauit dominum ut mihi eo
rum opera declararet. **E**t ecce dissipato tecto
lux clara cellulā quasi medi⁹ dies implenit
qua tamē illi non senserunt. **S**ed postquam arbi
trati sunt me dormire surgentes cinxerunt se
atque ad celum manus extenderunt. quos quidem
ego quid facheret intuebar. Illi vero me vide
re non poterāt. **E**t ecce vidi tanquam mulcas
demones venientes. et in illius minoris ore
atque oculis residere volentes. sed angel⁹ vero
mini complexa ignis armatus tamen illū circū
dabat quod demones abigebat. Ad maiorem
autē pro accedere non audebat. **D**iluculo ve
ro se in eodem stratu piecerunt. et ego velut ex
pergfectus exurgo. **R**ecum et illi ita fecis

sent. ille maior hunc inibi sermonem locutus
est. **V**is pater duodecim psalmos decante
mus. **A**cme sentiente. ille minor frater qui
egi psalmos cū sex verbis de canticis. et unū
alleluia. **E**t p singulos versus fax ignis eges
ta ascendebat ad celum. **I**te et maior cū decan
taret quoties labia deducebat ad psallendum
velut funiculū ignis de ore eius ad celum ten
debatur. **P**ostquam vero ego aliquantulum de
cantaui egrediens ut p me dignarentur ora
re expetiui. Illi vero tacentes meis sunt pedi
bus prouoluti. **E**t cognoui quoniam quidem
maior esset perfectus in timore dei. minores
vero adhuc demones impugnarerent. **P**ost
paucos vero dies maior frater est in pace re
ceptus. tertio die etiam minor est eum assecutus.
G **A**bbas moyses comonebat fratres
dicens. Quattuor sunt monacho principa
lia obseruanda. id est tacendi. seruandi man
data dei. humiliandi semetipsum. et angus
tia paupertatis. **P**ortet ergo monachum ut
semper lugeat. semper suorum memor sit preciorum.
Et omni hora ponat sibi morte ante oculos
ludos. **S**ancti patres congregati prophetar
uerunt de ultima generatione. ex quibus unus
prophetus noster Iosuē dixit. **N**os quidem
adhuc mandata dei implemimus. Interrogave
runt enim alii patres dicentes. Quid bi quod post
nos futuri iunt. At ille respondebat dixit. **D**e
dia forte complebit mādata dei et eternū res
quirent deū. **D**ixeruntque sancti patres. **P**ro
hos autē qui veniunt quid facturi sunt. Re
spondens dixit. **H**omines generationis illius
mandatorum dei opera non habebunt. et precepta dei
obliviscetur. Supabundabit autē tuus iniq
tas et restigies et charitas multorum. **C**leniet
vero super eos temptatione. et quod inuenient
in illa temptatione. probati et nobis et patribus
nostris meliores existunt et feliores et proba
biliores. **Q**uidā frater abbate requiluit
agathonem dicens. **C**olo pater manere in co
gregatione cum fratribus. **D**ic mihi quod habi
tem cum eis. **R**espōdit ei senex. Obserua hoc
per omnibus ut qualis primo die ingrediaris
apud ipsos. tales etiam relatos quos dies pagas
cum humilitate. **Q**uodā tamen maximes cum
supuenissent in scithi. et multos ex patribus
interfecissent. abba poemem cuiuslibet abbate

seniore se nomine nub. et cum alijs quicq; patri
bus fugiens inde venit in locum terrenetudini-
nis. et inuenierunt ibi templum quoddam de-
serum. manserunt ibi septem dies donec cognos-
cerent ubi manus erat unusquisq; in egypto
pro. Dicit ergo eis abbas nub quod erat senior
Septimana hac unusquisq; maneat apud
se et cum altero non loquaf. Cum autem sic faceret
erat in templo illo statua cuiusdam idoli. Ab-
ba ergo nub exurges mane lapidabat eam
et vespere venies dicebat ad ea. peccani in
dulge mibi. et per totam septimanam similiter fe-
cit. Dicauit sabbati cum pariter conuenissent
dicit ei abba pomer. Quid volunti hacten
ta facere septimana. ut homo fidelis idolo
diceret indulge mibi. Dicit ei senex. Hec
ego propter vos feci. Dicite mibi. nunquid
hoc idolum quoniam lapidabam locutum est aliquid aut
iratum. et iterum quoniam indulgentia petebam nonquid
exaltauit se aut gloriatus est. Cui abba Pome-
rem respondit. Non vici. Tunc senex dixit.
Fratres ecce sumus septem. si vultis ergo
ut pariter maneamus sit idolum istud nobis ex-
emplum. ne quando iniuriatus aliquis irascatur.
nec quando ab eo venia petitur gloriatur vel ex-
collatur. sicut non ita vultis. unusquisq; ubi
vult regat. At illi prouidentes se in terra spo-
nderunt se ita facturos. et sic permanecerunt
per multos annos cum multa humilitate et pa-
tientia. Quattuor horis dormiebat in nocte
et quattuor psallebat. et quattuor operabantur.
Deinde vero usque ad nonam legebant finiden-
tes folia palmarum. et postmodum vici sibi par-
abant. colligentes quasdam herbas terre.

Dicitur et alij septem similiter proba-
tissimi viri qui in ea heremo quam sarracenis con-
stigna est habitabat. cellulis quidem haud lo-
ge a se diuisis. sed ipsi vinculo charitatis con-
neci. quorum unus vocabatur petrus alius ste-
phanus. tertius iohannes. quartus georgius
quintus theodorus. sextus felix. septimus laurus.
Hiero in sterili ac vastissima solitudine.
et pene hominibus inhabitabilis conmorantes
semel sibi in septimana vidēdos se p̄ebabant
Sabbato nonaque die hora diei nona conuenie-
bant singuli de locis suis ad locum sibi con-
dictum deferentes unusquisque si quod inuenire poterat. Et unus quidem deferens nubes

alius lactorones. alius dactilos. alii fucus
alius herbas visibles. et labiatum pastinacas
caricas et petrisilium. Iste quippe erat principi-
us eorum vicius. panem nonque et oleum vel potum
extra vsum habebat. Tantummodo supradictis
herbis et pomis sustentabatur. Celestiniem
tum eis palma solūmodo p̄ebat. Aqua in
locis illis minime inueniebatur. Nec enim
aliter potabantur quod exentes mane ac discurrentes
per diversas herbas colligentes ros.
qui affluentissime ibi cadit. et inde tantummodo
bebant. Cum ut diximus in unum conuenient
locum agentes deo gratias sumebant ci-
bū. Post refectionem vero usque ad vesperā
sedentes meditabantur de scripturis sanctis.
Non enim discurrebat inter eos secularis fas-
bula. non cura seculi. non actō terrenarū retinē-
tur sed solūmodo collatio spiritualis regni celesti
desiderabilis commemorationis futura beatitudi-
no. gloria iustorum. pena peccatorum. sanctos
rumque omnium requies. quia inter beatas pa-
radisi sedes letantur. Hec commemorationes su-
spirabat ex imo pectore et flebat uberrime.
Cum per totam noctem vigiles permanerent ce-
lebrates dominica laudes. die dominica hora nona
loquendi secundum. et vidēdi se terminum capiebat
Rediebat enim unusquisque ad cellam suam. in qua
solus soli deo diebus ac noctibus vacabat. In
his igitur studiis eos positos. sarraceni late-
per deremum discurrentes repererunt. et irruen-
tes super eos de heremo elecerunt. atque ligantes
eos pedibus suspenderunt. multisque iniuris
affectionis ad extremum focum subitus eos de her-
bis amarissimis presserunt. ubi incredibili-
ter cruciati lumen oculorum ex amaritudine
sumi amiserunt. Et posicque multis tormentis
eos afflixerunt semiuinos eos dimiserunt.
ex quo unum nouum in quoddam loco hinc pluri-
mo postea supinxisse tibi. ceteri vero ubi non
fuerint deuoluti penitus ignoramus.

Interrogavit quidam frater abbatem Pome-
rem dicēs. Quid est quod dominus in euāgelio
dit. Nemo hac dilectione maiorē habet quod
ut quis aīam suā ponat. p̄ amico suo. Quod
hoc fieri. Respondebit senex. Si quis audit ver-
bum malum a p̄ primo suo et cum possit ipse simili-
lia respondere illi. pugnat in corde suo por-
tare labore. et vim sibi facit. ne forte respon-

Folium

deat illi et tristet illū. iste talis animā suaz ponit p amico suo. **R**equisit⁹ abbas moy ses dixit. Si nō concordat act⁹ et or⁹ in manū laborat homo. Cū em⁹ orat q̄s pro seipso et indulgentia illi peccator⁹ detur. obseruet ne faciat illa iterū. Nō est voluntate peccandi quis dimiserit. et ambulat p̄ manēs i timo re dei. istū mox cum gaudio suscipit deus.

Sanctū senem requisivit frater dicens Quid faciet homo in omni temptatione vniē te super se. et omni cogitatione immissa ab ī imico. Respondit. plangere debet in cōspēctu bonitatis dei ut succurrēs auxilietur ei Scriptū est ei. Dñs mibi adiutor ē. et ego despiciā inimicos meos. **Q**uidaz senex dixit. Sicut ad succelam ollā mulce nō apt propinquāt. si vō tepida fuerit insidēti ea et faciūt vermes. ita et monachū succensum igne diuinī amoris fugiūt demones. tēpīdū vero illudū et insequuntē. **A**bbas silvanus sedens aliquāt cū fratrib⁹ in speleo factus est in excessu mētis et cecidit in faciem suā. et post multū surgēs plorabat. Et interrogauerūt fratres en dicētes. Quid habes pater. Ille vō tacebat et flebat. Cōpellenti bus aut illis dixit. Ego ad iudicium raptus sum et vidi multos de habitu nostro enētes in tormenta et multos seculares ad regnum. Et lugebat senex. et nolebat deinceps exire de cella sua. Sed si exire cogebaf. operiebat capucio faciē suā dicēs. Quid necesse ē videre lumen istud tigale in quo nihil ē utile.

RQuidā senex dixit fratri. omni die vicinātibi mortē esse cogita. quasi iā clausus in monumēto nibil de hoc seculo cures. Timor dei p̄maneat in te omni hora. Cres de te hominib⁹ omnib⁹ inferiorē esse. Non detrabas alicui. quia de⁹ cognoscit omnia. Et esto pacificus cū omnib⁹. et dabit tibi dñs requiē. **C**ū quidā fratres quēadmodum orarēt beatū machariū requisissent. respondit illis dicēs. Nō sunt necessaria vobis sup̄flua verba. sed extēdere man⁹ ac dicere. Deus quomō vis et sicut tibi placet ita fiat. Si autē temptatio irriterit aut impugnatio descendū est. Dñe deus clementissime auxiliari dignare nobis. tu em̄ scis quid nobis experdiat. fac nobiscū misericordiā tuam. **A**b-

bas iohānes dicebat. Similis debet ē monachus hominile dētū sub arbore grandi. q̄ respiciēs feras diversas et serpentes venientes ad se. cū nō potuerit eis resistere subit ī arborē et salvatur. Ita et monachus sedeat ī cella sua. et respiciēs prauas cogitationes iaculationesq̄ venientes sup̄ se cū nō potuerit eis resistere. cōfugiat p̄ orōem ad dominū cui oia possibilia sunt et salvabis. Itē dixit similis esse debet monachus bos babeti a sini stra ignē et a dextera aquā ut quotiēs succensus fuerit ignis tollat de aqua et extinguit illuz. Sic oportet et monachū facere oī hora ut q̄n cogitatio turpis succensa fuerit ab inimico. tunc aquā. i. orōnes p̄tinuas effundat et extinguat illā. **A**bbas zenon dū esset in scithi egressus est nocte dū cella sua ambulare p̄ heremū. Et factū est dū longi p̄cessisset errauit. tres noctes diecē ambulans et cecidit fatigat⁹ vscq̄ ad mortē. Ecce ce stetit ante eū infans habens in manu sua panē. Et dixit ei. Erurge et comedē. At ille exurgēs orauit. timuit em̄ fantasmā esse. Cui infans dixit. bene fecisti q̄ orasti. modo ergo surge et comedē. Cui abba zenon nō adquieuit nisi secūdo et tertio orasset. Et cū ille laudaret q̄r orabat. Iā tūc surrexit et comedit. post hēc dicit ei infans. Quantū tēpus ambulasti tantū longe es a cella tua. Sed surge sequere me. Et mox inuentus est aī cellā suā. Dicit ergo ei senex. Ingredere in cellā meā et fac orōem. Et ingresso senex in cellā suā ille nō cōparuit. **I**

Abbas daniel referebat de beato Arsenio. eo q̄ sabbatoz die vespere solē relucētem post torlum suū dimittebat in orōe p̄sistens. extēdensq̄ ad celū man⁹ non delistebat orare nisi itē seq̄nti die sol surgēs oculos ei⁹ implefset. Ceteras autē noctes quis giles ducebant. et p̄ diluculo cū vellet patrū p̄ nature fragilitate q̄escere dicebat somno. Vleni male serue. Et mox claudēs oculos q̄escere p̄ somni sedēdo surripiebat. et statim exurgebat. **E**nēt̄ aliqāt ad abbatem luciū in enmatū monachi q̄ dicebantur cochiti. hoc est orātes. Et interrogabat eos senex dicēs. Quid est op̄ manū vestrū. Et illi dixerūt. Nō p̄tingim⁹ aliqd

CXLVII.

opus manū. sed sicut dicit aplus. sine iter missione oram? Dicit ei senex. Et nō man ducatis. Illi aut̄ dixerūt. Et iā māducam? Et dicit eis senex. Qn ergo comeditis q̄s orabit p̄ vobis. Et iter interrogauit eos di tens. Nō dormitis. Et dixerūt. dormim? . Et dicit senex. Et cū dormitis q̄s p̄ vobis orat. et nō inuenierūt ad tec qd rñderet illi. Et dicit senex. Ignoscite mibi frēs. q̄r nō facitis sicut dixistis. ego autē ostēdo vobis q̄r opans māib⁹ meis sine intermissione oro. Sedeo em̄ inuāte deo infundēs mibi pau cas palmulas ⁊ facio ex eis plectas. Et di co. Misere mei de? Km magnā misericor diā tuā. ⁊ Km multitudinē miseracionū tuā acū tele iniquitatē meā. Et dicit eis orato est an nō. et dixerūt etiā. Et dixit itez. Qn p̄maneo tota die laborās et orās facio plus min? q̄ndecim nūmos. ⁊ pono ex eis ad osti um duos ⁊ residuū māduco. ⁊ q̄ accepit il los duos denarios orat p̄ me tpe q̄ ego mā duco vel dormio. At q̄ ita p̄ ḡam dei im pletur mibi qd scriptū est. Sine intermissiōne orate. Abbas Wachari? dñ semel de sc̄ibī portās sportellas quas texerat gra deret. p̄ie laboris defessus reledit et dixit. De? tu scis q̄r ampli? nō valeo ambulare. Et mox inuenetus est ad fluvium unde adhuc nullū aberat iter uallū itineris. Abbas ammon uenies in deserto ad quendā locuz baurite aquā. vidit basiliscū ⁊ iactās se in faciē suā dixit. Óne aut̄ ego moritur? sum aut̄ ista bestia. Vox basiliscus p̄ virtutem dei dissipat? est. Abbas besarionis dñ scipul⁹ noīe dulcis cū quadā die cū ip̄o pa riter iuxtalit⁹ maris ambuia ret cōtigit eū multū sitire ⁊ dixit seni. Sitis me macerat pater. At beatus besarion facta orōne iussit eū aquā de mari tollere ⁊ bibere. Qd cū fe cisset ⁊ dulcissimā aquā reperisset. vascellū qd lecū portauit impletum. Qd cū vidisset abbas besarion. dixit ad eū. Quare imple si vas aqua fili. At ille dixit. Indulge mihi pater. tū me ne forte in ante sitia. Cui se n̄x dixit. Indulgeat tibi dñs fili. q̄r et vbi qd de? est ⁊ potest tibi dulcē aquā prestare. Genex quidā narrauit q̄ aliqs frat̄ cuz cōcerti voluisset. et phibereatur a matre sua

ipse nō acquiescebat ab intētiōe sua dices Saluare volo aīam meā. Illa vō multum renitēs. cū desideriū eius impeditre nō poss̄ postea pmisit. Abiēs aut̄ fact⁹ ē monach⁹ sub negligētia vitā suā expendēs. Contigit aut̄ vt mater ipius moreret. et post tps ali qd ⁊ ipse infirmat⁹ est infirmitate magna. Ecū factus fuisset in excessu mētis. venit ad iudicium ⁊ inuenit matrē suā cū his qui in pena iudicabant̄. Illa aut̄ vt v̄dit eum ob stupuit ⁊ dixit. Quid est hoc fili ⁊ tu in hūc locū deduci? es ȝdēnand⁹. vbi sunt sermo nes tui q̄s loquebaris dicēdo. Saluare vō lo aīam meā. Confusus aut̄ in his q̄ audiebat ip̄e dolore stupid⁹ fact⁹ est ⁊ stabat non habēs qd matri sue rñderet. Juxta dispēsa tionē aut̄ misericordis dei postea q̄b h̄ec vi dīt ȝtiḡ vt reparat ⁊ euaderet ab infirmitate. ⁊ cogitās apud se dimitt⁹ factam esse b̄mōi vilioniē. includens se de cetero sedeq̄ bat ⁊ cogitabat de salute sua. penitēs ⁊ plo rans de his que egerat sub negligētia pri⁹. tāta aut̄ erat ei intētio vt multi cū rogaret indulgere sibi paululū ne forte lesionēz alii quā pateref de fletu. quē supra modū sibi ī ducebāt. Ille tūc nullo modo ȝsolari rolebat dices. Si improperiū matris mee suā sumere nō potui quō xp̄i ⁊ sanctoz angeloz rum ei⁹ aduersum me ȝfusionē potero ī die iudicij sustinere. Quidā frater se debat in egypto in magna b̄nilitate p̄cipi us ⁊ habebat sororē in ciuitate meretricem que multis aīab⁹ ȝditio fuerat. Frequenter em̄ insultabāt senes fratri illi. ⁊ vix potuerit eū p̄suadere vt renirz ad eā quaten⁹ p̄ am monitionē ei⁹ posset peccatū qd p̄ eā fiebat euincere. Cū aut̄ reniret ad locū. quidā ex notis vidēs eū p̄cessit ⁊ nūc iauit illi dices. Ecce frater tu⁹ renit ad te. Illa aut̄ h̄gau dio relictis amatorib⁹ suis q̄b ministrare ȝsueverat. capite discoopto ad occurredūz fratti egressa est. Dñ ȝtēptaret eū cōplecti dixit ei. Soror mea charissima p̄ce aīe tue qm̄ multi ppter te veunt. Et quēadmodū poteris sufferre amara illa ⁊ eterna tormenta. Illa aut̄ p̄temiscēs dicit ad eū. Scis frater q̄r mibi est sal⁹ v̄l amodo. Cui ille dixit. Si volueris est tibi adhuc salus. Illa

Jolum

aūt iactans se ad pedes fratris sui petebat
ut eā secū deduceret ī delectū. Cui s̄t dixit
Glade operi caput tuū & seq̄re me. Cui illa
Eam. oportet em̄ me inter lōies deforma-
ti. nudo capite ambulātē q̄ in officinā pec-
cati mei ite ingredi. Nū aūt p̄ter ambu-
latē monebat eā ad pniam. Glides aūt q̄a
quidā obuiarēt sibi dicit ei. q̄m necdū oēs
sciunt q̄ soror mea es. secede p̄r de via do-
nec trāseant. Et post trāgressos illos vocat
eā. eam. soror viā nostrā. Illa aūt nō r̄ndē-
te. p̄quirēs inuenit eā mortuā & vestigia pe-
dū eius plena sanguis. Erat em̄ discalicia
ta. Cū aūt semib⁹ renūciass̄ factū p̄tēdebāt
inter se de saluatiōe ei. Manifestauit autē
deus vni semi de ip̄a. eo q̄ nulla illi cura fu-
it in itinere de corpali v̄lu. s̄z vuln⁹ p̄p̄nu^r
sternēs. & in tā grādi p̄ditione sua luspis-
tās. id p̄ denotioē cordis ei. suscepit deus
pniam ei. O Quidā tge cū beat⁹ an-
thoni⁹ a sancto atbanalio alexādrie ep̄o. p̄
pter p̄futatioē hereticor̄ in v̄rbe eff̄ addu-
ctus prexit ad eū didim⁹ vir eruditissim⁹
capt⁹ oculis. Cūq̄ multa de scripturis san-
ctis loq̄rent. inter ceteras sermocinatioēs
quas de sanctis voluminib⁹ babebāt. cū an-
thonius miraret ingenium ei. et acumen ai-
eius collaudaret. sciscitās ait ad eū. Num
tristis es q̄ oculi carneis careas. Et cum ille
pudore reticeret. ecūdo tertioq̄ eū interrogans
Antboni⁹ tandem elicit ut merorē aī
simpliciter fatere. Cui antboni⁹ ait. Si /
tor pr̄udentē v̄z ei⁹ rei dolere dānt. quaz
formice & musce & culices habet. & nō pot⁹
letari illi⁹ possessione quā sancti & apli me-
ruerūt. Veli⁹ em̄ multo est sp̄n videre q̄
carne. & illos oculos possidere in q̄s p̄cī ve-
stuca nō possit incidere. q̄ illos q̄ solo visu
p̄cupiscentiā p̄fit hoīem in interitū gehen-
ne mittere. Quidā frater ex nytria par-
cior magisq̄ auarior & nesciēs triginta ar-
gentis d̄sim ielū venditū centū lolidos q̄s
lina texendo collegerat moriēs dereliquit.
Inītū est aūt q̄sītū inter monachos. Hā ī
eodē loco circiter q̄nq̄ milia diuisis cellu-
lis habitabāt qd facto op̄ esset. Alij paupi-
bus distribuēdos esse censebāt alij dāndos
ecclie nōnulli pentib⁹ ei⁹ remittēdos. Et

charins dō & pambō & Isidor⁹ & ceteri se-
nores p̄tes. sancto in eis loquente sp̄n. des-
creuerūt infodiēdos esse cū dñs suo dicen-
tes. pecunia tua tecū sit in p̄ditioē. Ne hoc
crueliter quisq̄ putet factū tātus terror
& paup̄r totā egyptiū cūctos monachos i-
usasit. vt vñ solidū dimisisse grādis apud
eos sit crīm̄. Erat qdā adolescēs grecus
i egypto p̄stitut⁹ ī cenobio. q̄ nulla p̄tinētia
nulla opis magnitudine flamas poterat
carnis extingueare. Cūq̄ ad p̄tem monaste-
riū hec ei⁹ tēptatio fuisse p̄tēt. bac ille enī
arte seruavit. Impauit cuiq̄s v̄ro ḡui et
aspero. vt iurgijs atq̄ p̄tētis insectaretur
adolescentē. & post interrogatā iniuria primus
veniret ad q̄rimoniā. Cūq̄ impata sibi p̄fi-
ceret. insup̄ vocati testes. p̄eo loquebātur.
q̄ p̄tētia adolescēti fecerat. At ille cepit
floreō mendaciū quotidie gemēs. q̄tidie la-
chrymas fundēs ledebat solus q̄ amaritu-
dine replet⁹ erat oīcī aurilio substitut⁹ ad
iesu pedes iacebat. Quid multa. Ita tot⁹
ann⁹ deduct⁹ est. Quo expleto interrogat⁹
adolescēs sup̄ cogitatib⁹ p̄tētis. An ad
huc molestie aliqd sustineret. r̄ndens dixit
Pape. vivere mibi nō licet quēadmodum
fornicari liber. Ita q̄ hac arte spiritali p̄cē
p̄curāte adolescēs sup̄ata libidine salvatus
est.

Finit liber adhortationū patrū
**Incipit libellus de
profectu patrum**

IInterrogauit quidā
frater abbate antboni⁹ dices
i Quō placebo dñs. Et r̄ndens
senex dixit. Que mando tibi
custodi quocūq̄ radis dñs sp̄babe p̄ oculi
tuis. & in his q̄ agis testificatōem sanctarū
scripturaq̄ adhibe. et in quocūq̄ loco sede-
ris nō cito inde mouearis. Dectria custos
di & salu⁹ eris. Interrogauit abbas pambō
abbate antboni⁹ dices. Quid faciā. Re-
spondit ei senex. Noli esse ī iusticia tua p̄fi-
dens neq̄ penitearis de re trālacta & conti-
nens esto lingue tue & vētris. Dixit sc̄ns
gregor⁹. Q̄d tria exigit dē ab oīhoīe q̄ est

CXLVIII.

baptismū p̄secut⁹. videlicet fidē rectā ex tota anima. veritatē lingue. continentia ⁊ castitatem corporis. **Dixit abbas euagri⁹.** qz dicitur quidā patrū qz siccior ⁊ nō inequalis vici⁹ charitati p̄tūct⁹. citi⁹ introducat monachū in portū impassibilitatis. **Ite⁹ dixit.** Nūciata est cūdā monacho mors p̄tis sui. Et ille ait ad eū qnūciabat Deline inq̄ blasphemare. **De⁹ em⁹ p̄tūmortal⁹ ē.** **Dixit abbas machari⁹ abbati zacharie.** Dic mihi qd̄ est op⁹ monachi. **Dixit ei.** De interrogas p̄t. Et dixit ei abbas macharius. **Cert⁹ sum te tefili zacharia.** Est em⁹ qd̄ me pulsat vt interrogem te. **Dixit ei zacharias.** Quātū est ad me p̄t b̄ puto qm̄ qcunq; se metipm necessitatib⁹ subiecerit atq; coegerit. ip̄e ē monach⁹. **Dicebat aut̄ d abbatē** ebedoro cui p̄nomē est firme. qz h̄ec tria capitula b̄et sup̄ multa. i. nihil possidēdi. abstinēdi. h̄oies fugiēdi. **Dixit abbas iohes nau⁹.** Ego volo h̄oiez ex oīb⁹ v̄ tutib⁹ p̄cipe. Itaq; p̄ singulos dies surgēs mane de oī v̄tute lume principiū ⁊ manda ta custodi i magna patiētia cū timore ⁊ longanimitate i charitate dei cū bono p̄posito aie ⁊ corpis ⁊ h̄uilitate multa i patia ⁊ tribulatiōe cordis ⁊ obficiatiōe. i orde m̄lta et supplicatiōib⁹ cū gemitiōib⁹ i puritate ⁊ m̄nacia lingue ⁊ custodia oculorū. i iniuria patiens ⁊ nō irascēs. pacific⁹ ⁊ nō reddēs malū. p̄ malo. nō attēdes ad iniudiā alioz neq; temetipm exaltās. s̄hesto subdit⁹ i h̄uiliōz oī creature renūciādo oī materie corporali ⁊ his q̄ p̄m carnē sunt i cruciatu. i certamīne. in h̄uilitate spūli. i celunio. i p̄nia. in fletu. i certamine pugne. i discretōe iudicij. in castitate aie. in p̄ceptiōe boni cū q̄ete. i ope manuū tuarū. i nocturnis vigilijs. i fame ⁊ siti. i fui gōre ⁊ nuditate. i laborib⁹. includēs te in se pulcro tāq; iā mortu⁹. vt videat tibi esse p̄xima mors oī die. **Dixit abbas Josephus tbebe⁹.** qz tres ordines sunt honorabiles in p̄spectu dñi. Prim⁹ qn̄ h̄o infirmat⁹ ⁊ adjiciunt ei tēptatiōes. ⁊ cū ḡeapactōe suscipit eas. Secund⁹ aut̄ est qn̄ aliq; oīa opa sua facit mūda corā dñi nibil h̄ns h̄uanū. Ter tuis h̄o est qn̄ aliq; sedet i subiectōe ⁊ p̄ce

ptis p̄tis spūalis ⁊ oīb⁹ p̄prijs renūciat v̄luntatibus. **M**arrauit abbas cassian⁹ de qd̄ dā iohē abbate q̄ erat prim⁹ p̄gregatiōis qz magn⁹ fuerit i vita sua. **H**ic cū moritūrus eff̄z ⁊ discessur⁹ cū hilaritate ⁊ p̄posito mētis ad dñm circūsteterūt eū frēs rogan tes v̄bū aliqd̄ cōpēdiosū ⁊ salutare loco hereditatis sibi ab eodez relinq. p̄ qd̄ possente ascēdere ad p̄fectōz q̄ est i xp̄o. Ille aut̄ in gemiscēs ait. **H**ūc̄ feci p̄p̄lā v̄lūtatem nec aliquē docui qccōz. qd̄ ego prim⁹ ipse n̄ feceriz. **F**rater itterrogauit senē di. **Q**uē res bona est quā faciā vt viuā in ea. **E**t dixit senex. **D**e⁹ sol⁹ scit qd̄ bonū est l̄z tñ aus diui. qz interrogauit r̄n⁹ p̄tē abbatē nesteronē magnū q̄ erat amic⁹ abbatis anthoni⁹ ⁊ dixit ei **Quidē op⁹ vt faciā.** r̄ndit ei **N**ō sunt oīa opa eīlia Scriptura dīc. qz abram hospitalis fuit ⁊ de⁹ erat cū eo. **E**t belis as diligebat q̄etē ⁊ erat cū eo deus. ⁊ dāvid h̄uiliis erat ⁊ de⁹ erat cum ip̄o. **Q**d̄ ḡ vides aīam tuā km̄ denz velle. b̄ fac ⁊ custodi cor tuū. **R** **Dixit abbas pastor.** qz custodi re ⁊ semetipm p̄siderare ⁊ discretōem b̄e h̄ec tria opatiōes mōachi sunt. **F**rater qd̄ dā interrogauit eū dices. **Quō d̄z h̄o querari.** r̄ndit ei senex. **G**lidim⁹ danielē qz nō est inuenta i eo accusatio nisi de seruitio qd̄ exhibebat dō suo. **Dixit itez qz paup̄tas ⁊ tribulatiōe sunt opatiōes solitarie vite.** **S**criptum est enī. **Q**uia si fuerint hi tres viri noe iob ⁊ daniel. Noe p̄sonā h̄z nibil possidentū. Job aut̄ p̄sonā tribulatoz. Daniel h̄o discernentū. **S**i ḡ fuerint he tres actiōes i boīe de⁹ habitat i eo. **Dixit abbas pastor.** **Q**uia si duas res oderit monachus p̄t liber esse ab h̄o mūdo. **E**t dixit frat̄ **Q**ue sūt iste. ⁊ dixit senex. Carnalē repa rationē ⁊ vānā glīaz. **Dicebat de abbatē** pambō. qz i ip̄a hora q̄ discedebat ex hac vīta dixit astantib⁹ sibi letis viris. **Q**uia exq; veni i h̄uic locū solitudinis. ⁊ fabricauit mibi cellā ⁊ habitauit hic. extra labore manuum mearū nō recolo me comedisse panē nec p̄nituisse de fmone quez locut⁹ sim v̄sc̄ ad hāc horā. ⁊ sic vado ad dñm q̄si q̄ nec initium fecerim fuiēdi dño. **Dixit abbas sylos.** **E**sto p̄tēptibilis ⁊ v̄lūtates tuas p̄

Folium

tergū tuū pīce. testo liber & secur⁹ a secl⁹
rib⁹ curis & habebis requiē. **A**bbas cha-
mes cū eſſ moritur⁹ dixit fili⁹ suis. nolis
te hītare cū heretic⁹. nec hēatis noticiā iudi-
cū neq⁹ ſint man⁹ vīe apte ad aliqd ɔgregā
dū. ſz ſint magis extēle ad tribuēdū. **S**
He interrogauit ſenē di. Quō venit timor
dei i hoīez. Et dixit ſener. Si b̄z b̄nū hūilit⁹
tate & paupertatē. & n̄ indicat alter⁹. ſic venit i
eū timor di. **D**ixit ſener Timor & hūilit⁹
& egestas virtualiū & plāct⁹ i te ſint. **D**i-
cebat aut̄ qdā ſenū. Quidqd odio habes alij
ne facias. Si odiſ q̄ tibi male loquīſ neq⁹
tu male loqrīſ d alij. Si odio habes q̄ tibi
calūniā fac. neq⁹ tu facias alicui calūniā.
Si odio habes q̄ tibi calūniā dic aut ūurīſ
afficit aut auſert qdū tuū ē aut aliqd tale ſac-
tu nihil boz facias cuiq⁹. Qui ḡ b̄ vñ cu-
ſtodiare p̄t ſufficit ei ad ſalutē. **D**ixit qdā
ſenex. Quia boni mōachi ē oga. obediētia
meditatio. & vt nō iudicet aut n̄ loq̄t aut n̄
murmuret. Scriptū est ei. Qui diligitis
dñm odite malū. **N**oachī igī vita hec eſt
Nō ingredi cū iuſto. nec videre ocul⁹ ſuis
mala neq⁹ curioſe agere aut audire aliena
neq⁹ māib⁹ rape. ſz māib⁹ tribuere. neq⁹ ſu-
perbire cordē neq⁹ cogitatōne malignari ne
q̄ vētē iplere. ſz cū discretōe oia agere. **E**c-
ce i b̄s ē monach⁹. **D**ixit qdā ſenex. Ro-
ga dñ ut det luctū i corde tuo & bſilitatez
& respice ſz in petiſ tuis. & n̄ iudices alios
ſz esto ſubdit⁹ oib⁹ & ne habeas amicicias cū
mulierte. neq⁹ cū puero neq⁹ cū hereticis.
Abſcide a te fiduciā & retine linguā tuā et
vētē & abſtine a vīno. Et ſi aliq⁹ loq̄t tecū
de q̄cūq⁹ cā. noli ɔtēdere cū eo ſz ſi b̄nū dicit
dic etiā. ſi aut̄ male dic ei. tu ſciſ qd̄ loqrīſ
Et ne ɔtēdas cū eo d̄ bis q̄ locur⁹ eſt & tūc
eſt mens tua pacifica.

Cfiniſ liber de proſectu patrū

Incipit liber de Quiete

Init abbas anthoni⁹. Sic pī-
ſces ſi tardauerit i ſicco mori-
tur. ita & monachi tardatē ex-

tra cellā aut cū viris ſecularib⁹ ūmorantes
a q̄etis p̄poſito reſolutū. **O**p̄t̄z ḡ ſic pīſcē
ad mare ita & nos ad cellā recurrere. ne for-
te foris tardatē obliuiscamur i teroris cu-
ſtodiie. **D**ixit itez. Qui ſedet i ſolitudie & q̄
eſcit. a trib⁹ bellis eripit. i. audit⁹ locutiōis
& viſus. & vñ tñmō habebit pugnā id ē
cordis. **A**bbas arſeni⁹ cū adhuc eſſ ſipa-
latio orauit ad dñm di. Dñe dirige me ad
ſalutē. & venit ei vox dices. Arſeni fuge bo-
mineſ & ſalū eris. **I**de ip̄e deſcedēſ ad
mōachiālē vitā rurſu orauit eūdē ſmonem
di. Dñe dirige me ad ſalutē. **A**udiuitq⁹ ro-
ce dicētē ſibi Arſeni fuge. tace. q̄ſce. hec eī
ſunt radiceſ n̄ peccādi. **C**lenit aliqñ beate
mēorie theophil⁹ archiep̄s ad abbatē Arſenii
cū qdā iudice & interrogab ſenē archi-
ep̄s volēſ ab eo audiſ ſmonē Paulisp̄
āt tacēſ ſenex poſte r̄ndit ad eū di. Et ſi di-
xero robiſ. cuſtodiis. Illi aī. pm̄ſeit ſe cu-
ſtodiare. Et dixit eis ſenex. vbiq̄ audieſ
ritis arſenii a pp̄inqre nolite. **A**lla iterū
vice volēſ archiep̄s videre eū. miſit primo
videre ſi ap̄iret ſenex. Et remādauit ſenex
ei dices. Si venis apio tibi. ſz ſi tibi apio
oib⁹ apio & tūc vlera b̄ iā nō ſedeb̄. **H**ec ḡ
audieſ archiep̄s dixit. Si eū pſecuturus
rado neq̄q̄ vadā ad hoīez ſanctū. **C**lenit
aliqñ abbas arſeni⁹ in q̄ndā locū ſerat ibi
barūdiefi & motū ē a vēto. & dixit ſenex ad
frēs. Quis ē mor⁹ hic. **D**icitūt ei barūdies
nē ſit. dīc eis ſenex. Cere ſi q̄ ſedet cū q̄
te & andierit roce auiſ. nō hēbit cor ei⁹ can-
dē q̄etē. q̄nto magis roſ bñtē ſonū harū
dinū baſ. **D**icebāt āt de eo. q̄z erat cella
ei⁹ lōge i miliaria. xxiiij. & n̄ eribat cito ſz fa-
ciebāt alij ei mīſteria. **O**n̄ v̄o i ſolitudinē
redact⁹ ē loc⁹ q̄ vocat ſcithi. exiuit plorans
& dices. Perdidit mūd⁹ romā & mōachi
ſcithim. **B** Sedēte eodē abbate arſe-
ni⁹ aliqñ in canapo venit vna matrona vir-
go de romā valde diues & timēs dñ ſe ſi
deret eū. & ſuſcepit eā theophil⁹ archiep̄s.
Illa at rogauit eū ſe ſi ageret cū ſene ut ri-
deret eū. q̄abiēſ ad eū rogauit di. Aliqma
tronā venit de romā et vult te videre. Se-
nex aut̄ nō acq̄euit ei. Sup̄dicta āt matro-
na audiēſ hec iuſſit ſterni aialia di. Credo

CXLIX.

in deū qz videbo eū. Sunt enī tūcinitate nra
m̄lti hoīes. h̄ ego veni sola p̄phetā h̄c vide
re. et cū remiss̄ ad cellā eiusdē sensi iuxta dī
ordinatōz iuent̄ ē oportune foras cellā se/
ner. Et vidēs eū sup̄dicta matrona p̄stra/
uit se ad pedes ei?. ille aut̄ leuauit eā cuz in
vignatōe. et intuēs eā dixit. Si faciē meā
videre vis. ecce vide. Illa at̄ p̄ vecūdia n̄
p̄siderauit faciē ei?. et dixit ei senex. Nō au
disti opa mea. Ne ei videre qd̄ necesse est
quō aut̄ p̄sup̄sist̄ tātā nauigatiōz assumere
nescis qz m̄lier es et nō debes exire quoq;. An idcirco venisti ut vadás romā et dicás
alij mulierib⁹. qz vidi arseniū et faciat ma
re viā mulier p̄venietū ad me. at illa dixit.
Si voluerit me dī reuerti romā n̄ p̄mitto
aliquā venire huc. H̄ ora p̄ me et memor
esto mei sp. Ille aut̄ r̄ndēs dixit ei. Oro de
um ut deleat memoriam tui de corde meo.
Que audiēs hec egressa ē turbata. Et cuz
remisset i ciuitatē p̄ tristitia febricitare ce/
pit. Et nūciatū est archiep̄o qz infirmaret
et venit ad eā p̄ solādā interrogās qd̄ h̄et.
Illa aut̄ dixit ei. vtinā nō remissez huc. Di
xi em̄ seni. mēor mei esto et dixit mihi Oro
deū ut deleat memoriam tui de corde meo. et
ecce p̄ tristitia moriat. Et dixit ei archiep̄s
H̄elcis qz mulier es et inimic⁹ p̄ mulieres
sc̄tōs viros ipugnat. p̄ptereal⁹ dixit senex
Hā. p̄ aia tua sp̄ orat. et ita curata est mēs
ei? et discessit cū gaudio ad p̄pria. Dixit
abbas euagri⁹. Abscede ate affectōes mul
toz ne mēs tua i p̄turbatōe fiat et q̄tis dissī
pet modū. Frater qdā applicuit in scythi
ad abbatē moy sen petes ab eo fmonem. Et
dixit ei senex. Hade sede i cella tua et cella
vocebit te vniuersa. Dixit abbas moy
les. hō fugiens hoīem s̄lis ē vne mature.
q̄ aut̄ cū hoīib⁹ quersat̄ sicut vua acerba erit
C Duxit abbas nyl⁹. Imporabilis ma
net a sagittis inimici q̄ amat q̄tē. q̄ autem
misces multitudini crebra suscipit vulnera
Dixit abbas pastor. Initū malorū est
distēdere mentē. Dicebat itez. qz bonū est
fugere tpalia. Qñ eff̄ itō ē iuxta corpale bel
lō assimilab̄ viro st̄ati sup̄ lacū p̄fundissi
mū. ut q̄ hora vñs fuerit ūmico ei? facile eū
deorsū impingat. si aut̄ a corpali hōge sue

rit assimilab̄ viro longe posito a puto. et
volēs cū inimic⁹ p̄jccere deorsū. dū eū vio
lēter trahit de⁹ ei auxiliū dirigit. Dicebat
aliquā abraā discipul⁹ abbat̄ sysoi ad eum
P̄t̄ seniusti cam⁹ parūper iurta m̄ndū. Di
cit ei abbas sysois. vbi nō est mulier ibi ea/
mus. Dicit ei discipul⁹ ei?. et vbi ē loc⁹ nō
h̄is mulicerē nisi forte i solitudine. Dicit ei
senex Ergo i solitudinē me tolle. Dixit ab
batissa matrona. m̄lti i mōte politi ea q̄ sūt
populāria agētes p̄ierūt. meli⁹ ē em̄ vt cuz
m̄ltis sit. et solitariā vitaz agat volūtate q̄
cū sol⁹ sit esse cū multitudine. p̄posito mētū
Dixit senex. sp̄ dī monach⁹ emere q̄tez
sibi vt p̄tenat. etiā sī corpale 2tingat eueni
re dispēdiū. Narrauit qdā senex. q̄a tres
studiosi diligētes se facti sunt mōachi. Et
vn⁹ qdē ex eis elegit litigātes i pacē redu
cere iuxta illud qd̄ scriptū ē. Beati pacifici
Secūd⁹ nō visitare infirmos. Terti⁹ nō
abiit q̄escere i solitudinē. Prim⁹ ḡ laborās
pter lites hoīm nō poterat oēs sanare et te
dio vice⁹ veniebat ad eū q̄ fuiebat infirmis
et iuenit etiā ipm aio deficientē et nō p̄uale/
tē mādatū p̄ficere. Et p̄cordātes hi duo ab
ierunt videre illū q̄ in heremū discesserat.
narrauerūtq̄ ei tribulatōnes suas. Et ro/
gauerūt vt dissereret eis qd̄ ip̄e proficeret
Et reticēs paululū mittit aquā in ciphū. et
dixit eis. attēdite i aquā. Et erat turbulentā
Et p̄ modū dic. Attēdite mō quō limpi
da facta ē aq̄. Et cū intēdissent in aquā. vi
dent tanq̄ in speculo vult⁹ suos. et tūc dic
eis. Sic est q̄ in medio hoīm p̄sistit. Pre
turba em̄ nō uidet p̄tā sua cū autē q̄uerit
et maxime in solitudine. tūc delicta sua con/
spiciet.

Explicit libellus de quiete

Incipit liber de compunctione.

Dicebant de abbare arsenio. q̄a
totum tempus vite sue sedēs
ad opus manū sua. pannuz
babebat i simu p̄pter lacrimas
q̄ crebro currebat ex oculis e?. Et qdāz

Folium

interrogauit abbatez ammonē dices. **D**ic mihi aliquod vobū. **D**ic ei senex. Glade et talē sat cogitatō tuā sicut faciūt inq̄ qui sunt ī carcere. Illi ei interrogat̄ hoīes vbi est iudicē. et qñ venit et ipa expectatiōe pena sua rū plorat̄. ita et monach⁹ dz sp suspec̄t̄ esse et aīaz suā obiurgare dicēdo. **G**le mihi quō astare habeo aī tribunal xp̄i. et quō habeo ei actuū meoz reddere tōem. **S**i igit̄ sic semper meditat̄ fueris poteris salu⁹ esse. **D**ixit abbas euagari⁹. **C**ū sedes ī cella collige ad te sensum tuū et memor esto diei mortis et tūc vide corporis tui mortificatōem. **C**ogita cladē suscipe dolore. horreat tibi mō isti us vanitas. esto modest⁹ et sollicit⁹ ut possis sp in eodē q̄etis p̄posito p̄manere. et nō infirmaberis. **M**emorare etiā eoꝝ q̄ in inferno sunt. cogita apd teipm quō sunt mō ibi aie in q̄ amaro silētio aut in q̄ pessimo gemitu vel in quali metu aut certamē. aut in quali expectatiōe et dolore et sine mitigatiōe infinite lachryme sunt aīe. **S**z et diei resurrectionis nouissime memor esto et illud diuinū horrendū atq̄ terrible imaginare extremū iudiciū. **A**dduc ad mediū repositaz peccatorib⁹ p̄fusionē quā passuri sunt ī cōspectu dei et christi ei⁹. et corā angelis et archangelis potestatib⁹ et vniuersis hoīibus. **S**z et supplicia oīa. ignē eternū. x̄tēmē conscientie immortale. tartari tenebras et sup oīa dentiū stridores timores et tormenta. **A**dduc etiā ad memoriam et bona q̄ sunt iustis reposita. fiduciā aī deū patrē et christū ei⁹ corāz angelis et archangelis et potestatib⁹ atq̄ oī plebe regnū celoz. et dona ei⁹ gaudiū et regē em. **O**ltrorūq̄ hōz cōmemoratōem habe apud te et sup iudicia quidē p̄ctōz ingemisce. plora vestire luctu imaginē metuēs ne et tuiple bēc incurras. sup bona vō iustorūz reposita gaude et exulta et letare. et his qdē frui festina. ab illis vō effici alien⁹. **G**lide ne obliuiscaris aliquā siue intra cellā tuā sis. siue foris alicubi et memoriam hōz ne abīcias at mens tua vt p̄ hec sordidas saltē et norias cogitatōes possis euadere. **E** **D**ixit abbas belias Ego tres res timeo. vnam qñ egressura est aīa mea de corpe. Aliā qñ oī cursus sum deo. Tertiā qñ aduersuz me

p̄serēda fuerit snia. **S**ancte memorie theopbilus archiep̄us cū moritur⁹ esset dixit. **B**eatua es abba arseni. q̄ semp̄ hāc horā aī oculos habuisti. **D**icebat p̄kes q̄ mā ducatib⁹ aliquā fratrib⁹ ī caritate. risit vñ frater ad mēsam. **E**t vidēs eū abbas iohānes fleuit dices. **Q**uid putatis habet iste frater ī corde suo q̄ risit cū debuisset magis flere. q̄ agapēti māducat. **D**ixit abbas ia cobus. Quia sicut lucerna obscurū cubiculum illumiat. ita timor dñi si venerit ī cor bois illumiat eū. et docet oēs vntutes et mā data dei. **I**nterrogauerūt quidā patr̄ abbatē machariū egyptiū dicētes. **Q**uō sic et qñ māducas et qñ ielunas et corp⁹ tuū siccū est. et dixit ei senex. **S**icut lignum ī manu hominis cū quo frutices in igne versantur atq̄ reuersant̄ s̄ habigne cōsumit. ita si hō māduerit mentē suā in timore dei. ipse timor dei etiā ossa ei⁹ p̄sumit. **W**isest ali⁹ qñ senes de montenytro ad abbatē macharium ī scithi. rogātes vt veniret ad eos alioquin sciret omnē multitudinē si ipse nō veniret ad se esse venturā qm̄ desideraret eūz videre ante q̄ migraret ad dñm. **Q**ui cum venisset ad montē zgregata est oīs militiū do fratru ad eū. **R**ogabāt aut̄ senes ut fasceret verbū aliquō ad fratres. **I**lle lacrimās ait plorem⁹ frēs et p̄ducāt oculi nostri lachrymas aīq̄ eamus hinc. vbi lachryme nōe corpora nostra cōburāt. et fleuerūt omēs et ceciderūt p̄ni in facies suas dicētes. **P**reora p̄ nobis. **P**reterēt aliquā abbas pastor in egypto. vidit mulierē ī monumento sedentē et flentē amare. et dixit. **S**i veni antoīa delectabilia mūdi h̄? nō trāfescit animū isti⁹ a luctu. ita et monach⁹ sp̄ dz luctū h̄ē ī s̄metiō. **F** **A**lia vice trālibat cū abbate anub ī p̄ib⁹ dyolchi. et venientes circa monumenta mortuoz. vident mulierem nimis cedentē se et flentē amare. Qui stātes intendebāt ī eā. Paululū aut̄ p̄cedētes occurreūt cūdā et interrogauit eū abbas pastor dicens. quid habet mulier ista p̄ sic plorat amare. **D**icit ei mortu⁹ est maritus ei⁹ et fili⁹ et frater. **E**t r̄ndens abbas pastor dixit abbati anub. **D**ico tibi q̄ nisi homo omnes voluptates carnis sue

mortificauerit et possederit luctum hunc non potest monachus fieri. Tota enim vita mulieris istius et mens in luctu est. **D**ixit itez abbas pastorum. luctus duplex est. quod operatur et quod custodit. **F**rater quidam interrogauit eum dicens. Quid facio. dic ei. **N**on venit abraam in terram permissionis monumentum sibi compauit et per se pulchram terram in hereditate accepit. Dic ei frater. Quid est sepulcrum. Et dixit senex. Locum flendi et lugendi. **S**ancte memoris athanasius rogauit abbatem pambu ut descendere de berenu in alexandriam. Quicunq; descendisset vidit ibi mulierem theatricam et lacrymatum est. Interrogatus autem ab his quod adest quare fuerit lacrymatum. Due inquires me mouerunt. Una de illis predictis Alia quod ego non habeo tale studium placet deo quod ista ut loco turpido placeat. **A**bbas Silvanus sedes aliquam cum fratribus factus est in excessu metus et cecidit in faciem suam. Et post multum tempore surgens plorabat. et rogauerunt eum fratres dicentes. quod habes propter. Ille autem tacebat et flebat. **C**opellentibus autem eum ait illis. Ego ad iudicium raptus sum et vidi multos dominos habitu nostro exitus ad tormenta et multos seculares exitus ad regnum celorum. Et lugebat se et mox deinceps exire de cella sua. sed et si exire cogebat. opiebat capucio faciem suam dicens. Quid necesse est videre lumen istud tempore. in quo nihil est utile. **D**ixit sancte memorie syndetice. Labor est et certamen magnum in primis quod pertinet ad dominum nostrum postea inenarrabile gaudium. Sicut enim quod igne accendere volunt prius humani et ex summa molestia lacrymanus sic quod obtinet quod volunt. Etenim scriptum est. quod deus non ignis plumes est. Ita oportet nos dominum ignem cum lacrymis atque laboribus non ipsius accendere. **G**Dirit abbas Ipericus. Nocte et die laboret monachus vigilans et in orationibus preciis. pungens autem cor suum. pducatur lacrymam et celum. prouocat misericordiam. Applicauerunt fratres ad abbatem felicem habentes secum aliquos seculares rogauerunt eum ut diceret eis sermonem. Illis autem diutius rogantibus ait ad eos. Sermonem vultis audire. Qui dixerunt. etiam pater. dixit ergo senex. Nodis non est sermo quondam autem interrogabantes seniores. et faci-

ebant fratres quod dicebat ab eis et tribuebat deus quod loquerentur. **N**ec autem quod interrogant quidem non autem faciunt quod audiunt. abstulit deus genitum a senib; ut non inueniant quid loquantur. quod quod operatur non est. **N**on cum audirentur fratres in gemuerunt dicentes. Ora pro nobis prete. **M**arrauerunt de abbate. **O**ra. et de abbatte Theodore. quod misissent caprinam pelle in cellam suam. et dixerunt sibi inuidem. Si nos visitaverit deus non quod faciemus. Et flentes reliquerunt locum ex laterib; et sic recesserunt in cellas suas. **M**arrauit quidam senex et alii quod frater cum queret vellet prohiberetur a matre sua. Ille autem non quiescebat ab interiori sua dicens. Salvare volo aiam meam. Mater vero ei multum resistens. et cum desiderium ei impossibile non posset postea permisit. Abiit autem filius eius factus est monachus. et sub negligencia voluntatis suae expedit. Cotigit autem ut noster ipius moreretur. et post aliquantum tempore etiam et ipse infirmatus est infirmitate magna. Et cum factus fuisset in excessu metus rapta est ad iudicium et inuenit matrem suam cum his quod indicabantur. Illa autem ut vidit eum obscurum et dixit. Quid hoc est filius. Ecce tu in loco hoc damnatus es. ubi sunt fratres tui. quod loquaris dicendo. salvare volo aiam meam. Confusus autem in his quod audierat. ipso dolore stupefactus est. et stabat non habens quod matris sue respondere posset. Juxta dispensationem autem misericordie dei postea hoc vidit cotigit ut repararet et evadet de instanti infirmitate. Et cogitans apud se divinitus facta esse homini visitationem. inclinans se de cetero sedebat et cogitabat de salute sua penitus et plorans de his quod eggerat sub negligencia prius. Tanta autem ei intemperio erat ut multi eum rogarerent indulgere sibi paululum ne forte lesionem aliquam patereretur. Et fletuque supra modum sibi metu indubitatebat. Ille autem nullo modo solari solebat dicens. Si improprium metus mee sustinere non potui. quod Christi et sanctorum angelorum ei aduersus me confusione potero in die iudicij sustinere. **D**ixit quidam senex. Si possibile esset in adventu dei post resurrectionem per timore exire alias homines. omnis mundus moreretur a tertio atque formidine. Quale est enim videre celos scissos et deum reuelatum cum ira et indignatione.

Folium

amilitias innumerabiles angelorum et totum suum hominum genus intendere. propter quod sic de bono vivere. ut pote quod de singulis motibus nostris ratione exigendum sumus a deo. **F**rater interrogavit senem dicens. non estabba cor meum dum et non timet deum. dixit ei senex. **P**uto si homo teneat in corde suo increpatorem posside at timorem. **D**icit ei frater. Quid est increpatio. dixit ei senex. **C**elum o re increpet homo aiam suam dicendo ei. **M**emo esto quod oportet te occurtere deo. **D**ic autem et tu. Quid volo ego cum hoile? **E**simo autem quod si quis in his primis veniat ei timor dei. **C**redit senex quoniam ridentem et dicit ei. **C**or meum celum et terra rationem totum vitam nostram redditum sumus et tu rides. **Q**uia admodum umbram corporum nostrorum ubicunque nobiscum circuleremus. sic debemus fletum et cōpunctionem nobiscum habere ubique sumus. **F**rater quoniam interrogavit senem dicens. **A**ffa dic mihi aliquod verbum. dicit ei senex. **N**on percussit deus egyptum non erat dominus non habens luctum. **F**rater interrogavit alium senem dicens. Quid facio. dicit ei senex. **F**lere debemus sed conseruit enim quoniam senum mortalium quoniam post multam horam iterum in seipsum reverti. et interrogauimus eum dicentes. Quid vidisti ibi abba. **E**t narrauit nobis ploras et dicens. **A**udiui ibi vocem lugubrem sine cessatione dicentem. **C**ele mihi ut mibi ut mibi. Sic et nos hoc dicere debemus. **I**nterrogavit frater quoniam senem dicens. **N**on desiderat anima mea lachrymas. sed audio senes lachrymantes et non inuenio et tribulat anima mea. **E**t dixit ei senex. **F**ilius israel post xl annos intrauerunt in terram promissionis. Lachryme sunt terra promissionis. ad quas si queneris iam non timebis bellum. Ita enim vult deus affligi animam ut quod desideret ingredi terram illam.

Emit libellus de cōpunctione.

Incipit liber de continētia

Fratres aliqui volentes venire ad abbatem anthoniū de loco scithi ingressi sunt nauem ut iteret ad eum. Et inuenierunt in ipsa nave senem

qui et ipse ad anthoniū ire volebat. Ignorabant autem eū fratres et sedentes in nave loquebantur mones partum et de scripturis. et rursus de opere manū sua. ille autem senex quoniam tacebat. **C**ū autem venissent ad portum agnoscet et ipsum senem. p̄ficiisci velle ad abbatem anthoniū. **C**ū autem venissent ad eū dicit eis abbas Antonius. Boni comitē itineris inuenistis senem hunc. dixit autem et senex. Bonos fratres inuenisti tecum abba. dicit ei senex. Boni sunt quidē sibi habitatio eorum non habet iannam. **Q**uicunq; intrat in stabulum solvit asinū. **D**oc autem dicebat quod quācūq; eis ascēdebat in os loquebantur. **D**icebat abbas daniel abba te arsenio. quod totā nocte vigilas pertransierit tota eisī nocte vigilabat. Et quā volebat circa mane propter istā naturam dormire. dicebat somno. Veni serue male. Et surripiebat pax somni sedendo. et statim surgebat. **D**icebat abbas Arsenius. Sufficit monacho si dormit una horam si tamen est pugnator. **D**icebat vero abbas daniel. Quia tantos annos misericordia nobiscum et misericordia gratia visitus dabamus ei in anno. et quācūq; veniebamus exinde comedebamus et nos. **D**ixit iterum quod nisi scilicet in anno non mutabatur aqua palma sibi adiiciebat faciebatque flectatō dō ipsi palmaris. et gloriebat usque ad sextam horam. Interrogauerunt ergo eū seniores cur non mutaret aqua palma quod fetebat. et ait eis Pro thymiamate et ruguetoz odorib; quoniam in seculo nullus sibi opus est ut me fetore isto. Iterum quā audiuit quod maturasset omne genus pomorum dixit. Affer mihi. Et gustauit semel tamen pax ex obo geras agēs deo. **D**icebat de abbatē Agathonē. quod per triennium lapidem in ore suo tenebat donec taciturnitatem disceret. **A**liquis iter agebat abbas agathon cū discipulis suis. et inueniens unum ex eis pruissimum fasciculū cicercule viridis in via dicēt seni. **N**on si iubes tollo istud. Intendit vero senex et admirans dixit. Tu illud ibi posuisti. **R**edit ei ille senex. Non. **E**t dixit senex. Quod vis tollere quod non posuisti. **R**etenit aliquid quidam secundum ad abbatem achille. et vidit eum iacentem sanguinem de ore suo. et interrogavit cum dicens. Quid est hoc pater. et dixit senex. sermo est frattis cuiusdam quod me perstrinxit et

oīno conat⁹ sum ɔseruare illud apud me. et
dep̄catus sum deū vt auferret a me. et fact⁹
est sermo ille sanguis in ore meo . et expuo
illū et requiē inueni. et dolorē illū oblit⁹ suz.
Clement aliqn abbas achilles in cellaz ab
batis Isiae in locū scythi et inuenit euz co
medentē. Viserat em in catbynulo salē et
aquā. videns aut̄ qz abscondit illū post fle
ctas de palmis. dicit illi. Quid māducabil⁹
Ille r̄ndit. Ignosce mihi abba. qz palmas
incidebā et ascendi in cauma. et ppter ea in
tinx modo buccellā in sal et misi in ore meo
et exaruerūt fauces mee. Et qz nō descende
bat buccella quā in ore meo miserā. ppter ea
cōpulsus sum supfundere modicū aque in
sal. vt vel sic possem glutire. sed ignosce mu
bi. Et dicebat abbas achilles. venite et vis
dete Isaiā iuscillū comedentē in scythi. Si
vis māducare ius rade in egyptū. **D**icebant de abbate Almoꝝ. qz egrotaret et in
lecto pluribꝝ annis decumbēs nūqz relata
vit animū suū vt intenderet interiora celle
sue et videret qd haberet. Multa enī defe
rebat ei velut infirmo. Sz introeunte disci
pulo suo iobāne et exētū claudebat oculos
suos ne videret qz faciebat. sciebat em qz
fidelis monach⁹ esset. **D**ixit abbas beni
amin qz erat psbyter in cellis. quia applicu
issent fratres in scythi ad qndā senē et volu
isset ei dare modicū olei. et ille eis dixit Ec
ce ibi iacet pñlū vñsculū. qd attulisti mi
bi an tres annos et quō posuisti illō sic re
mansit. Audientes aut̄ fratres amici sunt
cōtinentiā senis. **H**arrauerūt de abate
diſcoro de nansyas. qz panis ei⁹ erat orde
aceus et de farina lēticule. et p singulos an
nos ponebat sibi legē cuiuscūqz vni⁹ obser
uantie. i. nō occurtere vno anno alicui. aut
non loqui aut nō gustare aliqd coctum aut
nō comedere aliqd pomoz aut olerū et iōi
ope suo ita faciebat. et hoc p annos singu
los faciebat. **L** **D**ixit abbas euagari⁹
qz dixerit senex. ppter ea amputo a me de
lectatiōes carnales vt etiā iracūdie occasio
nes abscidā scio em eā aduersū me sp
gnare. p delectatiōibꝝ. et turbare mētē meaz
et intellectū meū expellere. **V**isit aliqn san
ctus epiphani⁹ ep̄s cypr⁹ ad abbate byla

rionē rogās eū et dices. Celeni vt nos vide
amus anteibꝝ de corpe exam⁹. Qui cū ve
nissent ad inuicē. māducantibꝝ eis allatu⁹
est de auibꝝ qddā. **O**d tenēs ep̄s dedit aby
bati bilarioni. et ait ei senex. Ignosce mihi
pater. qz exquo accepit habitū istū nō man
ducaui quicqz occisum. Et dixit ei sanctus
epiphani⁹ Ego aut̄ exquo accepit habitum
istū nō dimisi aliquē dormire qz habebat ali
quid aduersus me. necqz ego dormiū habēs
aliqd aduersus aliquē. Et dixit ei senex. Ig
nosce mihi pater. qz tua pueratio maior est
mea. **D**icebat de beato Palladio quia
fecerat viginti annos in cella et nō leuauit
oculos suos sursum vt videret tectum eius
Abbas zenon ambulās aliqn in palestī
na cū laborasset. reledit vt māducaret iuxta
cucumerariū. Suadebat ei aut̄ animū suū
dicendo. Tollebī vñ cucumētē et man
duca. Quātū aut̄ est. Qui r̄fidens cogita
tui finē dixit. Fures ad tormenta vadunt.
Proba ḡ teipm in B si potes ferre tornēta
Qui ḡ surges stetit i caumate qng diebus
desigēs seipsum i sole. Dicebat aut̄ qz ani
mus ei⁹ ad ipm. Nō possim portare tornē
ta. Dicit ḡ ad asim finz. si nō potes portare
tornēta. ergo nō rapias vt māduces. **D**i
xit abbas theodor⁹. Inopia panis tabefas
cit monachi corp⁹. Alter aut̄ quidā senior
dicebat. quia vigilie plus tabefaciūt corp⁹
Dixit abbas iobānes breuis stature. qz
si voluerit rex alijs ciuitatē inimicoꝝ tene
re. prius aquā tenet et escas eorū qui sunt i
ciuitate et fame periclitates tūc subiiciunt
ei. ita est et passio ventris. Si in ieunio et
fame cōuersetur homo inimici eius qz solici
tant aiam ei⁹ infirmant. **D**ixit itez quia
ascendēs aliqn p vñā qz ducit ad scithim vt
distraberē plectas de palmis. vidi cameo
larium loquentē et cōmonētē me ad furore
Ego nō dimisi qd portabā et fugi. **E**
Dixit abbas Isaac psbyter cellarum.
Scio frēm metentē in agro qz voluit man
ducere spicam tritici. et dixit dño agri. vñs
māduco vñā spicā. Ille aut̄ audiēs mirat⁹
est et dixit ei. Tu⁹ est ager p̄t et me interro
gas. Intantū ḡ scrupulosus erat mēoratus
frater. **I**nterrogavit quidā frater abbate

Folium

Isidor seniorē scythī dices. Quare sic te
fortiter timet demōes. dixit ei senex. Quia
ex quo facit? sum monachus studio ne pmito
tam iracūdīā vscg ad fauces meas ascēde/
re. Dixit itez q̄ supra. q̄ draginta annos
esse ex q̄ sentiret qdā motū peccati in mente
sua. nūq̄ tñ sentiret neq̄ occupiscēti neq̄
iracūdie. Narrauit abbas cassian⁹ de qdā
abbate iohāne q̄ fuerit apd abbate esy
nū in summitate heremī habitatē p̄ annos
xl. et q̄r habebat circa ipm multā charitatez
et p̄ bāc charitatis fiduciā interrogauit eū
dices. Tāto tpe si remot⁹ et a nullo hoīm
facile molestia paties dic mibi qd̄ p̄fecisti
At ille dixit. Ex quo cepi solitari⁹ esse nūq̄
me sol vidit māducantē. Dixit aut̄ ei et ab
bas iohānes. Nec me itascentē. Dixit
itez. Quia narrauit nobis abbas moyses
q̄ ei abbas serapion dixit. Quia dū essem
luuenis et sederez cū abbate meo thone et
manducarem⁹. surgens a refectōe fm ope
diaboli rapui vnu panē parimatē. et mādu
caui eū occulce nesciēte abbate meo. Cū ḡ
p̄seuerarē aliquanto tpe hēc faciēs cepit mihi
ipsum viciū dnari et nō p̄ualebā me ipsum
retidere. Iz solūmodo adjudicabar a p̄pria
cōscientia et seni dicere p̄fundebar. Cōtigit
aut̄ fm dispēsalōe diuinā ut quidā veni/
rent ad senē r̄utilatīs aīe sue causa et iterro
gabāt eū de p̄prijs cogitatōib⁹. R̄ndēs au
tem senex dixit. Quia nibil sic noxiū ē mo
nachis et letificat demones quō si celēt co
gitatiōes suas spūalib⁹ p̄ib⁹. Locut⁹ ē aut̄
eis de p̄tinētia. Et cū hēc dicerent̄: cogitās
ego q̄ de? reuelauit seni de me cōpunct⁹ ce
pi flere et eleci parimatē de sinu meo. quez
male p̄sueuerā rape. et p̄sternēs me i paui/
mento postulabā de p̄teritis veniā. et orōez
p̄ cautela in futur⁹. Tūc dixit senex. O fili
liberauit te de captiuitate ista etiā me tacen
te p̄fessio tua. et demones tenebāt cor tuum
p̄ taciturnitatē. nūc aduersum teipm p̄fitē
do interfecisti quē acten⁹ tibi dnari p̄mis/
ras. ne q̄ tradicēs. neq̄ alio modo incre
pans eū. amodo aut̄ nequaq̄ locū habebit
in te qui ipse q̄ in corde tuo in apto excussus
est. Necdū aut̄ finito fmone senis et ecce
ope qd̄ dixit apparuit quia vclut lampada

ignis egressa est de sinu meo. et ip̄leuit totā
domū fetido odore. ita vt putaret q̄ aderat
qr sulphuris plurimū fuisse incenluz. et di
xit senex. O fili. Ecce verbor̄ meo p̄ liberati
onis tue p̄ signū qd̄ factū est p̄stitut dñs do
cumentū. H̄ dicebat de abbatē Ma/
chario. Quia si vacauit inter fratres. po/
nebat sibi terminū et qn̄ inueniebat vnum
pter fratres bibebat. Sz. p̄ vno calice vni
die integra aquā nō bibebat. Et frēs qdaz
volētes eū recreare dabāt ei vnu. sed et se/
nex cū gaudio sumebat vt sei p̄m postea cru
ciaret. Discipul⁹ aut̄ ei⁹ sc̄ies cām dicebat
fratrib⁹. Propter deū rogo ne detis ei vi/
nuz. qr i cella se postea cruciatū domat. Qd̄
cognoscētes frēs vltra ei vnu nō dederūt.
Abbas machari⁹ maior i scithi dicebat
fratrib⁹. Post missas ecclie fugite frēs. et
dixit ei vnu fratrib⁹. Dē vbi habem⁹ fugere
ampl⁹ a solitudine ista. Et ponebat digitū
sup os suū dices. Istud ē qd̄ fugiēdū dico
et sic intrabat in cellā suā. et claudēs ostium
sedebat sol⁹. Dixit idē abbas machari⁹
si aliquē increpare vols ad itacundīā com
moueris. p̄pria passionē imples. nō em ali
um sic salvare debes vt teipm pdas. Di
xit abbas pastor. Nisi nabuzardam archis
margirus venisset nō crematū fuisse tēplū
dñi. Ita et nisi quies gule et vēris venerit
in aīam. nequaq̄ mens corrue. et pugnans
p̄tra inimicū. Dicebat de abbatē pasto/
re. Quia dū vocat⁹ fuisse ad comedendū
et voluntatē suā ibat lachrymādo ne inobes
diēs esset fratrib⁹ suis et contristaret eos.
Narrauerūt qdā abbati pastori de qdā
monacho. qr nō bibebat vnu. et dixit eis.
Quia oīno pot⁹ monachor̄ nō est. Dixit
itez abbas pastor. qr sic fumo expellūt apes
vitolla et dulcedo opis eoz. ita et corporalis
q̄s timorē expellit ab aīa et austert ab ea om
ne op⁹ bonū. Narrauit qdā senū d̄ abba/
te pastore et fratrib⁹ ei⁹. qr habitatēt in egypto.
et cū desideraret mī eo p̄ videre eos et n̄
posset obseruauit vna die. et cūtib⁹ illis ad
eccliaz obtulit se eis. Illi aut̄ vidētes eam
quererūt se ad cellā et trātes clauseb̄ ostiū
um i faciē ei⁹. Illa at ad ostiū stās clamabat
ploras cū nimia miseratōe. Audīes aut̄ eā

abbas anub intravit ad abbatem pastorem dicens. Quid faciemus rectule istu ita an ostium flenti. Surgens autem abbas pastor venit ad ostium. et intro stans audiuit eam plorantem miserabiliter nimis et dixit. Quid sic clammas rectula. Illa autem cum vocem eius audisset multo magis clamauit plorans et dices. Ego vos videre filij mei. quod est effi si video vos. Nunquid non sum mater vestra aut non ego lactauui vos. En tota summa canis pleia. sed et audiens vocem tuam turbata sum. Dixit ei senex. hic nos vis videte an in illo seculo. Dicite ei. et si non video vos bic video vos illuc filij mei. Dixit ei. si potes equanimiter ferre ut hic nos non videas. videbis nos illic. et ita discessit mulier gaudens et dicens. Si oino visura vos ero illuc. nolo vos hic videre o filij mei. **D**icebat abba te. Porro. quod ambulando comedederet. et interrogante eum quodam quare sic manducaret. respondit. Non hoc ut velut opus aliquod age ret. sed velut quoddam superfluum ut. Alij autem de hoc ipso interrogati respondit. Ut non vel in comedendo corpore delectatone habeat anima. **D**icebat de abbatte Petro cognomente pyano. qui erat in cellis quod vini non bibebat. Non autem lenuit rogabat eum ut modicum vini sumeret. Qui cum non acquisiceret te pefaciebant aquam et ita offerebat et dicebat. Credite mihi filij quod velut conditum illud accipio. Et adiudicauit se tepida aqua esse contentum. **F**acta est aliquando celebrato misericordia in monte abbatis anthony. et inuenit eum est ibi vasculum vini. et tollens vnum de sensibus parvum vas. i. calice portauit abbatem sylo. et dedit illi et bibit semel. et secundo acceptum et bibit. Obtulit etiam ei tertio. sed non accepit dices. Quiesce frater. An nescis quia satanas est. **F**rater quodam interrogavit abbatem sylo dices. quod facio quod occurro ad ecclesiam et frequenter fratres per charitatem ad cibum retinent me. **D**icit ei senex. Non rosa res est. **D**icit ergo abraam discipulus eius. Si occurrit in sabbato et dominica ad ecclesias. et biberit frater tres calices. multum ne est. et dixit senex. Si non esset satanas non esset multum. **F**requenter dicebat abbati sylo discipulus suus. Surge abba et manduce.

mus. Ille autem dicebat. Adhuc non manducamus filii. et ille respondit. Non pater. **D**icebat autem senex. si nec adhuc manducavimus affer et manducemus. **D**ixit aliquis cum fiducia abbas sylo. Crede quod ecce tristitia annos habeo quod non depcor deum pro peccato. sed orans hoc dico. Domine Iesu Christe protege me a lingua mea et vobis nunc per singulos dies curro in ipsa opera et deliquio. **C**lementer aliquid abbas silvanus et discipulus eius zacarias ad quoddam monasterium. et fecerunt eos gustare modicum ante tempore ambularent. Et exuntibus eis inuenit discipulus eum aquam in via et volebat bibere. **D**ixit ei abbas silvanus Zacharia ieiunium est hodie. Cui ille dixit. Non hodie manducavimus pater. **D**ixit ei senex. illud manducare charitatis fuit nos autem teneamus ieiunium nostrum filii nostri. **D**ixit sancta Syncletice. quod optinet nos quod homines propter tantum sumpli castitatem quam summa est tenere. Etenim apud seculares videtur castitas obseruari. sed adest eis stultitia propter quod alijs sensibus peccat. nam et aspirant indecetere. et ridet inordinate. **D**ixit iterum que supra. Quia sicut venenosa animalia acrisora medicamenta a se expellunt ita cogitationes sordidae ieiunium cum orde expellit ab anima. **D**ixit iterum. Non te seducat divinitus huius seculi deliciae tanquam aliquid utiliter habentes in se. etenim illi delectatio causa arte diverso modo prodendi cibos onerat. Tu autem ieiunio et abstinentie ciborum abundantiam deliciarum illorum supergredere sed ne satietis paine neque desideres vini. **D**ixit abbas sylo. Quia peregrinatio nostra est ut teneat homo os suum. **D**ixit abbas Iherosolima. Quia sicut leo terribilis est onagris. sic monachus propterea cogitationibus occupiscetur. **D**ixit iterum. Ieiunium est frenum monacho aduersus peccatum. qui autem abiicit ieiunium velut equus feruens desiderio semine rapitur. **D**ixit iterum. Siccatus ieiunio corporis monachi. aiam profundamente eleuat et siccatur fistulas delectationum ieiunium monachi. **D**ixit iterum. Castus monachus in terra honorabitur. et in celis ab excelso coronabitur. **I**de ipse dixit. Non nobis qui non retinet linguam suam in tempore furoris neque passionum corporalium

Folium

retentor erit aliquis. **D**ixit iterum. Ceterum malum non piserat os tuum. quoniam vitis non affert spinas. **D**ixit iterum. Bonum est manducare carnem et bibere vinum quam manducare in oblatione carnes fratrum. **D**ixit iterum. Hunc transserpens euam de gadio eiecit. Hunc ergo similis est quod primo suo obloquitur. quoniam et audiētis se aiam perdit et suam non saluat.

Facta est aliquis festivitas in scythia et debetunt seni vinum bibere in calice. Qui abiit ciens dixit. tolle a me morte istam. **Q**uo videtis alij qui cum ipso edebant nec ipsi biberunt?

Elia vice allatus est ibi vasculum vini de primis ut daretur fratribus ad sanguinos calices. et introeunte quidam fratre et vidente quod acciperet. fugit in crypta que crita morte cecidit. Et cum audissent sonum curarentes innenerunt fratrem semianimum iaceente. **E**cce perut obiurgare eum dicentes. **H**uius tibi contigit. quod vanam gloriam habuisti. Abbas autem resoues eum dixit. dimittite filium meum bonum opus fecit. et vivit dominus quod non redidi cabitur crypta hec pribus meis ut cognoscatur mundus quod propter calicem vini cecidit crypta in scythia. **A**lcédit aliquis presbyter de scythia ad episcopum alexandrinum. et quoniam reveritus est in scythia interrogauerunt eum fratres. **Q**uo est civitas ille autem dixit eis. Credite mihi frēs ego ibi faciem hoīs nulli vidi nisi tamen epi. Illi autem audiētes mirati sunt et dixerunt. Quid putas fecit in illa oīis multitudo. presbyter vero resonit hesitantes dicentes. Extorsi animo meo ne intuereret faciem hoīs. ex quo relatione pfecterunt fratres ut custodiāt se ab extollentia oculorum suorum. **C**enit aliquis quidam senex ad alium senem. ille autem dixit discipulo suo. fac nobis modicum lenticule et fecit et infundit nobis panes et infudit et manserunt sic usque ad alterius diei horā servata loquētes de rebus spiritualibus. Itē dixit senex discipulo suo. fac nobis modicum lenticule filii mei. Ille respondit. Ab hesterno die feci p̄. Et ita surgētes superunt cibū. Alter quidam senex venit ad quendam patrem. ille autem coxit modicum lenticule. et dixit ei. Faciamus opus dei et gustemus. Et unus quidem eorum cōplevit totum psalterium. Alter vero ex corde duos prophetas maiores lectoris ordine recitauit.

Et facto mane discessit senex ille qui venerat et oblitus sunt sumere cibū. **E**suitque quidam frater a mane et pugnabat cum animo suo ne manducaret donec fieret hora tertia. **E**t facta hora tertia exegit a se ut fieret hora sexta et facta sexta infudit panem et sedidit ut manducaret. Postea vero surrexit dicens. **M**anabo sic usque ad horā nonā. **H**ora autem nonā fecit orationem et videt opus diaboli. sicut sumū exēstet a se. et ita cessauit esuries eius.

Infirmatus est quidam senus et cum non posset lumere cibū multis diebus rogabatur a discipulo suo ut faceret aliquid ei et resiceretur. Abiit autem et fecit de farinula lēticulas et zippulas. Erat autem ibi vasculum pedes in quo erat modicū mellis. et aliud in quo erat rafenealion. id est lini oleum. et fetebat ita quod tantū ad lucernā perficeret. Errauit autem frater. et per melle de lini oleo misit in pulmentum. Senex vero cum gustasset nihil locutus est sed tacit manducavit. **C**opellebat autem eum iterum manducare et extorques sibi manducavit. Et dabat ei tertio. ille autem noluit manducare dicens. Ceterum non possum fili mi. Discipulus vero horabat eum dicens. Bonum est abba. ecce et ego manduco tecum. Qui cum gustasset et cognovisset quod fecerat cecidit per tinus in facie dicens. **C**ele mihi p̄. quoniam occidi te. et tu peccatum hoc posuisti super me. quod non es locutus. Et dixit ei senex. Non contacteris fili. si voluntas deus ut mel manducarem. mel habuisti mittere in zippulas istas.

Marrauerunt de seni quodcumque desideravit aliquis manducare cucumerem. Quem cum acceptiss appedid eum prius annos oculos suos. et cum esset victus desiderio domus se ipsius penitentia agebat. quod vel oīno desiderasset. **S**frater quidam aliquis abiit visitare sororem suam in monasterio egrotantem. erat autem fidelissima et non accepit aliquis videre virum neque occasionem dare fratri suo. ut propter illam veniret in mediū seminā. et mandauit fratri suo. Glade frater ora per me. quod cum gratia Christi vivido te in regno celorum. **M**onachus quidam occurrit ancillis dei in itinere quidam. quibus uisus diuertit extra viam. Cui dixit abbatis. Tu si perfectus es es monachus non respexeras nos. sic ut agnosceres quod semine eramus.

Intrauerunt aliqui fratres in alexandriaz invitati a theophilo archiepo ut p̄stibus facta orōne destrueret tempa pagano rum. Et māducantibus eis cum archiepo: ministrare sunt eis carnes rituline. et māducabant nibil discernētes. Et accipiens archieps vnuz capadiū dedit iuxta le fecū benti semi dices. Ecce istud capadū. id est stucklein bonū est māduca abba. Ille aut enī dens dixit. Usq; mō credebam q; olea māducatur. Nam li carnes sunt nō māducato. Et vltra nemo acq̄euuit gustare. Frater quidā in cella atriū panes recentes et inuitauit ad mēsam seniores. et cum manducassent singulos parimates: pauca uerūt. Frater nō scies labore abstinēcie eorum cepit cum humilitate supplicare dicēs. Propter deum māducate hodie donec satiemī. Et māducauerūt alios denos parimates. Ecce igit̄ cōsum supra q̄ op̄ erat māducauerūt ppter deū reti mōachi et sim pliciter abstinētes. Egrotauit qdā senū aliqui magna infirmitate ita ut ex ei? visceribō multus sanguis efflueret. Et attulit q̄dam frater nixas siccas et fecit pultes et misit eas ibi et obtulit seni et rogabat eū dicēs. Comede qm̄ forte expedit tibi. Intuēs autem eū senex diutius dixit. Uere dico tibi frater qz volebas ut me dimitteret deus in hac infirmitate et ē alios triginta annos. et nullo modo acquieuit senex in tali egritudine vel modicum sumere cibi ita ut tolleret frater qd̄ portauerat et rediret ad celia sua.

Alter senex sedebat lōge in beremo et digit frēm renire ad eū et inuenit euz infirmantē. Qui lauās ei faciē fecit ei refec tionē ex his que attulerat. Qd̄ cū vidisset senex dixit. Ne frater oblitus eram q̄ ba terēt omies de cibo solaciū. Obtulit ei ec et calicē vini. Qd̄ cuz vidisset plorauit dicens. Non spabā me usq; ad mortezi bibe te vīnū. Statuit quidam senex ut qua draginta dieb̄ non biberet. Et si qn̄ fieret cauma lauabat surculā et impleuiteaz aq et appendebat eam ante oculos suos. Qui cum interrogaret a fratribus quare hoc faceret r̄ndit dices. Ut cum vidēs qd̄ desiderabam nō gustauero. maiorem ardore susti

neam. et ppter hoc maiore mercedē a dño psequar. Frater quidā iter agēs bēbat tecum mēm luā iam senem. Qui cū venis sent ad quēdā fluuiū nō poterat pcula illa transire. Et tulit fili⁹ siuis palliū suū et in uoluit exī manus suas. ne aliq̄ mō p̄tigēret corpus eius. Et ita portans eā trāpolu it fluuiū. Dixit aut̄ ei mater sua. Ute quid sic opūsti man⁹ tuas fili mi. Ille aut̄ dixit. qz corpus mulieris ignis est. : et ex eo ipso q̄ ptingebā te veniebat mihi p̄mēoratō aliaz feminaz in aīmo. Dicebat t̄ quidā p̄m. Quia sciret frēm in cella ieiunātem tota ebdomoda pasce. et cum sabbato sero venisset ad missam cōicans: mox fugiebat ne cogeref a fratribus in eccīa māducare. apud le tñ modicas herbas eliras cum sale māducabat sine pane. Frēs p̄uocatiūt in scithi ut māducaret palmas. et erat ibi aliquis infirm⁹ p̄ nimia abstinentia q̄ tussi ens excreauit flegma. Quo romēte d̄spu to eius venit sup aliū frēm. Qui cum a cogitatōe sua p̄pelleref dicere ei quiesceā et nō excrees sup me ut suparet cogitationes suas tulit qd̄ excreauerat. et mittens in ore suo statim comedit illud. Et tūc cepit ad se ipm dicere. Aut nō dicas fratri qd̄ eū con tristet. aut māduca quod horres.

Explícit liber de continentia

Incipit liber contra fornicationem.

Dicit abbas Anthoni⁹. Estimō q̄ hēat corp⁹ motū naturalē sp̄lūm in se q̄ nolente aīo nō opaf. sed tūmō significat in corpe quasi impassibilis motus. Est aut̄ et alijs motus ex eo q̄ nutrit̄ corp⁹ et souēt cibis et potib⁹ ex quib⁹ et calor sanguinis excitat ad opādum corp⁹. Propter qd̄ dicit apls. Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Et rutium dñs in euangelio discipulis mandās dixit. Glidete ne grauenē corda vīta crapula et ebrietate. Est aut̄ adhuc et ali⁹ quidaž mot⁹ certātib⁹ in pueratōe ex insidijs et iniuria demonū re

Folium

niēs. Ita q̄ scire quenit q̄ tres sunt moti corporales vñ? qdem naturalis, ali? autē ex plenitudine ciborū. terci? vero ex demōib⁹. **D**ixit abbas Gerōcius p̄t̄c̄lis. Quia multi tēptati sunt a corpib⁹ delectatōib⁹ et cū nō approximatēt corpib⁹ mēte forniciati sunt. et qui corpalt virginitatez seruat fīm aīm formicant. Bonū est ergo dilectus simi facere q̄d scriptū est. om̄i custodia vñ numquāq; cor suū seruare. **D**ixit abbas Cassianus. q̄ dixerat abbas moyses. Bonum est nō ablcōdere cogitatōnes. sed senibus sp̄naliib⁹ et discretōem hñtib⁹ manifestare eas. nō bis qui tm̄ tēp̄senes sunt qm̄ multi ad etatē respiciētes et cogitatōes dicētes eis. q̄ expimētū nō habebāt. p̄ cōsōlatōe ad despatoē vltimā puenērūt. **E**rat quidā frater oīno in queratione sollicitus. et cum valde a fornicatōis demo/ ne turbaret̄ venit ad quēdam senem et retulit ei cogitatōes suas. Ille autē audiens q̄ exp̄s erat indignatus est. et miserabilē dicebat esse frēm illum et indignuz monachi habitu. q̄ eiusmōi cogitatōes reciperet. **H**ec audiēs frater despans seipm̄ t̄liquit apriam cellā et ad seculū redibat. Sedūm autē dispensatōem dei occurrit ei abbas apollo. et videns eū pturbatū et nimū tristē interrogauit eū dices. Fili que est cā tante tristie tue. Ille autē prius ex multa cōfusione aīm̄ sui non respondit quicq;. Postea autē cūz multum rogaret̄ a sene que circa se agerent̄ q̄fessus est dicens. Quia cogitatōes fornicatōū inquietat̄ me. qd̄ q̄fessus sum sem̄ illi. et fīm verba eius iaz mihi sp̄s salutis non est. Despans ergo meipm̄ ad seculum redeo. **H**ec autē pater apollo audiens: velut sapiēs medic⁹ multū eum rogabat et monebat dices. Noli mirari fili. neq; desp̄hes de teip̄o. Ego em̄ in hac etate atq; querlatōne valde ab hm̄oi cogitatōib⁹ inquietor. Ne ergo deficias in hm̄oi occa sione. que nō tm̄ bñana sollicitudine c̄tū dei misfatōne curat̄ tm̄ ho die dona mibi quod perero et reuertere in cellā tuā. Fecit autē frat̄ ille sic. Abbas autē apollo discedens ab eo prexit ad cellā illius senis qui ei despatoē fecerat. et stans foris dep̄catus est dñm cu

lacr̄mis dices. Deus qui tēptatōes vtile infers querte bellum qd̄ pat̄s trater ille in bunc lenē vt q̄ expimētū in senectute sua dulcat qd̄ tēpe longo nō didicit. q̄ten? comi patiatur bis qui hm̄oi tēptatōib⁹ perturbant. Qui cum orōem p̄plesset vidit etib⁹ opem stātē iuxta cellā et lagittas diligēt̄ etra illū senēz. q̄b⁹ quasi p̄forat̄ statū tāq; ebrins a vino buc atq; illuc ferebat. Et cū non possit tolerare egressus est de cella ea dem via qua et ille iuuenis ad seclum redi bat. Abbas autē apollo intelligēs qd̄ factū erat occurrit ei. et accedēs ad eū dixit. Ubi vadis et que cā pturbatōis iue que obtinuit te. Ille autē sentiēs q̄ intellexisset sanct⁹ virque ei euenerat. p̄ verecūdia nibil dicebat. **D**ixit autē ei abbas apollo. Reuertere in cellā tuā et decetero agnosce infirmatē tuā. et cogita apud temetipm̄ q̄ ignotus sis a diabolo r̄sc̄m̄. aut tēptus p̄piter qd̄ nec meruisti fīm v̄res v̄tutum b̄re etra diabolū luctamenta. Quid autē dico lucramēta qui nec vna die aggressionē ipsius portare potuisti. Hoc autē tibi contigit. q̄ iuuenem illū a coī aduersario impugnū suscipies cum debuisses eū etra diabolū certamē isolatoris v̄bis monere etiam in despatoē misisti. nō cogitās illud sapientissimum p̄ceptū: quo subemur eripere eos qui ducunt̄ ad morē. et itez non negligas redimere occidēdos. sed neq; pabolā lazuatoris nēi dicētis. barundinē quassatam non deberi confringi. et hūnum fumigans non extingui. Nemo enim ferre posset insidias aduersarij. neq; ebullientis nature ignē extinguere vel retinere nisi dei ḡta cōseruaret infirmitatē humānā que in nobis salutari dispensatōe cūcta disponit. Omēs ergo dñm dep̄cemur vt et aduersum te diffissum flagellū auertat: qm̄ ip̄er tolere facit. et itez lauti restituit. p̄cutit et manū ipsius sanat. hñliat et exaltat. mortificat et vivificat. deducit ad inferos et reducit. **H**ec dices orōnē implevit. et statim ab illato sibi bello senex liberatus ē. Quē q̄monuit abbas Apollo vt peteret sibi dari linguam eruditārt̄ sciret p̄ps quo opteret loqui ser monē. **D**e cogitatōe fornicatōis

interrogatus abbas **S**yrus alexandrinus ita r̄ndit. **S**i cogitationes n̄ b̄s sp̄m n̄ b̄s. q̄m si cogitatōes n̄ b̄s opa b̄s. **H**oc est qui cogitatōne aduersus pctm non pugnat necq; tradicet: corpalc peccat. **Q**ui esti corpalc peccat cogitationum molestias nullas h̄t. **I**nterrogauit aut̄ quidaz se nex fr̄m dices. **N**e plueridinē b̄s collo qui m̄kleri. Et dixit frater **N**ō. et ille dixit. **C**eteres et noui pictores sunt cogitatōes mee et p̄mēoratōes quedā inquietatēs me ex similitudine mulier. **S**enex autē dixit. **M**ortuos n̄ timeas s̄z viuetēs fuge. **D**oc ē p̄lensum et in ope ipo pctm. et extēde magis orōnē tuā. **D**ixit abbas matthoisi q̄ qdaz frater venies dixerit deteriorē esse qui obloquit q̄ qui fornicat. et r̄ndit ipse senex. **D**urus est fmo. **D**ixit q̄ ei frater. **E**t quo vis esse bāc rem. **D**ixit ei sener. **O**blocutio qdem mala est. celere tñ inuenit curam et plerūq; pñiam agit qui oblocut⁹ ē dices male locut⁹ sum et trāsil. fornicatio aut̄ naturalē mors est. **D**ixit abbas pastor. **S**i cui sp̄tari principis assilist ei p̄tinue semper patus ita optet et aīam sp̄ patam eē ad uerlus demones fornicationū. **C**lenit aliquā quidā frater ad abbate pastore: et ait ei. **Q**uid facio p̄. q̄ affligor a fornicatiōe et p̄exti ad abbate ibitionē. et dixit michi. **N**on debes eā longo tpe p̄mittere habita re in te. **D**ixit abbas pastor. **A**bbat⁹ ibisti onis actus sursum in celo sunt cum angel⁹ et latet eū. ego aut̄ et tu in fornicatiōne sum. **S**i ergo teneat monach⁹ ventrē et linguaz et mālerit in solitudine p̄fidat q̄ nō morit. **P**arrauerūt de abbatissā sara. q̄ māserit tredecim ānos fortiter a fornicatiōis de mone impugnata. et nūc oravit vt recede ret ab ea b̄mōi pugna. s̄z hoc solū dicebat da mibi fortitudinē deus. **D**ixerūt itez de ea. **Q**uia infestior fuerit ei aliquā imminēs fort⁹ idem fornicatiōis demon mittens in cogitationē eius seculi vanitates. **I**lla aut̄ non relaxās aīum a timore dei et a p̄posito abstinentie. alcedit semel sup lectū suū ora re. et apparuit ei corpalc sp̄n fornicatiōis et dixit ei. **T**u me vici sara. **I**lla autē re spondit. **E**go te n̄ vici sed dñs me⁹ ihesus

xps. **Z** Frater qdā stimulabat a fornicatiōne. et erat stimulus velut ignis ardēs in corde eius nocte ac die. **F**rater aut̄ decer tabat non p̄descēdēs neq; p̄sentiens cogitationi sue. **D**ost multū aut̄ tps discessit stimulus ab eo m̄bil p̄ualens ppter p̄seuerantia eius. Et statim lux apparuit i corde eius. **A**lius frater stimulatus a fornicatiōne. et lurgens nocte prexit ad qndam senem. et dixit ei cogitatōes suas. et solat⁹ ē eum senex. **E**x qua solatōe p̄ficiēs frater reuersus est in cellā sua. **E**t ecce itez sp̄n fornicatiōis tēptauit eū. Ille aut̄ frater iterum abiit ad senē. **F**actū est aut̄ hoc lepius. **S**ener dñs n̄ p̄tristauit eū sed loquebat ei que ad utilitatem ei⁹ p̄tinerent dices. **N**ō p̄cedas diabolo vt relaxes aīum tuū. sed potius quotiēs molestus est tibi demon: dic vici ad me et increpatuſ discedit. nūc esti sic extediat demonē fornicatiōis q̄no si tue lenē stimulatōes eius. et nichil eū sic letificat q̄no si abscondant cogitationes ei⁹. **C**lein ergo frater vndeclies ad senē accusans cogitatōes suas. **D**ostea aut̄ dixit frater se mi. **O**fide caritatē abba et dic mibi v̄bum. **E**t dixit ei sener. **C**rede fili. q̄ si p̄mitterez deus cogitatōes meas quib⁹ stimulus animus meus in te trāsserri. n̄ eas portares s̄z oīno corrueres deorsum. **H**ec aut̄ dicente sene ppter nimia humilitatē eius quieuit stimulus fornicatiōis a fratre. **G**te alius stimulatus a fornicatiōe cepit decertare et extēdere abstinentiā suā p̄ quattuordecim annos cogitationē suā custodiēs ne p̄sen taret concupisēe sue. **D**ostea aut̄ viciens ad ecciam manifestavit vniuersitē multitudini quod patiebat. **E**t datū est mādatū et oīes afflixerūt se. p̄ eo ebdomoda iugiter orātes dñm. et quieuit stimulus eius. **D**e cogitatōe fornicatiōis. **D**ixit qdam senex bere mita. **D**ormiēs vis saluari. **V**ade labora vade affligere. vade q̄re et inuenies. vigila. pulsā et apieſ tibi. **S**unt enim in seculo Pancratiarū qui cū nimis edūt et stant et fortes appetuerūt coronas accipiūt. **A**liq; tiens aut̄ et vnius a duob⁹ cedit. et p̄fortatus plagi cedētes se vincit. **V**idiſti quā tam virtutē p̄ carnis exercitium acquisiuit.

Folium

Et tu sita et fortare et dñs expugnabit pro te inimicū. **A**De eadē ipa cogitatōe fornicatōis dixit alter senex. Esto velut q̄ trāsit in platea aut p̄ tabernā. et capit cuius cunq; capture odorē aut alic; assature, et qui vult ingredi et māducat. q̄ aūt nō vult odorat tñ et p̄terit. ita et tu excute a te feto rem surge et ora dices. **D**ñe fili dei adiunia me. **H**oc autē fac etiā aduersus alias cogitatōes. **N**eç em eradicatores sumus cogitationū sed luctatores aduersus easdez cogitatōes. **A**lter senex dixit. **H**ec dne gligētia patimur. Nam si glideremus qz deus b̄itat in nobis nō alienū vas īferem⁹ intrā nos. **D**ñs em̄ xp̄s b̄itan⁹ in nobis at q̄ cobitans nobis respicit vitam nostraz. **C**ū et nos portātes eū et æplātes neglis gere nō debem⁹. sed sanctificare nosmetip̄ los sicut et ille sc̄ns est. **H**tem⁹ sup̄ petrā et rumpat malign⁹ nō formides et cōmittet aduersus te. **M**alle cū vtute dices. Qui pfidunt in dño sicut mōs syon nō amouerib⁹ in eternū qui habitat in iherusalem. **F**rater quidā interrogauit senem dicens. Si currerit monach⁹ in pcam. affligēt velut qui de pfectu in deteriorē statū puenetrat. et laborat donec resurgat. Qui autē a seculo venit velut qui initū fecerit et pficit. Et rñdēs senex dixit. **M**onach⁹ temptatōz incurrit sic est tāq; domus que cadit. Et si sobrius fuerit in cogitatōe reedificat eaz que corrūterat domū inueniēs material ad edificiū. p̄futuras hñs posita fundamenta lapides arenaz. et cetera que h̄mōi edificio sunt necessaria. atq; ita velociter p̄ fabca pficit. Ille autē qui nec effodit nec fundā mētum misit. nec h̄z aliquid eoꝝ que sunt necessaria sed in h̄p̄ dimittēs si quo mō ali qñ pficiat. ita est et monach⁹ si in temptatōz ceciderit et puerlus fuerit ad dñm h̄z pluri mum apparatū vīc̄ meditatōnem dñe legis. plalmodiā. op̄ manū. orōem. et cetera que sunt sc̄e religionis fundamenta. Qui autē recēs est et non in puerlatōe do nec ista dīscit ille primū ordinem inueniet. **B** Frater quidā cū a fornicatōis spū te neret p̄c̄rit ad quendā senē magnū et rogabat eū dices. **D**nde p̄ caritatē et ora p-

me. q̄a fornicatōe sollicito. **S**enex autē te p̄catus est dñm p̄ eo. Et iter sc̄doveniens ad senē dixit eundē f̄monē. **S**imilē et senex nō neglexit rogare p̄ ipo dicens. **D**ñe reuelā michi vñ in hoc fratre opatō sit ista diabolī. qm̄ de p̄catus sum te et req̄em non dū inuenit. Et reuelauit ei dñs que agebā tur circa frēm illū. et vidit cum senex ledente et sp̄m fornicatōis circa eum et quasi ludente cum ipo. et angelus dñi stebat miss⁹ in adiutoriū eius. et indignabāt aduersus frēm illū. q̄ non se p̄sternebat deo: sed q̄si delectabāt in cogitatōib⁹ suis totā mentez suā ad hoc inclinans. Et agnouit senex qz cā magis ab eodem fratre eēt: et ānūcianuit dices. **T**u glentis cogitatōi tue frater. Et docuit eū quō talib⁹ cogitatōib⁹ deberzre listere. et respirāt frater p̄ doctrinam sens⁹ illi⁹ et orōnē frater inuenit req̄em a temptatōe sua. **T**emptatus est aliqui discipulus alic; senis magni a fornicatōe. **S**enex vero cum videret eū laborātē dixit ei. **C**is rogo dñū ut subleuet a tempestiā illam. **I**lle autē dixit. Glideo abba qz et si labore tñ ex pondere laboris b̄ structificari me se tio. sed hoc roga dñū in cogitatōib⁹ tuis ut det mibi toleratiā p̄ quā lustineā. **D**ixit ei abbas suis. **M**ō agnoui qz in magno p̄se ctu es fili⁹ sup̄ gredieris me. **D**icebat de quodā sene qz descendit de sc̄thi. et hēbat filium adhuc lugentē lac. qui qm̄ in mōaste rīo nutritus est nesciebat quid eēt mulier res. **Q**ui cū factus eēt vir ostēdebat ei nō cte demones formas et habit⁹ mulieruz. et hoc nūcianuit patri suo et mirabāt. Aliqñ ḡ ascēdit cum p̄t suo in egip̄tū. et vides mulieres dixit patri suo. **E**cce iste sunt que vēniebāt ad me nocte in sc̄thi. Et p̄t dixit ei. Iſti sunt monachi de seculo fili. alio autē habitu v̄tunē iſti. et heremite alio. **E**t miratus est senex quō et in sc̄thi ostēderent ei demones ymagines mulierz. et statim reuerſi sunt in cellā luā. **C** Frater quidam erat p̄batus temptatōib⁹ in sc̄thi. et immitebat ei aduersarius memorā mulierz cuius inſdam pulcre in aō et affligebat eum valde. Et otigit f̄m dei dispensatōem ut alter frater descēdens de egip̄to et applicaret in

scibī. et cum loquerentur nū clauit ei dicens
Exor illis mortua ē. Erat autē ipsa mulier
 et de qua inqetabat frater ille. Qd cū au-
 disset tuit vestimentū suū nocte. et ascendit
 ubi eā sepultā audierat et fudit locum et ex-
 terit saniē putredis eius in vestimento suo
 treuerlus hēbat illud in cella sua. Et cuz
 nim; seterz pōebat illos fetores aī se et ipro-
 peras cogitatōm sue dicebat. Ecce deside-
 riū qd querebas habe illud et satiare ex eo.
Et ita ex brōni setore castigabat semetipz
 donec emorerentur occupie eius. Venerit
 dam in scibī aliquā ut fieret monachus qui
 etiā accepit filiū suū secū nup ablactatum.
Qui cū factus fuissz iuuenis cepunt impu-
 gnare demōes et solicitate enī. Et dixit pa-
 tri suo. Vado ad seclum quia nī valeo car-
 nales occupias sustinere. Hē autē ei⁹ cōso-
 labat eū. Dicit ergo illi iuuenis. Jā sustine-
 re nī valeo pēdimittre me redire ad seculuz
Dicit ergo ei pēsum. Audi me fili adhuc
 semel. et tolle tibi quadraginta panes et fo-
 lia palmarū diez quadraginta. et vade ī ber-
 emū interiorē. et esto ibi quadraginta diez
 bus et volūtas dñi fiet. Qui obedies patri
 suo surrexit et abhīt in beremū. et mālit ibi la-
 borans et faciēs plectas de palmis siccis et
 panē siccī pmedēs. Et cū ibi dies viginti
 queuisset ecce vidit op̄ diabolici quoddā
 venire sup̄ se. et stetit corā ip̄o velut mulier
 ethiopissa: setida et turpis aspectu ita ut fe-
 torē eius ferre nī posset. Et abiſciebat eaza-
 se. et illa dicebat ei. Ego sum qui ī cordib⁹
 tuū dulcis appareo. lz ppter obediāz tuā
 et labore quē sustines nō pmittit me de⁹ le-
 ducere te. lz oñditib⁹ fetorē meū. Ille au-
 tē surrexit. et grās agēs deo venit ad patrē
 suū et dicit ei. Jā nolo ire ad seclum pē. vi-
 di eñ opatōem diaboli et fetorē ei⁹. Cogue-
 rat autē et pē eius de hocipo. et dixit ei. Si
 mālisses quadraginta dies et custodisses
 pscg ī finē mādatū meū maiora habuisses
 videre. **D**Genex qdā sedebat in
 lōginqua beremo qui hēbat vnā pntem et
 desiderabat eū videre post multos annos et
 qsiuit in quo loco bitaret. Et surrexit et ve-
 nit in viā beremī illi⁹. et iuueniēs camelat-
 tios adiūxit se illi⁹. et ingressa est cū illis be-

remū. **H**ec enim trahebat a diabolo. Que
 cū venisset ad ianuā senis cepit signis indi-
 care seipham dices. Ego sum parēs tua. Et
 mālit apud eū. Erat autē aliis monach⁹ se-
 dens in inferiorib⁹ ptribo beremī qui iples-
 bat libi surilicula aque. et hora qua mandu-
 care voluissz subito v̄sabat surilicula et effū-
 debat aqua. Qui inspiratē deo dixit in se
 metip̄o. Ingrediar in beremū. et dico hoc
 quod mihi euenit de aqua seniorib⁹. Et sue
 gens abiit. Et cū sero factū eēt dormiuit ī
 tēplo quodā ydoloz iuxta viaz. et audiuit
 nocte demones dicētes. Ista nocte p̄cipi-
 tauiimus illū monachū in fornicatōz. Qd
 cum audissz p̄tristat⁹ est. et pueniēs ad se-
 nem iuuenit eū tristem. et dixit ei. Quid fa-
 cio abba qz impleo mihi vasculū aque. et i
 hora māducādi effundit. Et dixit ei senex.
Tu venisti ad me interrogare me qz suri-
 scula tua v̄lat. ego autē qd facio. qz bac noi-
 cte cecidi in fornicatōnem. qz r̄fndit. Et ego
 cogui. et dixit ei. Tu vñ scis. qz dixit. Dor-
 miebā ī tēplo et audiui demones loquen-
 tes de te. Et dixit senex. Ecce ego vado ad
 sclm. Ille autē rogabat eū dices. Noli pa-
 ter sed p̄mane ī loco hoc. mulierez v̄o di-
 mittam⁹ hinc. Hoc em̄ ex occurſu inimici
 p̄tigit. Quo auditō senex susiunuit extēdēs
 et aggrauās p̄uersatōem suā cum lacrimis
 donec rediret ī priorē ordinē suuz. Di-
 xit senex qdā. Quia securitas et taciturni-
 tas et occulta meditatō par. ut castitatē
Frater qdam interrogavit senex dī-
 cens. Si p̄tingit boiem ī tēptatōem cade-
 re quid sit ppter eos qui scandalisant̄ ī eo.
 Et narravit senex dices. Diacon⁹ qdam
 erat noīatus ī monasterio egipci. Nū autē
 quidā curialis ī seclusionē ī indicis patere
 tur venit cū omni domo sua ad monasteriū
 et opante iniquo incurrit diaconus ille ī
 mulierē eius. et facta ē omniib⁹ fratrib⁹ cō-
 fusio. Ille autē abiit ad qndam senē et idica-
 uit ei rem. Senex v̄o hēbat occultā cellaz
 ī interiorē. quā cū vidisset diacon⁹ ille di-
 xit. Sepeli me hic sic viuū. et non ī indices
 cuiqz. Et intravit ī obscuritatē celle illi⁹
 et egit pñiam illic ex veritate. Contigit autē
 ut post multū t̄pis nō ascenderet aqua de-

Folium

flumine nigli. et cum oes letanias facerent
renelatū est cūdā scōz. qz nisi veniret dia
conus qui ablcōditus eēt apud illū tale se/
nem nō ascēderet flumis aqua. Qd cū au
dissent m̄trati sunt. et veniētes ejecerūt eū
de loco in quo erat. et orauit et ascēdit aqua
et qui aliquā in ipso scādalilati fuerāt editica
ti hunc postea in pñia ei? et glificauerūt deū
Duo frēs prexerūt ad cūmitatē vt vē
derēt qd fuerāt opati. Et cū a seiuicez in
ciuitate füssent dñili incurrit vñ in forni
catōem. Cenies autē postea frater ei? dixit
ei. Reuertamur ad cellā nrām frater. Ille
autē r̄ndit dicēs. Nō veniā. Et interrogauit
eū ille dicens. Quare frater. Et ille t̄pō
dit. qz cū decessisse a me incurri in tēpta
tionē et fornicatō sum. Ille autē alter s̄t vō/
lens lucrari eū cepit dicere. Quia et mibi
sic p̄tigit. et qñ lepatus sum a te incurri et
ego in fornicatōem. Sed eamus et simul
pniam agamus cū om̄i labore. et de? iſcet
nob̄ p̄tīm. Qui cū veniissent ad cellā retu/
lerunt senib⁹ qd eis p̄tigerat. et dederūt eis
illi mādarū quālē pniam agerēt. Ille tam
vñus nō p̄ se sed p̄ alio fratre pniam age/
bat tanqz si et ip̄e peccasset. Clēdēs autē dñs
laborē et caritatē eius: intra paucos dies
manifestauit vni de semib⁹ qz p̄ multa cari/
tate fratris qui n̄ peccauerat indulserat illi
qui fornicatus est. et vere hoc est ponere a/
nimā suā p̄ fratre suo. **C**enit aliquā
frater ad quēdā senē et dixit ei. Frater me
us soluit me egredies buc atqz illuc. Pro/
hoc ego affligor. Et rogabat eū senē dicē/
do. Equanimitē porta frater. et de? vidēs
laborē susētatōnis tue renocat eum ad te.
Hęc em̄ possibile est vt cū duricia et aust/
eritate facile ab intētō sua alicqz reuoce
tur. qz nec demō expellit demonē. sed mag⁹
benignitate eū reuoca ad te. qm̄ et dñs deū
nē glolādo ad se boles trahit. Et narravit
ei dicēs. Quia fuerūt duo frēs in thebay/
da. et cū vñus ex his in fornicatōem cecis/
disset dicebat ad aliū. Reuertar ad scēlm
Alter vō plorabat dicēs. Non te dimitto
frater discedere et pdere labore tuū et vgi/
nitatem tuā. Ille vō n̄ accēscēbat dicēto
Non hic sedeo sed vado aut veni mecum et

itep̄ redibo tecū. aut certe dimitte me et p̄
manebo in seculo. Cladēs autē frater nūcia
vit hoc cūdā seni magno. Dixit autē ei sen/
nex. Clade cū ip̄o. et de? illū p̄ labore tuū
nō dimitte corruere. Qui glurgēs abiē
cū eo ad scēlm. Et cū puemiser ad quēdāz
vicū. videns deūs labore illi? qui ex carita
te et necessitate frēm suūz sequebas abstulit
occupiam a fratre ei? et dixit fratti suo. Ea
mus itep̄ ad teremū frater. Ecce tazputo
qz peccauit cū muliere quid lucrat? lum ex
hoc. Et reuersi sunt illeii in cellā suam.
Frater quidā tēptat? a demō pfectus est
ad quēdā senē di. Quia illi duo frēs simul
sunt et male vñūt. Cognouit autē senex qz
a demō illudere. et mittens vocavit eos
ad se. Et cū faciū eēt vespe posuit mattā sl
lis duob⁹ fratrib⁹. et coquuit eos in vno le
cto dicēi. Filij dei magni et sancti sunt. Di
xit vō discipulo suo. Hūc frēm claudē in
cella seorsum. Ip̄e em̄ passionē quam illis
objicit hz in se. **F**rater quidā dixit sei/
ni. Quid facio qz occidit me sordida cogi/
tatio. Dixit ei senex. Julianus qñ vult abla/
ctare filiū suū amay aliquid sugungit vbe/
rabo suis. et cū vñerit infans ex gluetudine
sugere lac sentiēs amaritudinem refugit.
Vitte ḡ et tu in cogitatōne tuā amaritudi/
nē. Dixit ei frater. Que est amaritudo qm̄
debo mittere. Dixit ei senex. Cogitatōem
mortis et tormentoz que in seculo futuro pec/
catōrib⁹ prepant. **G** frater qdā iter
rogauit senē de bñmōi cogitatōne. et dixit ei
senex. Ego nūnqz stimulat? sum de hac re
Et scādalilat? est in eo frater ille. Et abiē
ad aliū senē dicēs. Ecce hoc mibi dixit ille
senex. et scādalilatus sum in eo. qz supra na/
turā est qd dixit. Dixit ei senex. Nō sim/
pliciter tibi dixit hoc ille bñ dei sed surge et
vade et pniam age apud eum: vt apiat tibi
vntutē fmonū suoz. Surrexit ḡ ille frater
et venit ad senē agēs in sp̄ctu eius pniaz
et dixit. Ignosce mibi p̄t qz stulte feci. Nō
dicēs tibi vale discedens a te. sed obsecro
te vt interpteris mibi qm̄ nūnqz solicitat?
sis a fornicatōe. Dixit ei senex. Quia exqz
factus sum monach⁹ nō soluz satiat? pane
neqz aqua neqz somno et appetitu eoz qdō

pascant alij. et crucias me non pmittebat
sentire fornicatōis stimulos. Et exiēs fra-
ter ille pfectiōis ex celatiōe sensis. Frater
quidā interrogavit quēdā senē di. Quid sa-
cio qz cogitatō mea sp in fornicatiōe inten-
ta est et n̄ me qdscere hñit vna hora. et atfli-
gī ex hoc aia mea. Ille aut̄ dixit ei. Quā-
do demōes cogitatiōes in corde tuo seiant
et sentis hoc. nō colloqueris cū aio tuo qmā
demonū est talia suggestere. et h̄ si negligat
hec immittere. tñ nō extorquēt. In te ē er-
go et suscipe et nō suscipe. Scis aut̄ quid fe-
cerit madyanite qm̄ ornatūrū filias suas
et statuerūt eas in sp̄ctu israelitaz. nō tñ
alicuiex torserūt ut miseret̄ cū eis. sed q̄
voluerūt incurrerūt in eas. Alij aut̄ sp̄mia-
ti sunt indignates et cū interitu eoꝝ qui p̄
sumpfant vlti sunt fornicatōem. ita agēdū
est et de fornicatiōe. Rndēs aut̄ frater dixit.
Et qd faciā qz fragilis sum et supat me pas-
sio dec. Ille aut̄ dixit ei. Intētus esto ad
bmōi. Demōes qm̄ faciūt initū loq̄ i corde
tuo nō rñdeas eis sed surgēs ora et age pe-
nitētā diceas. Fili dei milerere mei. Dixit
aut̄ ei frater. Ecce meditor abba et non est
spūctio in corde meo qz nescio vltutē vbi
Et ille dixit. Et tu tñ meditare. audiui em̄
qz dixit abbas pastor sed et alij p̄s B̄ ver-
bum. qm̄ incātator vltutē verbōꝝ q̄ dic ne
scit. sed serpēs audit et scit vltutē eoruꝝ que
incātan̄. et serpens subiçit incātati et bñli-
atur. Sic et nos q̄ quis ignorēm̄ virtutez
illoꝝ verbōꝝ que loqm̄ur. demōes tñ audi-
entes terrenf atqz discedūt. **I** **D**icebāt qdā senes. qz cogitatio fornicatōnis
fragilis est velut papiꝝ. Si ergo iactat̄ in
nobis et nō acqelcētes p̄ciamus illam a
nobis facile tñp̄t. Necessariuz igit̄ est vt
sit discretio in cogitatiōe qua agnoscamus
qz bis qui p̄sentūt eis nō sit sp̄s salut̄. ill̄
aut̄ qui nō p̄sentūt reposita sit corona. **D**uo frēs impugnati a fornicatōe abierūt
et accepunt vxores. postea aut̄ dixerūt ad
muicē. Quid lucrat̄ sum? qz deseruimus
angelici ordinē et venim̄ in im̄dicā hanc
et post dec in ignē et tormenta venturi sumus
Redeam? igit̄ itez ad beremū et agamus
vñlam debis que p̄sumplsim̄. Et penētes

ad beremū rogaueūt p̄s vt suscipent eos
penitētes: et p̄fitētes ea que gesserant. Et
clauserūt eos annū inteḡ senes et abobus
equalē ad pensum dabant panes et ad mē-
surā aqua s̄lit. Erātūt visione q̄iles. Et
dū sp̄letū fuisse ips p̄nie exierūt et vide-
runt p̄s vñū pallidū et tristē nimis. alii
ivo robustū et claz. Et mirati sunt qm̄ ci-
bū et potū equalē accepant. Et interrogau-
erunt eñ qui tristis et afflicti erat dicētes.
Quid exercitabaris cū cogitatōib⁹ tuis in
cella tua. Et ille dixit. Pro malis que feci
penas in quibuscentur? erā in alo meo tuol-
uebā. et p̄ timore adheserūt ossa mea carni
mee. Interrogauerūt aut̄ et aliū dicentes.
Quid cogitabas in cella tua. At ille rñ
dit. Grās deo referebā qui eruit me de in-
quinamēto mōib⁹ et de futuri seculi penis
et reuocauit me ad hāc querlatōem angeli
cam. et remīscēs assidue dei mei letabar. Et
dixerūt senes. Equalē est amboꝝ p̄nia apō
deū. **I** **S**enex qdā erat in scithi qui
cū incurrisse in egritudinē magnā seruie-
bant ei frēs. Et vidēs senex qz laborarent
dixit. Glado in egyptū ut nō soluā fratres
istos a laborib⁹ suis. Et dixit ei abbas moi-
ses. Nō vadaf qm̄ fornicatōem incurſur̄
es. Ille aut̄ p̄tristatus dicebat. Mortuuz
est corpus meū et tu michi ista dicis. Gur-
ges ḡ abiit in egyptū. Qd cū audissent ho-
mines circūqua egi vitates offerebāt ei ml̄
ta. Venit etiā ad eñ qdā virgo fidel̄ volēs
obsequiū suum seni illi infirmati impende-
re. Et post aliq̄tulum t̄pis cū paululuz de
egritudine qua tenebā meli babuisset in-
currit ī eā. At illa p̄cepit. Interrogata aut̄
a vicinis locis vñ p̄cepisset. illa rñdit. De
sene illo. Illi aut̄ nō credebāt ei. Senex ve-
ro dicebat. ego hoc feci: sed custodite īsan-
temque p̄git. Que cū genuisset puerum et
ablactatus fuisset. tulit senex infantē in hu-
meris suis. et die qua erat festiuitas magna
in scithi occurrit ibi. et intravit ecciā co-
ram multitudine fratrum. Illi aut̄ vidē-
tes eum fleuerunt. Qui dixit fratrib⁹. Cli-
detis infantēs hunc: filius est inobedientie
Cauete ergo vos fratres eo ꝑ in senectu-
te hoc feci. et orate pro me. Et pergens ad

Folium

cellā suā ad initū prime pueratōis sue re
uersus est. **R** Frater qdām tēptat⁹
est pessime a demone in sp̄e pulcray mīlez.
Trāsformati nāq̄ demones iugiter p̄ q̄
draginta diez spaciū p̄seuerauerūt pugnā
tes aduersus eū: ut traheret eū ad turpē d
mīrtionē. Illo aut̄ virilēt reluctance⁹ et mini
me supato deus aspiciēs bonum ei⁹ certa
mē tonauit ei ut nīlsm̄ vlt̄a calore carnal
p̄cupie patere. **L** Solitari⁹ qdā erat
in inferiorib⁹ p̄tib⁹ egypti ⁊ hic erat nomi
natissim⁹. qz solus in cella seudebat ī dekto
loco. Et ecce iuxta opatōem fathane muli
er quedā in honesta audiens de eo dicebat
iūnenib⁹. qd mībi rultis dare ⁊ decipio il
lz solitari⁹ v̄m. Illi aut̄ p̄stiuēt certū
qd ut daret ei. Que egressa vesperevit in
cellā eius relitterās. ⁊ cū pulsasset ad cel
lam ei⁹ egressus est ille. ⁊ vidēs ea⁹ turbu
lus est di. Quō buc venisti. Illa aut̄ velut
plorās dicebat. Errādo buc veni. Qui cū
mīfatione viscez pulsare⁹ introduxit eā in
atriolū celle sue. ⁊ ipse intravit interius in
cellā suā ⁊ clausit ea⁹. Et ecce infelix illa
clamabat di. Abba bestie comedūt me hic.
Ille aut̄ itez turbatus est. tūmēs etiā iudi
dicūt dei dicebat. Un⁹ michi venit ira bcc.
Et apiens ostiū introduxit eam intro. Ce
pit aut̄ diabolus velut sagitt⁹ stimulare cor
eius in eā. Qui cū intellexisset diaboli esse
stimulos dicebat in semetip̄o. Vlie inimi
ci tenebre sūt. filius aut̄ dei lux ē. Surgēs
ergo incēdit lucernā. Et cū inflāmaret de
siderio dicebat. Qm̄ qui talia agūt in tor
menta vadūt. Proba ergo teip̄m ex hoc si
potes sustinere eternū ignem. Et mittebat
digitiū lūū in lucernā. Quē cum incendis
set ardorē n̄ sentiebat ppter nimia flāmaz
p̄cupie carnalis. et ita vscg. mane faciens
incēdit om̄es digitos. Illa aut̄ infelix vi
dens qd faciebat senex ille p̄ timore velut
lapidea facta est. Et veniētēs mane iuu
nes ad senem illū dicebant. Cenit ne buc
mulier sero. Ille aut̄ dixit. Etiā. Ecce vbi
dormit. Et intrātes iuuētēt eā mortuā. ⁊
dicūt. Abba. mortua eīt mulier. Tūc ille
excūtēs palliū suū quo vtebas ostēdit eis
man⁹ suas di. Ecce qd fecit mībi filia ista

diaboli. p̄diditq̄ om̄es digitos meos. Et
narrans eis quod factum fuerat dicebat.
Scriptū est. ne reddas malū p̄ malo. Et
faciēs orōem sup̄ eā suscitauit eā. Que cō
uersa caste egit residuū tempus vite sue.
O Frater qdā impugnabat a fornicati
ō. Cōtiguit̄ eū venire in qndā vicuz
egipti. ⁊ vidēs filiā sacerdotis paganorū
adamauit eā. dixitq̄ patri eius Da mībi
eā vxore. Ille aut̄ rñdens dixit ei. Nō pos
sum eā tibi dare nisi interro gauero deum
meū. ⁊ abiēs ad demonē quē colebat: dic
ei. Ecce monach⁹ qdā vñit vñlēs accipere
filiā meā. Do eā illi. Et rñdens demō dixit.
Si negat deū lūū ⁊ baptisimū ⁊ p̄positum
monachi da eā illi. Et vñiēs sacerdos di
xit. Nega deū lūū ⁊ baptisimū ⁊ p̄positum
monachi ⁊ do ubi filiā meā vxore. Ille ve
ro p̄senlit ⁊ statim vñit velut columbā exi
re de ore suo ⁊ volare in celū. Bergēs aut̄
sacerdos ad demonē dixit. Ecce promilit
tria ista se factuz. Tunc rñdens diabolus
dixit ei. Nō tes ei filiā tuā in vxore qz de
us eius nō integrē recessit ab eo sed adhuc
adiuuat eū. Et vñiēs sacerdos dixit. Nō
possum eā tibi dare vxore qz adhuc de⁹ tu
us adiuuat te ⁊ nō recessita te. Hec audi
ens fē dixit in semetip̄o. Si tātam bonita
tem oñdit in me deus cum ego infelix nega
uerim. ip̄m ⁊ baptisimū ⁊ p̄positū monachi
bonus aut̄ deus etiā si cū tā grāde scel⁹ cō
misi nūcūs qz adiuuat me. cur ego recedaz
ab eo. Et in semetip̄o teneritus recepit lo
brietatē mētis ⁊ vñit in heretum ad ma
gnū qndā senē ⁊ narrauit ei rez que facta
fuerat. Et rñdens senex dixit ei. Sede me
cū in spelūca ⁊ ieiuna tres ebdomadas p̄ti
nuas. ⁊ ego deū dēpcor, pte. Et laborauit se
nex p̄fratre illo. ⁊ dēpcatus est deū dicens.
Oblecro dñe dona mībi aīam hāc. ⁊ susci
pe pñiam ei⁹. Et exaudiuit orōz eius deus.
Et cū p̄pleta fuisset prima ebdomada vñit
senex ad illū frēm. ⁊ interrogauit eum di.
Aliqd ne vidisti. ⁊ rñdens frater dixit. Eti
am. Tidi colubā sursum in altitudine celi
atra caput meū stātē. Et dixit ei senex. At
tende tibimetip̄i ⁊ dēpcare deū attēte. Se
cūda vero ebdomada vñit senex iteruz ad

frēm. cūterrogauit eū dī. Quidisti ne aliqd
 r̄ndit. Quid colibaz vniētē iuxta caput
 meū. Et p̄cepit ei senex dī. Sobrius esto
 mēte tōra. et ap̄leta tercia ebdomada ve
 nit ut ex senex et interrogauit eū dicēl. Ne
 aliqd pl̄ vidisti. At ille r̄ndit dī. Quid co
 lumbā q̄ venit et stetit sup̄ caput meū. tex
 tēdi manū meā vt tenerē illā. illa autē sur
 gens intravit in os meū. et grās agēs deo
 senex dīrit fratri. Ecce suscepit dī p̄niam
 tuā. Decetero attēde temetip̄m et esto so
 licit. et r̄ndes frater dixit. Ecce āmodo te
 cū ero donec moriar. **D**icebat qdā
 de th̄bēis senibz q̄ ip̄e eēt fili sacerdotibz
 ydoloz. et cū p̄uulus federet in tēplo et vi
 dissit p̄tem luū freq̄nter ingredi et sacrifi
 cia offerre ydolo. Et qz semel occulte p̄ ip̄z
 intrauerit et viderit satanā fedēt et oēm
 militiā ei astatē ei. Et ecce vñ de princi
 pibz veniēs adorauit eū. Cui diabolus ait.
 Un̄ venis tu. et ille r̄ndit. In illa p̄uincia
 erā et suscitauit illic bella et p̄urbatōes plu
 rimas. et effusione sanguis faciens et veni
 nūciare tibi. Et satanas iterrogauit eum
 In q̄to tpe hoc fecisti. et ille r̄ndit. In tri
 ginta dieb. Et satanas iussit eū flagella
 ri dices. Lato tpe hoc fecisti. Et ecce ali
 veniēs adorauit eū et illi dixit. Un̄ venis
 tu. et r̄ndit demō. In mari eraz et suscitauit
 p̄motōes et dimerū naues. et multos homines
 occidēs veni nūciare tibi. Et dixit ei satba
 nas. Quāto tpe b̄ fecisti. At ille r̄ndit. sūr
 dies viginti. et hūc silt iussit flagellari: di
 ces q̄re in tāt dieb hoc solū fecisti. Et ter
 ci⁹ venit et adorauit eū dī. Dixit autē huic
Tu vñ venis. r̄ndit. In illa ciuitate fui
 et dñ ibi fierēt nuptie excitauit lites et mul
 tas effusioēs sanguis feci. insup et ip̄z spō
 sum occidi et veni nūciare tibi. et dixit. In
 q̄tis dieb b̄ fecisti. et r̄ndit. in dce. Iussit
 autē hūc flagellari tā q̄ moras fecerit. Cle
 nū autē et q̄rē demō adorare eū. et dixit ei.
 Un̄ venis. q̄ r̄ndit. In beremo erā. ecce q̄
 draginta āni sunt q̄ impugni mōachū qn
 dā et vir ista nocte p̄ualui vt sacerē eū for
 nicari. Qd̄ diabol⁹ audiēs surrexit et oscu
 lat⁹ est eū. et tollēs coronā quā ip̄e bēbat
 posuit in capite illi. et fecit cū inyna sede

sedere secū dī. **M**agnā rē fortiter egisit.
 Hoc ego cū audissem et vidissim dīxi ita
 meip̄m. Elere magis est ordo mōachoz. et
 egressus sum et fact⁹ sum mōach⁹. **O**
Dicebat de qdā p̄re qz seclaris fūssz
 et postea p̄uersus: et de cōcupīa vxoris sue
 freq̄nter itūmularē. et narrabat hoc p̄ibz
Qui cū vidissent q̄ opari eēt et maiora fa
 ceret q̄z ei dicebat. ip̄onebat et tā multa vt
 debilitare corpus eius ita vt nec surgere
 posset. Deo autē dispensante venit dīda z p̄
 vt applicaret in scibī. Et cū denissz ad cel
 lā eius vicit eā aptā. et p̄traſ iuit admirās
 qđo nemo egressus eēt in occursum eius. et
 reuersus stabat dices. Ne forte frater qui
 in ea habitat infirmit̄. et cū pullasset intra
 uit. et inuenit eū nimū infirmū et dixit ei.
 Quid hēs p̄. et narrauit ei dices. Ego de
 seculari vita sum et solicitat me mō inimic⁹
 in vxore mea. et narram p̄ibz et ip̄osuerūt
 mihi p̄uersatōis onera diuersa. et cū obedi
 enter ip̄le velle: ecce defeci. et tñ stimul⁹
 crecit. Audiēs hoc senex p̄tristat⁹ est. et di
 xit ei. Evidē p̄es vt potētes viri bñ tibi
 imposuerūt onera quibz graueris. Sz si me
 p̄uulū audis iacta hec a te. et sume p̄az c̄y
 bi in tpe suo. et recolligens vires tuas fac
 aliquid tūlū op̄is dei et iacta in dño cogitatuz
 tuū. qm̄ tuo labore bāc rē n̄ poteris lupare
Corp⁹ em̄ n̄m velut vestimentū est. si illud
 diligēter tractaueris stat. si autē neglexeris
 illud putrescit. Qui cū audisset eū: fec̄ ita.
 et intra paucos dies recessit stimul⁹ ab eo.
Simonachus quidā solitarius antis
 quis et in p̄uersatōe pficiēs: sedebat ī mō
 te in partibz antinoj licet andiuimus a no
 tis monachis cuius v̄bis et actu multi pf
 ciebant. Et cum talis eēt. excitatus est dia
 bolus ad inuidiaz p̄tra eum sicut et contra
 omnes viros v̄tutum. immisitqz in aīam
 eius cogitatōem talem vt ei qui in tali con
 uersatōe eēt non dēret seruiri ab alio. aut
 ministeriū exhiberi. sed magis ihm debere
 alijs ministrare. q̄ si alijs non exhiberz mi
 nisterium saltum libuipi seruiret dices. **C**ē
 de ergo in ciuitate sportellas quas facis et
 eme tibi que opus sunt et reuertere ad lo
 cum tuū et nulli sis onerosus. **H**oc autem

Folium

suggerebat ei diabolus inuidens quieti ei? et oportune vacatoni eius ad dñm et utili-
tati multoꝝ. **E**ndicq; esti inimicus venari
eum et cape festinabat. **I**lle vero tanq; bo-
ne cogitatoni acquiescescet descendit de mo-
nasterio suo. **E**t q; erat om̄ib; admittadus
ignorāst̄ h̄mōi infidias astutie. not̄ v̄o
et famosus om̄ib; a quib; videbāt existēs
cum post lōgum tps mulierē vidisset pro
incantela sua supplātatus est et incurrit in
eam. **E**t veniēs in d̄ctū seq̄ntē diabolore
stigia eius cecidit iuxta flumē. et cogitans
q; inimicus gauisus est de ruina ei? voluit
seipm despare. maxie q; sp̄m dñi p̄c̄sta/
uerit et sc̄os angelos et venerabiles patres
quoꝝ multi etiā in ciuitatib; h̄cātes: supa
uerunt diabolū. **E**t cū nulli h̄oꝝ se silez fa/
cere posset p̄tristabāt valde. et nō recorda-
baꝝ q; deus est q; v̄tutē tribuit bis qui ad
eum deuotissime querunt̄. **C**ecatus v̄oꝝ
non vidēs peccati sui curā: voluit se in flu/
men illud iactare ut p̄fectū gaudiū faceret
inimico. et ex multo aīni dolore infirmat̄
est corpe. et nisi postea misericors deꝝ auxili-
um p̄st̄tisset ei ad p̄fectū gaudiū inimici si-
ne pn̄iam moreret. **H**ouissime aut̄ in se fuer-
sus cogitauit maiore labore in afflictōe pe-
nitētie demōstrare. et supplicare deo in fle/
tu et luctu. et ita rediſt iteꝝ ad monasteriū
suū. **E**t damnās ostiū cellule sue sicut solz
sup mortuū ita flebat supplicās deo. **I**eu/
nans aut̄ et vigilās cum om̄i anxietate exte-
nuavit corpꝝ suū. et nec sic latissimū puta/
bat in aio suo q; agnue penituisse. **F**ratri/
bus aut̄ ad eū lepiꝝ veniētib; v̄tilitatis cā
et pulsantib; ostiū ip̄e dicebat nō posse se a/
perire dicēdo. **S**ac̄to me strinx. vnū ānuꝝ
deuote me pn̄iam agere sed orate pro me.
Hec em̄ inueniebat q̄no esse excusat̄. q;
niā illi sc̄andalisabant̄. **H**ec audiēt̄ d̄ eo
q; erat apud illos honorabil̄ et magn̄ val-
de monach̄. sed fecit totū annū intente ie-
junās et deuote pn̄iam agēs. **D**ie aut̄ pasce
ip̄a nocte resurrectionis dñice tollēs lucer-
nā nonam. et reficiēs eā posuit ī cacabono/
uo. et coopiens coopculo surrexit ad orōꝝ
dicēs. **M**isericors et misator deus qui et
barbaros salvare vis. et ad veritatis tue a-

gnitōem venire. ad te confugi fidelium sal-
uatorē miserere mibi. quia te plurimū
eracerbam et inimicū gaudere feci. et ecce
mortuus sum obedies ei. **T**u dñe et imp̄is
et bis qui sunt sine misericordia misereris
sed et proximis misericordiam impendi precipis.
miserere humilitati mee. apud te enim ni-
bil impossibile est. qm̄ secus infernū dissu-
pata est sicut puluis aīa mea. **F**ac misericordia
q; benignus es et misericors figmento tuo
qui et corpora que nō sunt in die resurrectionis
luscitaturus es. **E**xaudi me dñe. q; fecit
sp̄us meus. et infelix anima mea tabefacta ē
etiā et corpus meū qd̄ inq̄nauit et iam viues
re non valeo. p eo q; non credidi. **I**gnosce
peccatū q; pn̄iam duplex bñs p̄ctū ex des-
peratōe. **V**iūifica me contriti. etigne tuo
p̄cipe banc lucernā accēdi et et ego accipiēs
fiduciā misericordia et indulgentie tue residuo tē
pore vite mee quod mibi donauetis man/
data tua custodiā. et a timore tuo nō rece/
dam. sed deuote seruā tibi om̄ib; diebus
vū et mee. et h̄c in nocte ip̄a resurrectionis
cum multis lacrimis dicēs. surrexit et ri-
deret si accensa esset lucerna. **E**t detecto ca-
cabo vedit q; nō esset accēla. et cecidit iterū
in faciē suā rogās dñi et dicens. **S**cio dñe
q; certamē factū est ut coronarer: et nō in
pedib; steti. eligens ppter carnis delectati-
onem tor̄ntis impioꝝ addici. **M**arce mis-
bi dñe. ecce em̄ iteꝝ p̄fiteor tue bonitati tue
pititudinē meā corā angelū tui et corā iustis
om̄ib;. et nisi q; sc̄andalisari possent oīb; eti-
am h̄oīb; p̄fiterer. **D**e mens misere mei
et et alios erudiā dñe viūifica me. **E**t ita
tribo vicib; orās exaudit̄ est. et surgēs iue-
nit lucernā ardentem clare. et exultans
ezfortat̄ est in sp̄e. admirabās de dei grā
qui ita et de peccatis eius indulxit et suffici-
cit iuxta petitōem eius et aīm ip̄ius. et di-
cebat. **G**rās tibi ago dñe q; etiā vite secuti
bius mibi indigno misertus es ī magno
et nouo signo hoc peccatorib; fiduciā tribus-
ens. **M**arcis em̄ et misereris aīab; quas
creasti. Ita aut̄ et p̄seuerāte eo in confessio/
ne illuxit dies et letabāt in dño oblitus ci-
bi corporalis. **I**gnē aut̄ lucerne illi? totop̄e
rite sue fuiuit. olenū subinde infundens

2 faciens desup quō minus extingueretur
Et ita rufus dñus spūs h̄tauit in eo et
factus est apud oēs m̄ignis humilitatem
exhibens in p̄fessione et acīde grāz dñō cū
leticia. Cui etiā aī aliquor dies mortis sue
reuelatū est de trālitu suo

Explicit liber p̄tra fornicatōem.

Incipit liber q̄ mo nachus nihil debet possidere.

Frater qdā renūciās seculo
et dās que hēbat paupib⁹
retinēs aut pauca in sua rōe
venit ad btm anthoni⁹ Qd
cū agnouisset senex dicit ei.
Si vis monach⁹ fieri vade in illū rīcū et
eme carnes et impone corp⁹ tuo nudo. et sic
veni buc. Et cū sic fecisset frater ille venie-
bantaves i canes et corp⁹ eius lacerabāt.
Cū aut̄ puenisset ad senē interrogabat si te-
cisset qd̄ ei dixerat. Illo aut̄ ostēde corpus
sūi laceratū dixit sc̄us anthoni⁹. Qui ēnū
ciant seculo et volūt hēre pecūrias ecce ita i
pignatia demonib⁹ discerpunt. **N**arravit abbas daniel de btō arsenio. qz veit
aliquā mḡian⁹ deserēs ei testam̄tū cuiuldā
senatoris p̄ntis eius qui reliqrat ei heredi-
tate magnā valde. Et accipiēs testam̄tūz
voluit illud sc̄idere. mḡian⁹ aut̄ cecidit ad
pedes eius dices. Dēpcor ut n̄ scindas il-
lud. qz amputab̄ m̄ibi caput. Et dicit ei
arsenius. Ego p̄i⁹ morzu⁹ sum q̄ ille. ipse
aut̄ qui mō mortu⁹ ē quō fecit me heredez
Et remisit testam̄tū nihil accip̄ es. **E**gra-
tauit aliquā memorat⁹ abbas arseni⁹ in sc̄u
thi. et opus habuit in nccitate sua v̄sq ad
vnāsiliquā nūmos. et cū n̄ iuenirz accepit
a quodā relut elemosinam. et dixit. **G**ratias
tibi ago dñe qz me dignū fecisti. p̄ noī
tuo ad hoc puenire ut egens elemosinam
postularē. **N**arrauerūt d abbatē agatho-
ne. qz lōgo tpe cellā sibi cuz discipul⁹ suis
fabricaret. Quā cū p̄fecissent et cepissent il-
lic bitare. vidit i ipa prima ebdomoda qd̄

dām̄i etile sibi. et dixit discipulis suis illō
qd̄ dixerat dñs discipulis suis. **S**urgite
eamus hinc. Discipuli aut̄ eius cōtritati
sunt valde dicētes. Si oīno voluntatē ba-
bebas migrādi hinc ut qd̄ tāto labore lusti
numus edificatēs lōgotpe cellā. **I**nspi-
ent autē homines sc̄adaliſati in nobis et di-
cere. ecce iter̄ migrāt nūsq sedētes. Ille
aut̄ cum eos vidisset puillanimes effectos
dixit eis. Et si sc̄adaliſant aliq̄ s̄z iterū sunt
alij q̄ edificent et dicāt. H̄i sunt nisi q̄ p̄pē
deū migrauerūt et sua oī st̄epserūt. **V**lex
tū dico vob⁹ qui vult venire mecum veniat
qz ego interim vado. Illi autē p̄stauerūt
se in terrā rogātes ut p̄cederet eis secum
abire. **D**ixit abbas euagri⁹ fuisse
quendā frēm qui nihil habuit de suba sua
nisi tū euāgelium. et ipm vendidit in paupe-
ram nutrūtum dicēs quoddā v̄bum. qd̄
mēorie dignū est ḡmēdati. Ip̄m v̄bum in
quit vendidi qd̄ iubet. vēde oīa que bēs et
da paupib⁹. **A**bbas theodor⁹ coḡmen-
to firme hēbat tres codices bonos. et cū re-
misset ad abbatē machariuz dixit ei. Quia
habeo tres codices et p̄ficio et lectōne eoz
sed et p̄s p̄tūt eos ad legēdū ut et p̄pi p̄fi-
ciant. Dic ergo michi qd̄ dēo facere. et tū
dit senex dices. Boni sūḡt qd̄ē act⁹ s̄z ma-
ius estoib⁹ m̄bil possidere. Qd̄ cū audiss̄
abit et vendidit mēoratos codices. et de-
dit indigētib⁹ p̄cīi eoz. **N**arravit eadam
p̄m de abbate iohāne p̄sa. qz ex multj v̄tu
tib⁹ suis ad p̄fundā simplicitatē atq̄ inno-
centiā venerit. **H**ic aut̄ bitabat in Arabia
vicina egip̄ti. et mutuauit aliquā a fratre q̄
dā solidū v̄nū et emis linū ut oparet. et ve-
nit alijs frater rogās eū et dī. **D**ona michi
abba aliquātulū lini ut faciā m̄ibi vestimentūz
quo vtar. **E**i dedit ei cū gaudio. **S**icut ale-
veniēs rogauit eū ut daret ei aliquātulū lis-
ni ut faceret sibi tegum̄tū. et dedit ei. Et m̄l-
tis alijs petētib⁹ dabat s̄līt cū gaudio. **P**o-
stea v̄o venit dñs solidi quē mutuo accep-
erat v̄lēs accipe qd̄ mutuauerat. et dixit ei
senex. Ego affero tibi euz. Et cū n̄ hēct v̄v
redderz abijt ad abbatē iacobū disp̄elato-
rē v̄rogarz eū ut dār̄ ei solidū. et dū irz̄ue-
nit i tra iacētē solidū et n̄ tetigit eū. sec̄ orōz̄

Folium

reversus est in cellā suā. Et venit iteꝝ fra
ter ille r̄cepit ei molest⁹ eē p̄ solido. et di
xit ei. Ego reddā tibi. Et abiit iteꝝ senex.
et inuenit solidū in terra vbi erat prius. Et
rursus facta orōne reversus est in cellā suaz
Ereccce frater iteꝝ cepit molest⁹ eē ei. et di
xit senex. Adhuc lemel expecta me et affe
ro tibi solidū tuū. Et surgēs venit ad illūz
locū et inuenit ipm solidū ibi. et facta orōne
tulit eū et venit ad abbatē iacobū et dixit ei.
Abba cū venire ad te inueni būc solidum in
via. oñde ḡ caritatē et p̄dica illū ne q̄s p̄di
visset eū. Et p̄dicauit abbas et nō est muē
tus q̄ p̄didiisset solidū illū. Tunc ḡ dicit ie
nex abbati iacobo. Si ḡ eū nō p̄cidit da
eū illi fratri q̄ ip̄i dēo solidū. Et cū reitē
ad te ut tu mibi solidū p̄stares et redderez
debitū inueni eū in via. Et mirat⁹ ē abbas
iacobo q̄nō p̄pulsus p̄ debito inueniss et nō
statim tulisset eū. et reddidit solidū illi fra
tri. Hoc mirabile erat de ip̄o. qz si reiebat
quis mutuū p̄tere aliquid ab eo n̄ p̄ seipsum
dabat. s̄z dicebat fratri mutuū postulanti.
vade tolle tibi ip̄i q̄d op̄ bēs. Et q̄n refes
rebat ei q̄ mutuū accepissz dicebat ei. Re
pone illud iteꝝ in locū vñ tulisti. Si aut̄ ni
bil referebat ille q̄ mutuū accepat senex ni
bil dicebat ei. S̄ Parrauest qdā p̄z
qz venerat aliquā frater aliq̄s in quietū cel
laz corā abbate Iaac: vestit⁹ modico cu
culo. et dixit ei abbas Iaac. Dic mona
choz est hītatio. tu aut̄ secularis es et n̄ po
teris hic esse. Dicebat aut̄ fratrib⁹ abbas
Iaac. P̄res nostri et abbas p̄ambo vētu
stis et de multis p̄ib⁹ vēebant̄ resarcit̄ vē
stib⁹. nūc aut̄ p̄ciosis vēstib⁹ vētim⁹. Dice
dite hinc: deserta stis em̄ locū hunc. Quā
do aut̄ p̄fecturi erāt ad messes dicebat eis
Ja vob nulla mādata dabo qm̄ non obser
uatis. Dicit abbas cassianus. qz sincleti
us aliq̄s nomine cū renūciassz seculo et facul
tates suas paupib⁹ diuidēs aliqua sibi re
tinuisset ad p̄prium vēsum. nolēs p̄fecte ex
omnib⁹ renūciātūm būmilitatē. et cōmunit̄
monasterior⁹ vites suscipere regulā. ad quez
scē memorie p̄ basili⁹ hoc dixit. et senator
esse desisti et monachum tenō fecisti. Di
xit qdam frater abbati p̄istāmōi. qd faciaz

qz dux mibi ē vendere qd manib⁹ meis la
boro. Et r̄fīdens senex dixit. Quia abbas
sylois et ceteri vendebāt op̄ manūlū bū
bēm n̄ ledit. s̄z qn̄ vēdis lemel dic p̄cū lpe
cīeq̄ quā tradis. et si vis relaxare modicū
p̄cū in te est. sic em̄ req̄em inuenies. Itē
dixit ei frater. Si bēo qd sufficiat necessi
tatib⁹ meis aliūde. vīd̄z tibi vt n̄ cogitem
de labore mānū. R̄fīdens senex dixit. Quā
tūnis bēas tñ n̄ negligas opari. et q̄tū po
tes factū n̄ p̄tuberis aio. Frater inter
rogauit abbatē serapionē vīces. dic mibi
vnū v̄bū. dixit ei senex. qd tibi bēo dicere
tu tulisti ea que erāt vīdūz et orphanorū
et posuisti in fenestra. viderat em̄ eā codi
ce plenā. Interrogata ē bēe mēorie sin
cletice si p̄fectū bonū esset m̄bil h̄te. Ati
la dixit. v̄alde bonū est his qui p̄nt. et em̄
bi qui tolerare p̄nt tribulatōnē quidē car
nis bñt. sed aīe req̄em possidēt. qm̄ sīc for
ta vestimenta dū calcant̄ et pedib⁹ lepi⁹ tñver
sanct̄ lauāt atq̄ cādīdānt̄. ita fortis aīa per
volūtarīa pauprē amplius p̄firmatur.
Dixit abbas p̄perici⁹. Thesaur⁹ mona
chi est volūtarīa pauprēs. Thesauris aī
go tibi frater in celo qz ad req̄escēdūm ibi
sine fine sunt secula. Erat qdam
scōp filagari⁹ noīe. hic hitabat in hīeroso
limis et laborabat opando ut pane tñ non
egeret. Et dum staret in platea vōlēs vēn
dere qd manib⁹ suis fuerat opatus. Conti
git ut caderet cīdā saccellus cum solidis
mille. et inueniēs eū senex stetit in eodē lo
co dices. Necesse est mō eū qui perdidit
huc venire. Et ecce veniebat qui p̄dicerat
plorās. et tulit eum seorsum. et reddidit illi
saccellū suum. Quē ille rogabat ut accipe
ret aliquā p̄tem ex eo. sed senex nullaten⁹
acquiecut. Ille ille cepit clamare et dicere
Uenite et ridete hoīem dei et quod fecit.
Senex aut̄ occulē fugiēs exiit de ciuitate
ne agīceret de eo qd fecerat. et honoraret
eum. Interrogatus est senex qdā a fra
tre quid faceret ut saluus esset. Ille ante
expolians se vēsimēto suo cīxit lumbos
suos. atq̄ extēndens manus suas dixit. sic
dū nudus esse monachus ab oī materia se
culari. et crucifigere se aduersus tēpītōe

atq; certamina mōdi. **Q**uidā frater roga
uit lenē qndam vt accipet pecūias suto ne
cessitatib; pñturas. Ille autē nolebat vpo
te qui ope manū esset sibi sufficiēs. Sed
dum ille pñsteret oblectādo vt salrē pñdī
gentium necessitate fulciper. rñdit senex t
dit. Duplex mibi opprobriū est. qz et cū
non indigē accipio. t aliena tribuens vñ
nam gloriā colligo. **C**lenet aliqñ qdaz
grecoz vt daret elemosinā i ciuitate ostrac
cen. t assumpserūt sibi yconomos eccie. vt
oñderet eis qui necessitatē maiorē hēret.
Illi autē duxerūt eos ad quēdā leproluzet
debet ei. Ille autē nolebat accipe dices
Ecce modicas palmas bēo quas opoz t fa
cio plectas t ex eis māduco panē. Iterū
duxerūt eos ad cellā vñ. vidue qz erat cuz
filijs suis. Et cū pulsaret ad ostiū cūcurrīt
filia eius ad ostiū nuda. Mater autē ei⁹ abi
erat ad quoddā opus. erat em̄ cādiddatix.
Et dabat filie eius vñstīmēū t nummos.
Illa autē nolebat accipe. dices venisse ma
trem suā t dixisse sibi. pñdie qz voluit deus
t inueni opus qd faciā vñsumamus
victū nēm. Et cum venisset mē eius roga
bat eā vt accipet t noluit dices Ego bēo
curatore mēū deū. t vos vultis eū tollere
a me hodie. Illi autē cognoscētes fidē eius
glificauerūt deū. **C**lenit quidā vir
magnus ignotus portās auz in scithi t ro
gabat pbēm beremi vt auz illud erogaret
fratrib;. Duxit autē pbē. Non opus habet
frēs. Et cū nūnī vñstīmē esset t nō acq
sceret posuit sportā cuz solidis in īgressu ec
clesie. Et dixit pbē. Qui opus habet tollat
illud sibi. t nōo tetigit: quidā etiā neca
spexerūt. Et dixit ei senex. Suscepit deus
oblatōem tuā vade t da illud pauperibus
t valde edificatus discessit. **O**bviuit q
da frater seni pecūia dices ei Hale bāc
pecūia ad expensas tuas. quia seniusti t i
firmus es. Erat em̄ le plus. Hic autē respō
dens dixit. Tu post sexaginta annos venis
sti auferre a me nutritōem mēū. Ecce tātūz
tempus hñis in infirmitate mea nibil indi
gui deo tribuēte t pascēte me. t nō acq
scipe. **N**arrauerūt senes de quodā
ortolano qz laboraret. t omnē labore suaz

expenderet in elemosinā. t tātūz sibi reti
neret qñrum ad victum eius sufficeret. **P**o
stea vero latbanas immisit in eorū eius dī
cens. Collige tibi aliquāculam pecuniaz ne
cūm seniueris aut egrotaueris opus habe
as ad expensas. Et collegit t implevit lage
nā de nūmis. Contigit autē eū infirmari et
putrescere pedē eius. t expendit qd collec
tum fuerat in medicos. t nibil ei pñdēse po
tuit. Postea vñ venit qdā de exptis me
dicis. t dixit ei Hisi incideris pedem tu
um putrefiet. Et pñstueet vt incidenteret ei
pedē. Illa ast nocte redigēs in semetipz t
pniam agens de his que gessit: ingemuit t
fleuit dices. **M**emoz esto dñe opim meoz
prioz que faciebā cū labore in orto meo ex
quo paupib; mñstrabā. Et cū hoc dixisset.
stetit angelus dñi t dixit ei. Ubi sūt nūni
quos collegisti. Et vbi est spes tua t qua
tractasti. **T**ūc intelligēs dixit. Beccau
dñe ignosce mibi t amodo vñteri hoc nō
faciā. **T**ūc angelus dñi testigēt pedē eius t
sanatus est. statim qz exurgens abiit i agrū
opari. Cenit ergo medic⁹ kñt ips⁹ pñstus
tū cū ferramēis vt secaret pedē eius et di
cunt ei. exiit mane opari in agrz. Tunc ad
mirās medicus pñxit in agrz vbi opabat
frater ille. t vidēs eū fodiētē terrā glifica
bat deū qui reddiderat ei talē sanitatē.
Frater interrogauit senē qndā dicens.
Uis teneā mibi duos solidos pñpter infir
mitatē corporis. **C**lides autē senex cogitatōz
eius qz vellz tenere dicit ei. etiā. Et vade
frater in cellā suā pñterebat in cogitatiōib;
suis dices. **S**utas vñz mibi dixit senex an
nō. t surgēs itez venit ad senē agēs pniaz
t rogās eū dices. Propter deū dic michi
veritatē qz afligor cogitatōib; meis pñpter
duos solidos. Et dixit ei senex. Quia vidi
te volūtātē hēre retinēdi eos: dñi tibi vt
tenetes. retūssi si est bonū tenere plus qz
opus est corpori. Si ḡ duos solidos retinue
ris in ipso inuenies spes tua. t si cōtigerit
vt peāt de? iā nō cogitat de nobis. Cogita
tionem ḡ nrām factem⁹ in dñio. qm̄ ipi cuz
ra est de nobis.

Explícit liber de eo qz monachus ni
bil debat possidere

Folnum

Incipit liber de patientia sive fortitu- dine

Anctus abbas anthoni⁹ cū sederet aliquā ī heremo anim⁹ eius tediū ⁊ cōfusiōnē cogitatōnum incurrit. ⁊ dicebat ad dñm Do mine volo salu⁹ fieri sed n̄ p̄mittit me cogitatōnes mee. qđ facio in hac tribulatōe aut qđ salu⁹ ero. ⁊ modice assurgēs cepit foras erire. ⁊ vidit quēdāz tanqđ seipm sedētē atqđ opantem. deīn surgentē ab opib⁹ ⁊ oratē. ⁊ itez surgētem et plectā de palmis faciētē. in rursus ad orationē surgētē. Erat autē angelus dñi missus ad correptōem ⁊ cautelā dandā anthonio. ⁊ audiuit vocē angeli dicētis. Sic fac et salu⁹ eris. Ille autē hoc audit⁹ magnum sumpsit gaudium atqđ fiduciā. ⁊ ita faciens salutē quā q̄rebat inuenit. Frater ite rogauit abbate agathonē dicēs. Mandatum mibi venit ⁊ est mibi pugna gravis in loco in quo est ipm mādatū. volo ergo ppter ipm mādatū p̄gere illuc. ⁊ pauesco bellum. Dixit abbas ammonas. qz q̄tuoy decim annos fecerat in scithi: de p̄cās dñi die a nocte ut daret ei v̄tūtē supādi iraz.

Dixit abbas besatiō. qz q̄d agunta no ctes māserit inter spinas stās ⁊ nō dormi erit. Frater qdā sedens singularis turbabat ⁊ p̄gens ad abbatem theodoz d̄ sic me dixit ei. qz turbaref. Senex autē dixit ei. Clade humilia mentē tuā ⁊ subdete ⁊ hīta cum alijs. Abiit autē in montem. ⁊ mā sit cū alijs. ⁊ reuersus postea ad senē dixit ei. Nec cum alijs hoib⁹ habitās quietem inuenio. ⁊ dixit ei senex. Si solitarius nō quiescis neq; eum alijs cur voluisti te monachū facere. nonne ut sustineas tribulati ones. Dic autē mibi quot annos hēs in isto habitu. ⁊ dixit ei. octo. ⁊ dixit ei senex. Crede mibi: ego habeo in isto habitu septuaḡta annos. ⁊ nec vna die potui requiem inue-

nire. ⁊ in octo ānis vis requiem habere

Interrogavit autē enī itez frater qdāz dicēs. Si fiat subito sonitus ruine alicui⁹ fit netimor tibi abba. et dixit ei senex. Si celū terre adlereat theodor⁹ n̄ formidat. poposcerat em̄ p̄cib⁹ a dño ut auferret ab eo formido. ppterēa interrogavit cum se

Dicebat de abbatē theodoro et bō lucio de nōnō alexāndrie. qz fecerit qn̄ quaginta ānos seducētes alos suos ⁊ dicētes trālacta hyeme ista. migrabim⁹ hinc. ⁊ itez qđ siebat estas d̄icebat. qz trālacto estiuo discedem⁹ hinc. ⁊ sic faciebat toto tē pore querlatōis sue sp̄ remiscēdo partes

Dicebat abbas pastor de abbatē iobāne brevi statuta. qz rogauerat deum ut tolleret ab eo oēs passiones ⁊ fieret secur⁹ ⁊ veniēs dixerit cuiā. Videome quietū ⁊ nullā bñtem pugnā. ⁊ dixit ei senex. Clade ⁊ roga deū ut iubeat i te moueri pugnā qm̄ pugnando p̄ficit anima. Et cū redisset pugna vltērius non orauit ut auferret ab eo. led dicebat. Da mihi toleratiā susinendibas pugnas. Venit abbas macharius maior ad abbate anthoniuz in montem. Et cū pulsasset ostium exiuit ad eum ⁊ dixit ei. Tu quis es. Et ille ait. Ego sum machari⁹. Et claudens ostium intravit. ⁊ dimisit eum foris. Et cū vidisset potstea patientiā eius apuit ei. ⁊ congaudēs ei dicebat. Multū tpus est ex quo videre te desiderabā audiēs dete. Et exhibens ei hospitabilitatem refecit eū. erat eff̄ de multo labore fatigat⁹. Clespe autē fcō infudit sibi abbas anthoni⁹ modicas palmas. et dixit ei abbas macharius. Da mibi ut ⁊ ego in fundā qđ oper. Ille autē dixit. Nō babeo plus. Et faciēs fasciculū maiore iſudit enī sedentes sero et colloquentes de utilitate animarum faciebant flectā. ⁊ illa flecta de scendebat per fenestram in speluncam. Et ingrediens manē sanctus Anthonus vidit collectōem flectāz abbatis sancti. Ja charij ⁊ admiratus est. ⁊ osculās man⁹ ei⁹ dicebat. Multa virtus de manibus illis egrediē. Descēdit aliquā ip̄e macharius de scithi ad locū qđ tberenuthin. et intrauit dormire in monumentū vbi erant anti-

quitus sepulta corpora paganorum et traxit unum corpus sub caput huius tanquam plumatium de serpo. Demones autem videntes fiduciam eius torquabantur. et volentes terrere eum vocabant quādā mulierē dicentes. Non veni nobilcum ad balneum. Et alter demon de sub ipso tanquam et mortuis illis rident dices pugnū quēdā bēo sup̄ me si possum venire. Sener autem nō expauit sed fidēs tundebat corp̄ illud dices. Surge et vade si potes. Qd̄ cū audissent demones clamauerunt voce magna dicentes. Clicisti nos fugientem̄ pugnū. Dicebat abbas matibus. Volo a liquido leue opus. et optimo cogito quam graue et quam cito finit. **Z** Narrauerunt abbatem dileto. qd̄ cū hitaret aliquā cum duobus discipulis suis in finib⁹ psal⁹ exierunt duo filii impatoris fūm̄ pugnū in venationē et miserunt retia per longū per miliaria quadrangula. ut quācunq; intra retia inueniret: occiderent. Invenit est autem sener cū duobus discipulis suis iuxta retia. et cū vidissent eū peritos et terribile aspectu admirati sunt. et dixerunt ei. Hō es an spūs aliquil. Dic nobis. et dixit eis. Hō sum pectorum et eximi flere pectora mea. et adoro filium dei viui. Illi autem dixerunt ei. Hō est alius de? nisi sol ignis et aqua. ipsos adora et sacrificia eis. Et ille respondens ait. Iste res creature sunt et errant. sed obsecro vos queruntim et agescite deum regem: qui et ista creavit et cetera omnia. Illi autem teridētes dixerunt. Condemnatū et crucifixum dicis esse regem deum. Et ille r̄ficit. Etiam ipm̄ qui crucifixus pectus et qui occidit mortem. hūc dico esse regem deum. Illi autem tam ipsi quam fratribus qui cū eo erāt inferebāt tormenta et cogebāt eos sacrificare. Et duos quām fratres post plurima tormenta decapitaverunt. senē autem diebus multis torquebantur. Postea vero statuerunt eum in quodā loco et sagittabāt in eū quasi in signū unum a dorso et aliis a pectorore. Et dixit eis sener. Quid facti estis ad pugnū in unum ut effundatis sanguinem innocētē. crastina in mom̄to bacula que mō est sine filijs remanebit mōstra et priuabilis aspectu vīo. et prius sagittis sanguinem vestrum inuicem effundetis. Illi autem subsannantes verba eius exierunt in

crastinum ut cenaretur. Et contigit ut eua deret de rebib⁹ eoꝝ unus cervus. Et ascēderunt equos: et currebāt et apprehenderent cervum. Qui cū iactassent sagittas post ipsū sum inuicē se pemerūt. et mortui lunt iuxta verbū quādā pugnerat sener. **D**ixit abbas pastor. Quia signū monachi in tēpiatōib⁹ apparet. **D**ixit itez qui supra. Quia yliverus p̄sbiter in scitbi allocutus sit aliquā plebem frat̄z dices. Frēs. nunquid nō ad laborem etiā venimus in hūc locum. et nūc vīdeo quādā nullus hic labor est. Ego igitur collecta plebe mea vado ubi est labor et ibi inueniā requie. **A** **D**ixit scā similitudine. Si in monasterio cū alijs queraris nō mutes locū. ledoris enim omnino si facias hoc. Eteī si gallia dereliquerit ouia sua solita sine pullis ea exire faciet. ita monachus vel virgo frigescit et mortificat in fide et loco ad locū trālēundo. **D**ixit itez aliud. Quia diabolus cū p̄ stimulos paupertatis nō mouerit. viuitias adhibet ad seducēdū et dū p̄ tumelias et opprobria nō preualit laudes et glam adhibet. Si autem satietatez corporis immutat et cū delectatōib⁹ seduce re nō potest. p̄ molestias que p̄tra vīnum eueniunt aliam conā fuertere. Infirmitates enim quādā graues immutēdo aduersus eū quādā tēpīadū est adhibet. et p̄ eas pusillanimes facies monachos perturbat caritate eorum quādā bñt ad deum. Sed quis p̄cidat corpus et febribus validis inflammet. insup̄ etiā si intollerabili siti affligat. siquādā pectoris quādā sustines recordare futuri seculi penas. et eternū ignē et indicibilia tormenta. et ita non deficies ad ea que in p̄fīti p̄tingunt. insuper et gaude quādā visitavit te deus. et ideo famosissimum illud dcm̄ in lingua bēto castigans castigavit me dñs et morti nō tradidit. me. **S**i ferz es p̄ adhibitus tibi ignē amittis eruginē. et si iustus es et hoc pateris de magnō ad maiora p̄moueris. **A**upz es sed per ignē p̄batoz eris. **D**at̄ est tibi angel⁹ salthane stimul⁹ carnis tue exulta videntis cui sim illis factus es. **P**auli enim apostoli sile dominum accipe meruisti. **S**i febribus si rigore frigoris castigaris mēor esto quādā scriptura dicit. **T**rasūm̄ p̄ ignē et aquā residuum est

Folium

quod sequitur ut introducamur in restitu-
gerium. **O**btinuisti primū expecta scđum
agens que virtutē lunt. clama verba pro-
perte dicitis. **H**aup t inops t dolens ego
lum. **P**erfectus em̄ eris q̄ b̄m̄ tribulati-
onē triturat? **E**st em̄. In tribulatōe dilata-
sti me. In his ergo maxime exercitjs a-
numas nrās p̄bemus. ante oculos em̄ ha-
bemus aduersariū nost̄z. **D**ixit itez. Si
infirmitas molesta nobis fuerit nō contri-
stemur tanq̄ qui p̄ infirmitate ac vulnere
corpis nō possimus state ad orādū aut ad
plallendū. **H**ec em̄ nobis om̄ia p̄ destruē-
dis corpeis desiderijs necessaria sunt. qm̄
ieumia t labores ppter turpes delectatōes
nobis constituta sunt. si ergo egritudo ista re-
tundit supflua de his obseruādis orō est.
Sicut em̄ magno t forti in edicamie egri-
tudo ita egritudini corporis vicia recidūtur.
Hec est magna virtus qm̄ in infirmitatib⁹
toleratia fuerit t p̄ gratiarū actiōem mitti-
tur ad deū. **S**i amittamus oculos nō fera-
mus grauiter. extollētie em̄ instrumentuz
amissimus; sed interiorib⁹ oculis gl̄am̄ dñi
speculemur. **S**urdi si fuerim⁹ nō curem⁹.
qr̄ auditum vanū amissimus. **T**an⁹ n̄c ex
aliqua passione debilitate sunt sed interio-
res patas h̄emus. **A**dversus tēptatōes
inimici infirmitas totū corpus n̄em̄ tenet.
sed interiori domini nostro sanitas crescit.
Dixit itez qui supra. Qui in seculo
isto aliqua criminā qmiserit etiā nolentes
mittunt in carcere. t nos p̄ peccatis nostrj
redigamus nosmetipos in custodiā vero/
luntaria mentis nostrevindicta futuras a
nobis penas amoueat. **S**i ieunias non ti-
bi innuenias occasionē dicēdi. qr̄ exacerba-
tus egritudinē incurristi. qm̄ t qui non ie-
unā similes egritudines īcurrunt. **I**nchoa-
sti aliquid boni nō reuoceris p̄ impedimē-
ta inimici: qm̄ ipse inimic⁹ patētia tua de-
structur. **E**t em̄ qui nauigare cepint primo
pandentes vela p̄sp̄z ventū inueniūt. po-
stea aut̄ si p̄tratiū eis ventus occurrit:
nō mox incursu p̄trari venti aut exonerat
aut deserit nauē. sed paululuz sustinentes
aut pugnantes aduersus p̄cellā itez rectuz
cursum innueniūt. **I**ta ḡ anos p̄tratiū spi-

riti incurrētes crucē p̄ velo erigamus et
sine piculo leculi istius nauigū explicab⁹
mus. **D**icebat de beate memorie virgine
lara q̄ supra aliueū flum̄ sexaginta annos
habitauerit. t nunq̄ inclinata sit ut flum̄
ipm̄ aspiceret. **D**ixit abbas Ipericus.
ym̄ i p̄nales sint in ore tuo. et meditatio
affidua subleuet pondus temptationū lug-
uenientiū tibi. **D**uius em̄ tei exēplū mani
festum est. **N**ā sarcina alic⁹ oneris viator
p̄grauatus flādo t respirādo oneris et vie
paulatim laborez immisuit. **D**ixit itēm
qui lupra. optet aduersus temptationes ar-
mari. qm̄ modis om̄ib⁹ supueniūt. sic enī
luguenientib⁹ p̄bati apparebimus. **D**ixit
quidā senex. **S**i venierit domi tēptatio vn-
diḡ ei multiplicans tēptationes t̄pusilla
numis fiat t murmuraret. **E**t narravit senex
ita. **F**rater quidā erat in cella: t venit super
eum tēptatō. t si quis eū videbat nec eum
salutare solebat necq̄ in cellā recipie. **E**t si
opus habebat panē ei nemo mutuauit. tli
de messe veniebat nemo eū sicut erat gl̄ue
tudo ut reficeret mutabat. **C**lenit autē sel-
mel in messe p̄ caūma t nec panes habuit i
cella sua. t in om̄ib⁹ his grās agebat deo.
vidēs aut̄ deus patētiā eius abstulit bel-
lum tēptatōis ab eo. **E**t ecce quidā statim
ostii eius pulsauit trahens camelū onustū
pane ab egypto. **Q**d̄ cum vidisset frater il-
le cepit flere dicēs. **D**ñe nō sum dign⁹ vel
modice tribulari. **E**t cū trāsisset tribulatio
eius tenebāt cū fratres in cellis suis et in
eccia t repausabāteum. **D**icebat senex
ppterā nō p̄monemur qr̄ nescimus men-
suras nrās. necq̄ patētiā h̄emus in opere
quod cepimus. sed sine aliquo labore dñi
tem volum⁹ possidere. **C**uidaz fra-
ter interrogauit senē dicēs. Quid facio qr̄
cogitatō mea nō dumittit me vel vna hora
sedere in cella mea. t dixit ei senex. **F**ili re-
uertere t sede in cella tua t labora manib⁹
tuis t ora deū incessanter. t tracta cogitatū
tuū in dño. t ne quis te seducat exire inde
Et dicebat. **Q**via erat quidā adolescens
secularis h̄ens p̄tēm. t desiderabat fieri
monachus. t duz multū supplicaret patri
suoyt dimitteret eū queriti n̄ ei acq̄selcebat

Postmodum autem rogatus a fidelibus amicis pater vir acquieuit. Et egressus frater ille adolescentis introiit monasterium. Et factus monachus cepit omne opus monasterij prece agere et ieiunare quotidie. Cepit etiam et biduanas abstinere. Similiter autem et semel in ebdomada reficere. Cidebat autem abbas suus et mirabatur et bnidicebat dominum in abstinentia et labore ipsius. Conigit ergo post aliquod tempus et cepit frater ille supplicare abbatum suo dicens. Rogo te abba ut dimittas me et vadaz in deremum. Dixit ei abbas. Fili noli hoc cogitare quia non potes sufferre talis labore et ignoras temptationes dyaboli et versutias eius. et si ingerit tibi temptatio non inuenis ibi qui te consoletur a perturbatione inimici que tibi illata fuerit. Ille autem cepit amplius istare et rogare ut eum pmitteret abire. Videntes autem abbas eius quia eum retinere non posset. facta oratione dimisit eum. Postmodum autem dixit abbati suo. Rogo te abbas ut concedas qui oñdat mischi viam et iter quo pergere debeam. et ordinavit cum eo duos monachos monasterij et abierunt cum eo. Ambulantibus autem eis per heremam una die et altera defecerunt per estum et presentes se in terram iacebant et soporati modice somno dormierunt. Et ecce aquila venit percutiens eos alis suis percussit procul et sedxit in terra. Et vigilantes viderunt aquilam et dixerunt ei. Ecce angelus tuus surge sequere eum. Et surgens et valedicens fratribus sequebatur aquilam. et venit usque ad unum stadium et iterum resegit. Hunc frater sequeretur eam. et iterum volavit. et sedxit non longe. Et factum est hoc per horas tres. postmodum autem dum sequeretur eam. divertit se aquila in dexteram persequentis se et non comparuit. Frater ergo ille nibolominus sequebatur. et respiciens vidit tres arbores palmarum et socomum aque et speluncam modicam. et dixit. Ecce locus quem preparauit mihi dominus. Et ingressus speluncam cepit in ea sedere sumens cibum dactyloz. et de fonte aque bibens. et fecit ibidem sex annos neminem hominem videns. Et ecce una die venit ad eum dyabolus in similitudine abbatis cuiusdam senioris bat-

bens vultu terribilem. Videntes autem eum frater ille timuit. et perdidens in ordinem surrexit. Et dixit ei dyabolus. Domini iste frater. Et surgentibus eis dixit dyabolus. Quantum tempus habes hic. et frater respondit. Dabo annos sex. Dixit ei dominus. Ecce vicinus meus nesciebam. et non potui cognoscere nisi ante dies quatuor per hic habitares et cogitauimus me cum dicens. Cladum ad dominum dei istum et seruam cum eo quod potest salutis esse anime mee. Et hoc dico frater. quod nihil perficimus sed estes in cellis nostris. quod corpus et sanguinem Christi non precipimus. et timeo ne efficiamur exterminab eos si nos ab hoc mysterio eligeremus. Sed dico tibi frater. Ecce hic per tria miliaria sunt monasteria habentia presbiteros. eam illuc omni domino die aut post duas ebdomadas et accipiam corpus et sanguinem Christi et redeamus ad cellas nostras. Placuit autem fratri illi suasio diabolica. et veniente die domino ecce diabolus venit et dicit ei. Veni eam quia hora est. Et exentes prexerunt ad portum monasterium in quo presbiter erat et ingressi ecclesiam miserunt se in orationem. exiit gens autem ab ordine frater ille respiciens non inuenit eum quem adduxerat secum. et dixit. Ubi putas prexit. an ad communem necessitatem ambulauit. Et cum diu sustineret et non inueniret exiens foras requirebat eum. Et cum non repisset dixit ad fratres loci illius interrogans eos. Ubi est abbas ille sener quem cum ecclesia ingressus est. Et dicunt ei. Nos neminem alium vidimus nisi te tantum. Tunc cognovit frater ille quia demon fuisset. et dixit. Cide te cum qua argutia dyabolus me elecit de cella mea. Sed tam non multum inde anxior quia ad bonum opus veni. Percepiam ergo corpus et sanguinem Christi. et sic reuertar ad cellam meam. Et post factas missas in ecclesia volenti reuerti fratre illo ad cellam suam tenuit eum abbas monasterij ipsius dominus. Nisi reficias nobiscum non te dimittimus reuerti. Et cum precepisset cibum et reuertetur ad cellam suam. ecce iterum dyabolus venit in similitudine cuiusdam inueniens secularis et cepit eum respicere a summo capitatis usque ad pedes. et dicere. Ipse est iste an non est hic. Et cepit eum considerare. et dixit.

Folium

ei frater. Quid me sic respicias. Et ille ait.
Huto nō me cognoscis. nam post tñ ipsus
quō bates me cognoscere. Ego effissum vi-
cinus patris tui filii illi. Quid autem. Nō
ne est dicitur p̄ te tuus sic. et mater tua tale no-
mē nō habuit. et soror tua sic nō ē dicta. et
tu sic nō vocaris. et mācipia illa et illa sic nō
sunt dicta. Mater tuo et soror ante tres
annos mortue sunt. pater tuo mō defū-
ctus est. et te fecit heredē dicens. Cui bas-
beo dimittere substantiā meā. nisi filio meo
viro sancto. qui reliquit seculū et abiit post
deū. Ipi ḡ dimittā om̄ia bona mea. Hodo-
radant aliqui qui eū requirant ut veniēs
distrabat oēm substantiā meā. et eroget eā
pauperibus pala sua et mea. Et preterit
multi requirētes te. et mīme inuenierunt.
Ego autem veniens ex occasione p̄ cā quādā
huc cognoui te. Cū nō facias moras s̄ re-
ni et vende oīa. et fac ēm voluntatē p̄ tñ tui
R̄fidens frater ille dixit. Nō necesse ha-
beo reuerti ad seculū. Et dixit ei diabolus.
Si nō veneris et perieris substantiā illa in cō-
spectu dei tu erindere reddes rōnem. Quid
eīi tibi mali dico. ut venias et eroget ea
paupib⁹ et regen⁹. quēadmodū bonus di-
spenſator ut nō a mereitib⁹ et male viuen-
tibus extrices qđ paupib⁹ dimissūz ē. Aut
quid onerosum est ut venias et facias ele-
mosinā scđm voluntatē patris tui p̄ anīa
tua et sua. et reuertaris in cellā tuā. Quid
multa. Guadens frēm depositū in seculū et
veniens cū eo ad ciuitatē reliquit eū. Clos-
luit autē fē ille ingredi domū p̄ tñ sui tanq̄
iani defuncti. et ecce ip̄e pater ei viu⁹ egre-
diebatur. et videns eū nō agnouit. et ait ad
eū. Quis es tu. Ille abo turbatus nihil po-
tuit r̄fendere. Et cepit eum iterato p̄t eius in
terrogare vñ eēt. Tūc p̄fusus dixit ei. ego
sum filius tuus. et ait ei. Ut quid tenetus
es. Erubescet autē ei dicere qđ verū erat
sed dixit. Caritas tua fecit me reuerti quia
desiderabā te videre. Et remālit ibi Post
aliquātū autē tñs incurrit in fornicationē.
et multis supplicijs afflictus a p̄te suo in-
felix ip̄e nō egit pñiam sed remālit in seculū.
Iōq̄ dicostēs qđ monach⁹ nūc debet
quoliber mō suasus ab aliquo egredi ō celis

la sua. D̄ Veneris quidā in tecem⁹
ad quendā senē magnū. et dixerūt ei. Nō
poteris es bic abba et sustineas labore hūc
Et dixit senex. Totus labor tñs mei quē
hic sustineo nō ē ydoneus p̄gari ad vñū dī
em tormentoz q̄ p̄cōrib⁹ in futuro seculo
p̄parant. Dicebat senex. Quia antiqui
nō cito migrabant de loco ad locū nīl forte
p̄ tribus rebus. i. si quis erat qui p̄tristaret
aduersi alii. et satisfaciēs ei p̄ oīa nō potu-
set eū placare. aut iterū si p̄tigisset ut a plu-
ribus laudaret. aut si in temptatōz fornicati-
onis incidisset. Frater quidā dīxit ab-
bati arsenio. quid facio abba qđ affligit me
cogitatio mea dicens. Nō potes ieunare
neq̄ laborare vel infirmos visitare. qđ et
merces est. Videās autē senex dyabolica fe-
mina esse dixit ei. Videā māduca et bibe et
dormi tantumō de cella nō exeras. qđ p̄seues-
tantia celle p̄ducit monachū in ordinē sūtū.
Qui cū fecisset tres dies extediatus est. et
inueniēs paucas palmas scidit eas. Et ite-
rum in crastinū cepit plectā facere ex eis.
Qui cū esuriret dixit itra se. Ecce alie pau-
ce sunt palmule. explicō eas et māduco. Et
cū expēdisset eas iterū dixit. Legō partū et
sic māduco. Et cū legisset dixit. dico alībz
tos psalmos et iam secutus māduco. Et ita
paulatī p̄ficiet deo coopante donec ve-
niret ad ordinem sūtū. et cū accepisset fiduci-
am aduersus cogitationes malas vicebat
eas. Interrogatus senex quare frater se-
dens in cella tediū patet dixit. Quia ad
huc nō vidistineq̄ resurrectōz neq̄ accen-
sa tormenta. Nā si tec vidisses eēt si ita ess̄
cella tua plena vñib⁹ et vñib⁹ ad collū tuū
mergereris in iñis sustinetes vñic⁹ et nō ex-
tediaris. Quendā senē rogabā frēs
ut quiesceret a gravi labore. Ille autē r̄fudit
eis. Credite mībi o filij. qđ Abrabā penite-
bit cum viderit magna et p̄clara dona dei-
cur nō ampli⁹ fuerit in laborib⁹ decertatus.
Frater interrogauit senē dices. Tribu-
lationes mee nutrāt et tribulor. Et ille dixit
ei. Tu sede in cella tua et cogitationes ite-
rum veniūt. Sicut essi liazina ligata sit. et
pullus eius nō stringat licet currat huc ac
q̄ illuc semp̄ tñ ad matrē suā reuertit p̄bis

cunctis illa fuerit ita erunt cogitationes eius qui propter deum tolerabiliter in cella sua rese derit. quia et si ad modicum nutat sed iterum re uertuntur ad eum. **E** **S**enex quidam se debat in heremo qui longe habebat aquam a cella sua ultra duodecim miliaria. **E**bi dñi semel iacet haurire aquam defecit et dixit. Quid necesse est ut hunc laborem patiar. Glenio et habito circa aquam hanc. Et cum hoc dixisset videt quendam sequentem se numerantem vestigia sua. Interrogauit autem eum senex dicens. Quis es tu. et ille dixit. Angelus domini sum et missus sum numerare vestigia tua et dare tibi mercedem. Quod cum audisset senex fortissimo factus est et promptius et adhuc longius posuit cellam suam ab aqua illa. **D**icebant priores. Si tibi averterit temptationis in loco quo habitas. non desereras locum in perpetuum pietationis. qui si deserueris quocumque preexistens ante te inuenies quod fugiebas. sed patiens esto donec temptationis transeat ne discessio tua alijs scandalum fiat. ne forte alijs qui circa locum ipsum habitant tribulationem ingenerat discessio tua. **F**rater quidam erat in congregatione inquietus et frequenter mouebatur ad iram. **D**ixit ergo ad semetipm. vado ergo et solus alicubi habito et cum non habuero cum quo dicam vel audiatur ero quietus. et quiescit a me passio ire. **E**gredies ergo manebat in spelunca solus. Una autem die ipsius sibi surisculata aque posuit illam in terra. et git autem ut subito versaretur. Ille vero impletuit secundum et iterum versata est. Deinde tertio implens posuit eam et iterum versata est. Qui con motus furore tenuit vasculum illud et fregit. In se autem reuersus agnouit quia ab eodem demone iracundie sit illusus et dixit. Ecce solus sum. et vicit me passio hec. Reuertar ergo in congregationem quia ruribus labore et patientia opus est et marime adiutorio dei. Frater interrogauit senem dicens. Quid facio patrem quoniam nihil operis monachale sed in negligencia quidam sum manducans et bibens et dormiens. insup et in cogitationibus turpibus et multa perturbatione transiens abope ad opus et a cogitatione in cogitationem. dixit autem ei senex. Tu sede in cella tua et fac quod potessine perturbatione ita est enim parvum illud

quod non facias. sicutquis abbas Antonius magna et plurima in veremo faciebat. Crede enim in deo. quia quicunque sedet in cella. propter nomine eius et custodit gloriam suam. inueniatur et ipse in anthoni loco. **F** **I**n interrogatus senex quod opteat vigilanter monachum non scandalizari quoniam videt aliquos ad seculum reuertentes respondit. Intueri detet monachus canes qui venant lepores et sicut unus ex eis videns leporum insequitur. certi autem tantummodo canem videntes currente a liquido cum ipso currunt. postea vero lassantes post se reuertunt. solus autem ille qui videt leporum sequitur donec apprehendat. nec impeditur ab intentione cursus sui per illos qui post se reuertuntur sed neque dominum precipit neque de silvis neque de vespriis curans sed et spinas aliquotiens incurrit. gradit et pungit et non quiescit donec apprehendat. ita et monachus vel qui dominum nostrum Iesum christum querit. cruci indesinenter intendit et que occurrit. scandala omnia perterit donec ad crucifixum perveniat. **D**ixit senex. Sicut arbor non potest fructificare si sepius transserat. sic nec monachus frequenter migrans de loco ad locum potest fructificare. **F**rater quidam dum solicitaret a cogitationibus suis ut exiret a monasterio indicauit hoc ipsum abbati. Abbas autem dixit. Glade sede in cella tua et dampnabilem celle tue in pignore corporis tuum. et non exeras inde cogitationem aut tuam dimittere dicens. Cogitet quod vult tu ne ejicias dominum cella corporis tuum. **D**ixit senex. Cella monachi est caminus ille babylonis ubi tres peri dei filii inuenieruntur et colonna nubis ex qua deus locutus est moysi. **F**rater quidam nouem annis malit impugnat a cogitationibus suis ut exiret dominum congregate statim et quando die tollebat pelliculam suam in qua iacere solitus erat ut exiret. Et quoniam siebat vespera dicebat ad semetipm. Crastina die hinc discessam et mane dicebat in cogitatione sua. extorbo mibi stare et bodie propter dominum. Qui cum implexus esset nouem annos de die in die ita faciens abstulit ab eo dominus omnem temptationem eius. **G** **F**rater quidam incidentis in temptationem tribulando prodidit reglam monachalem. et si vellet iterum obficiationi regulari dare

Folium

principia a tribulatione impeditiebatur et dicebat in semetipso. quando habeo me iterum innucere sicut aliquis erat. Et deficiens ait non sualebat vel inchoare opus monachi. Veniens autem ad quemdam senem narravit ei que agebantur circa ipsum. Senex autem audies ea de quibus affligebatur adhibuit ei tale ex eius plumbum dicens. Hoc quidam habuit possessiones et de negligentia eius in sentes redacta est et repleta est tribulis et spinis. Cilium est autem ei postea ut excoletet eam. dixit filio suo Glade et purga agrum possessionis illius. Et venit filius eius ut purgaret. qui cum respexit videt multitudinem tribulorum et spinarum increuisse ei et deficiens animo dixit in semetipso. quod habeo hec oia radicare et purgare. Et priuicium se in terram cepit dormire. Hoc autem fecit multis diebus. Post hec venit pater eius volens videre quod fecerat et inuenit eum nihil operatum. Et dixit ei. Quare uelut non nibil fecisti. Et dixit inuenis ille patrem suum. Vox et veniebam opera tamen pater cum ridesset hanc multitudinem tribulorum et spinarum. reuocabat ab assumptione laboris et per tribulationem priuicierat me in terra et dormiebam. Tunc dixit pater suus. Fili ad mensuram latitudinis qua iaces in terra occupabis singulos dies opare. et ita paulatim perficiet opus tuum et tu pusillanimes non efficeris. Quod cum audisset inuenis. fecit sic et in proprio tempore purgata est et exculta possessio. Et tu itaque frater paulatim opare et non deficies. et deus per gratiam suam restituet te iterum in primum ordinem tuum. Hoc auditio frater ille abigit et cum omnipotencia sedes faciebat sicut edocet fuerat a seno. et sic inueniens requie pomo ueba per dominum christum. Senex quidam erat qui si quieter egrotabat. attingit autem eum et non anno non egrotare. Qui grauiter affligebatur et plorabat dicens. Dereliquit me deus et non visitauit me. Dicit quidam senex quia frater aliquis stimulabat a cogitationibus suis per annos nouem. ita ut metu ipso despareret latute sua et adiudicasset semetipm dixit. Perdidit iam aiam meam. et iam quod perire vada ad leonem. Qui cum abiit facta est ei in via vox dicens. Reptiles quae nouem annis suis summis coronet eum. reuertere gressum lo-

cum tuum. et subletiabo te a cogitationibus malis. Si agnoscitur quod non est bonum desparsus alius quem per his que in cogitatione eveniuntur. He etenim cogitationes magis coronam nobis praudent si bene eas ergerimur. Senex quidam erat in Thibaida. sedens in spelunca et habuit quandam discipulam probatam. Consue tudo autem erat ut senex vespe doceret discipulum et cōmoneret eum quod erat ait pro futura post ammonitionem non faciebant orationes et dimitebat eum dormire. Contigit autem laicos quosdam scientes multam abstinentiam senis revertire ad eum. et cum solatus eos fuisse recesserunt. Postquam discipulus sedet iterum senex respondebat missas fratrem suum et ueritatem admonet illum fratrem. et instruens eum et cum locutus. gravatus est somno. Frater autem sustinebat donec excitaret senex et sacerdotem ei iuxta suetudinem orationem. Cum ergo non euigilante illo seni diu federet discipulam pulsus est cogitatorum suorum molestijs ut recederet et dormiret. Qui extorques sibi restitit cogitationem et resedit. Iterum autem spellebat somnum et non abiit. Similiter factum est et in septembris. et restitit ait suo Post hec iam media nocte transacta euigilauit senex et inuenit eum assidentem sibi. et dixit ei. Uelut non non discessisti. et ille ait. Non quod non dimiseras me per. et dixit senex. et quod me non excitasti. et ille respondit. Non te perimpli pullare ne te pertribulare. Suntgetes autem ceperunt facere matutinum. et per matutino factum dimisit senex discipulam. Qui cum sedet solus factus est in excessu metitis. et ecce quidam ostendebat ei locum gloriosum et sedem in eo. et super sedem septem coronas. Interrogabat autem illus qui ei hoc ostendebat dicens. Cui sunt haec. et ille dixit. discipuli tui. et locum quidem et sedem per querlatione sua donauit ei deus. Haec audiens senex miratus est et tremescens vocavit discipulam et dixit ei. dic mihi quod feceris nocte hac. et ille dixit. Ignosce mihi per quia nihil feci. Senex autem existimat quod humiliando se non profiteretur dixit ei. Credet non quiesco nisi dixeris mihi quod fecisti vel quod cogitasti nocte hac. Frater autem nihil sibi placens quidegisset non inueniebat quid diceret. Dicebat seni. Ignosce mihi pater quod nihil

fecini sit mihi hoc quod compulsum motu cogitationum mearum ut discedere et dormirem septies, sed quia a te dimissus sum quietudinem non fueram. non recessi. Audiens hoc senex statim intellexit quod quotiens cogitationis sue restituit totiens coronabat a deo et fratri qui dem nihil horum dixit causa utilitatis eius. sed alius narravit hec spiritualibus patribus. ut discamus quod per prius cogitatibus de nobis coronam tribuit. Bonum ergo est ut extorquat sibi ipsi ho in ore propter deum. Etenim sic scriptum est regnum celorum vim patitur et violenti diripiunt illud. **I** Egrotauit aliquis senex quidam qui solitarius habitabat et quod habebat quod ei serviret, surgebat, et quando cum invenerisset in cella sua maducabat, et cum palpit diebus ita feceret nemo velebat ad visitationem eius. **T**ras actis vero triginta diebus et nullo veniente ad eum misit dominus angelum suum qui ministraret ei. Et cum sic fieret per septem dies recordati sunt fratres et dixerunt. **C**um et videamus ne forte non firmetur ille senex. Cum ergo venissent et pulsassent discessit angelus ab eo. **S**enex domino clamauit. **D**iscedite hinc fratres illi aut levantes a cardine ostium intrauerunt et iterum rogauerunt eum quare clamauerit et ille dixit. **Q**ui trigesima dies habui laboras in iniuritate et nemo visitauit me, et ecce iam septem dies sunt per dominum angelum suum misericordiam misericordia et non venisset recessit a me. et hec dices dormiuit in pace. **F**ratres autem misericordi sunt et glorificauerunt deum dicentes. **Q**uod non dereliquerat dominus spantes in se. **D**ixit quidam senex. si te occupauerit infirmitas corporis noli pusillanimus fieri. quod si te dominus deus vult corpe debili fieri quod es tu si moleste suscipias. **N**onne igitur per te cogitat de oib[us]. **M**unq[ue]d sine ipso vivis. **P**acienter ergo fer et roga eum ut donec tibi expediant hoc est ut quod voluntas ipsius est facias. et sede cum pacientia manducans quod habes in caritate. **M**arrante quidam patrem dices. **Q**uod cum essem in oriente, coveniuit ibi pauperes vespera sabbati. ut acciperent agapem. et dormientibus eis erat ibi quidam habens tunc mattam cuius medietatem sibi subter mittebat. et medietate cooptiebat. erat autem ibi validus frigus et cum exisset ad uerinam audiuit murmurantem et gemete per frigorem et co-

solabat seipsum dicens. **G**ras tibi ago domine. **Q**uanti sunt modi in custodia diuitias quod etiam in ferro sedent atque pedes habent in ligno portatores qui nec uerina suam libere faciunt. **E**go autem velut imperator sum extedens pedes meos. et ubi volo ambulo. **H**ec illo dicente, ego stabam audiens uera eius. **I**ngridies autem natrui ea fratribus et audienter multum edificati sunt. **F**rater interrogauit senem dicens. Si fueris in aliquo loco et nata mihi fuerit tribulatio et non habuero cui me gemitam. et indicem illi passionem animi mei quid faciam. **D**ixit ei senex. Crede in deo. quia ipse mittet angelum et gloriam suam et ipse tibi est solatio si in caritate rogaueris eum. et addidit dicens. Audiui enim quia in scithi tale aliquod factum est. Erat enim ibi quidam qui sustinebat temptationes et non habens fiduciam in aliquo cui gemitum habebat a sero melotam suam ut discederet. Et ecce nocte apparuit ei genes dei in specie virginis et rogabat eum dicens. **M**ulier radas sed sede hic mecum nibil esset ex his male fit quod audisti. Qui credens verbis eius sededit. et statim latuit est cor eius.

Gemitus liber de pacia siue fortitudine.

Incipit liber quod per

ostentationem nibil fieri debet.

Habuit aliquis abbas Antonius de quodam iuuene monacho. quod si genu quoddam homini fecerit in via. cum vidisset quodam senes iter agentes et laborantes in ambulando. iussit onagris ut venirent et potarent eos donec venirent ad se. Illi autem senes indicantes hoc abbati auctoritatem. dixit ab Antonio. vide mihi monachum iste filius esse natus oneratus obo lovis de quod incertum est utrum puenire possit ad portum. et post aliquatum tempore subito cepit ab Antoniū flentem et trahente sibi capillos et lugere. **Q**uo cum vidissent discipuli eius dicunt ei. Quid ploras abba. **E**t respondit senex. Magna colluna ecclesie cecidit monachus illo iuuene. et adiecit. veniter abulare ad eum et videte quod factum est. **M**errexerunt igitur discipuli eius et inuenierunt monachum illum supra mattam sedentem et flentem per quem fecerat. **C**uidas autem discipulos senis dicit eis.

Folium

Dicite seni ut obsecret dñm. Dece*m* i*m* dierū
date mihi inducias. et spero me satisfactuz
sibi. Qui tñ infra quincz dices mortu? est.
Laudatus est quidā a monachis frater
apud abbatē Antboniū Ille aut̄ cū reniss̄
ad eū. temptauit si portaret iniuriā. Et cuz
cognouisset qz nō posset ferre. dicit ei. Si
mīl est domui q̄ a facie qdē ornata ē. de re/
tro vero a latronibz expoliata. **D**icebat
de abbate Arsenio et de abbate Thedoro
de firme qz sup̄ oia h̄tianā gliam odio habe/
rent. Abbas ḡ arseni? nō cito occurrebat a
licui. abbas nō thedorus occurrebat qdē
sed velut gladius. **E**ulogius qdam
nomie discipul? fuit Jobis archiepsi. Qui
eulogi? p̄sbiter erat abstinenz atq; ieiunias
biduanas leuādo. aliquā etiā et r̄sq; ad ebi/
domadā trahebat ieiuniū panē tñmō ḡme
dens et sal. et p̄ hoc laudabat ab hoibz. q̄ veit
ad ab. Joseph. in loco qui vocat Paneso.
credens se aliquā duriorē ztinētiā inue/
nire apud eū. Et suscipiēs eū senex cū gau/
dio qd̄ habuit fecit ei p̄ caritate pati. Dixe/
runt aut̄ discipuli Eulogij. Nō comedit p̄
sbiter nisi panez et sal. Abbas aut̄ Joseph
cautus manducabat. Qui cū fecissent tres
dies. nō audierunt eos aut psallentes aut or/
rantes. Occulte cū erat op̄ eoz. et exierat
nihil edificati. Deo aut̄ dispensante. facta
est caligo et errātes in via reuersi sunt ad se/
nem. et p̄uisq; pulsarent osliū. audierunt eos
psallentes. Et cū aī osliū expectassent diū.
audita voce psallentū postea pulsauerunt
Et suscepit eos iterz senex gaudēs. H̄y aut̄
qui cū eulogio erat ppter cauma tulerunt su/
tilculam et dederunt ei vt biberet. Erat aut̄
pmixta de mari et flumine. et nō potuit bibere.
Qui cū hec in aio cogitarz cepit rogare se/
nē vt disceret institutū eius dicēs. qd̄ ēB
abba. q̄ a primo nō psallebatis. sed nūc ce/
pistis postq; nos sum? egressi et qz aquā ro/
lui bibere et inueni eā saltaz. **D**ixit ei senex
Frater alijs motu sē et p̄ errorē miscuit a/
quam marinā. Eulogius nō rogauit senē.
volens agnoscere nō uatē. Et dixit ei senex
Parvus iste calix p̄ vino ē qd̄ caritas. p/
uidet. hec aut̄ aqua ē quā frēs assidue bibūt
Et in his n̄bis vocuit eū bēe discretōez co-

gitationū et abscondit ab eo oēm būanit? mo/
uentiā mentis eius et factus ē munis mā
ducans d̄ cetero oīa que appellata sunt ei.
Didicit etiā ip̄e in secreto opari et dixit se/
m. Pro certo in caritate sunt opa v̄a.
Dixit abbas zenon discipul? abbatis Sil/
uani. Nunq; manicas in loco nominato. ne
qz sedeas cū hoīe h̄tite magnū nomē. necq;
mittas fundamentū et edifices tibi cellaz
aliquādo. **S**enex aliquā fūt quidaꝝ
ad abbate et theodorū de firme. et fecit tres
dies rogans eū vt audiret ab eo sermonem
Ille aut̄ nō r̄ndit ei. **E**gressi ē tristis. Di/
xit ergo discipul? suis. abba quare nō ei los/
cutus es. Ecce egressi ē tristis. Et dixit
ei senex. Crede mihi ppter ea nō dicebam
ei sermonē qz negociator̄ ē. et in alienis nō
bis vult gloriari. **A**lius frater interroga/
uit eundē senē. vīc abbate theodoy. et ce/
pit loqui et exētere vereb̄ q̄ needū fuerat
opatus et dixit ei senex. Achuc tibi nec na/
uē inuenisti. nec vasa tua in ea poluisti nec
navigare c̄pisti. et iam in illā cūitatē v̄bi
disponebas p̄uenisti. Cū ḡ p̄i? opat? tue/
ris rē de q̄ loqueris. nūc ex ip̄a re loquere.
Dixit abbas Cassian?. qz venit frater q/
dam ad abbate Serapionē. et portabat eū
senex. vt sc̄dm morē orōem faceret. Ille au/
tem dicens se peccatorē. et ip̄o h̄tū mona/
chi indignū. nō acquiescebat. Volut aut̄
etia pedes eius lauare. et hisdem n̄bis ite/
rum v̄sus nullaten? acquieuit. Fecit aut̄
illum gustare. et cepit senex in caritate mo/
nere eū dicēs. Fili si vis p̄ficerē p̄mane ī
cella tua et attende tibūpi et op̄i manū tu/
atum. nō eīm p̄cedere expedīt quantū le/
dere. Ille aut̄ hec audiēs eracerbat? est et
vultū mutauit. ita vt nec latere posset senē.
Dixit ḡ ei abbas serapion. Cibz mō dices
bas peccator̄ sum. et accusabas te ipsuz tā/
qz indignū iam riuere. et nūc qz te cū cari/
tate admonui ita exacerbari debuisti. Si ei
vis reuera būlis esse. q̄ tibi ab alio impos/
nuntur dulce portare viriliter. et nō odio/
la n̄ba effundere tibūpiū malū. Dec aut̄
audiens frater p̄niam geslit corālene. et mī/
tum p̄ficiens discessit. **N** Audiret a/
lijs index p̄nīcie dabbate Moyler p̄cxit

CLXIII

Inscibit ut videret eum. Et nūc auerūt qui
dam sem de aduentu iudicis et surrexit ut
fugeret in paludē. Et occurrit ei ille iudex
cū suis et interrogavit eū dicens Dic nobis
lenex ubi ē cella abbatis Moysi. Et dixit
eis quid vultis eū querere. Hō satu? ē. et
hereticus. Et veniens iudex ad ecciam di-
xit clericis. Ego audies de abbatē Moysē
veni ut viderē eū et ecce occurrat nob̄; senex
pgens in egyptū et interrogauim⁹ eum ubi
esset cella abbatis Moysi et dixit nobis.
Quid eū queritis satu? ē et heretic⁹ audie-
tes aut̄ clerici p̄tristati sūt dicētes. Qualis
erat senex ille qui hec de sc̄to hoīe locutus
est ad vos. At illi dixerūt. senex vestimento
retusissimo vtens longus et niger. Et illi
dixerunt. Ipse est abbas Moyses. et quia
noluit videri a vobis. ideo vobis hoc de se
dixit. Et multū edificatus iudex discessit.
Frater interrogauit abbatē mat̄xen di-
cens. Si abiero manere in aliquo loco. q̄uo
vis ut agam ibi. Dicit ei senex. Si habita-
ueris in loco ne velis tibi illici nomē facere
de aliqua re. dicendo. aut nō venio in quā
tu fratru. aut nō manducabo hoc v̄l illud.
Hec eī nomē vñ tibi faciūt. postea im-
portunatē patieris qm̄ hoīes ubi hec audie-
rint ibi currēt. Abbas Nesteron maior
ambulabat in heremo cū aliquo fr̄e. et vidē-
tes draconē fugierūt. et dixit ei frater. Et
tu times pater. et r̄ndit senex. Nō timeo fu-
li. sed expedit q̄r draconē videns fugi qm̄
non babui effugere spūm vane ḡle. Cle-
nit aliqñ iudex p̄uincie videre abbatē Ha-
storē. et nō acquiescebat senex. Iudex autē
tenuit filiū stororis eius velut malefactorē
et redigēt eū in carcere dicens. Si venerit se-
ner et rogauerit p̄ eo dimittā eū. et veit m̄
pueri ad fr̄em suū abbatē pastore. et cepit
plorare ad ostiū eius. Ille aut̄ oīno nō dedit
ei r̄fūsum. Illa aut̄ sp̄ulsa dolore increpa-
bat eū dicens. et si viscera ferrea habes et
nulla te sp̄assio mouet. flectat te saltem mi-
seratio languis tui. ille vero mandauit ei.
Hastor filios nō genuit ideo nō dolet. Au-
diens aut̄ hec iudex pm̄s̄it dicens. Vel v̄c
bo iubeat et ego eū dimittā. Senex aut̄ re-
mandauit dicens. Examina cām fm̄ legē. et

si dignus ē morte moriat. si aut̄ non est fac
q̄uo vis. **D**ixit iterū abbas pastor. doce
cor tuū suare quod doceat alios lingua tua
Dixit iter̄. Q̄ hoīes ad loquendū p̄se
eti videri volūt. et in opando id qđ loquū
tur minores sunt. **G**lenit aliquā
do ab. Aldelius qui fuit ep̄s nylopoleol ad
abbatē sylo in montē. Discessit. nō erat
et fecit eū gustare a mane. Erat aut̄ ieūniū
Et cū ponēt mensa: ecce fr̄es pulsauerēt
Dixit aut̄ senex discipulo suo. da eis mo-
dices pultes. quia de labore sunt. et dixit ei
ab. Aldelius. dimitte interizne dicāt ab. sy
lois a mane comedit. Et intēdit eū senex. et
dixit fr̄i. Glade tu et da eis. Cū ḡ vidissent
pultes. dixerunt ne p̄egrinos aliq̄s habet̄
Putas et senex vobiscū comedit. et dixit fr̄i
Etiam. Ceperūt ḡ p̄tristari et dicere. Igno-
scat vobis deus q̄r senē ista hora pm̄s̄it
māducare. An nescitis q̄r pl̄imos dies la-
boratus nō est. Audies hec ep̄s cepit cora:
sene p̄niam agere dicēs. Ignosce mibi ab-
ba q̄r ego quidē humanū aliqd cogitauī. tu
aut̄ qđ dei est fecisti. Et dixit ei ab. sylois.
Nisi deus glorificauerit boīem gl̄ia boīm
nunc stat. **I**nterrogabat ab. Ammo-
nas de loco qui d̄r raythu abbatē sylois di-
cens. Qñ lego scripturas tunc vult cogita-
tio mea ornare fm̄onē vt p̄gatis sim ad in-
terrogata r̄ndere. Et dixit ei senex. Nō est
opus sed magis de puritate mētis p̄uide-
tibi securitatē et dicēdi sermonē. **G**lenit
aliqñ iudex p̄uincie videre abbatē Syme-
onem. et ille tulit lop̄ quo cingebat et alcen-
dit in arborez palme vt purgaret eam. Il-
li aut̄ venientes dixerūt ei. ubi est senex qui
bic in solitudine habitat. Et ille r̄ndit. Nō
est bic solitarius aliq̄s. Ecū hoc dixisset. iu-
dex discessit. **A**lia iterū vice alter iudex
venit videre eū. et p̄cedentes clerici dixerūt
Abba pat̄ esto. q̄r iudex audiē s̄ d̄ te. veit
vt bñdicat̄ a te. Et ille dixit. Etia ego p̄re-
parabo me. Et coopiēs se saccor tollens in
manu sua panē et caseū sedit in ingressu cel-
le sue et cepit māducare. Cleit ḡ iudex cū of-
ficio suo et vidētes eū sp̄en erūt eū dicētes
Hic ē mōach⁹ solitari⁹ de q̄ talia audieba-
mus. Et statū discesserūt. et reuerſi sunt ad

Folium

se. **D**ixit sancta synclite. Sicut rex saurus manifestus cito expenditur. ita et virtus quelibet cum innocentia publica fuerit exterminabili. Sicut ergo cera exoluta a facie ignis ita et anima laudibus inanita et amissa virtutis rigor. **D**ixit iterum. Sic impossibile est uno eodem tempore et herba esse et lemnem. ita impossibile est ut seculare gloriam habentes celestes faciant fructum. Aliqui in celis festinitate celebrata edebant fratres in ecclesia. Erat autem ibi frater quidam qui dixit ministris. Ego non manduco coctum aliquod. sed tamquam sal et vocavit minister alium fratrem coram multitudine dicens. Ille frater non comedit coctum. afferens ei lat. Tunc surrexit quidam senus et dixit ei. Expedierat tibi hodie in cella tua comedere carnes quae audire hanc vocem coram tantis fratribus. Frater quidam abstinentem a cibis non manducans panem venit ad quendam senem. Oportune autem illic etiam alii supuenerant pigrimi. et fecerunt sener modicum pulmentum propter eos. Et cum sedissent manducare frater ille abstinentem posuit sibi soli cicer infusum et manducabat. et cum surrexissemus a mensa tulit eum senex secrete et dixit ei. Frater si venis ad aliquem non oandas illi querlationem tuam. Quia autem quererat tuam tenere vis. sede in celo tua et nescio exeras. Ille autem acquiesceret non bis senis. factus est omnibus rite. in eo quod cuncti apud fratres inuenisset. **D**ixit quidam senex. Humana prudenter oem pinguedinem hois appetit. et reddit eum siccum. **D**ixit senex. aut fugiens fuge homines aut irridens mundum et holes qui in mundo sunt. simul tum temetipm in pluribus facito. Finis litterarum de eo quod post querendum nihil fieri debet.

Incepit liber de eo quod non oportet iudicare quenque.

Antigit aliqum fratri in congregacione abbatis Helie temptatio et expulsus inde abiit in monte ad abbatem Antonium. Et cum manisset aliquando apud eum remisit et eni in congregacione non eruerat. Illi autem videtes eum iterum expulerunt. Qui sumiliter prexit ad abbatem Antonium dicens. Molluerunt me suscipi. Visit gressus senex ad eos dicens. Nam

nis naufragio perulit in pelago et perdidit omnes quod portabat. et cum labore vacua nauis perduta est ad terram. vos gloria liberata navim in terra vultis submergere. Illi autem cognoscentes. quod abbas Antonius cum remisisset statim receperunt eum. Quidam se peccauerat quibus sit eum presbiter exire de ecclesia. Surrexit autem abbas byssarion. et exiit cum eo dicens. te ego petor tuum. Venit abbas Isaac de tibetaria in congregacione fratrum. et vidit quemdam culpabilem fratrem et adiudicauit eum. Cum autem exisset ad heremum venire angelus domini et stetit an ostium celle eius dicens. non te dismetto iterare. Ille autem rogauit dicens. Que est causa. Et respondens angelus domini dicens. Deus me misit ut dicere tibi ubi iubes remittam fratrem illum culpabilem quem adduxisti. Et statim abbas Isaac proximam egit dicens. peccatum ignoramus tibi. et dixit ei angelus. Surge ignoscit tibi deus sed custodi de cetero ne adiudicessent quoniam priusque deus adiudicet eum. Frater quidam aliquam in Scithi inuenit est culpabilis. et fecerunt seniores querendum et misserunt ad abbatem Moyensem et veniret. Ille autem noluit venire. Visit autem ad eum presbiter dicens. Veni quod plebs fratrum te expectat. Et ille surgens venit. Tollens autem lecum sporta vestimenta impluit eam barena et portauit. Illi autem exierunt obviam ei dicentes. Quid hoc est pater. dixit autem eis. Peccata mea sunt post me currentia et non video ea. et veni ego hodie aliena iudicare peccata. Illi autem audientes nihil locuti sunt nisi signouerunt ei. **R** Interrogauit abbas Joseph abbatem Pasto. et dicens. Dic mihi abba quoniam monachus es. Et dixit ei senex. Si vis requie inuenire in hoc seculo. cum futuro. in omni causa dic. quis sum ego et ne iudices quoniam. Frater quidam interrogauit eum iterum dicens. Si videro culpam fratris mei bonum est celare eum. et dixit ei senex. Quacumque hora legimus culpam fratris nostri. teget etiam deus nos. et quocumque hora. perdidit enim et deus sicut nos. et dicit. Offendit aliquis te in congregacione. Erat autem in ipsius loco solitarius quidam qui iam longe tempore foras non exibat. Venies autem ab congregacione illa ad eum. iudicauit ei de fratre illo quod offendebat. et ille dixit. Expellite eum

Expulsus autem frater de congregatione. mulc se in fossatum et flebat ibi. Contigit autem ut alij fratres euntes ad abbatem pastorem audirent eum in fossato plorantem. **Q**ui descendentes ad eum. inuenierunt euz in magno dolore constitutū. Et rogauerunt eum ut iret ad senem illuz solitarium. et nō acquieuit dicens. In loco moriar ego. **M**lementes autem fratres ad abbatem Pastorē narrauerunt ei de eo. et rogauit eos ut iret ad eum dicentes. Abbas pastor vocat te ad se. qđ cum dixissent prexit ad eum. Et videns eum senex afflictū. surrexit et osculatus est eū. et aggaudens ei. rogabat ut sumeret cibum. **V**isit autem abbas Pastor vnum de frībō suis ad illū solitarium dicens. **A**udiens de te. multi anni sunt qđ te vide re desidero et. p pigricia nostra amboꝝ non potuimus nos inuicē videre. **N**ō em̄ deo volēte et occasione facta fatiga te vscq̄ huic ut nos mutuo videre possim⁹. Erat em̄ nō egrediens de cella sua. **Q**ui cū audisset. dicebat. **N**isi dens inspirasset seni illi de me nō misisset ad me. Et surgens venit ad euz et salutantes se inuicem cum gaudio sedērunt. **D**ixit autem ei abbas pastor. Duo homines erant in loco r̄no et ambo habebant mortuos suos. Reliquit autem vn⁹ mortuū sūt et abiit plorare mortuū alterius. **A**udiens autem senex spūct⁹ in sermone ei⁹ recordatus est qđ fecerat et dixit ei Pastor sursum in celo. ego aut̄ deorsum in terra. **F**rater quidam interrogauit abbatem Pastorē dicens. Quid facio qđ pulillanis fio dū sedeo in cella. **D**ixit ei senex. Nullū spernas neq̄ zdemnes. et nulli obloquaris et deus p̄stabit tibi requiē et erit sessio tua sine perturbatione. **S**Factus est aliquādo quentus in scithi et loq̄bant̄ frēs de qđā fratre culpabilit̄. **A**bbas aut̄ Pastor tacebat. Postea aut̄ surgēs egress⁹ ē et tollēs saccū et impleuit illū barena. et portauit eū ī hūmeris suis. et mittens in sportella modica de eadē barena. portabat etiā ipsam in aī. Interrogat⁹ aut̄ a patribus quid hoc esset. r̄ndit. Saccus iste qui multā barenā habet̄ mea peccata sunt. et quoniamz multa sunt pos sui ea supra dorsum meum ne doleam pro

ip̄sis et plorem. **I**sta autem barena modis ca peccata sunt istius frāris. et sunt ante fa ciem meam et in ip̄sis exerceor indicās tra trem meum. **Q**uod nō oportet ita fieri sed magis mea peccata ante me esse et de ip̄s cogitare et rogare deūvt ignoscat mibi. **A**d dientes autem patres dixerunt. **V**ere hec est via salutis. **D**ixit senex. Non indi ces fornicatorē si tu castus es qm̄ similiter legem preuaricaris. **E**t em̄ qui dixit. nō fornicaris. dixit non iudices. **A**d quendam solitarium venit p̄biter cuiusdam basilice et p̄secraret ei oblationem ad cōmunicandū. **V**eniens autem quidam ad illum solitarium accusauit apud ipsum eundem p̄biterum. **Q**ui cum ex p̄uetudine iterum veniss̄ ad eum. et p̄secraret oblationem scandalizat⁹ ille solitarius nō aguit ei. **P**resbiter hoc vī so discessit. Et ecce vox facta est ad solitariū dicens. Tulerunt sibi homines iudiciū meū. **E**t factus est velut in excessu mētis et videbat quasi puteum aureuz et aquā bonam valde. Videbat autem et quendam leprosum baurientem et refundente in vase et cupiebat bibere et non bibebat ppter qđ leprosus esset ille qui bauriebat. **E**t ecce iterum vox facta est ad eum dicens. Cur non bibis ex aqua hac. quā causam habet qđ implet. **B**aureit enim solūmodo et resundit in vase et non inquinatur ab eo aqua. in se autem renuersus solitariū et considerans virtutem visionis. vocauit p̄biterū et fecit eū sicut et prius sanctificare sibi oblationem. **T**uerunt duo fratres magne vite in congregatione et meruerunt singuli vīdere gratiam dei in alterutro. Factū est aut̄ vt aliquando unus ex eis egredere in sexta feria extra congregationē. et videret qđam manducantē mane et dixit ei. Hac hora māducas in sexta feria. **D**ie aut̄ sequenti facta est celebratio missarum fm̄ consuetudinem. Intuens vero frater eius videt gratiā que ei data fuerat discessisse ab eo. et contristatus est. qui cū venissent in cellaz dicit ei. **Q**uid fecisti frater. quia non vidi sicut pridem gratiam dei in te. **I**lle autem r̄ndens dicit. Ego neq̄ in actu neq̄ in cogitationibus mibi conscientia sum alic⁹ mali

Folium

Dixit ei frater eius. Ne aliquā verbum aut sermonem ociosum locutus es. Et recordatus dixit. Etiam besterna eis die vidi quādam manducantem et dixi ei. Hoc hora manducas in sexta feria. Hoc ē p̄tū meū sed labora meū duas ebdomadas et roges mis̄ deū ut michi indulget. Et fecerunt ita. Et post duas ebdomadas. vidit se gratias dei iterum venientes super frēm illū et solitū sunt deo qui solus bonū ē gratias referentes.

Explicit liber de eo q̄ nō oportet indicare quēq̄.

Incipit liber de discretionē

Dicit abbas Anthoni⁹. Q̄r sunt quidā cōterentes corpora sua in abstinentiā et q̄r nō habēt discretionē longe facti sunt a deo. Fratres quidā venierūt ad abbatem Anthoniū. et nunc iauerūt ei phantasias quas viserant et agnosceret ab eo utrum vera essent an a demonib⁹ illudenserent. Habant autē azimū sectū et mortuus ē eis in via. Cū ergo venissent ad senē. puenit eos dicens. Quos mō mortu⁹ ē azimus ille in via. Dicūt ei. vñ l̄cis pater. Et ille dixit. Demones m̄ i chi oñderunt. Dicūt ei. Et nos p̄tere re nimus interrogare te q̄r vidi m̄ phantasias et plenūq̄ sūti in veritate ne forte erremus. Et satisse cit eis senex sumpto exēplo d̄ asino. offidens q̄r a demonib⁹ sint ista. Cū puenit autē quidā venatōem faciēt in silua agrestiū aialium. et viderat abbatem Anthoniū gaudentē cū frīb⁹ et displicuerat ei. Volēs autē senex offidere q̄r oportet et aliq̄ p̄descendere fratib⁹. dixit ei. Non sagittam in arcu tuo et trabe. et fecit sic. Et dicit ei. Iterū trahe. Et traxit. Et rursus dixit. Trahe adhuc. Dicit ei venator. Si suū prāmodū traxero frangitur arcus. Dicit ei abbas anthoni⁹. Ita ē et in ope dei. si pl̄ a mensura tendim⁹ frēs cito deficit. Expendit ergo in vna et eadē relaxare rigorē eoz. Hec audiens venator cōpunctus ē multū et p̄ficiens in sermone senis discessit. et frēs cōficiemati reuersi sunt ad locū suū. Frater

quidā dixit abbatī Antbonio. Ora p̄ me. et r̄fidit ei senex. Nec ego tui misereor nec deus. nisi tu p̄ teipso solitus fueris et posceris a deo. Dicit iterū abbas snib⁹ n̄s. Quia nō p̄mitit deus bella excitari in generatione bac quoniam scit q̄r infirmi sunt et portare non p̄nt. Dicit aliquādo abbas euagrius abbatī arsenio. Quo nos ex tanta eruditione et scientia nullas virtutes habem⁹. hi autē rustici in egypto puerantes tantas virtutes possident. R̄fidit ei abbas Arsenius. Nos q̄r mūdane eruditōis disciplinis intenti sumus nihil habemus. H̄j autem rustici egypti ex p̄p̄is laborib⁹ acquisierunt virtutes. Dicebat br̄me morie beatus arseni⁹. p̄geminus monachus in aliena p̄uincia habitans nullis rebus se medium faciat et quietus erit. In terrogauit abbas Marcus abbate arseniū dicens. Bonū est non habere aliquā p̄selationem in cella. Cūlīt eſi quidā frēmbabentem p̄uuz olus in cella. et eradicabat ille lud. et dixit abbas Arsenius. Bonū quidē est. sed fīm exercitatiōē hoīs cuiusq̄ agendum est. Et eſi si nō habuerit vñtē bñm̄ tolerare iterū plantatur⁹ eſi ea. Martauit abbas Petrus qui fuit discipul⁹ abbatis Loth dicens. Erā aliq̄nī in cella abbatis Agathonis. et venit quidā frater ad eū dicens. Volo habitare cū fratrib⁹ sed dic mihi quō habē cā eis. Dicit ei abbas. Sic in prima die quādo ingress⁹ fueris ad eos. ita custodi p̄grationem tuaz omnib⁹ die bus vīte tue. nec assumas fiduciā. Dicit ei abbas macharius. Quid enim fiducia facit. Dicit ei senex. Sicut eſi grandis qui quando exarserit omnes fugiunt a facie eius. quia eſi etiā arborū fructus corrūpit. Dicit ei abbas Agatb⁹. Sic mala est fiducia. respondit abbas Agatb⁹. Non est peior altera passio q̄z fiducia. genitrix enim est omnium passioniz. Conuenit ergo opario monacho non sumere fiduciam vel si solus in cella sit. Dicebat abbas Daniel. Quia cum moritūs esset abbas arsenius. delegauit nobis dicens. Videlice velitis p̄ me agapē facere q̄m̄ si feci ego p̄ meipso inuenio. Dicebat de-

abbate Agathone. Quod abierunt quidā ad eū. audientes q̄r magne discretōis vir esset et volētes eū p̄bare si irascereſ. dicunt ei. Tu es abbas Agathon. Audiuimus de teq; fornicator es et lupbus. et ille r̄ndit. etiam sic est. Et dicunt ei. tu es Agathō retulsiſ et detractor. et r̄ndit ego sum. Dicōt ei iterū. tu es Agathon hereticus. et r̄ndit. Non sum hereticus. Et interrogauerūt eū dicentes. Dic nobis. cur tanta dicentibus nobis in iniuria tua pacienter tulisti. hunc autē fīmonē quia dixim⁹ hereticus es nō sustinuisti. et r̄ndens dixit eis. Illa prima mihi ascribo. vtilitas eī aīc mē ē. q̄ autē dixisti hereticū me esse nō acquieci q̄r se paratio est a deo et nō opto separari a deo. Illi autē audientes admirati sunt discretōem eius. et edificati discesserūt. Interrogatus idem abbas Agathon an esset maior labor corporis aut custodia interioris hōis dixit. Hō similiſ est arbori. Corpore igitur labor velut folia arboris custoditur. interioris autē custodia hōis fruct⁹ est. Qm̄ ḡ fm̄ quod scriptū est. Omnis arbor nō faciens fructū bonū excidetur et in ignē mitteſ. oportet ppter fructū nostrū oēm in nobis solitudinē esse. hoc ē mētis habere custodiā. Opus tū habem⁹ etiā tegumēto et ornatum foliorū qui est corporalis labor. Erat autē abb. Agathon sapiens ad intelligendū et impiger ad laborandū. et sufficiēs in oībꝫ. intēt⁹ etiā et assidu⁹ ad labore manū. parcus in cibo atq; vestimento. Idem abbas agathon cuz fac⁹ fuisset querent⁹ p̄ quādam cā in scithi et fuisset ip̄a causa ordīata postearēnit et dicit eis. Non bene ordinasti cām. Illi autē dixerūt ei. tu q̄s es qui ista loqueris. et ille r̄ndit. Filius hominis. Scriptū est eīn. Si vere rtic⁹ iusticiā loquimini iuste indicate filij hōim. Dixit abbas agathon. Iracundus si mortuos suscitet. non placet deo ppter iracundiā luā. yenerūt aliqui tres lenes ad abbātē Achille. et unus ex eis habebat opinionē malā. Dicit autē ei vn⁹ de lenibꝫ. Abba fac mībrenā sagenā ad piscandū. Et ille dixit ei. Nō faciam. Et alius dixit ei. Fac nobis et habebamus memoriam tui in monasterio nō. Et ily

le respondit. Non mihi vacat. Dicit ei tec̄is ille qui habebat malaz opinionē. Vi chi fac sagenā et habeam de manibꝫ tuis benedictōz abba. Et ille statī r̄ndit ei. Ego tibi faciam. Dixerunt autē ei secrete duo priores senes quibꝫ nō acquieciuit. Qm̄o sic q̄ nobis rogantibꝫ nolviſi facere. et huic dixisti ego tibi facio. Respōdit eis senex. Cobis ideo dixi non faciā q̄r nec mihi vacat. et vos non cōtristabimini. huic autē si nō fecero. dicturus est. quia de opinione mea q̄ mala est audiuit senex. et ideo non voluit facere sagenam et statim incidebamus funem ad sedandū animū ei⁹ ne tristitia absorberet huiusmodi. Dicebant de quodam senene. q̄r fecerat c̄nquaginta ānol neq; panē comedens neq; facile aquā bibēs. et dicebat. Quod extinxī fornicatōem et avariciam et vanā gloriā. Audiens autē abbas Abraā q̄ hec dixisset venit ad eū et dixit ei. Tu dixisti hunc sermonē. Et ille r̄ndit. etiam. et dixit ei abbas Abrahā. Ecce intras in celam tuā. et innenis sup mattā tuā mulierem. putas tenō cogitare q̄r mulier est et dixit. Hō sed expugno cogitatōem meā et tñō tangā illā mulierē. Dixit itez abbas abraā. Ecce igitur nō interfecisti fornicatōem q̄r vivit passio ip̄a. sed alligata est Iteruz. Si ambulas in via et vides lapides et testas valorum et in ipsis iacens aurum. putas te illud velut lapides reputare. Et r̄ndit non sed resisto cogitationi mee ne coll. gā illud. Iterum dixit ei abbas Abraaz. Si audieris de duobus fratribus quia unus diligenter et bona de te loquitur. aline autem odit te et detrahit tibi et venerint ambo ad te nunquid vtrōsq; equaliter suscipis. Et dixit Non. sed extorqueo mihi et similiter benefaciā ei qui me odit sicut et illi qui me diliget. et dixit ei abbas Abraam. Cuiūt ergo passiones. sed tantūmodo a sanctis viris quodāmodo religantur. Z. Parauit qdā patrū q̄r senex aliquis erat scella suā dñe laborās et vestiebat matta. qui cū preissit ad abbātē Ammonē vidit eū ab. Ammonas rētentē matta. et dixit ei. Hoc tibi nihil pdest. Et dixit ei ille lenex. Tres cogitationes mihi molestie sunt yna que me co-

Folium

pellit ut alicubi iheremo recedam. alia ut per
grina petam. ubi nenie cognoscatur. tercia
ut includam me in cella ut nullum videam et post
biduam comedam. **Dixit ei abbas Amonas.**
Habili tibi ex his tribi expedit facere. sed
magis sede in cella tua et comedere parum quod
die. hunc semper i corde tuo publicani illi qui
in euangelio legit sermonem et ita poteris sal
uus esse. **Dicebat abbas Daniel.** Quia
quantum corpus viruerit. tamen aia siccatur. et
quantum corpus fuerit siccatus. tamen aia vire
scit. **Dixit iterum abbas Daniel.** Quia quando
tum corpus souet. tantum aia siccatur. et quan
tum corpus siccatus fuerit. tantum aia souet.
Narravit iterum abb. Daniel. Quia quando
erat in Scithi abbas Arsenius. erat ibi moa
ebus quidam rapiens ea que beabant senes. ab
bas autem Arsenius volens eum luctari et
senibus quiete prestat. tulit eum in cellam suam
et dixit ei. Quid quid opus habes. ego ti
bi dabo. tantum non rapias. Et dedit ei aurum
et numeros et rescellas. et omne quod in ex
pensu suo habebat dedit ei. Ille autem iterum
rapiebat. Senes vero videntes quod non quie
siceret. expulerunt eum dicentes. Quia si in
uenitur frater habens infirmitatem corporis
aliquam. oportet sustinere eum. si autem furatur et
admonitus non quiescit. expellite eum quoniam aie
sue detimentum facit. et omnes in eolo ha
bitantes perturbantur. **Clenit i initio quer
sationis sue abbas Euagrius ad quendam se
nem et dixit ei.** Dic mibi abba sermonem.
quomodo salvus sum. Ille autem dixit ei.
Si vis saluari. quoniam ad aliquem vadis. non pri
us loquaris antequam ille de te inquirat. **Eua
grinus autem punctus in hoc sermone puerum ei
git in conspectu senis.** et satisfecit ei dicens.
Crede mibi. codices multos legi et tales eru
ditionem nunc inueni. Et multa proficiens
exiuit. **A** **Dixit abbas Euagrius.** Ne
tem errante et mutante solidat lectio et vigi
lie et oratio. et cupientia vero seruente ma
desfacit esurias. et labor et sollicitudo. iracu
dia autem perturbata reprimit psalmodia et los
ganimitas et misericordia sed becōportuus
spiritu et mensuris adhibita. Si autem impor
tune et sine mensura sunt. ad quoniam tempis profici
unt. que autem parvū tempis sunt. noxia ma
gis quam utilia erunt. **T**ranseunte aliquando
abbate Efreem. una prostituta ex immis
sione cuiusdam cepit ei blanditi. cupiens eum
si posset ad tutpem amitionem illicere. ut si
hoc non posset saltez ad iracundiam provocaret
quoniam nunquam vidit eum quisquam irascit vel litti
gantem. Ipse autem dixit ad eam. Seque
re me. Covenisset autem in locum populos dicere
ei. Veni huc. et sicut voluisti omisceortes
cum illa autem videns multitudinem dixit ei.
**Quomodo possimus hoc hic facere tanta
multitudine astante profundimur enim.** Ille
autem dixit ei. Si homines erubescis. quā
to magis erubescere debes deus qui revelat oc
ulta tenebrarum. Illa autem profusa et profutata re
cessit absque opere voluntatis sue. **C**lene
runt aliquando ad abbatem Zenonem quis
dam fratres. et interrogaverunt eum dicens
tes. Quid est quod scriptum est in libro Job
nec celum mundum esse in conspectu dei.
Respondit autem senex dicens. Reliques
runt fratres peccata sua et celestia scrutantur.
Hec est autem interpretatio sermonis
quem requisistis. ut quo niam solus Deus
est mundus dictum sit neque celum mundum
esse in conspectu eius. **Dixit abbas the
odorus de firme.** Si habes amicicias cum
aliquo. et contingit eum temptatione for
nicationis incurrire. si potes da ei manus
et trabe illum sursum. si autem error est alio
quem fidei incurrit et non tibi acquiescit re
uerti. cito incide amicicias eius abs te ne
forte remorans traharis cum eo in profun
dum. **C**lenit aliquando memoratus ab
bas Theodorus ad abbatem Johannem qui
erat eunuchus ex nativitate. et cum loquer
rentur dixit abbas Theodorus. Quan
do eram in Scithi. opus anime erat opus
nostrum. opus autem manuum tanquam in tra
situ habebamus. nunc autem factum est op
pus anime velut in transitu opus. **B**
Clenit aliquando quidam patrum ad eum
dem patrem theodorum et dixit ei. Ecce quidam
frater reuersus est ad seculum. et dixit ei ab
bas Theodorus. In hoc non mireris. si au
tem audieris quoniam proualuit quis effugere de
ore inimici hoc admirare. **Dixit memo
rat abbas Theodorus.** Ulti elegit id

seculo tpaalem quietem. anteq̄ dñs p̄staret
eis requie. **D**icebant de abbatē Johā/
ne brevis stature. q̄r dixerat aliqñ fatri luo/
maiori. **G**olo eē securus sicut angeli sūt se/
curi. nibil opantes. sed sine intermissione
servientes deo. **E**t spolians se eo q̄ erat in/
dutus abiit in beremū. **E**t facta ibi ebdo/
mada vna. reuersus ē ad frēm suū. **E**t duz
pullasset ostiū r̄ndit ei anteq̄ apiret dicēs
Quis es tu. et ille dixit Ego sum Jobes.
Et r̄ndens frater eius dixit ei Jobes ange/
lus fact̄ ē. et ultra inter boīcs nō ē. Ille au/
tem pullabat dicens. Ego sum. et nō apes/
ruit ei sed dimisit eū affligi. Postea vno a/
piens dixit ei. Si bō es opus habes iterū
opari vt viuas. si aut̄ angelus es. quid que/
ris intrare cellā. **E**t ille pniam agēs. dixit
ei. Ignosce mibi frater q̄r peccavi. **C**le/
netūt aliqñ lenes quidā in scithi. eratq̄ cū
eis abbas Jobes gmanus. **E**t dū comedē/
rent surrexit quidā p̄sbiter vir magnus. vt
varet p̄ singulos vsculūt p̄nū aque ad bibē/
duz. et nemo acquieuit accipe ab eo nisi so/
lus Jobes brevis. Admirati sunt aut̄ cete/
ri et dixerunt ei. Qūo tu cū oīm sis minor
p̄sumpisti misterio vtī viri senis et magni
dixit eis. Ego qñ surgo dare aquā gaudio
si oēs biberint vt mercedē acquirā. **N**unc
igitur ppter ea ego suscepī vt faciā eū q̄ sur/
rexit inuenire mercedē. ne forte etiā p̄triste/
tur nullo suscipiēt ab eo. **H**ec cū dixisset.
admirati sunt oēs de discretione ei. **I**n/
terrogavit aliqñ abbas Pastor abbate Jo/
sepb dicēs. Quid faciā qñ appropinquant
mibi aliisque temptatōes. Relistā illis an p/
mittā intrare. dixit ei senex. Dimitte itra/
re et pugna cū eis. Reuertēs ḡin Scithi
sedebat. **E**t p̄tigit vt veniens quidā a the/
baida in scithi narraret fratrib⁹ interrogas/
se se abbate Josephb. qñ appropinquat mibi
temptatō relistā ei an pmittā intrare. et di/
xerit ei. omnino vno permittas temptatōzi te
sed statim abscide eā. Audiens aut̄ abbas
Pastor. q̄r sic dixerit huic q̄ venerata the/
baida abbas iosephb. surgēs itez abiit i pa/
neso ad abbate Josephb. **E**t dixit ei. Abba
egotibi p̄misī cogitatōes meas. et tu aliter
dixisti mibi. aliter aut̄ fratri de tibida. et

dixit ei senex. Scis q̄r diligō te. **E**t r̄ndit
etiā. et ait. Nōne tu dixisti mibi vt sic mia/
chi i p̄i. ita tibi dicere qd sentire. **E**t si in
trauerint temptatōes et dederis eis locū atq̄
accepis eas. pbatioē te faciūt. Ego aut̄ ve/
lue mibi ipsi. sic et tibi locutus sum. **S**unt
aut̄ aliqñ quib⁹ nec appropinqrē expedit pas/
hōnes. sed statim dñt abscidere eas. **C**
Item dixit abbas pastor. Cenī aliqñ i era/
cleos inferiorē ad abbate Josephb. et bēbat
in monasterio suo arborē siccomoy pulcray
nimis et dicebat michia mane. Glade colli/
ge tibi et māduca. Erat aut̄ ferta feria. ego
aut̄ nō comedī ppter ieunium. et interrogau/
eum dicens. Dic mihi ppter dñm deu/
rationē buiūs rei. q̄ dicebas mibi. vade et mā/
duca. Ego quidē ppter ieunium nō abiit. sed
erubescēbā q̄r mandatum tuū nō fecerā. co/
gitans quia sine rōe mibi tec nō p̄ceperas
Ille aut̄ r̄ndit. **P**atres seniores nō loquū/
tur ab initio fratrib⁹ recta sed magis distor/
ta. et si viderint quia ea que distorta sūt fa/
ciunt iam eis nō loquūtur nisi qd expedit
agnoscentes qm̄ in omnib⁹ obediētes sine
Cfrater interrogauit abbate Josephb. **D**ixit
Quid faciā. quia nec molestiā ferre possū
nec labore et dare elemosinā. et dixit ei se/
nex. Si non potes hoc aliqd facere v'l fua/
cōscientiam putam ab omni malo proximi/
tui et ita saluus eris. Deus enim aīam si/
ne peccato querit. **D**ixit abbas Ishaac The/
beus fratrib⁹ suis. Queros nō adducans
huc. quia ppter pueros in Scythi quattu/
or eccle herem⁹ facte sunt. **I**nterrogauit
aliquñ abbas Longin⁹ abbate Luciū dicēs
Habeo tres cogitationes. vnam vt ad pe/
regrina vadā. et respondit ei senex. Si
non tenueris linguam tuam vbiq̄ per/
reteris. nō eris peregrinus. sed refrena lin/
guam tuam. et eris hic pegrinus. et dixit
abbas Longinus. Alia cogitatio mea ē vt
ieunē biduanas levando. et respondit ei
abbas Luci⁹. Isatas ppheta dicit. Si cur/
uaneris velut circ ulu in cervicē tuam nec
sic eris acceptum ieunium tuum. sed magis
ptine mentē tuā a cogitatōib⁹ mal⁹ et dixit
ab. longin⁹. Tertiū ē dispositū meū vt de/
clinē hominum aspectus. et r̄ndit ei abbas

Folium

Lucius. **N**isi prius correreris vitā tuā inter
alios queriendo nego solus habitans corti-
gere te pueralebis. **D**ixit ab. **M**acharius.
Si recordamur malorum quod nobis inferuntur
ab hominibus apud nos metuē recordā-
di dñm. si autē recordamur malorum quod demones
excitant. erimus ipsorumfobiles. **D**ice-
bat ab. matthoës. **N**ec sathanas scit quod passioe
aia seducaet. et id seminat quodem in ea zizania
sua. sed metere nescit. Seminat interdū seia
fornicationis. aliquod retractōnū et ceteraz si
militer passionis. et in qua passionē aiam vi-
derit declinare. hanc ei misstrat. **N**ā si sci-
ret ad quod procluvis est aia. nō ei diversa ac
varia seminaret. **M**arrauerūt de abba-
te **H**etherio. qui fuit discipulus abbatis
Siluani. quia cuz sederet in cella sua ī mo-
te syna mediocriter gubernabat vitā suā in
bis que erant necessaria corpori. quod autē facit
est ep̄s in pharao multū coartabat aīm suū
in duricia continentie. et dixit ei discipul⁹ su⁹
Affa quod eram in heremo nō te ita crucis
abas. et dixit ei senex. **F**ili illici solitudo erat
et quies et paupertas. ppterēa volebā gubernare
corpusculū meū ne infirmarer. et ques-
terē quod nō debere. nūc autē hic seculū est et
occasiōes sunt excidēdi plurime. et si infir-
mitatē incurro sunt hic qui succurrat. ne
pdam ppositū monachi. **F**rater interro-
gavit ab. pastore di. **P**erturbatō mibi fit
et volo derelinquere locū istū. Et dixit ei le-
nex. **D**eo qua cā. Et ille dixit. **Q**uia audio
verba de quā frē quod me nō edificat. et dixit ei
senex. **N**ō lunt dā quā audisti. et ille dixit ei.
Ctiā p̄t q̄r verē ē. **N**ā frater quod dixit michi
fidel' est. **R**edit ei senex. **N**ō est fidel' qui
dixit tibi nā si eēt fidel' nequaquam diceret tibi
talia. **D**eus enim audiens vocem sodomo-
ri nō credidit nisi descendenter et videret o-
culis suis. et ille dixit. **E**go vidi ocul' meis.
hec audiēs senex. respexit in terrā. et tenuit
quā festuca. et ait ei. **Q**uid est hoc. et ille
r̄ndit. **F**estuca est. Itēq̄ intēdit senex ad te
ctum celle et dixit. **Q**uid est hoc. Et ille r̄n-
dit. **T**rabes ē que portat tectū. et dixit ei le-
nex. **D**one in corde tuo. quod p̄tā tua sic sit
sicut trabes hec. illius autē fris de quod lo-
cū reue-
lut hec quā festuca. **A**udiēs autē ab. **S**ylor-

is hūc s̄monē. admirat⁹ ē et dixit. In quā te
beatū faciā abba pasto. **C**erte em̄ velut p̄ci-
osus lapis. ita verba tua ḡta et gl̄ia plena
sunt. **E** **V**enerūt aliquā regionis illi⁹
p̄biteri ad monasteria vicina in quib⁹ etiā
erat et abbas **P**astor et intrauit abbas **A**
nubet dixit ei. **R**ogemus p̄biteros istos
hodie. accipe hic in caritate dona dei **I**lle
autē stans diu nō dedit ei r̄nsum. **A**bbas nō
Anub p̄tristat⁹ exiit. **D**ixerūt ḡ abbati pa-
storū qui iuxta eū ledebant. **Q**uare nō dedi-
sti ei responsū. et dixit eis abbas **P**astor.
Ego causaz nō habeo iam em̄ mortuus suz
mortu⁹ nō loquit⁹. **D**on igitur reputet⁹ me
quia hic nobiscū suz. **A**bijt quidā frater
de monasterio abbatis pastoris in pegre et
applicauit ad quandam solitariū. Erat em̄
babens illic cum omnib⁹ caritatē et mlti ve-
nieban. ad eū. **N**ūciauitatē ei frater ille quod
dam de abbate pastore. **Q**ui audiens h̄tu-
tem animi eius. desiderabat eū videre. **C**ū
autē reuersus fuisset frater ille in egiptū. p̄
aliquantū t̄pis surgens p̄dictus solitarius.
venit ad p̄grinandū in egiptū. ad eundez
fratrem qui prius applicuerat apud ip̄m **D**i-
xerat em̄ ei vbi maneret. **C**ludens autē cum
ille miratus ē et gaulesus valde. **D**ixit autē ei
ille solitarius. **O**stende caritatē quā habes
in me et duc me ad ab. pastorem. et tollēs eū
duxit ad senē. et nūciauit ei de eo di. **Q**ui
dam magnus homo et multā caritatē bñs
et honore plurimū in p̄uincia sua. venit de-
siderans te videre. **S**uscepit ergo eū se-
nex cū gratulatione. et salutantes se invicem
recederunt. cepit autē loqui peregrinus ille
frater de scripturis sanctis et de teib⁹ sp̄ti-
taliib⁹ atq̄ celestibus. abbas autē pastor et
uerit faciē suam et non dedit ei r̄nsum.
Cludens autē ille quia nō loqueret⁹ ei. p̄tris
status exiit. et dixit fratti illi qui eum ad-
duxerat. **I**nuanū ut et istud assumpsi. **C**es-
ni enim ad senem et ecce nec loqui mecum
dignatur. **I**ntrauit autē frater ad abba-
tem **P**astorem et dixit ei. **A**bbas propter te
venit magnus vie vir. babens tantā gloriam
in loco suo quod nō es locut⁹ cū eo. **R**edit ei le-
nex. **I**ste desurū ē et d̄ celestib⁹ loq̄t. ego as-
teorūsum ē et d̄ terrenis loquoz. **S**i ergo

misi locutus fuissⁱ de passionib^{us} anie ego
vtic responderē ei. si autē de spiritualibus
ego hec ignoro. **E**riens ḡ frater dixit illi qz
nō cito senex ille de scripturz inquirit. sed si
quis ei loquīt^s d^r passionib^{us} aie. r̄ndit ei. **I**llo
leaut p̄p̄ctus intravit ad senē et dixit ei.
Quid faciā abba. qz passiōes aie vñantur
mei. Et intuitus enī senex gaudēs dixit ei.
Bodo bñ venisti nūc aperio os meū. et im
plebo illud bonis. Ille autē valde edificatus
dicebat. **V**ere hec est via caritatis. et gra
tias agens deo. qz tam semī vñ videre me/
merit. reuersus est in regionē suā. **F**
Frater quidā interrogavit abbatē pastore
dicens. **F**eci p̄ctm grāde. et volo trienniū
penitere. **D**ixit autē abbas pastor. **A**ltū est
Et dixit frater. **J**ubes ne vñ annū. **E**t dix
xit iterū senex. **V**ultū ē. Qui autē plentes
erant. dicebāt. **T**iscq ad q̄draginta dies.
Sener iteꝝ dixit **V**ultū ē. Et adiecit di
cēs. **E**go puto. qz si ex toto corde homo pe
nituerit. et nō apposuerit facere iteꝝ vñ pe
nitentiā agat. etiā triduanā pniam luscipit
at deus. **I**nterrogavit aliqñ enī abbas am
mon de īmundis cogitatōib^{us} q̄ in corde ho
mis generat^s et d^r vanis desiderijs. et dixit
ei abbas pastor. **N**unqđ gl̄iabit securis si
ne eo q̄ incidit in ipa. **E**t tu ḡ nō eis porti
gas man^u zociose erūt. **I**nterrogavit enī
dem fmone abbas ysaias. et dixit ei abbas
pastor. **S**icut capsā plena vestib^{us} si dimissa
fuerit tpe longo putrefiūt uestes in ea. ita
et cogitatōes in corde nō. si nō fecerim^s eis
as corporaliter tpe longo exterminabuntur
aut putrefiūt. **I**nterrogavit abbas Jo
seph abbatē pastore de radē re. et dixit ab
bas pastor. **S**icut clausus serpens r̄lscor
pio in vase zobturat^s pedēte tpe oīno mo
ritur. ita maligne cogitarōes q̄ studio demo
nū pullulant. pacia eius cui īmitunt^s pau
latim deficiūt. **I**nterrogavit iteꝝ abbas
Johes ab. pasto. dices. **Q**uō op^u ē ieiuna
re. Et dixit abb. pastor. ego volo vt q̄tidie
manducās subinde paululū subtrahat sibi
ne satiet. **D**ixit ei ab. Joseph. Ergo qñ es
tas iuuenis nō ieiunabas biduanas leuan
do. Et dixit senex. Crede mihi qz et tridua
nas et ebdomada sed becoia p̄bauerūt se

nes magni et inuenērūt qz bonū ē q̄tidie mā
ducare. q singulos dies p̄ay min^u. et oīnde
tunt nobis reglatē hāc viā qz leuior est et
facilis. **D**ixit ab. pastor. **N**ō habites in
loco vbi vides aliq̄s bñtes aduersum te ze
lum malūqz nō ibi p̄ficies. **G** Frater
quidā venit ad abbateꝝ pastore et dixit ei.
Semino agrū meū et facio ex ipso agapē
dixit ei senex. **B**onū opus facis. **E**t disces
sit cū p̄posito aīni et adh̄ciebat ad agapē
plusq̄ faciebat. **H**oc autē audiēs abbas
Anub. dixit abbati pastori. **N**ō times deū
quia sic locut^s es fratri illi. **E**t tacuit senex.
Post duos autē dies misit abbas pastor ad
fratē illū et vocauit enī ad se et dixit ei audi
ente abbate Anub. quid me interrogasti il
la die qñ mens mea alibi erat. **D**ixit ei fra
ter. **H**oc dixi. Quia semio agy meū et de b
qd colligo ex ipso facio mibi agapē. **E**t di
xit ei abbas pastor. **N**utaui quia de fratre
tuo qui laic^u ē diceres. **S**i autē tu facis
hee nō est b op^u monaci. Ille autē audiēs
p̄tristatus ē et dixit. **A**lia opa no facio nec
licio nisi hec. et non possum semiate agy me
um. **C**ū ergo discessisset cepit abbas anub
pniam agere apud abbatē pastore dicens.
Ignosce mibi. dixit ei ab. pastor. Ego ab
iitio sciebam quia hoc nō est opus monaci
sed fīm aīm eius locutus sum ei. et excitaui
animū eius ad p̄fectum caritatis. **N**ūc au
tem abiit tristis. et tamē idipm opus facit
Frater quidā interrogavit abbatē pasto
rem dicens. **Q**uid est illud quod scriptuz
ē. qui irascitur fratri suo sine cā. ille r̄ndit
Et omni re qua te grauare voluerit frater
tuus. si irasceris aduersus eum donec ocul
um tuum dextrū enīcas. ta te p̄cias si
ne causa irasceris ei. si autē aliquis volue
rit te separare a deo. p̄ hoc irascere. **D**ixit
abbas pastor. Si peccauerit homo et nega
uerit. dicetq̄ non peccavi. non increpes enī
quia strangis propositum animi eius. si au
tem dixeris ei nō p̄tristaris frater. s̄ obser
ua te de cetero. excitas aīm eius ad pniam.
Dixit iterū q̄ supra. **B**onū est experimentū
etenim p̄ experimentū hoīes p̄batiōres sūt
G Itēt dixit qui supra. **S**i q̄s docet ali
quid et non facit quod docet. similis est pu

Folium

teo qui emēs ad se venientes satiat. et om̄i diluit sordes. le autem ip̄m purgare nō p̄t sed omni spūcīa et īmūndīa plenus est. **Dixit iterū idem.** Est homo quis eis plūz cognoscit. **Dixit iterū.** Quia est hō qui vit detur ore tacere. cor aut̄ eius adēmat alios. **Hic ergo sine cessatione loquit̄.** et ē ali? a manē usq; ad rēspērā loquēs taciturnitatem tenens. **Hoc autem ideo dixit.** quia nūc sine audientiā rūlitate locutus est. **Iterum idem dixit.** Quia si hinc tres in vnu ex quibus vnu bene quiescat. ali? infirmetur et gratias agat. tertius vero ministret eis ex sincera voluntate. **Hij** tres filii sunt velut etiam si vniuersi sint opis. **Iterum dixit** Valicīa nequaq; expellit Calicīam. sed si quis tibi male facit: tu bene fac ei et p̄ bonum opus tuū destruas maliciā illius. **Dixit iterū.** Qui querulus est. monachus nō est. Qui malū pro malo redit monachus non est. et qui iracundus est monachus non est. **Frater quidā venit** ad abbātē pastore. et dixit ei. **Multe cogitationes** vnuunt in animū meū: et periclitor in eis. **Ei** iecit eū senex sub aere nudo et dixit ei. **Expande sinum tuum** et appreben de ventos. et ille r̄ndit. Non possum b̄ sa cere. et dixit ei senex. Si hoc non potes facere nec cogitationes prohibere poteris ne ī troeant. sed tuū est resistere eis. **Frater q̄dam** interrogavit eum dicens. **Dimissa est** mihi hereditas. quid faciam ex ea. **Dixit** ei abbas pastor. **Vade et post tres dies ve ni et dicam tibi.** **Venit autē sicut p̄fininit:** et dixit ei senex. Quid tibi habeo dicere. si dixerim. da eam ecclie. clerici sibi faciunt cō muniū ex ea. si autē dixerim. da eā p̄ntibotus. non est tibi merces. si vero dicā da pauperib; securus eris. **Quidquid ergo vis.** vade et fac. ego cās non habeo. **Dixit iterū** abbas pastor. **Si venerit tibi cogitatio de rebus corpori necessariis et delegaueris semel.** et iterū venerit et delegaueris qd̄ fiat iam tertio si venerit nō intendas ei. occīsa est em̄. **Frater quidā** dixit abbati pastori. Si videro rem aliquam. ris ut dicā illam. **Dixit ei senex.** Scriptum est. Qui respondit verbum anteq; audiat. stulticia

est illi et opprobriū. **Si ergo interrogatus fueris dic.** si alias tace. **Dixit iterū ab bas pasto r. quia dixerat abbās Ammon.** Est homo qui portat toto tpe vite sue secu rim. et non p̄t deīcere arborem. **Ei** autē alter qui habet v̄lum incidendi. et in paucis plagiis deīcet arborem. **Dicebat autē lecū tim discretionem esse.** **I** **Iterū** dixit voluntas hominis murus eneus est. et la p̄is reputiōis inter ip̄m et dēū. **Si ergo** homo reliquerit hec. **Dicat et ip̄e qd̄ i p̄sal mo scriptum est.** et in deo meo transgredior at mūnū. et deus meus impolluta via eius. **Si em̄ iusticia subueniet voluntati.** laborat homo. **Frater quidā** interrogavit abba tem Pastorem dicens. **Damnum anīe mee** patior q̄ sum cum abbate meo. quid ergo iubes. **Ganeam adhuc apud eum.** Et lci ebāt abbas pasto r. quia ledetetur alia eius p̄ abbatem suū et mirabatur. quare vel interrogaret eum si manere deberet cum eo. **Ei** dixit ei si vis esto. **Et discedens māsit** apud eum. **Venit iterū** dicens abbati **Pastori.** Grauo animā meā. et nō dixit ei ab bas pasto r. discede ab eo. **Venit tertio rdi** xit. **Crede mibi.** iam non ero cum eo. **Et r̄ndit** ei abbas pasto r. Ecce modo saluat̄ es. vade et non sis v̄lra cum eo. et subiunxit. **Homo qui videt** damnū pati animā suam non opus habet interrogare. **Etenim dō** oculis cogitationib; interrogat quis vt seniores p̄bare possint. de manifestis autē p̄tūs non est opus interrogare. sed statim abscondere. **Interrogavit** Abraā qui erat discipulus abbatis Agathonis. abbātē pasto rem dicens. **Quare me** demones sic impugnant. et dixit ei abbas pasto r. Te impugnant demones. Non pugnant nobiscuz demones quando voluntates nostras facim̄. quia voluntates nostre demones facte sunt et hec sunt que tribulant nos vt faciamus eas. **Si autē** vis scire quales sunt cū quibus demones pugnant audi cū Moyse. et cum similib; eius. **Dixit iterū** abbas pasto r. quia frater quidā interrogavit abbatem Moysem dicens. Qualis hō mortificat se a primo suo. **Et r̄ndit** ei. **Nisi pos** suerit hō in corde suo q̄r trienniū iā bābat.

CLXIX

in sepultura. nō attingit ad hoc verbū. **F**rater interrogauit abbatē pastore dices. Quo optet monachū sedere in cella. et dixit ei senex. Sedere in cella tamen ad id quod i manifesto est. hoc ē ut faciat opus manū. et semel comedat. et taceat et medite. **O**culte vero p̄ficere in cella b̄ ē. ut portet vnum quisq; opprobriū suū in oī loco quoctūq; p̄ rexit. et ut misterij horas custodiat. et de occultis nō negligat. Si autē ait ergo tibi tamen ut vacet ab opere manū intret ad misterium opis dei. et id sine aliqua perturbatione consumet. **S**inus autē hoc ē. ut comitatū simul p̄uersantū bonoꝝ teneas. et r̄euocer; a malorum comitatu. **R****C**lenerūt aliquā duo fr̄es ad abbatē Ambro. et interrogauit enī vnum ex eis dicens. Abba ego biduo ieuno. et duos parimates māduco putas saluo aliam meā an seducor. Et cū plurimū rogarēt enī alter dixit. Ego colligo de opere manū meā duas siliq; diuinās. et parū ex eis retineo ad victū. **A**līud autē expēdo i elemosinā. putas salu? ero an seducor. Et cum plurimū rogarēt enī. ille nō r̄edit eis. Post q̄tuor autē dies cū discessuri essent rogabāt eos clerci dicentes. Nolite p̄tristari fr̄es deus vobis p̄stabit mercedē licet emī consuetudo est senis b̄. et nō cito loquit̄ nisi ei deus dederit qđ loquat̄. Intrauerūt ḡ ad senē et dixerūt ei. Abba ora p̄ nobis. Et ille dirixit eis. ambulare vultis. Dixerūt etiā. Et intuens eos intra semetipm. et accipies opa eoz scribebat in terra. et dicebat. **A**mbō biduo ieunat. et duos parimates māducat. **N**atas in hoc erit monachus. Nō iterū dicebat Ambro laborat in die duas siliquas et dat in elemosinas. putas in hoc est monachus. necdū. Et paululū reticēs dixit ad eos. Bonū quidē est qđ oparis. Sz si custodias p̄sciam tuā cū primo tuo ita salvaberis. In hys ḡ sic edificati fr̄es cū gaudio discesserunt. **F**rater quidā interrogauit abbatē Ambro dices. Quare me p̄hibent sp̄us aliquod bonū facere p̄ris. Dixit ei senex. Nō sic loquaris. alioquin deū mendacē facies. sed dic magis oīno misericordiā nolo facere. **D**euveniēs autē deus dixit. Dedi vobis p̄tatem calcādi sup̄ serū.

pentis et scorpiones. et sup̄ oīm virtutem inimici. **C**ur ḡ tu simundos sp̄us nō p̄culcas. **D**ixit abbas Dalladius. Optet animā s̄m voluntatē xp̄i p̄uersantē et dilectione fideliter que nescit et docere manifeste q̄ nouit. si autē vtrūq; cū possit nō vult insani morbo laborat. initū ei recedendi a deo fastidiū doctrine est. et cū nō appetit illud qđ semp̄ aīa esurit que diligat deū. **F**rater quidā dixit abbati Sylo. Quare non recedunt a me passiones. Et dixit ei senex. Quia vasa earundē passionū intra te sunt sed da eis pignus suū et discedunt. **L****C**lenit quidā frater ad abbatē Silvanū in monte syna. et vidit fr̄es laborantes et dixit seni. Nolite opari cibū qui perit. Maria emī optimā p̄tem elegit. Et senex dixit discipulo suo. voca zahariā. et mittite fr̄em istum in cellā vbi nihil sit. Et cū facta fuisset hora nona intendebat ad ostiū. si mitterent et vocarent eum ad manducandū. Et cū nemoloqueret ei surgēs venit ad senē et dixit ei. Abba hodie fr̄es nō comedērūt. Et dixit ei senex. Etiam comedērūt. et dixit ei se et quare menō vocastis. Et r̄edit senex. Tu bō spiritualēs. et nō indiges b̄ cibo. nos autē carnales sum⁹ et volentes manducare p̄pterea opamur manib⁹ n̄is. Tu vō bona p̄tem elegisti legens tota die et nolens sumere carnalē cibū. Qui cū hec audisset p̄strauit se ad p̄niat dicens. Ignosce mibi abba. Et dixit ei senex. Nuto opus b̄z om̄ino. Maria martha. p̄ marthā ei maria laudatur. **D**ixit sancta Syncleuce. Qui sensibiles dūtias de labore et p̄cul' maris colligunt. qñ multa lucrāt̄. tūc p̄la desiderant. et que h̄nt velut nihil reputant. ad ea vero q̄ neccdū b̄nt oīm intentionē aimū intēdūt. nos autē et eoz q̄ querenda sunt nichil bēm⁹. et nolum⁹ possidere q̄ necessaria sunt ppter timorē dei. **D**ixit itez que supra. Est quedā tristitia utilis. et tristitia q̄ cor rūpit. Tristitia ḡ utilis ē. ut p̄ p̄ctis n̄is i gemiscam⁹. et p̄ ignorantia p̄ximoz et ut n̄ cadam⁹ a p̄posito ut p̄fectionem bonitatis attingam⁹. **H**ec est sp̄es vere tristie. Est emī et aduersarij nostri ad hoc quedā p̄iunctio. immitis emī tristiciā sine aliqua rōequā

Folium

cedum appellauerunt. Optet ergo talem spūm sepius orando et psallendo magis de bellū. **D**ixit itez que supra. Est es̄ et extensa eximissione dyaboli et dura abstinen̄ia. nam et sequaces eius faciunt hoc. Qn̄ ergo discernim⁹ diuinā et regalē abstinen̄iam a tyrānica atz diabolica. hec obserua da sunt. id ē ut in omni tpe querlatiō istue vna regula ieiunij sit tibi. Non subito quatuor aut quinq̄ dies p̄tinos ieiunes et iterum multitudine citoz solvas vntutē. hoc ei letificat diaboliz. **H**emp̄ em qd̄ sine mensura est corruptibile ē. Noli ergo subito arma tua expendere ne nudus inuenetus in bello facile capiaris. Arma em̄ nra corp⁹ n̄em est. anima vno nra miles est. Utricq̄ ḡ dili gentiā p̄sta ut parat⁹ sis adid qd̄ necesse ē. **C**lenerunt aliqui duo senes magni d̄ptib⁹ pelusij ad abbatissam sarā. Et cū ambularent dicebant adiuicē. humiliem⁹ retulam istam. **E**i dicunt ei. Clide ne extollatur anim⁹ tu⁹ et dicas. qz ecce viri solitari⁹ veniūt ad me que mulier sum. Et dixit eis abbatissa sara. **S**exu quidē mulier sum sed non animo. Iterū dixit abbatissa sara. Si poposcero a deo ut omnes homies edificantur ex me. iuuenior ante ianuas singloz pñiam agēs. sed magis oro ut cor meū cuz omnib⁹ parū sit. **D**ixit abbas ypericius. Iste ē vere sapiēs q̄ facto suo alios docet. nō q̄ verbis. **C**lenit aliqui quidā monachus ab urbe roma qui in palacio magnum nomē habuit et habitavit in scithi in ciuitate eccie. Habant autē secū vnu letuū q̄ misstrabat ei. videns autē p̄biter eccie infirmitatē eius. et cognoscēs qz de delicijs esset vir ille ex eo qd̄ ei deus donauit vel q̄ ecclesiam intrabat trāsmittebat ei. Qui cū fecis̄ set viginti et quinq̄ ānos in scithi. fac̄ est vir p̄templatōz p̄uidens et noīatus. Audiēs autē quidā de magnis monachis egipcijs opinione eius venitridere ei. speras corporalē querlationē apud eū plus arduā inueniri. Qui cū intrasset salutavit ei et facientes orōem sederūt. Clidens autē eū egipci⁹ vestū mollib⁹ rebus et mattā de papiro. et pelle strata sub ipso. et modicū capitale de cartice sub capite eius. sed et pedes nūdos

habentē cū caligis scandalisatus est intra se de eo. quia in illo loco non erat p̄suetudo taliter querandi. sed magis durā abstinen̄iam h̄e p̄suerat. **S**enex autē ille romanus h̄is p̄templatōz sine p̄uidentie ḡaz intellēxit. qz scandalisatus fuisset egipcius monacibus in eo et dixit mīstro suo. **F**ac nobis bodie ppter abbatē qui venit bonā viē. Et coxit p̄a olēa q̄ hēbat et surgētes bōz cōpetenti manducabāt. habuit etiā et modi cū vini ppter infirmitatē suā. et filūd bibett. Et cū faciō esset vesp̄e dixerūt duodecim psalmos et dormierūt. sileāt et nocte **S**urgens autē mane egipcius dixit ei. Ora p̄ me pater. Et egress⁹ est nō edificatus in eo. Et cū paululum discessisset volens eū senex ille roman⁹ sanare misit p̄ eū et reuocauit ipsum. Qui cū venisset cū gaudio itez sulcep̄it eum. et interrogauit eū dices. Ex qua p̄uincia es. et ille dixit. Egipci⁹ sum. Cuius ciuitatis. et r̄ndit. Ego olnō nō fui d̄ ciuitate. nec habeaui aliqui in ciuitate. et dixit ei. Ante c̄b⁹ monachus es̄es quid opabas in possessione qua manebas. et ille r̄ndit. Custos etiam agroz et dixit ei. Obi dormiebas. R̄ndit in agro et dixit. Habebas alio quod stratum. R̄ndit. Ego in agro vbi haberem stramenta in quib⁹ dormire. et dixit. Qn̄o dormiebas. r̄ndit. In terra nuda. et dixit. Quid māducabas in agro aut quale vnu bibebas. itez r̄ndit. Que sunt else aut qualis potus in agro. Et dixit. Qn̄o ergo vinebas. r̄ndit. Hancubā panē siccū. et si inueniebam quodcunq̄ de sallamentis et bitebā aquā. et dixit senex. Grandis labor. et dixit. Erat ibi vel balneū in possessione. vbi lauaretis et ille dixit. Non. sed in flumine lauabar qn̄ volebam. Cū ergo tec̄ oīa ab eo senex ex r̄nione ipsius exegisset et cognouisset modū prioris vite ei. atq̄ labores voles eū p̄ficere narrauit ei vitā suā p̄ter tam quā hēbat cū eēt secularis dices. De miseri quē vides d̄ magna illa ciuitate romana sū. in palacio bñs max̄mū locū apud impatorem. et cū audish̄ egipci⁹ initia vbo rum eius opūctus est et solicite que dicebātur audiebat. et ille ahecit. Reliqui ḡro mā et venu in solitudinē istam. et iterū dixit

CLXX.

Sed quae vides habui domos magnas et pecunias multas et tenens eas vici in ista qua cella. Itex dixit. Neque vides locos ex auro restitos habui hinc pectorissima stramenta. et phis dedit mibi de stramē tum hoc de papiro et bac pelle. Sz vestes mee inestimabili pectorio digne erant. per illis vtor bis vilibus rescell. Itex dixit. In pra dio meo multis auti expēdebat et per illo de dit mihi de modica olera hec et pululi calice vini Erat aut et qui seruiebat mibi plurimi servi. et ecce per illis huic vni de inspirauit ut misericordet mibi. per balneo aut pfectudo modico aque pedes meos lauo et caligulis vtor ppter infirmitatem meam. Et rursum per calamis et cithara. vel alia musicis opera qua delectabat in quietis meis. dico mibi duodecim psalmos in die. et duodecim sile in nocte. sed et per patres meis que ante faciesbam modicā requie exhibeo pulū et inutile mysterium deo. Un rogo te abba ut non scandalizaris ppter infirmitatem meam. Et loc audiens egipcius atz in semetipm reuersus dixit. Me mibi. quod ego de tribulatōne et plurimo labore seculi magis ad repausandum in conversionem monachi veni. et quod non habebā tūc modo bateo. tu aut ex milta delectatione seculi voluntate ppter in tribulatōne venisti. ter magna gloria atz delicijs venisti in humilitatē et banc paupertatē. Ex quo egipcius multū pfectiens discessit. factus est ei amicus. et sepe veniebat ad eum sue virtutatis causa. Erat enim vir discernens et repletus bono odore spissi sancti. Dicebat quidā senex. Non necesse est verborum tuorum. sunt ei plurimi vobis in hoc sed opera necessaria sunt. Hoc est ei quereretur non vobis que non habent fructū sed opera. **N**on frater aliquis interrogavit quosdā patrum dices. Si polluitur aliquis quā res sordidas cogitat. Et cū de hoc inquisitio fieret apud eos alio qui dicebant. etiam polluit. Alij dicebāt non. quia si polluit non possum saluari nos quā id est sum. sed hoc pertinet ad salutē si ea quā cogitamus corporaliter non fecerimus. Ille autem frater quā interrogauerat non sibi sufficere iudicans variā rationē patrum abiit ad senez pbatiorē. Et interrogauit eum de hoc. Et tamen

dicit senex. Scđm mensurā vnius cuiusq re quiritur ab eo. Rogauit quā ille sit senex. dices. Peto ppter dñm absolue mihi verbū hoc. Et dixit ei senex. Ecce forte iacet hic vas aliquod desiderabile. Et adiecit dices. Et si intrauerint duo frēs ex qm vñ hñs mē suras magnas exercitate vite. alter vno pias. Si ergo cogitatio illi pfectimota fuerit ad aspectū vasis illius. et dixerit intra se rolebā habere vas illud et nō permanserit in hoc sed cito abscederit hmo appetitū nō est pollutus. Si vero ille qui necdū ad mēsurās maiores attigit occupierit vas illud et exercitatus fuerit cū cogitatione sua desiderio cōpellēte. et tñ nō tulerit illud nō est iniquitatis. **D**ixit quidā senex. Si quis manerit in aliquo loco et nō fecerit fructū loci illius locus ipse expellit eum. ut pote qui nō fecerit opus loci. **D**ixit quidā senex. Si quis fecerit tē aliquā voluntatē suā cōrenſ nō ē fīm deū. si id tamē p ignorantia fecerit postea optet eum reverti ad viā dñi. Qui autē voluntatē suaz non fīm deū et neq ab alijs vult audire sed vult doctū se putat qui busmodi est vir puenit ad viā dñi. **I**n interrogatus est senex quidā quid esset quā legitur in euangelio. via angusta est et arta q ducit ad vitā. Errādēs dixit ei. Angusta et arta via hec ē ut cogitationib suis hō violentiam faciat et abscedat. ppter deū voluntates suas. hoc ē etiā quod scriptū est de apostolis. Ecce nos reliquim oīa et secuti sumus te. **D**ixit quidā senex. Sicut ordo monachorū honoratior est seculatib ita et pegrinus monachus speculū dñ esse indigenis monacib p omnē modū. **D**ixit quidā patrū. Si māserit opariū in loco. vbi nō sunt oparij nō pot pfectere. Hec est enim virtus oparij certare ut ab ope nō minatur. Nā et piger si manserit cū opario pfectit et si nō pfectit nō tñ descendit inferius. **D**ixit quidā senex quod homo si verbum quidē habeat. opera autē nō habeat assilabitur arbori habenti folia fructū autē nō habēti. Sicut enim arbor fructib plena etiā folijs viret. ita et sermo psequit hoīem qui habet opera bona. **D**ixit senex. quia aliquā qdam lapsus in gravi peccato et pfectus ad penitentiam

Folium

tentiā abīt indicare seni cui dār nō dixerat ei quod fecerat s̄z quasi interrogauit dicens **S**i alicui ascēdit cogitatō talis b̄z ne salutē **I**lle vero qz nesciebat discretionē r̄ndit ei. p̄didisti aiam tuā. **H**oc audiēs frater dixit **E**go si per̄i vado ad seculū. **P**ergēs autē ille deliberauit ire et indicare cogitatōes suās abbati siluano. **E**rat eñi hic siluan⁹ mag⁹ nus disretor. **C**leniēs ḡ ad eū frater nō dixit ei qd̄ fecerat. sed itez eo mō quo ⁊ pri⁹ seni illi dixerat. hoc ē. si ascenderint alicui tales cogitatōes b̄z ne salutē. **A**piēs autē abbas siluanus os luū cepit de scripturil dīcere ei. **N**ō oīno indiciū est tm̄ cogitatōib⁹ de peccato. **A**udiēs autē s̄t et suscipiēs & tu⁹ tem dīctor in animo sumpta spe indicauit ei etiā actum sub. **A**udiens autē abbas siluan⁹ us qd̄ egerat tanq̄ bonus medicus posuit cataphasma anie eius de diuinis scriptur⁹ assumptū dicendo ēē pñiam his q. p̄ caritate vera puerunt ad deū. **D**icit aliq̄ autē anos stigit abbate memoratō ac illū senē applica re q̄ ei de spationē fecerat. ⁊ narravit ei ista ⁊ dixit. **E**cce frater ille qui de r̄nso tuo despa uerat et ad seculū redibat velut stella splen dida ē in medio fratru. **H**ec autē ideo retuli vi sciam? q̄le pīculū sit qñ aliq̄ siue in co gitatōne siue in actu aliqud iudicat p̄ctm̄ bis qui discernere nesciunt. **D**ixit quidā senex. **N**on qz intrant cogitatōes male ⁊ dē namur eris. sed si male v̄timur cogitatōib⁹ bus. **F**it eñi vi p̄ cogitationes naufragiuz patimur. et iterū de cogitatōib⁹ coronem̄. **D**ixit qdā senex. **N**ō des et nō accipies cū secularib⁹ boib⁹. ⁊ nō babeas noticiā cū muliere. nec babeas diu fiduciā cū pnero. **P** Frater quidā interrogauit senē dices **Q**uid faciā qz multe cogitatōes sollicitant me et nescio quō repugnē eis. **D**ixit senex. **N**ō repugnes cōtra oēs s̄z p̄tra vñā. **D**ēs eñi cogitatōes monach⁹ ⁊ vñū hñt caput. **N**ecessariū ergo est considerare que ⁊ qualis sit et aduersus illā reniti. ita eñi et residue cogitationes humiliant. **A**dversus malas cogitatōes dixit quidā senex. **O**bsecro frater vt sicut p̄fīm̄ actus malos p̄p̄m̄ etiā cogitatōes malas. **D**ixit itez quidā senex. **Q**ui vult heremū inhabitare

debet ēē dōctor vt hō doceri egeat ne tetri mentū sustineat. **I**nterrogauit est senex a quodā fratre dicente. **Q**uo inuenio deū. v̄trū in ieunijs vel laborib⁹ vel in vigilijs aut in misericordia. **E**t r̄ndit. In his q̄ enī merasti. et in discretōne. **D**ico eñi tibi. qz multi afflixerunt carnē suā. et qz sine discre tione hoc faciebant abierūt vacui nihil ba bentes. **O**s nēm p̄ ieūnijō fetet. scripturas omnes didicim⁹. ex corde dāvid cōlūm̄a uim⁹. ⁊ qd̄ deū requirit nō habem⁹ s̄z cari tate et humilitatē. **F**rater interrogauit senē dicens. **A**ffa ecce ego rogo senes ⁊ di cunt mibi de salute aie mee. ⁊ nihil retineo ex v̄bis eoz. **Q**uid autē interrogō eos nihil p̄ficiens cū totus sum in imundicia. **E**rant autē ibi duo vasa vacua ⁊ dixit ei senex. **V**la de ⁊ affer vñū ex vasis istis ⁊ mitte in eo ol eū. ⁊ accēde intus stupā et resunde oleū. et pone vas in locū suū. **E**t fecit sic. ⁊ dixit ei. **F**ac itez sic. **E**t cū secisset hoc lepius dixit ei senex. **A**ffer mō v̄tra q̄z vasa. et vide qd̄ eoz mūdi⁹ sit. **E**t r̄ndit Illud in quo oleuz mili. **C**ui senex dixit. **D**ic est et aia de bis que interrogat. **Q**uāuis eñi nihil retineat eo⁹ q̄ audit tñ plus ip̄a mundat q̄ illa que oīno nec interrogat quenq̄. **F**rater qdā se debat in cella sua quiescens. et volebat de mones seducere eū iub specie angelor⁹. **E**x citabant eū cū vt iret ad collectā. ⁊ lumen ondebant ei. **I**lle autē venit ad quendā ses nē ⁊ dixit ei. **A**ffa. veniūt angeli cū lumīse et excitant me ad collectā. et lumē offidunt mibi. **E**t dixit ei senex. **N**ō audias eos fili qñ demones sunt. sed qñ veniūt excitare te tu dic. **E**go qñ volo surgo. vos autē nō au dio. **A**ccipiens autē frater p̄ceptu senis re uersus est ad cellā suā. et sequenti nocte itez rum demones fīm̄ gluetudinē veniētes extitabant eum. **I**lle vero sicut p̄ceptu sibi su erat respondebat eis dicens. **E**go qñ volo surgo. vos autē nō audio. **E**t illi dixerūt ei. **M**alus senex ille falsator seduxit te ad quē frater venit volēs mutuare pecunia. et cuz haberet mētitus ē dicens le nō hē. ⁊ nō de dit ei. **E**x hoc ergo cognosco qz falsator est. **F**rater ḡ surgens diluculo venit ad senē. ⁊ nūcianit ei beciā. **S**enex vō dixit. **V**erū

est quod habeba. quod frater venit quod rens mutuare et non dedi ei. sed scieba quod si dare ei damnum acce*s*ue faceret. Cogitaug potu? vnum datum preterite quod decem paruicati ex quibo in tribulatoez veire potuissem? per illo si ame pecunia accepisset. tu autem demones qui te seducere voluit non audias. Et multum profortatus dominubis sensus. abiit in cella suam.

Clenerunt aliquantum tres fratres ad quandam senem in scithi. et unus ex his interrogauit eum dicens. Abba mendacium vetus et nouum testamentum memorie. Et respondens sene rex dixit. Replesti vobis aerem. Et secundus interrogauit eum dicens. Cetus et nouum testamenterum ego scripsi per meipsum. Dixit autem et huic Et tu replesti fenestras de carnis. Et tertius dixit. Nibi in foculari herete ascenderunt. Et respondens sene rex dixit ei. Et tu expulisti a te hospitalitatem. Narrauerunt quidam patrem de quodam sene magno quod si veniebat aliquis interrogare eum sermonem ille cum magna fiducia dicebat. Ecce ego suscipio per sonam dei. et ledeo in sede iudicij. Quid ergo vis ut faciam tibi? Si dixeris mihi miserere mei. dicet tibi deus. si vis ut miserearis tui. miserere et tu fratribus meis et ego misereor tui. Si autem vis ut ignoscam tibi ignosce et tu primo tuo. Numquid a deo est causa. Absit. Sed in nobis est si voluerimus saluari. Dicebant de quodam sene in cellis qui erat magnus laborator. et semel cum sacerdotem opus suum contigit alium quandam sanctum virginem ad cellam eius. et audiuit eum de foris litigiam cum suis cogitationibus et dicentem. Etsi quaque propter vnum vobum oia illa amitto. Ille autem foris stans putabat quod cum alio aliquo litigaret. et pulsauit ut intraret et pacificaret eos. Ingrediens autem et videns quod nemo alim erat intro hunc etiam fiducia apud senem dixit ei. Cum quo litigabas abba. Et ille respondit. cum cogitationibus meis. quod quatuordecim libros memorie commendaug. et vnum vobum modicum audiui foris. et cum venissem facere opus dei oia illa prodeba. et hoc solum quod foris audierat venit in memoriam meam in hora ministerij mei. et propterea litigabam cum cogitationibus meis. Fratres quidam de congregatoe venerunt in heremu et applicuerunt ad quen-

dam heremita. et suscepit eos cum gaudio. et sicut est consuetudo heremita. videns eos dum labore esse posuit mensam extra horam. et quod babuit in cella apposuit eis et repausauit eos. Et cum factum esset sero dixerunt duodeci psalmi missali et in nocte. Cum autem senex euangelias et audire eos inter se dicentes. Quia solitare isti plus repausant in heremo quam nos in congregacione. Vane autem cum ambulaturi essent ad alium vicinum eius dixit eis. Salutate eum ex me et dicite ei. Observa et noli irrigare olera. Ille autem cum hoc audisset intellexit vobum et tenuit eos usque ad vespum laborescantes ieiunos. Cum autem sero factum esset feci plenum opus dei. et postea dixit. Cessemus modice propter vos. quia de labore estis. et dixit iterum. Nos quidem quotidie non solemus manducare sed propter vos gustemus modicum. et apposuit eis panem siccum et sal et dixit. Ecce propter vos solennitate hemisodie. summis partibus aceti illis in sal. et surgentes ceperunt psallere usque mane. et dixit eis. propter vos non possumus implere regulam nostram. sed modo dice paucate quod pegrini estis. Vane autem factio volebant fugere. Ille autem rogabat eos dicens. Manete apud nos aliquantum tempore sim alias. vel propter mandatum treis dies sum consuetudinem beremini facite nobiscum. Illi autem videntes quod non telararet eos fugerunt occidente. **R**Frater quidam interrogauit quemdam patrem dicens. Si contigerit me somnogravari et transierit hora mysterij mei. anima mea per verecundiam non vult implere operum suorum. Et dixit sene rex. Si te contigerit usque macte dormire quodcumque euangelas surget claudere ostium et fenes suas et fac opus tuum. Scriptum est enim tuus est dies et tua est nox. In omni enim tempore glorificatur deus. Dicebat aliquis sene rex. quod est homo comedens multum et adhuc esuriens. et est alter homo qui patrum comedit. et faciat maiorem tuam mercedem hunc ille qui plerumque comedit et esuriens permanet illo qui patrum comedit et faciat.

Dixit quidam sene rex. Si contigerit inter te et alium sermo aliquis tristis. et negauerit ille dicens. non dixi sermonem hunc non certes cum eo ut diccas. tu dixisti. quia exacerbabitur ut dicet tibi etiam dixi. Frater aliquis interrogauit sene rex.

Folium

quendā dicens. **S**oror mea paupē. si tu ei
elemosinā nōn ē sicut vna de paupib⁹. **E**t
dixit senex. **N**ō. **D**ixit autē fī. Quare abba
Et r̄ndit senex. qz carnal⁹ sanguis trahit te
modicū. **D**ixit qdā senex. **O**r̄ optz mōa
chū neqz auditorē ēē obtrectantū neqz ob
trectare neqz scādalisi. **D**ixit qdaz se
nex. **N**ō oia q̄ dicunt̄ placeāt tibi. neqz om
ni fmoni p̄sentias. **T**ardi⁹ crede. et qd̄ r̄p̄
est citius dic. **D**ixit qdā senex. **S**i ascen
derit verbū in cofratris sedētis in cella et
renoluēs illud in aio nō potuerit ad mēsurā
vbi p̄tingere. neqz traci⁹ fuerit a deo assis
tunt demones. **T**oñdūtei vbo illo quod
sp̄i voluit. **D**icebat quidā senū. **Q**n̄ p̄gre
gabamur in initio adiuicē et loq̄bamur ali
qd qd̄ vtile erat aīab⁹ n̄is efficiebamur se
orsum et leorsum et ascēdebam⁹ in celū. nunc
aut̄ qn̄ p̄gregamur in obtrectatōib⁹ occupa
mur. et alterutū trahim⁹ in p̄fundū. **S**
Dixit alter quidā senū. **S**iquidē interi
orbō noscere sobrie agit p̄t etiā exteriorē cu
stodire. **S**i vbo nō ē ita q̄ possim⁹. v̄tute cu
stodiām⁹ linguā nfaz. **V**tē dixit q̄ supra
Opus spiritale necessariū ē. qz in hoc vni
mus. magn⁹ ei labor est ore dicere qd̄ nō fit
ope corpali. **A**lter quidā fratrū dixit.
qz optet oīno hōiem h̄ē intra cellā op⁹. qd̄
laboret. si eīn ope dei occupat̄ reit ad eū di
abolus v̄ die in diē sed nō inuenit locū quo
maneat. si aut̄ rursuz dñiando ei inimic⁹ in
captivitatem redegerit eū. venit iter sp̄is
dei frequēter. sed si nos ei nō facim⁹ locū p
pter maliciā n̄am discedit. **D**escende
runt aliqui monachi de egypto in scithi ut
viderent seniores loci illius. **E**t cū vidissēt
eos extenuatos fame p̄ nimia abstinentia v
pacienter p̄medere scādalisi sunt in eis.
Hoc aut̄ p̄sbit̄ agnoscēs volunt sanare e
os et ita dimitti et p̄dicauit in ecclesia di. **I**eiun
nate et extēdite abstinentiaz v̄tam frēs. **C**lo
lebāta aut̄ egyptij qui illuc venerāt discedere
et retinuit eos. **C**ū aut̄ ieunassent p̄s
porati sunt. **F**ecerūt aut̄ eos ieunare b
duo p̄tinuato. In scithi aut̄ habitates ieu
nauerūt ebdomada. **E**t factō sabbato man
ducauerūt egyptij cū senib⁹. **T**urbātibus
aut̄ se ad māducandū egyptis. r̄nus v̄ seni

bus tenuit man⁹ eoz di. **C**ū disciplina mā
ducate qn̄ monachi. **C**ln⁹ vbo ex egyptis
repulit manus ei⁹ di. **D**imitte me qz mori
or tota ebdomada nihil coctū p̄medēs. et di
xit ei senex. **S**i ḡ vos bidui intervallo v̄ mā
ducantes impaciēter tulistis. q̄re scādalisa
ti estis in fr̄ib⁹ q̄ semp eo ordīe ebdomada
lenādo abstinentiaz v̄uāt. Illi aut̄ pniam co
rā eis egerūt et edificati in abstinentia eoz a
bierūt cū gaudio. **F**rater qdā renūcians
seculo et accipies habitū monachī. statim
reclusit se dicens. **C**olo esse solitari⁹. **B**us
dientes aut̄ vicini seniores venerūt et eice
runt eū. et fecerūt eū circuire cellas fratrū et
pniam corā singul⁹ agere et dicere. **I**gnoscis
te m̄bi. qz nō iū lūlūtari⁹ h̄z adhuc initu⁹
monachī nūp assumpli. **D**ixerūt qdam
senes. si videris iūvenē v̄lūtate sua ascen
denē in celū tene pedē ei⁹ et p̄hce eū in ter
rā. qz nō ita expedite ei. **F**rater dixit
sem̄ cui dā magno. **A**ffa volebā inuenire se
nē iuxta v̄lūtātē eū meā et morari cū ipso.
Et dicit ei senex. bñ q̄is dñs meus. Ille at̄
affirmabat hm̄oi cē desideriū suū nō intel
ligens qd̄ locut⁹ ē senex ille. **H**z cū videret
eū senex existimantē qd̄ bñ sentiret dixit ei
Ergo si inuenis senē fū v̄lūtātē tuā vis
manere cū illo. et ille dixit. **E**t iā oīno b̄ vo
lo si inuenio eū fū v̄lūtātē meā. **D**ixit
ei senex. **N**ō vt tu se q̄ris v̄lūtātē senis fl
lius. sed vt ille v̄lūtātē tuā sequat̄ et ita in
eo repausēs. **S**ensit aut̄ frater ille qd̄ dice
bat. et surgens p̄strauit se ad pniam dicēs.
Ignosce m̄bi p̄t qz valde gloriabāt. esti
mans me bñ dicere cū nibil tenerē. **C**uo
frēs carnales renūcianerūt seculo. qz v̄n⁹
qui etate minor erat prim⁹ cepat p̄uersari
Et cū venisset ad eos quidā patrū et appli
cisset apud eos posuerūt pelvū. **E**t venit q
minor etate erat vt lauaret pedes senis. **S**e
nex at̄ tenēs man⁹ ei⁹ remouit cū et eū q̄ ma
ior erat etate fecit impleri opus qd̄ primi
in monasterio facere p̄suerāt. **D**ixerunt
aut̄ astates frēs. **A**ffa ille minor in p̄grega
tione prim⁹ ē. **R**ūdens eis senex. **E**go tol
lo primū minoris et tradō ei qui etate p̄
cedit. **D**ixit quidā senex. **P**rophete cō
scripsert̄ libros. patres aut̄ n̄i v̄nēt̄ p̄

eos, et opati sunt in eis plurima. Et iterum suos
cessores illos commendaverunt eos memorie.
Cenit autem generatio decique non est et scrip-
tit eos in carnis arboribus membranis. et posuit in
senestris ociolis. Dicebat quidam senex.
Quod cuculla qua vestimur signum est innocentie.
Subarmale quo heroes et certe alligamus
signum est crucis. zona autem quod cingimur signum
est fortitudinis. Conseruent ergo iuxta id
quod habitus non significat quod omnia cum desiderio
facientes nunc deficiemus.

Conclusus liber de discretione

Incipit liber de eo

Quo optet sobrie vivere.

I

Frater quidam rogauit abbatem
Arsenium ut audiret ab eo preciosum
nec dixit aut ei senex. Quia tamen
quod tibi vultus est conatur ut interi-
us opus tuum precium deum sit et vincat exterioris
hominis passiones. Dicebat itez. Si queri-
mus deum apparebit nobis. et si tenebitur cum
manebit nobis cum. Dixit abbas agathon.
Non debet monachus promittere scie luctac-
cusest enim in quaquam re. Cum autem moriturus es
rat memoratus abbas agathon tres dies man-
sit immobilis apertos tenet oculos. Multo
sauerunt autem eum fratres dicentes. Abba ubi es.
Et ille respondit. In speculo diuini iudicij assi-
stro. Dicunt ei. Et tu times. Et ille respondit.
Interim laboravi virtute qua potui. in cuius
studiendis mandatis dei. sed homo sum et ne
scio vultus placuerunt opera mea coram deo. Di-
cunt ei fratres. Et non creditis in opibz tuis. quod
precii deum sunt. Et dixit senex. Non prosum nisi
si venero ante deum. Alter enim sunt iudicia
dei et alter hominum. Cum autem vellat adhuc in-
terrogare eum alius sermonem dicit eis. Oste-
dite caritatem et nolite mecum loqui. quod occu-
patus sum. Quo dicto statim emisit spiritum
cum gaudio. Videbat autem eum colligente spiritu
quemadmodum si quis salutem amicos suos di-
lectos. Habuit autem custodiā magnā in om-
nibus et dicebat. Quia sine custodia ad nullam
virtutem homo ascendet. Dicebat de
abbate amois. quod quoniam ibat ad ecclesias non per-
mittebat discipulis suis iuxta leprobulare sed
de longe sequi. Hoc et si appropinquasset ad

eum ut interrogaret eum de quaquam re morbi
cebat ei. et statim repellebat eum retro dicendo
ne forte cum loquimur aliqd de utilitate animi
me incurrit etiam sermo qui non pertinet ad rem.
Propterea non te permitto morari iuxta me
Dicebat abbas amois abbati aseco. In
initio quo me vides mo. Et ille dixit ei.
Hic angelus dei p. et iterum vixit ei postea.
Huc quo me vides. et ille dixit. Quoniam sa-
thana. Etem si bonum sermonem mihi loqueris
velut gladius mihi est. Dicebat abbas
alones. Vidi dixerit hoc in corde suo ego so-
lus et deus sum in mundo isto requiem non ha-
bebit. Dixit itez. Quia si vult hoc in una
die usque ad vespam puenit ad mensuram di-
uinitatis. **C**abbas bisarion moriens
dicebat. Debet monachus totus oculus esse
sicut sunt cherubini et seraphini. Iterum a
gebant aliqui simul abbas daniel et abbas
amois. Dixit abbas amois. Putas aliqui
et nos sedebimus in cella pater. Dixit ei ab-
bas daniel. quis enim a nobis auferit deum.
Haec et fons mo deus est. et iterum in cella deus est
Dixit abbas euagrius. Magnus quidem est
sine impedimento orare. maius autem est psal-
lere sine impedimento. Itē dixit qui super
Memor esto semper eritus tui. et non obliu-
scaris eterni iudicij. et non erit delictum in alia
tua. Dixit abbas theodorus de benato.
Quia si deus reputat nobis negligentias
tuis quo oramus et captivitates quas pa-
timur domini palliimus. non possumus salvi fieri.
Dixit abbas theonas. quod impedit mēs
mīa et revocat a contemplatione dei. Propterea ca-
ptiu ducimur in carnalibus passionibus. **C**lenet autem aliqui fratres quidam temptare ioban-
nem breue. quod non dimittebat mentem suam dis-
fundi in cogitationibus seculi. nec loquaciam
huius mundi. et dicit ei. Hoc agimus deo. quod
multum pluit isto anno et rigant perpetenter ar-
bores palmarum et bene incipiunt producere ramos
et inueniunt vultus labores fratres qui solent manum
suam opibz occupari. Dicit g. Jobes abb.
Hic est quoniam spissans et descendit in corda scōr-
virescunt quodammodo et innouant et perficiunt
folia in timore dei. Dicebat itez de eo
memor hanc quod fecerit aliqui plectra et duas
palmas. et expenderit eas in una sponte. et

Folium

nō stellxit donec hungerent parieti erat ei
mēs ei? occupata in p̄tēplatōe dei. **V**
Senex quidā erat in scitbi h̄ns qđē tolerā
tiā corporalē sed nō valde scrupulosus erat i
retinēdis que ante audierat. Abijt ḡ iste ad
abbatē Johannē brevēr̄ interrogaret eū
de obliuione. et audiēs d̄ eo f̄monē et rediēs
in cellā suā oblit⁹ ē qđ dixerat ei abbas Jo
hānes. Itē abijt et interrogavit eū. Audi
ens aut ab eo līk̄ f̄monē reuers⁹ ē. **J**ox at
ut puenit ad cellā suā oblitus ē qđ audiuit
atq̄ ita multoties radēs atq̄ reuerses do
minabat ei oblinio. **D**ost d̄c vero rur⁹ oc
currēs seni dixit. **N**ostri abba. qz oblit⁹ su⁹
qđ dixisti michi. sed ne tibi molest⁹ essem iō
nō veni. **D**ixit ei ab. Jobes. Glade incēde
lucernā. et incēdit. et dixit ei. Affer alias lu
cernas et incēde ex ea et fecit sic. Et dixit ab.
Johānes seni. Ne aliqd lela ē lucerna qz ex
ea alias incēdisti. et dixit. nō. Et r̄dicit. ita
nec Johānes ledis si tota scithis veiat ad
me nec impedit me a caritate dei. **Q**ñ er
go vis veni nihil desitans. Et ita p̄ paciē
tiā vtrorūq̄ abstulit de obliuioz a lene. **B**
ei erat op̄ habitantū in scithi ut aīarēt eos
q̄ impugnabant a quacūq̄ passione et extor
quebant sibi labore vñ inuicē lucrarent̄ bo
na. **I**nterrogavit s̄t qđā abbate Johā
ne dicēs. Quid faciā qz frequēter veit qui
dā s̄t ut tollat me secū ad op̄ qđ laborat. et
ego miser sum infirm⁹ et deficio in tali ope.
Quid ḡ faciā de mādato dñi. **R**idēs senex
dixit ei. Caleph fili⁹ Jephōne dixit Ielū fi
lio Haue. Quadragesima annoz era qñ mi
lit me Moyses fu⁹ dñi in terrā istā. et nunc
octoginta annoz sum. et quēadmodū tunc
eram fortis. ita nūc valeo intrare et exire ad
bellū. Itaq̄ tu si potes. ut sicut ingredēs
ita et egrediatis. vade cū illo. si aut nō potes
id facere sede in cella tua plorās p̄ctā tua. et
si te inuenerint lugentē nō cōpellēt exire.
Dixit ab. Isidor⁹ q̄ erat p̄s biter in scitbi.
Ego qñ era iuēis et sedebā in cella mea nō
hēbāz nūez psalmoz q̄s dicebā in misterio
dei. nos ei et dies in hoc mīhi expēdebat
Z **C**arravit ab. cassian⁹ d̄ quodā lene i
heremo sedēte. qz rogauerit deū ut donar⁹
ei ne dormiret aliquā cū spiritualū rez rō fie

ret. si aut detractōis aut odij cā v̄ba essent
statim in somnū cortueret ut bīdōi venēnū
aures nō accipent. **H**ic dicebat diabolum
studiosū eē ut moneret h̄ies ad v̄ba ocioy
sa. impugnatorē aut toti⁹ doctrine spiritalis
atq̄ rei. hoc at v̄tebat exemplo. Loquente
me inq̄t aliq̄ d̄ utilitate aīaz ad qđā stēs
tā. p̄fīdo lōno occupati sūt ut nec palpebre
oculor̄ moueti possent. Ego at rōles oīnde
re op̄ demoniacū eē ocio la v̄ba introduxi
ad qđ illi gaudētes stati a lōno sunt relicti.
Ego aut ingemiscēs dixi. Usq̄ nūc d̄ celeb
slib loq̄bam. et oīm v̄tm oculi somno gra
uissimo tenebant. qñ at f̄mo ocios⁹ inuēt⁹
ē. oēs. p̄mpti au dire cepist⁹. Propt̄ qđ ro
go car. s̄l. nū stēs p̄gnoscētel op̄ maligni te
monis eē. attēdite rob̄is metip̄is custodiē
tes vos a somno qñ aliqd spiritalē facit⁹ p̄
auditis. **A**bijt aliquā ab. pastor cū eē iu
uenis ad quendā senē ut interrogaret eum
tres f̄mōes. Cū pueniss⁹ at ad senē. oblitus
ē vñ ex trib⁹ f̄mōib⁹ et reuers⁹ ē ad cellā
suā. Et cū tetēdiss⁹ manū vt teneret clauē.
recordat⁹ ē sermōis illi⁹ quē fuerat aī ob
litus. et retraxit manū a clauē et reuers⁹ ē ad
senē. **S**enex at dixit ei. Accelerasti venire
st. At ille dixit ei. Qz cū tetēdiss⁹ manū
tenere clauē. recordat⁹ s̄n f̄mōis quē q̄rebā
et nō apui cellā. h̄z mora te s̄n reuers⁹. Erat
aut lōgitudo vie mīta nimis. Dicebat ei se
nex. v̄tre gregū pastor. noīabīt eī nomētu
um in tota terra egypti. **E**ritis ab. Ammō
ad abbate pastore et dixit ei. Si rado ad cel
lā vicini. aut si ille ad me venerit ppter alī
quid reueremur inuicē ne incurrit aliq̄ sa
bula incōpetēs et aliena a p̄positomonachi
Et dixit ei senex. **S**ñ facis. nec cīaz eī bz iu
uenit custodiā. **D**ixit ei ab. amon. **S**enes
ergo qđ faciuti lūt. **E**t dixit ei. **I**a senes p
ficientes atq̄ firmati nō h̄nt in le aliud qđ
aut pegrinū in ore suo ut id loquant̄. et ille
dixit. **S**i ḡ fit necessitas cū vicino loq̄ v̄t
tibi ut de scripturis cū eo loquar. aut d̄ rer
bis et sentētis senioz. et dixit ei senex. **S**i
nō potes tacere bonū ē mag⁹. ut de v̄cibis se
niorū loq̄is q̄s d̄ scriptura. p̄culū ē em̄ nō
puñ. **A** **I**nterrogat⁹ ab. pastor d̄ inq̄
namētis r̄ndit. Qz si stabilim⁹ actiūā v̄tā

niam in sobrietate non inueniem? in nobis in
quam era. **D**icebat abbatem pastorem. quod
cum exiturus erat ad opus dei faciendum sedebat
pruis discernens cogitationes suas iugiter in
una hora. et sic egrediebatur. **D**ixit abbas. quod in
terrogauerit quidam abbatem **H**aylionem dices.
Quid facio a te mee. quod insensibil facta est et
non timet deum. **E**t dixit ei. Glade et iungere
bonum timeti deum. **E**t cum illi inbeseris doce
beris et tu timere deum. **D**ixit iterum quod principium
cipium et finis est timor domini. Sic enim scriptum est
In initio lapide timor domini. **E**t iterum quod abrahah
prefecit altare dixit ei dominus. Nunc scio quod timies
deum. **D**ixit iterum. Discede ab oculis horae quod in
locutio incessanter pertinet. **E**t iterum. **D**ixit iterum quod
Interrogauit aliquis abbatem petrum ab loth
dices. Quid sum in cella in pace a tua mea. cum
autem fecerit mihi aliquid ad me et retulerit mihi
huiusmodi eo quod foris sunt turbas aia mea. **E**t dicit
mibi abbas petrus. quod dicebat abbas loth. Clavis
tua aperte ostium meum. et ego diri ei. quod est in hoc
locu. **E**t dicit. Si quis veit ad te. et interrogas
eum quoniam habes. non reis. quiter agitur circa illos
fratres suscepserunt te an non. **E**t nunc aperte ianuam
tuis tuis. et audis que non ris. **E**t ego dixi ei.
Ita est. **S**ed quod faciat homo cuius venerit si aliquis
ad eum. **E**t dicit mibi senex. In luctu oino
doctrina est. ubi autem oino non est luctus impossibile
est custodiare mentem. **E**t dixit ei. Quid in cella sum
meum est luctus. cum autem aliquis ad me venerit aut
egredior de cella non inuenio luctum. **E**t di
xit senex. Necdum tibi subiectus est sed velut ad
vultum pro pte adhibebet. **E**t dixit ei. Quis est hic
sermo. **E**t dicit mibi. Silaborathus pro re a
liqua sum vultute quoniam hora queritur etiam ad
vultus suos inueniet eam. **B**ut frater quidam
interrogauit abbatem **H**ysoli dicens. Desidero
cor meum custodiare. **D**ixit ei senex. Et quoniam
possimus custodiare cor nostrum si lingua nostra iac
nuam aptam habuerit. **S**ed ecce aliquis abbas
te siluano in monte syna discipulus suus volens
abire ad quoddam mysterium suum dixit seni. **D**is
mitte aquam et rige ortum. Ille autem egrediens
ad dimittendam aquam. tegebat faciem suam de
cucullo suo tamen ad pedes suos intendens. **C**o
tigit autem ut ipsa hora quidae superueniret ad
eum. et videns eum a longe consideravit quod fecisset.
Et cum quenisset ad eum dixit ei. Dic mibi ab

ba ut quod tegebas de cucullo faciem tuam. et sic
adaquabas ortum. **E**t dixit ei senex. Ne vi
derent oculi mei arbores et occuparet mentis
mea ab oculo suo in contemplatione earum.
Interrogauit abbas moyses abbatem sil
uanum dicens. Potest ne homo per omnem
diem facere initium querlatonis sue. **R**espondit ei
abbas **S**iluanus dicens. Si est homo operari potest per die et horam ichovare initium quer
latonis sue. **I**nterrogauit aliquis abbatem
siluanum quidam dicentes. In qualem querlatone opa
tus es ut accipes prudentiam istam. **E**t illere
spodens dixit. Numquam gemitus in corde meo co
gitatoe morari quod exacerbabat deum. **D**ix
it abbas **G**erapion. Quia sicut milites in
operatoris cum armis ipse stat non dicit extra aut
sinistra respicere. ita et monachus assistat in
spectu dei. et in tenuis sit oculorum in tirore ex
iustis nihilque sit quod de adversis male terrere
possit. **D**ixit sancta **S**incretice. Filius oes sal
uari volumus. sed propter negligientiam nostram a sa
lute deficimus. **D**ixit iterum quod super hoc. So
brie vivamus. quod per sensum corporis nostri. vel si non
velim fures ingrediuntur. Quoniam enim non fu
scari domum si sumus exteriores ascendas fenestrar
aptas iuenerit. **D**ixit iterum quod super hoc. Optem
nos aduersum demones vindicem armatos exi
stere. quoniam et exterius ingrediuntur et deintro mo
ueniunt. siquidem et aia nostra id patitur. **S**ic enim na
vis quod aliquis exterius fluctuum mole opprimitur
aliquis vero interius crescente sentina demers
gitur. sic et nos aliquis opus exterius commissum int
quitate dannatur. aliquis vero interius nequa cogita
tionem addicimur. **V**enit optem non solus exte
rius spiritum in mundo nos impetus obfuscare.
verum etiam interiorum cogitationum imundicias ex
bantire. **D**ixit iterum quod super hoc. Non habemus secu
ritatem in hoc seculo. **E**cce enim apostolus dicente. quod stat
videat ne cadat. In incerto quod est nauigamus quod
sicut **D**avid psalmista dixit. velut mare
est vita nostra. sed tamen in mari quodam petrosa sunt
quedam vero bestias plena. quodam autem et trans
quilla. **N**os quodam in tranquilla parte maris nauil
gare videmur. seculares vero homines in locis
piculosis. et iterum nos in die nauigamus so
le iusticie nobis bene ducatur. illi autem in
nocte ignoratiae deportantur. sed tamen plerum
que contingit ut seculares illi in tempestate in

Folium

obscuro nauigates p metu piculi ad deum
clamando et vigilando saluent nauem suam.
nos autem in tranquillitate neglecto deo
demergimur dñ ab ipso gubernaculo iustis
eie derelinquim. **Dixit ab. yperici?** Co-
gitatio tua syp sit in regno celorum et cito in here-
ditate accipies illud. **Dixit itep** vita mo-
nachi iuxta imitationem angelorum fiat. **Obus-**
rens atq; glumis pcta **Dixit ab.**
Orsesh? Huto qz nisi hō custodierit cor-
lum oia que audit et videt obliuiscit. et ne-
gligit. **H**enicqz inimicus si inuenit in eo locum
supplarat eū. **Sic. n.** lucerna oleo et lichno
parata lucet. si autē p negligentiam nō acce-
perit oleum paulatim extinguit. atqz ita pua-
lescunt tenebre aduersus eam. sed et mus re-
niēs ad eā volēs nūxū ei? pmedere priusqz
pfecte extinguat nō pōt ppter calorē ignis
Si at viderit qz nec lumē hō nec calorē iā
retinet ignis tūc volēs trahere nūxū ei? de-
icit eam pāz lucernā in terrā q si testea sue
rit minutat. si autē erea a dñs suo denuo re-
paratur. ita etiā si neglexerit aīa paulatim re-
cedit ab ea spūssance? donec pfecte extinguat
calorē ei? atqz ita inimic⁹ glumis et deuorat
ppositū illi? syp et corp⁹ nequiter exterminat
Si at qz p affectū quē hō in deo bon⁹ sue-
rit. simpliciter autē ad negligentiam rapit sue-
rit. deus qui misericors est excitat in eo mē-
tem suā et memoria penaz q in futuro seculo
pctōrib⁹ pparant. et curat vt sobri⁹ sit. et cu-
stodiat se de cetero cū magna cautela vsqz
ad tps visitationis sue. **C**leit qdā senex
ad aliū senē. et csi loqrēt vn⁹ ex eis dixit
Egoā mortu⁹ sum buic seculo. Alter dñ
dixit. Ne p̄fidas in semetipso donec exeras de
corpe. **N**ā si dñe dicis qz mortu⁹ sis. satba-
nas mortu⁹ nō ē. **Dixit qdā senex.** De
bet monach⁹ quotidie mane et sero cogitare
in semetipso qd fecit eoz q vult deus et qd nō
fecit. et ita tractas oēm ritā suā pniam agē
do monach⁹ eē poterit. **Sic ei ab. arseni⁹** vi-
xit. **Dixit qdā senex.** Quia si qz auq v̄l
argentū pdiderit p̄t inuenire qd pdidit. q
autē tps pdiderit nō p̄t inuenire qz tps irrepa-
biliter transi. **Dixit senex.** Sicut mis-
les et venator p̄fiscētes ad p̄positū sibila-
bōē nō cogitat vt vulnere alīqs. an illes?

pmaneat syp vniusquisqz p se solo certat isa-
optet et monachū ēē. **Dixit senex.** Sic
nemo pōt ledere eū qui ad lat⁹ ēmpatoris
ita neqz satanas nobis aliqd p̄t nocere si a
nima nēa ad h̄eserit deo. Scriptū ē em. Ap
propinquate mibi rego appropinquabo voi-
bis. **S**zqz frequēter extolliū facile capit
inimicus miserā aīam nēam in ignominiaz
passionis. **F**rater qdā dixit seni cui dā. ni
chil pugne video in corde meo. Et dixit ei
senex. Tu siccis velut quadrigmina porta
vt qui cūqz voluerit intres. et quicūqz volu-
erit erat et nō intelligis q agant. **N**ā si ha-
beres ianuā et clauderes eā. nec p̄mitteres i
trare p eā cogitatōes malas tunc videres
stantes foris et pugnātes aduersum te.
F Dicebat dñ qdā sene. qz qn̄ ei cogitatō
nes sue dicebant dimitte hodie. et crastino pe-
nitere. tradicebat eis ille dicens. nō syp bo-
die pñia agā. crastino aut̄fiat voluntas dō-
mini. **Dixit senex.** Nisi exterior hō nō so-
brie incessit impossibile ē custodiri interi-
ore. **Dicebat senes.** qz tres sunt vñutes
satbane q pcedunt vñiuersa pcta. **P**ria ē ob-
livio pctōz. sedā negligētia. tercia pcupla.
Ecclsi si obliuio vñerit generat negligētia
de negligētia pcupia nascit de pcupia vñ-
o cornet hō. **S**i emīta ē sobria mens vt obli-
vionē fugiat ad negligētia nō venit. et si ne-
glexerit et pcupiam nō recepit nunqz caderet
opitulatē ḡta xp̄i. **Dixit quidā senex.** Ta-
citurnitati opam da et nihil cogites vane.
et meditationi tue intende siue quiesces si-
ue surgens cū timore dei. et hec facies non
timebis malignoz ipet. **Dixit senex** cui
dam fr̄. **D**yabol⁹ ē inimic⁹ et tu dom⁹. ini-
micus ḡ nō cessat iactare sup te quidqd sor-
didū inuenierit. effundēs in te vñiuersas i
mūdicias. tuū est autē nō negligere vt p̄jci-
as foras q ille iactauerit. nā si neglexeris re-
plebitur tibi tua domus sordib⁹ et nequaqz
valebis intrare in eā. syp ab initio que ille ia-
ctauerit tu ejce paulatim. et manebit dom⁹
tua munda p̄ ḡam xp̄i. **Dixit quidā sen-
ex.** Qn̄ cooptunt oculia alalis. tunc circuit
ad molendū. sinat discooptos habuerit
oculos nō ambulat in circūtu mole. **Sic et**
dyabolus si occurterit opire oculos homis

in oī pectō būiliat eū. q̄ si nō fuerit oculi ei⁹
apti facilis p̄t fugere ab eo. **D**icebat se-
nes. q̄r in mōte abbatis antlōnij sedebant
septē custodes tpe dactiloꝝ ex q̄bō vñ⁹ abi-
gebat ab eis volucres. Erat aut̄ ibi senex q̄
in die q̄ eti dactiloꝝ custodia p̄tingebat clā-
mabat dices. **D**iscidite de intro male cogita-
tiones desoris aues. **G** Frater qdā
in cellis infundebat palmulas suas. Et cuꝝ
ledisset facere plectas dixit ei cogitatio sua
v̄i ueret ad quendā senē visitare eū. Et iterū
cogitās in semetipso dicebat Post paucos
dies radā. et trūc⁹ dicebat ei cogitat⁹ suis
Si inter hęc mores qd facies. **S**i vadam
mō re loquar ei ppter estiū tpus. Itęp̄ at
cogitauit di. **S**i cū incido scirpū ad mattas
fit t̄ s. Et t̄ rūc⁹ dixit. Extendo palmulas
illas et tūc vado. **R**ucl⁹ dixit in semetipso
Si hodie bonū aerē facit. et surges reliquit
palmas infusas. et tolles melotē suā ibat.
erat aut̄ senex qdā vicin⁹ eivit p̄uidus qui cū
vidiss̄t cū in impetu ambulante clamauit
dicens. Captiuē captiuē vbi incurrit. vni-
huc ad me. q̄ cū venissz dixit ei senex. Re-
uertete in cellā tuā. Ille aut̄ s̄e narrauit ei
fluctus q̄s p̄tulerat in cogitatōbō suis. et re-
uetus ē in cellā suā. Et cū ingress⁹ fuisse in
eam p̄stravit se et p̄niam egit. **H**oc aut̄ s̄e
voce magna subito demōes exclamauerunt
dicentes. Clicisti nos monache. vicisti nos.
Et facta est matta ei⁹ sup̄ quā iacebat velut
abigne vſtulata. demones aut̄ euauierunt
velut sumus et extenuati sunt. sicq; frater
ille didicit vſtias eoꝝ. **D**icebat de qdā
sene q̄ moriebat in leitbi. et circūde dēt
frēs lectulū eius et vestierū eū et coperirent
flore Ille aut̄ apuit oculos suos et risi et ad-
iecit iterū ridere. **H**oc aut̄ factū ē tertio.
Aqd cū videret frēs interrogauit eū di-
centes. Dic nobis abba q̄re nobis flentib⁹
tu rides. Et dixit eis. **P**ro rosi. q̄r vos ti-
metis morte. **S**ed rosi. q̄r nō estis parati
Tertio aut̄ risi q̄r a labore ad requiē vado et
vos ploratis. **H**oc aut̄ cū diriss̄t statī v̄i-
pote mortu⁹ reclusit oculos senex. Cleit
aliqñ frater manēs in cella ad vñū d̄ p̄ib⁹
et dixit ei. q̄r a cogitatione sua affligeretur
Et rūdit ei senex. **T**u piecisti in terra fer-

tamentū magnū qd̄ est timor dei. et accepis
stū in manu tenere arundineā virgā. qd̄ lūt
cogitationes male. **A**ccepit ḡ tibi magj ig-
nem quod ē timor dei. et qñ appropinquat ri-
bi cogitatio mala velut calamus igne timo-
ris dei p̄burent. neq; ei p̄ualet malicia ad
uersus eos qui habēt timorē dei. **D**ixit
quidā patrū. Nisi prius odio habueris nō
potes diligere. Nisi ergo oderis peccatum
non facies iusticiā sicut scriptū ē. Declina
a malo et fac bonū. Clerūtamē in omnibus
his p̄positus animi vbiq; requiriſ. Adam
em̄ in paradiso p̄sistens p̄uaricat̄ emanda-
tum dei. Job aut̄ in stercore sedēs custodi-
uit. vñ constat. q̄r p̄positū bonū querit deus
ab homine ut seing timeat eū. **E**xplícit
liber de eo q̄ optet sobrie viuere.

Incipit liber de eo vt sine intermissione oreatur.

Icebant de abbate arsenio. q̄r a
vesp̄e sabbati lucescente dñica
relinquebat post se solē. et extē
debat manus suas ad celū orās
tonec mane dñico sol illustraret ascendens
faciem eius. et sic residebat. **I**nterrogau-
uerunt fratres abbate agathonē dicentes.
Pater. que virtutū in querlatione pl̄ has-
bet laboris. et dicit eis. Ignoscite mihi q̄r
puto nō esse alii laborē talē q̄b̄ orare dñum
Dum em̄ voluerit homo orare dñū suū sem-
per inimici demones festinat̄ interrūpe ora-
tionē eius. scientes q̄r ex nulla te impediun-
tur nisi p̄ orationē fusaz ad dñū siquidē om-
nē alii laborē quē homo in querlatione reti-
gioſa positus assumpserit. **Q**uis instanter
et toleranter agat. habet tamē et possidet ali-
quā requiē. oratio aut̄ vſq; ad vltimā exas-
lationē opus est vt habeat magnū certamē

IHarrauit abbas Dulas q̄ fuit dis-
cipul⁹ abbæ. **B**ilarionis dicēs. Clei ali-
qñ in cellā abbatis mei et inueni eū stantē ad
orationē. et man⁹ ei⁹ erat extense in celum.
Pernāsit aut̄ hoc faciēs ingiter quattuor
dec̄ dies. q̄p̄ hęc vocauit me et dixit. Se-
quere me. Et exentes proximus in heres-
mum. et cum sitirem̄ dixi ei. **A**bbas fitio;

Folium

Ille autem tollens melotem discessit a me quoniam est iactus lapidis, et facta orde attulit eam plenam aquam et bibi. **T**unc preximus in civitate Lyco, et venimus ad abbatem Jobannem, et salutantes eum fecimus ordinem. Deinde sedentes cepit loqui abbas Hilarius de visione quam viderat, quod exiuit inquit preceptum a domino, ut destrueret templum. **E**t factum est sic, et destruta sunt. **D**ixit abbas Euagrius. Si deficis animo ora. Scriptum est ei hora cum timore et tremore et labore sobrie et vigilanter. Itaque optet nos semper orare, maxime propter malignos et nequicias vagantes, et inimicibus inimicos nostros, qui nos precipue in hoc impedire nituntur. **D**ixit iterum. Quando cogitatio perturbatrix in cor venerit noli alia per alijs in ordine querere sed aduersus eam que te impugnat gladii lacrimarum exacue.

Remandatum est sancte memorie epiphany episcopo cypro ab abbatem monasterij sui quod habuit in palestina, quod ordinib[us] tuis non negleximus regulam, sed cum sollicitudine tercias extam et nonam atque vespam celebramus. Ille autem reprehendens eum mandauit ei. Constat vos vacare ab ordine ceteris horis, eum autem qui vere est monachus optet sine intermissione orare aut certe psallere in corde suo. **D**ixit abbas plaias quod presbiter pelush cum fierent agape, atque fratres in ecclesia conmederent et loquerent sibi inuidem increpans eos dixit. Taceite fratres. Ego enim scio fratrem manducantem proboscium, et oratio eius ascendit in conspectu dei velut ignis. **V**enit abbas Iohannes ad abbatem Iosephum, et dixit ei. Abba dominum virutem meam facio modicam regulam, et priorem ieiunium et ordinem, meditationem et quietem, et secundum virutem meam studio purgare cogitationes meas. Quid ergo debeo decerero facere. Surgens ergo senex expandit manus suas in celum, et facti sunt digiti eius velut de cœlum lapides ignis. **E**t dixit ei. Si vis efficeret totus sicut ignis sic age. **C**lenerunt aliqui ad abbatem Lucium in bennato monachicam qui dicebant eusciti hoc est orates, et interrogauit eos senex dicens. **N**on est opus manum vestiarum. **E**t illi dixerunt. **N**on continentur aliquod opus manuum sed sicut ait apostolus, sine intermissione oram. **D**ixit eis

senex. Et non manducatis. Illi autem dixerunt ei. **E**tiam manducamus. **E**t dicit eis. Et quoniam manducatis, quod pro vobis orat. **E**t iterum interrogauit eos dicens. **N**on dormitis. At illi dixerunt. **D**ormimur. **E**t dirigit senex. **E**t cum dormitis quis pro vobis orat. **E**t non inuenierunt quid ad hec responderent ei, et dicit eis. Ignoscere mihi fratres quia ecce non facitis sicut dicitis, ego autem ostendam vobis, quod opans manibus meis sine intermissione oro. Sedeo enim iuvante deo infundens mihi pacas palmulas, et facio ex eis plectra, et dico. miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. **E**t secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniuriam meam, et dicit eis. Oratio est an non. **E**t dixerunt ei. **E**tiam. **E**t ille dixit. Quando permanero tota die laboras, et oras corde vel ore, facio plus minus sed decimas non mos, et pone ex eis ad os tuum duos, et residuos manduco, et qui accepit illos duos de nariorum orat, propter me quo ego manduco vel dormio, atque ita per gram dei impletur in me quod scriptum est, sine intermissione orate.

LInterrogauerunt quidam abbatem macharium dicentes. **N**on debemus orare. **E**t dixit eis senex. **N**on opus est multum loqui in ordine, sed extendi manus frequenter et dici. domine sicut tu vis et sicut tu sis miserere mei. **S**i autem instat bellum in aere, dicite. domine adiuua me. **E**t quod ipse scripsit que expediunt facit misericordiam nobiscum. **D**icebant abbatem Hyslo. **Q**uia nisi cito deponeret manus suas quoniam stabat ad orationem piebat mes eius in superiora. **S**i ergo pertinebat cum eo aliquem fratrem orare festinabat cito deponere manus ne raparetur mens eius et moraretur. **D**icebat aliquis senex, quia assidua oratio corrigit mentem. **D**icebat quidam patrum. **Q**uia sicut impossibile est ut videat quis in aqua turbida faciem suam, sic et alii nisi purgata fuerit a cogitationibus alienis, contemplative non poterant deum. **C**lenit qui dama senex aliqui in monte Dyna, et cum erret inde occurrit ei frater in via, et ingemiscens dicebat semi illi. **A**ffligimur abba propter siccitatem, quod nobis non pluit. **E**t dicit ei senex quare non oratis et rogatis deum. **A**ille dicit. **E**t orationes facimus, et deprecamur assidue deum.

Tnō pluit. Et ait senex. Credo. qz non ora
tis attentius. vis autē scire qz ita est. veni
sternus pariter ad ordēm. Et extendēs in ce
lum manus orauit. et statim pluia descen
dit. Qd cum vidisset frater ille timuit. et p
cidens adorauit eū. Statim autē senex fugit
illinc. **M**arrauerunt frēs dicētes. Quia
venimus aliquā ad quosdam senes. et cū ex
more facta esset oratio salutātes inuicē sedi
mus. Et postqz locuti sum. cū discederem?
poposcim? vt rurī fieret oratio. Dicit autē
vnus illoz seniorū ad nos. Quid em. Nō
ne orastis. Et nos diximus. Etia. Szqñ
intrauimus pater tunc facta est oratio. et ex
illa hora vscgmodo locuti sum. Et ille dix
it. Ignoscite mihi frēs. qz vobisē sedens
quidā senex et loquens centū et tres orōnes
fecit. Hoc cū dixisset facta oratione dimi
serunt nos. **E**xplícit liber de eo qz sine i
termissione debeat orari.

Incipit liber de ho spitalitate et misericordia

PErrexit aliqñ quidā patz ad
abbatē Joseph in paneſo. vt in
terrogaret eū de suscep̄to fra
trū qui supueniūt ad eos. si de
berent sibi relaxare abstinētiā cū ip̄is. et
sgaudere cū eis. et priusqz interrogaret eūz
dixit senex discipulo suo. Considera qd facio
bodie et expecta. Et posuit duo sedilia et scir
po in fasciculis ligata vnū ad dextrā suā et
vnū ad sinistrā. et dixit. Sedete. et intra
uit in cellā suā et vestiuit se res retustas. et
exiēs pcessit ī mediū illoz. Et itez itrauit et
vestiuit se rescellis suis. quib⁹ pruis induit
fuerat. et egressus iterū sedit ī medio eoꝝ.
Illi autē stupētes de eo qd fecerat senex in
terrogauerūt eū quid hoc eēt. et dixit eis.
Cidistis quid feci. Qui dixerūt. etia. Et il
le dixit. Ne mutatus suz ego ppter stume
liosam veste. Et dixerūt. Nō. Dixit itez se
nex. Ne Iesus sum de meliori veste. Et tñ
derunt. Nō. et ille dixit. Sicut ego pꝝ suz
in utrisqz. et sicut priori veste mutatus nō
sum. nec sequēti Iesus. ita debemus in frēz
susceptione facere. sicut in euāgelio scōdñs
loquit. Date inquit que sunt cesaris cesari.

et que sunt dei deo. Quando ergo ē presentia
fratrū cū gaudio debemus suscipe eos.
quando vero soli sumus opus habemus lu
gere. Illi autē audientes admirati sunt qz ea
que in corde eoz erant vt interrogaret pri
agnouit et glorificauerūt deū. **D**ixit ab
bas Cassianus. Quia venim? a palestina
egiptū ad quendā patrū. et cum hospitalita
tem nobis impendisset interrogauim? eūz
quare tpe susceptionis fratrū regulā nō cu
stodiret ieunij sicut in palestina fit. Et rñdit
Ieunij semp mecum est. vos autē nō sp me
cum tenere possum. et ieunij quidē qzvis
utile et necessaria res sit in nra volitatem est.
caritatis autē plenitudine lex dei exigit a no
bis. Unde suscipiens vos in xp̄o debeo ex
hibere que caritatis sunt cū omni solicitudi
ne. cū autē dimisero vos regulam ieunij pos
sum recuperare. qm nō pñt filij sponsi ieunia
re qzdiū cū illis ēsponsos. cū autē ablat⁹ fue
rit sponsus tunc er sua ptate ieunabit.

Dixit iterū qui supra. Quia regim?
ad alii senēt et fecit nos gustare. et horabat
tur nos iam faciatos adhuc sumere cibum.
Et cū dixissem qz iam nō possum. ille rñdit
Ego hodie supuenientib⁹ frēb⁹ series men
sam posui. et dū singulos hortor etiam ego
series manducavi et adhuc elurio. tñpero se
mel manducans ita faciatus es vt iam mā
ducare non possis. **D**atum est aliquan
do mandatū in scithi vt ieunarent illa eb
domada et facerent pascha. Contigit autē vt
in ipsa ebdomada veniret ad abbatē. **S**oy
sen fratres quidā ab egypto. et fecit eis pul
mentum. Et cum vidissent vicini sumū di
xerunt clericis ecclie que illic erat. Ecce mo
yſes soluit mandatū. et corit apud se pulmē
tum. Illi autē dixerunt. Qñ venerit loque
mur ei et nos. Facto autē sabbato videntes
clericī magnā conuersationē abbatis moy
si dicunt ei corā omni plebe. **A** abba moy
ses. mandatū quidē boīm soluisti. sed dei
mandata fornicē alligasti. **F**rater quis
dam venit ad abbatē pastore in scđa ebdo
mada quadragesime. et dicens ei cogitatōeſ
suas atqz in eius rñsione inueniens requi
em. **D**ixit ei. In modico impediri ha
bui ne venirem ad te bodie. et dixit ei senex

Folium

quare et ille dixit. **S**icutiebā ut ppter qua/
dragesimā nō michi apiref. Et rñdit ei ab/
pastor. **N**os nō didicimus ianuā ligneaz
claudere sed magis lingue ianuā cupimus
clausam habere. **F**rater quidā dixit ab/
bati pastori. **S**i dederō fratri meo modis
cū panis aut aliqd alius demōes polluit il/
lud. ut videas ad placendū hoīb fieri. **D**ix
it ei senex. **S**i ad placendū hoīb fiat tale
opus nos tñ de bēmus frīb p̄bere quo egēt
Dixit aut ei et pabolā talē. **D**uo homines
erāt agricole habitātes in vna ciuitate. et
vnus ex eis semians collegit pauca et sordi/
da. ali⁹ negligēs semiare oīno nibil colle/
git. **S**i ergo fiat famēs quis duoz pōt eva/
dere. **E**t rñdit st. Ille qui fecit tñs parū
atq⁹ modicū. **E**t dixit ei senex. Ita et nos
seminem⁹ pauca et si ūndā. ne famis tpe
moriāmur. **O** **F**rater quidā reit ad
quendā solitariū. et cū ab eo egrederef di/
xit. Ignosce michi abba qz impediui regu/
la tuā. Ille rñdit et dixit ei. **S**ea regula ē
ut recipiā te in hospitalitatē et cū pace di/
mittā. **S**olitari⁹ qdā hītabat nō longe a
ggregatione fratrū. opatōes faciēs pl̄mas
Cōtigit aut̄ quosdā venire ad monasteriū
illud. vbi ḡgregatio erat. et p̄gentes ad soli/
tarium illū fecerūt eū extra horā manduca/
re. **P**ostea vero dixerunt ei frēs illi. **N**on
stristaris abba. Et ille rñdit eis. **S**ea tri/
sticia est si fecero. p̄priam voluntatē. **D**i/
cebant d̄ qdā sene in Syria qz iuxta viā be/
remi habitabat et hoc erat opus ei⁹ ut qua/
cunq⁹ hora veniret monach⁹ d̄ heremo cū
fiducia faciebat eū reficere. **G**enit ḡ aliquā
vnus solitarius et ille petebat ab eo ut gu/
staret. qui cū nollet gustare di. ego ieinnū
nō violabo d̄ stristatus senex dixit ei. **N**e p/
tereas puez tuū oblectro neq̄ despicias. Iz
veni oremus. **E**cce em̄ arbor est hic. q̄ cui
nostrū orante et genu curvāte inclinata fue/
rit ip̄m seq̄m. **C**uruauit ille solitari⁹ ge/
nu in oratione et nihil factū est. **F**lexit aut̄
senex ille qui eū suscep̄t genu. et statiz cur/
vata ē etiā arbor illa cū ip̄o. **Q**d cū vidissē
gaufisūt. et grās egerūt deo semp mirabi/
lia facienti. **G**enerūt aliquā duo frēs ad
quendā senē. **C**ōsuetudo aut̄ erat seni non

manducare quotidie. q̄ cū vidissē frēs gau/
dens suscep̄t eos et dixit. **J**eūmū suā met/
cedē h̄z. **E**t itez. Qui manducat ppter cas/
titatē duo mādata implet. qm̄ voluntatē
p̄priam dereliquit. et mandatū impletbit res/
ficiens frēs. **E**rat quidā senū in Egipto
habitans in deserto loco. **E**rat etiā alter lō/
ge ab eo Maniche⁹. et hic erat p̄sbiter ex/
bis quos ip̄i vocant p̄sbiteros. q̄ cū vellet
pgere ad eiusdem erroris hoīem p̄phēdit
et nō in loco illo quo erat vir ille lanc⁹ et
orthodoxus. et anxiebas vōles pulsare ve/
manceret apud eū. sciebat eñ qz cognoscerez
q̄ esset maniche⁹. et reuocabat a cogitatōe
sua ne forte nō acquiesceret suscipe eum.
Cōpulsus aut̄ necessitate pulsavit. et apis/
ens ei senex et cognoscens eū suscep̄t cū hi/
laritate. et coegit eū orare. et reficiēs eū col/
locauit vbi dor̄ miret. **M**aniche⁹ aut̄ cog/
tans in se nocte mirabat dicens. qñ nulh
la suspitionē habuit de me. **E**cce iste fu/
dei est. **E**t surgēs mane cecidit ad pedes e⁹
iūs dices. Ab hodie orthodoxus sum. et nō
recedā a te. **E**t deinceps p̄māsit cū eo.
Monach⁹ quidā ibebe⁹ accepit gra/
tiam mīsterij a deo ut singulī indigētib⁹ mi/
nistraret qd̄ necessariū esset. **C**ōtigit aut̄ ali/
quando in quodā vico ut faceret agapē. et
ecce mulier qdā reit ad eū ut accipet. et tec/
erat vestita vetustissimis reb⁹. **Q**uā cū vi/
disset ita vetustis rebus induitā impletuit
manūz ut daret ei multū. **C**lausā ē aut̄ ma/
nus eius et leuant p̄p. **A**lia vero venit ad
eum vestita bñz et vides vestes ei⁹ misit ma/
nū ut daret ei parū. **E**t apta est man⁹ eius
leuant multū. **E**t requisivit d̄ vtrisq⁹ mu/
lieribus illis. et cognouit qz illa q̄ bonis ve/
stib⁹ vtebat d̄ honestis mulierib⁹ ad paup/
tate venerat. et qz p̄ opinione nataliū suorū
bois fuerit rebus induita. illa nō alia accipi/
endi cā vestierat se vctus. **M**onach⁹ q̄
dam erat qui habuit frēm seculatē paup/
culū. et quidqd laborabat p̄stabat ei. Izquā/
tum ille p̄stabat tantum ille pauperior fice/
bat. **P**ergens autem monachus ille in/
dicauit tec seni cuidā. **S**enex at dixit ei. si
me vis audire vltra nibil p̄be ei sed dic illi
ffqñ habui dedi tibi. tu ergo mō labora et

er eo qđ laboraueris p̄be m̄bi t̄ quidqđ t̄ si
bi attulerit accipe ab eo. t̄ vbi scis pegrinū
aut senē pangem da illud. et roga eōr v̄to
rent p̄ eo. Ille aut̄ s̄t̄ hec audiēs fecit ita. et
venīti ad se f̄t̄ illi seculari locut̄ ē quēad
modū dixerat senex t̄ discessis tristis. Et ce
cep̄ima die tollēs d̄ orto minuta olera at
tulit ei. Accipiens aut̄ s̄t̄ ei dedit senib⁹. et
rogauit eos vt orarent p̄ eo. Qui cū acce
p̄isset bñdictionē reuerſest in domū suaz
Postea v̄o itez attulit olera et trez panelē
t̄ accipiens frater ei fecit sicut prius t̄ cō
secuta bñdictōe itez discessit. Tertio veni
ens attulit mltas expensas et vñtū t̄ pisces
Qđ cū vidisset s̄t̄ eius mirat̄ ē t̄ vocavit
paupes t̄ refecit eos. Dixit aut̄ illi seculari
f̄t̄ iuso. Ne opus h̄es aliquos panes. Et
ille dixit. Nō dñs. qm̄ qn̄ accipiebā aliquid a
te velut ignis intravit in domū meā t̄ plu
mebat illud. nūc aut̄ qn̄ a te nihil accipio su
pabudo. t̄ de bñdixit mihi. Vergēs aut̄
frater indicauit h̄ec oia que facta fuerat vni
seni. t̄ dixit ei senex H̄elcis q̄ res mōacho
rum ignis ē et v̄bicūq̄ ingredit̄ plūmit. b
aut̄ vtile ē f̄t̄ tuo vt de labore suo misereat̄.
Tōdem a sanctis viris accipiat. t̄ ita bñdi
ctionē ḡsequēs multiplicabit̄ labores eius.
Dicebat quidā senū. quia quidā faci
ebat multa bona frequēt̄. t̄ diabol⁹ imite
bat ei scrupulositatē in aim de p̄uis rebus ut
aliorū oīm q̄ faciebat mercede amitteret.
Sedēte em̄ me aliquā in oxirinco iuxta qn̄
dam p̄sbit̄ q̄ faciebat multas elemosinas
venit mulier qdā vidua postulās ab eo mo
dicum tritici et dixit ei. Glade t̄ raffer modū
um et mēlura tibi. Illa aut̄ mensurās mo
dium ip̄m ad mai⁹ dixit ei. Vainus ē. Et
fecit verecundiā vidue illi. Cū v̄o discessis
let vidua illa diri ego ad p̄sbit̄. Nutuas
st̄ vidue isti hoc tritici aut qd. t̄ ille dixit.
nō sed donauit ei. Ego aut̄ dixi. Ergo si tos
tum grat̄ dedisti qn̄ in modico sic scrupu
losus esse voluisti. et v̄ecundiā fecisti mu
licri. Benex quidā cū alio vno frē ha
bebat om̄inē vitaz. Erat aut̄ ille senex mi
sericors. Contigit aut̄ vt fieret fames. t̄ ce
petū quidā venire ad hospitū eius vt ac
cipient agapē. Benex v̄o oīb⁹ venientib⁹

ministrabat panē. Uidens aut̄ frater quod
siebat dicit seni. Da michi p̄tem meā de pa
nib⁹ et qđ v̄is de p̄te tua fac. Benex aut̄
diuīlit panes t̄ faciebat more solito elemo
sinā de p̄te sua. Multū aut̄ cōcurrabant ad
senē audiētes q̄ oīb⁹ daret. Uidēs aut̄
deus p̄positū voluntatis eius benedixit pa
nes. Frater aut̄ ille qui accep̄at partē luā t̄
nulli dabat plūmit panes luos. t̄ dixit se
ni. Qm̄ modicū ē qđ adhuc habeo de pani
bus meis abba. suscipe me ad om̄inē vitā
Et dixit ei senex. qn̄ v̄is facio. Et cōperūt
itez simul esse t̄ cōt̄er vñtere. Facta aut̄
iterū abūndantia victualium veniebant ite
rum indigentes vt accipent agapē. Conti
git aut̄ vna die vt intraret frater ille t̄ vide
ret qn̄ deficerent panes. Uenit aut̄ t̄ pau
per postulans agapē. Benex abit dixit fra
ter illi. Da ei panē. et dixit. Jā nō habeo p̄ē
et dixit senex Intra t̄ quere. Ingress⁹ aut̄
frater attendit t̄ vñt̄ repositiones in qui
bus panes baberi solent repletas panibus
Qđ cūz vidisset timuit. t̄ tollēs dedit pau
peri. atq̄ ita agnoscens fidē et virtutē se
nis glorificauit deum.

Explicite de hospitalitate t̄ misericordia

Incipit liber de obe dientia.

Reate memorie abbas arsenius
dixit aliquā abbati alexandro.
qn̄ pertender̄ palmulas tuas.
tūc venire gustem⁹. Si aut̄ ali
qui pegrini supuenerint cōmede cum eis.
Abbas ḡalerāder̄ leui⁹ t̄ modesti⁹ opabat̄
Et cū fctā fūissz hora māducādi superat̄ ei
adbiū d̄ palmul̄ suis. Colēs aut̄ custodire
fmonē sensis sustinuit donec explicar̄ pal
mulas. Ab. aut̄ arseni⁹ cū videret qz tarda
ret gustauit existimans qz forte pegrini ei
supuenerint et cū eis gustauerit. Abbas āt
alexander postea q̄ explicuit vñlpe prexit
ad abbā arseni⁹. et dixit ei abbas arseni⁹
peregrinos aliquos habuisti. Et dixit. Nō
et ille dixit. Quare ergo non venisti. et re
spondit. Quia dixisti m̄bi qn̄ defecerint

Jolum

palme tūc veni. ego autē habui fīmonē tuū
in aīo et nō veni. quia vīsc ad hāc horā non
est pīsum mātū opus. et admiratus est senex
scrupulositatē obedientie eius et dixit ei. Ci
tius dilungere ab ope tuo ut et mīsterium
psallendi facias et aquā tibi aduehere pīcur
ras. alioquin cītīs pīclitabitur corpus tu
uz. Cenit abbas abrahā ad abbate Arem
et dū sederēt simul supuenit quidā frater.
et dixit abbati Arem. dic michi qd facia et
saluari possim. et dixit ei senex. Clade et tot
to anno isto vīspe māduca panē et salē tre
ni et itez loquar tibi. Qui pīgens fecit ita.
Cōplete autē anno vīnit iterū frater ille ad
abbate Arem. Contigit autē ut rūrl apud
eum inneniret abbas abrahā. et dixit iterū
senex illi fratri. Clade et ieiuna isto anno et
post bidūn māduca. Cū vero discessisset di
xit abbas abrahā ad abbate arem. Quare
omnibz fratribz leue ingū imponis istū nō
frēm graui sarcina oneraſti. et dixit ei senex
Alij frēs qnō veniūt querere ita et discedēt
hic nō qz ppter deū venit audire vībū opa
rius autē magnus ē. et quidquid ei dixerō
cum omni solicitudine facit. ppter ea et ego
loquor ei verbū dei. Narrauerit de ab
bate Johanne breuis stature. qz prexit ali
qñ ad quendaz senē thebū genere cōmorā
te in scībi qui sedebat in heremo. Tolleſ
autē aliquā abbas ei. lignū siccū plātauit. et
dixit ei Per singulos dies mitte ei ad pe
dem eius lagenā aque donec fructū faciat.
erat cīm longe ab eis aquā ut a sero pīget et
mane rediret. Post tres autē annos virtut
lignū illud et fecit fructū. Hūmēs autē ex
fructū eius senex attulit ad eccīam et dixit
fratribus. Accipite et manducate de obe
dientie fructu. Dicebant de iobāne qui
fuit abbatis Pauli discipulz. qz magne ob
edientie fuerit. erat autē in quodā loco nemo
roso. et hītanit in eo leena pessima. Tidēs
autē circa ipm locū senex stercora leene ipī
dixit Johanni. Clade et affer stercora illa
et ille dixit ei. Et qd facio abba ppter leenā
illā. Senex autē subridens dixit ei. Si re
nerit pītra te ligā eā et affer huc. Perrexit
ergo st illuc vīspe. et ecce venit leena super
ipm. Ille autē fīm vībū senis ipētū fecit lug

eā ut teneret eā. Fugit autē leena et sequebat
eā ille dices. expecta qz abbas me? dixit vi
ligēte. et tenēs eā alligauit. Senex autē expe
ctādo eū diutī sedebat et tribulatōe afflige
batur magna. et ecce tarde veit. et bēbat lee
na illā ligatā. Quod cū vidissz senex admi
ratus ē. Colens autē hūiliare illū cecidit en
et dixit. Stulte. canē satū adduxisti mihi
Soluit autē eā statim senex et dimisit redi
te ad locum suū. Dicebāt de abbate sil
uano. quia habuerit in scībi discipulū no
mine marcū. et his fuerit magne obedītie.
quicqz etiā scriptor antiquari? erat. Dilige
bat autē eū senex ppter obedientiaz suā. Ha
bebat etiā alios vīdecim discipulos qui cō
tristabantur qz diligenter eū plus eis. Qd
cū audīssent vicini lenes qz plus eū ceteris
discipulūs diligenz moleste tulerūt. Una
autē diez vīnerūt ad eū qz assumēs secum
abbas Siluanus egress? ē de cella sua et ce
pit singulorū suorū cellas pulsare dicēs. Fē
veni. quia opus te habeo. Et vīnus ex eis nō
est mor secutus eū. Cenit autē ad cellā mar
ci et pulsavit dicens. Marce. Ille autē cū au
disset vocē eius statim exiuit foras et misit
eum ad quoddā mīsterium. Abbas ergo sil
uanus dixit senibz. Elbi sunt ceteri fratres
Et ingress? ē in cellam Marci. et inuenit
quaternionē quem eadem hora inchoauer
at in quo litterā o faciebat. et audita voce
senis nō fixit nec girauit calamū vītra. ut vī
pleret et cluderet līcam quam in manu ba
bebat. et dixerunt lenes. vere abba quez tu
diligis et nos diligim?. qm? et de? diligit cū
Cenit aliquā supradicti Marci mater et
videret eū. et bēbat secū plurimū obsequiū
Ad quam cum exisset senex dixit ei illa. ab
ba dic filio meo. ut exeat ad me ut videam
eum. Ingrediens autē senex dixit Mar
co. Egregere ut videat te mater tua. Ille
autē vestitus erat pīcīsso et reconsuto pan
no et caput et facies eius tincta sumo et fuli
gine coquine erat. Qui ppter abbatis obe
dientiam egressus est quidē. sed clausit os
culos suos. et ita salutauit matrē suā et eos q
venerant cū ea dicens. Sani estote. Et ne
mo ex eis nec mater sua eū cognouit. qz ipē
eslet. Que iterū misit ad senem dicens.

CLXXVII.

Affa mitte filium meum ut videam eum. et dixit Marco. Nonne tibi dixi. Egressus ut videat te mater tua. et dixit ei matrem. Egressus sum iuxta verbum tuum pater. Clericu[m] tenuo te ne mibi ultra dicas ut exeam. ne in obediens tibi videar esse. Egressus autem senex dixit matre eius. Ipse est qui exiit ad vos et salutauit vos dicens. Sancti estote. et consolatus est eam senex et ea discedere fecit.

Clericu[m] aliquando quattuor fratres de scithi ad abbatem pambro. vestiti pelliceis tunicis. et indicauit unusquisque eorum virtutem alterius. non plente eo de quo loquebatur. Unus namque ex eis ieinuauit multum. alter vero nibil possidebat. tertius autem habebat plurimam charitatem. de quarto vero dicebant. quod vigintiduos annos haberet in obedientia permanens senioris. Respondebat autem eis abbas pambro dicens. Dico vobis quod istius virtus maior est quam ceterorum. quia unusquisque vestitus virtute quam possidet voluntate propria retinuit. hic autem voluntate sua abscedens alieno se voluntatis seruum fecit. Tales enim confessores sunt si usque ad finem ita permaneant. Cenit quidam ad abbatem sylotheum volens fieri monachus et interrogauit eum senex. Si quod haberet in seculo. et ille dixit. habeo unum filium. et dixit ei senex. Clavis de iacta eum in flumen et tunc eris bonus monachus. qui cum abiisset precere eum in flumene misit senex unum de fratribus qui phibueret eum. Qui cum vellet iactare puerum. dixit ei frater. Quiesce. Quid facias. et ille respondit. Abbas mihi dixit ut preciam eum. et dixit ei frater. Sed iterum abbas dixit. non precias eum. Ille autem relinques filium suum venit ad senem et factus est probatissimus monachus.

Dixit sancta Sinclite. Quia in congregacione cuilibet querenti magis obedientiam quam continentiam ponimus. quam continentia arrogantiā habet. obedientia autem humilitatem congruā pollicetur. Dixit iterum que supra portet nos cum discretione animā gubernare. et in congregacione manētes non que nostra sunt querere. nec seruire proprie voluntati. quoniam velut exilio relegati nostra dividimus unum secundum fidem patris a rebus secularibus alienati. Unde ergo egressi sumus nihil yltere.

rius requiramus. Illuc enim gloriam habuimus non illuc abundantiam ciborum. hic autem est etiam pars ipsius inopia. **X** **D**ixit abbas Ipericus. Quia ministerium monachi est obedientia. quia qui possidet quidquid poposcerit a deo impetrabit. et cu[m] fiducia crucifixo stabit. Et enim deus sic venit ad crucem. factus obediens usque ad mortem. **D**icebat senes. Quia si habebat quis in aliquo fidem. et tradiderit se ei ad subiectiōem non debet intendere in mādata dei. sed patri suo spūali omnē voluntatē suā committere. quod illi per omnia obediens non incurrit peccatum apud deum. **D**icebant senes. quia ista querit deus a christianis. ut obediat quis divinis scripturis. quoniam inde accipiet loquendorum et agendum formam et ut plentiat propostis et primis orthodoxis. Frater quidam de scithi vadens ad messem applicuit ad quandam senem magnum. et dixit ei. Dic mihi abba quod faciam pergens ad metendum. Respondebat ei senex. Et si tibi dixerim. acquiesces mihi. respondit ei frater. Etiā obedio tibi. Dicit ei senex. Si mihi acquiescis surgens vade et renuncia mensi bui et veni dicā tibi quid facias. Ille autem frater renunciavit messioni. et venit ad senem. Dixit autem ei senex. Intra cellā tuā et fac quinquaginta dies continuos semel comedens in die panem cum sale. et iterum in die cabo tibi alia rez. et fecit sic. et rursus venit ad senem. Senex autem videns quia vir operarius esset. dixit ei. quod oportet eum esse in cella sua. et discedens frater in cellā suā pristinā se pnis in terrā. tres dies et tres noctes plorans in conspectu domini. Post hanc diuinam diceret ei cogitationes sue exaltatas. es magnus factus es. ipse temperans vicia cogitationum suarum. humiliter revocabat culpas suas in conspectu suo dicens. Et ubi sunt omnia illa peccata mea que feci. Si autem iterum in cogitatione ei ascendebat. quod multus neglexerit de mādatis dei dicebat et ipse intrasse. Sed exhibeo quoniam seruitū deo meo. et credo quod faciet mecum misericordias. Hoc igitur modo cum deuiciisset spūs malarum cogitationum apparuerunt ei maligni spūs vilibus dices. Turbati sumus a te. Et dixit eis. Quare. et dixerunt. Quia si te exal-

Folium

Ramus recurris ad humilitatem. si vero nos te humiliamus tu te erigis in altum. **D**ice bant quidam senes. Quia nihil sic querit de ab his qui primitias habet querlatios et obediencie labore. **S**enex quidam solitarius habuit quandam ministru manente in possessione. Cogit autem semel ut tardante ministro deficeret necessaria seni. et cum tempore intercessisset et non veniret minister ille. defecerunt etiam que necessaria habebat senex ad victimum. et quod oparetur manibz suis. Qui cum affligeret non habendo quod laboraret. neque unde viueret. dixit discipulo suo. Vis ire ad possessionem illam et vocare nobis ministrum qui solet afferre que opere sunt nobis. Et ille respondit. Quid iubes facio. Differebat autem adhuc senex. non presumens mittere fraterem. Et cum diu sustineret et tribularentur non veniente ministro: dixit iterum senex ad discipulum suum. Vis ire usque ad possessionem et adducere eum. et ille respondit. Quid vis facio. Limebat etiam discipulus ille descendere ad possessionem: ne scandalizaret alium. sed ne inobedientis esset patri suo acquiescuit abire. Dicit autem ei senex. Credo in deum patrem meorum. quia preget te ab omni temptatione. Et facta oratione dixerit eum. Venies autem frater in possessionem requisivit ubi maneret minister ille. et inuenit hospitium eius. Cogitat autem eum cum suis omnibus ad memoriam parentum suorum extra possessionem inueniri excepta una filia eius. Quo pulsante satuaz filia audiuit. et venit ad ostium et aperuit ei. Et cum interrogaret ea de patre suo. illa horata est eum ut intraret hospitium. simul etiam trahebat eum. Ille vero non acquiescebat iterare. Sed cum diu eum cogeret. squaluit eum introducere ad se. et complexata est eum. et cepit illicitate ad coniunctionem corporis sui. Ille autem videt se trahi ad luxuriam et cogitationibus confundi ingemiscere clamabat ad dominum dicens. Domine propter ordinem patris mei libera me in hora ista. Hoc cum dixerit subito inuenitus est ad flumen regens ad monasterium. et restitutus est illesius ad abbatem suum.

Duo fratres carnales venerunt habitare in monasterio quoddam. ex quibus unus etat preclarum patineticie. alter obediencie magne.

Cui dicebat pater. Fac hoc et faciebat. non duca mane et manducabat. De qua re magna opinione in monasterio habebat. quia ita obediens existebat. Punctus est autem in videlicet mucrone frater eius ille patiens aduersus eum. et dixit in semetipso. ego probabo eum si habeat obedienciam. Et accedens ad patrem monasterii dixit ei. Vitte mecum fratrem meum ve eamus alicubi. Et dimisit eos abire. Et assumens eum frater ille abstinentem voluit eum temptare. et cum venissent ad flumen ubi etat multitudo cocodrilorum. dixit ei. Descende in flumen et transi. Et ille mox descendit. Venit autem cocodrilli et lingebat corpus eius: in nullo ledet eum. Quod cum vidisset frater eius dixit ei. Ascende de flumine. Et cum iteragerent inuenient corpus humanum mortuum iacentis in via. tunc dixit abstinentis frater ad fratrem suum. Si habuisssem aliquid vetustum iactarem super corpus illud. Et respondens frater ille obediens dixit. Magis oremus. et forsitan resurget. et stantibus ad orationem atque orationibus surrexit mortuus ille. Quo facto gloriatus est ille abstinentis frater et dixit. Pro continentia mea surrexit mortuus hic. Omnia autem hec revelauit deus abbati monasterii eorum. et qualiter temptauerit fratrem suum de cocodrillis. et quod suscitatus fuerit mortuus. Et cum venissent in monasterium dixit abbas abstinenti illi. Quare ita fecisti fratri tuo. Ecce tamen propter obedientiam eius surrexit mortuus ille. **A** Alter quidam secularis vite habens tres filios renunciavit seculo. et venit ad monasterium relinquens filios suos in civitate. Et cum fecisset tres annos in monasterio. ceperunt ei cogitationes sue filios ad memoriam frequenter adducere et contubescere. et peccatum valde. Nec effici dixerat abbatum filios se habere. Clides autem abbas eius tristus dixit ei. Quid habes quod tristis es. et narravit ei quia tres filios haberet in civitate. et quod velleret eos ad monasterium eius adducere. Precepit autem abbas ut adduceret eos. Qui cum precessisset ad civitatem inuenit duos ex eis iam fuisse defunctos. unum non solum modo remansisse. Quem assumens venit ad monasterium et requires abbatem non enim inuenit illic. Interrogavit autem fratres ubi esset

abbas. et illi dixerunt. **V**iseg ad pristinū prexit. Ille vero collens filiū suū quē adduxerat abhītū in pistrinū. Et vidēs eū abbas reūnientē salutauit. et tenēs infante quem adduxerat amplexat⁹ est cū et osculabatur. **E**t dixit patri eius. Amas eū. et ille dixit. **E**tiam. et rursus dixit ei. **O**mmino diligis eū et r̄ndit. **E**tiam. **H**ec audiēs abbas dixit ei. **T**olle ergo si amas eū et mitte eum ī furnū sic modo dū ardet furnus. **E**t tenēs pater filiū suū iactanit eū ī furnū ardētem. statim q̄ factus est furn⁹ reluit ros. **E**x qua re acquisuit glam in tpe illo. quē admodum abraā patriarcha. **D**ixit quidā abbas se nex. **Q**uiā frater q̄ ad obedientiam patris spūalis animū dederit maiore⁹ mercedē h̄z. q̄ ille qui ī beremo solus recesserit. **D**icebat aut̄. **Q**uiā narrauerit aliquis patrū vi disse se quattuor ordines in celo. quō prius erat ordo boīum infirmoz⁹ et gr̄as agētium deo. secūdus ordo hospitalitatem lectantiū et instāter ministratiū in his. tertii⁹ ordo ī solitudine puerantū et nō videntiū h̄ies. quart⁹ ordo eoz⁹ qui ad obedientiū dū spūalib⁹ patrib⁹ se subiçint. ppter dñm dñ. **V**tebañ aut̄ ordo obedientiū torque aurea et corona. et maiore⁹ q̄ alij glam habebat. **E**go aut̄ dixi ei qui mibi oñdebat omnia h̄c. **Q**uō iste ordo qui p̄uus est maiore⁹ q̄ alij gloriā habet. **E**t r̄ndens dixit mibi. **Q**uō ī hospitalitatē sectant̄ s̄m p̄priā volūtate idipsum faciūt. similiter et qui ī bero me se obligat. arbitrio suo ī seculo recesserunt. hic aut̄ ordo q̄ se ad obedientiā dedit. omnes volūtates suas abiçiens pendet ad dñm et ad iussionē spūalis patris. ppter ea et maiore⁹ glam p̄ alij habet. **Q**uapropter o fili bona est obedientia q̄ ppter dñm fit. **I**ntendite ergo filij h̄tutis hui⁹ aliquod ex pte vestigio. **O**bediētia est salus oīm fidelium et omniū virtutū. **O**bediētia est regni celorum inuētrix. **O**bediētia est celos aperies et hominē de terra eleuās. **O**bidentia cohabitatrix est angeloz⁹. **O**bediētia sanctorum omniū cibus est. **E**x hac em̄ multi ablactariunt. et per hanc ad perfectionē puerunt.

Explicit liber de Obediētia

Incipit liber de humilitate

Abbas Anthoni⁹ deficiens in cōsideratiōe p̄funditatis iudiciorū dei postulauit dicēs. **D**omine quō aliqui paruo tpe vite sue moriunt et alij vlera decrepitiā veniunt senectutē. et quare quidā egeni sunt et alij facultatib⁹ ditane. et quidā iniusti opulēti sūe iusti vero paupertate p̄munt. **E**t venit ei vox dicens. Anthoni ad te ipsum int̄fēde. hecēt iudicia dei sunt et te scire ea nō p̄uenit. **D**ixit abbas anthoni⁹ abbati pastori. **H**oc est magnū opus hōis ut culpā suā sup se vnuis quisq̄ ponat corā dñi. et expectet temptatō nem v̄sc̄ ad vltimū vite sue tps. **D**ixie itez⁹ abbas anthoni⁹. Clidi oēs laqueos in imici tensos ī terra. et ingemiscens dixi. **Q**uisputas transiēt istos. **E**t audiri voce dicentē humilitas. **C**lenētūt aliqñ senes ad abbatē anthoniū. et erat cū eis etiam abbas Joseph. **T**olēs aut̄ abbas anthoni⁹. p̄bare eos. mouit sermonē de scripturis sanctis et cepit interrogare a iuniorib⁹ qđ ess̄ hoc aut illud verbū. et singuli ei dicebant p̄ ut poterāt. **I**lle aut̄ dixit. **N**econdū inuenisti **P**ost omnes ho dixit abbati Joseph. **T**u quō dicas esse verbū hoc. **I**lle r̄ndit. nescio et ait anthoni⁹. **T**u sol⁹ inquit inuenisti humilitatis ianuā. **G**astiterūt aliqñ abbati arsenio demones in cella sedēti et tribulabāt eum. **S**upuenerūt aut̄ et fratres q̄ ei mini strare soliti erāt. et stātes extra cellā audiebant eū clamantē ad dñm et dicentē. **D**ñe nō me derelinquas. q̄ nibil boni feci coraz̄ te. sed p̄sta mihi s̄m benignitatē tuā. salter⁹ modo habere bñ viuendi principia. **D**icebant de eo q̄ supra. **Q**uta sicut dū ī pala tio esset. nemo meliorib⁹ vestimentis eo v̄sus est. ita et dū ī querlatione moraret. nemo eo viliorib⁹ v̄tebat. **C**ū interrogaret aliqñ abbas arseni⁹ quendā senē egyptiū d̄ cogitationib⁹ suis. alijs vidēs eū dixit. **A**ffa arseni quō tu qui tāte eruditōis es ī latīna lingua et greca. rusticū istū d̄ cogitatōib⁹

Folium

suis interrogat. Et ille respondit. Latinā quæde
z grecā eruditōem qntū ad seculū apprebē
di. sed alphabetū rustici illi⁹ needū discere
potui. **C**Dicebat senes. quia dederint
quidā fratrib⁹ aliquī in sc̄ib⁹ paucas cari
cas. ⁊ p̄ hoc q̄ pauce erāt nō trāsmisit ex
eis abbati arsenio. ne velut iniurīa patere
tur. Ille aut̄ cū hoc audisset nō est egressus
iuxta more ad opus dei cū fratrib⁹ celebrā
dum dices. Excommunicastis me vt nō mi
bi daretis eulogiā quā transmisit dñs fra
trib⁹ ex qua ego nō fui dignus accipe. Qd̄
cū audissent omnes edificati sunt in humi
litate senis. ⁊ vadēs p̄sbyter portauit ei de
caricis istis. ⁊ adduxit eū ⁊ ḡgregatōe gaudē
tem. Dicebat aut̄ de eo. q̄ nemo potuerit
cōprehēdere modū querlatōis ei⁹. Sedē
te aut̄ eodē abbate arsenio aliquī in inferios
ribus p̄tib⁹ egypti. cū illīc importunitates
interēt. v̄lsum est ei derelinque cellā illam.
Et nibil ex ea tollens dixit discipulis suis
Alerandro ⁊ Soylo. Tu alexander ascen
de nauē. ⁊ tu soyle veni meū v̄sc⁹ ad flum̄
⁊ quere mihi nauiculā in alexandriā eūtez
⁊ ita nauigabis ⁊ tu ad fratrem tuū. Soylus
aut̄ turbat⁹ est in verbo suo ⁊ tacuit atq̄ ita
diuisi sunt ab inuicē. Descedit aut̄ senex cit
ca p̄tis alerandrie et egrotauit egritudine
magna. Discipuli aut̄ ei⁹ dicebat ad inuicē
em. Mutas ne aliqñ nostrū ḡtristauit eūz
⁊ p̄tēra diuissus est a nobis. Et nō inue
niebat in se ingratisnis causam. neq̄ q̄
inobedientes ei aliquī fuissent. cū vero sanus
fact⁹ fuisset senex dixit ad semetipm Gladā
ad patres meos. ⁊ ita nauigās venit ī locū
qui dicit̄ petra r̄bi erāt supradicti ministri
ei⁹. Cū vero esset iuxta flumen. puelta q̄daꝝ
ethiopissa venies tetigit melotē ei⁹. Senex
aut̄ increpauit eā. Illa nō dixit. Si mona
chus es vade in montē. Cōpunct⁹ autē in
hoc verbo senex dicebat ad semetipm. Ar
seni si monach⁹ es vade in montē. Et iter
hec occurserunt ei alexander ⁊ soylus disci
puli ei⁹. Et cū cecidissent ad pedes ei⁹ pie
cū se etiā ⁊ ip̄e in terra ⁊ flebāt simul. Di
xit aut̄ senex. Nō audistis q̄ egrotavi. ⁊ di
xerunt ei. Etiā audiūim⁹. Et ille dixit. ⁊ q̄o
te nō venisti videre me. ⁊ dixit alexander

Quia diuīsio tua a nobis nō fuit tolerabilis.
qm̄ multi ex ea ḡtristati sunt dicētes. Nisi
inobedientes fuissent⁹ seni nequaꝝ se sepaſ
set a nobis. et dixit eis senex. Et ego cognō
ui q̄ hoc diceret. sed tñ itē dicti sunt bo
nimes. q̄ nō inueniēs colubā requiē pedis
bus suis reuersa est ad noe in archā. In
ergo verbo curati sunt aī discipulorū eius.
⁊ p̄manserūt cū eo v̄sc⁹ ad v̄ltimū vite sue
t̄ps. Qui morte a p̄propinquāte turbati sūt
⁊ dixit eis. Non dū venit hora. cū autē ve
nerit indicabo vobis. Judicari autē habeo
robiscū aī tribunal christi. si permiseritis
quēꝝ de corpe meo aliqd facere. Et illi di
ixerunt. Quid ergo faciem⁹. quia nescimus
mortuum vestire v̄l lepelire. Et dixit senex
Nescitis mittere funē in pedē meū ⁊ trahe
re in montē. Cū aut̄ traditur⁹ esset spūm vi
terunt frēs eum flentē. et dicit̄ ei. In v̄eti
tate tu times morē pater. Et dixit eis In
v̄citate em̄ timor q̄ in hac hora mibi est. Spū
fuit in me ex quo fact⁹ sum monachus ⁊ tis
meo valde. Atq̄ ita in pace obdormivit.
Ille aut̄ sermo semp̄ in ore illi⁹ erat. Arse
ni ppter quid existi. Loqui me spū penituit.
tacere nunq̄. Audies aut̄ abbas pastor q̄
ab bac vita discesserit arseni⁹. lacrymat⁹
est ⁊ dixit. Beatus es abba arseni. q̄r fleu
stitem p̄tm in seculo isto. Qui em̄ se ī hoc
mundo nō fleuerit. sempiterne plorabit il
le. siue igit̄ voluntarie biſiue illic tormentis
cogētibus impossibile est nō flere. **D**
Narravit abbas daniel de abbatē Arse
ni. quia nūc voluit loqui de questione ali
qua ic̄. p̄turaꝝ. cū posset magnifice loqui si
vellet. sed ne q̄e ep̄lam cito scripsit ad aliquē
Qñ aut̄ ad p̄uentū post aliquantū t̄pis re
miebat. post columnā sedebat ne q̄s videret
faciē eius ⁊ ne ip̄e attēderet alii. Erat aut̄
visio ei⁹ angelica sicut Jacob. canis ornata
crinib⁹ elegās corp⁹. sicc⁹ tñ. Habebat autē
barbā. plixā oīno. ctingentē v̄sc⁹ ad v̄ct̄ē
eius. pili oculoꝝ ei⁹ p̄ nimio fletu ceciderat
long⁹ aut̄ erat. sed senio longinquo curvat⁹.
Mortu⁹ ē aut̄ annoꝝ non agintaꝝ neq̄. Dic
sicit in palatio dñe memor et theodoſij ma
ioris q̄ fuit pater archadij ⁊ honorij. aīos
quadraginta ⁊ decem annos in loco q̄ dicit̄

CLXXIX.

ebroben supra babiloniā p̄tra ciuitatē mēphis. et tres annos in canopo alexandrie. et alios duos annos reuertēs iteū i throben fecit. et ita dormiuit p̄sumans in pace et in ti more dei cursum suū. vir bonus et plen⁹ spi ritus sancto et fide. **C**ontrauit abbas iobānes. qz abbas anub et abbas pastor et resi dui fratres eoz ex uno vtero nati mōachi fuerūt in scibī. et qñ venit illuc gens maz⁹ coz. et desolauerūt locū ipm primo discesserunt illinc. et venerūt in locū qui dicit⁹ tbe remythim. donec deliberaret vbi habitare deberet. et manserūt illic in templo quodaz antiqui paucos dies. **D**ixit aut̄ abbas anub abbati pastori. Ostende charitatem tu et fratres tui et singuli seorsum habitem⁹. et nō veniamus ad nosinuicem hebdomada bac. et cōdit abbas pastor. **F**aciam⁹ qualiter vis. et fecerūt sic. Erat aut̄ ibi in templo statua lapidea. et surgebat quotidie abbas anub et faciē statue illi⁹ lapidabat. vespere aut̄ dicebat. ignoscem⁹ mihi. et tota hebdomada ita fecit. **D**ie aut̄ sabbati occurserūt si biuinicē. et dixit abbas pastor abbatī anub. Cidi te abba hebdomada ista lapidātem faciē statue huī⁹. et iteū pñiam agentē apō eam. fidelis aut̄ homo tec non facit. Et respondit senex. Hāc rem ego ppter vos feci. Qñ me vidistis lapidantē faciē statue illius an locuta est aliquid an furuit. et dixit abbas pastor. Non. Iterū qñ apud eam penitentiā eḡi an turbata est aut̄ dixit. ignosco. Et cōdī abbas pastor. Non. Et ille dixit. Ergo et nos qui sumus septē fratres si vultis vt maneam⁹ simul. efficiamus vclue sta tua tec. que otumelijs affecta nō perturbat. si aut̄ nō vultis ita fieri. ecce quattuor igres suis sunt templi huī⁹. vñusquisq; qua vult: erat. et quo vult radar. Ille aut̄ hec audiētes pstrauerūt se in terrā. et dixerūt anub. Quō imbes pater ita fiat. obediemus tibi i omnib⁹ que dixeris nobis. **C**onstestā aut̄ retulit abbas pastor dicēs. Quia māduca mus simul omni tpe vite nostre operātes et faciētes omnia fm verbū senis quecūq; dixerit nobis. Cōstituit aut̄ vnu3 ex nobis dispensatores qqdcung⁹ nobis apposuisset. māducabamus. et impossibile erat vt diceſ

ret aliquis ex nobis. affer alind aliqd aut̄ dicet. nolo illud māducare. et sic trāsumus omne tps vite nostre cum quiete et pace.

E Dicebat de abbatē ammone. Quia venerunt quidā ad eū petentes vt indicar̄ inter eos. Senex aut̄ dissimulabat. Et ecce quedā mulier ad alīā mulierem iuxta se stantē dicebat. Senex iste satu⁹ est. Aludivuit aut̄ eam senex et vocans illā ad se dixit et quantos labores putas sustinui in solitudi nibus diversis vt acquirerē satuitatē istā. et ppter te hodie pediturus sum. **C**ontrauit de ep̄o ciuitatis que vocat̄ oxirinc⁹ noīe abbas affus. Quia cū esset monachus nimis dure tractauerit vitā suā. et cū fact⁹ esset ep̄us voluit ipsa duricia vti in ciuitate quā in heremo habuerat et nō prenauit. Idcirco pstrauit se in conspectu dñi dicēs. Putas ne dñe ppter ehatuz discessit a me gratia tua. Et reuelatū est ei quia nō. sed qz tunc solitudo erat. et cū non esset homo. de tuis susceptor erat. nūc aut̄ hic in seculo es vbi hoīes auxiliant̄ tibi. **D**ixit abbas da niel. Quia erat in babilonia filia cuiusdaz primarij demoniū babēs. Pater autē eius diligebat monachū quendā. **D**ixit autē ei monachus ipse. Heremo potest curare filiaz tuā nisi quos scio solitarios. et si perreveris ad eos. nō acquiescēt hoc facere ppter hu militatem. Sed hoc faciam⁹ vt qñ veniret afferētes penitentia que op̄antur. dicatis vos emere velle qđ vendunt. et dñi venerint ad domū preciū accepturi. dicemus eis vt faciant orōem. et credo quia saluabilis filia tua. Exeuntes ergo in plateā innenerūt vnum discipulū senis sedētē vt renderet sportellas. et tulerunt eū secū in domū vt quasi p̄ ciūm sportarū acciperet. Et cū intrasset monachus ille in domū venit puella illa que a demonio vexabatur et dedit alapā mōacho illi. Ille aut̄ cōuertit ei et alterā maxillam fm diuinū preceptū. Demon aut̄ coactus clamare cepit. O violentia mandatorū iēsu christi expellit me hinc. et statim munda ta est puella illa. Cū autē venissent ad senem indicauerunt eis qđ finerat factū. et glorificant deum et dixerūt. Cōsuetudo est diabolice supbie. humilitate mandatorū iēsu xp̄i

Folium

coruere. **D**ixit abbas euagri. Princi-
pium salutis est, si te ipsum redarguis.
Dixit abbas Serapion. Quia multos
labores corporales feci plus quam filii mei za-
charias, et non perueni ad mēturas humili-
tatis et taciturnitatis eius. **A**bbas
moyses dixit fratri zacharie. Dic mihi quid
faciam. Ille autem hoc audiens iactauit se, p-
nus in terrā ad pedes eius dicens Tu me
interrogas pater, dixit ei senex. Crede mi-
hi fili zacharia, quia vidi spiritum sanctum de-
scendentem in te, propterea cōpellor interrogare te. Tunc tollens zacharias cucullam
suā de capite suo misit illam sub pedib⁹ suis
et conculcans eā dixit. Huius ita cōculcat?
fuerit homo, non potest monach⁹ esse. **D**ixit abbas pastor. Quia interrogauerat ab-
bas moyses fratrem zachariam pro quo morie-
batur dices. Quid vides. Et ille dixit. Ni-
bil melius quam tacere pater, et dixit ei. Fili
verū est, quia tacere bonū est. Hora autem mor-
tis eius sedens abbas Isidorus respergit in
celum et dixit Letare letare fili mi zacharia
quia aperte sunt tibi ianue regni celorum.
Sancte memorie thcopibil⁹ episcop⁹ ale-
xandrinus, venit aliquando ad montem nytrie
et venit ad eū abbas montis illius, et dixit
ad eum epus. Quid amplius inuenisti in
via ista pater. Et respondit ei senex. Culpa
re et reprehendere me ipsum sine cessatōe. Et
dixit ei epus. Non est alia via sequēda nisi
si hec. **Q**uādo abbas thodor⁹ cum fra-
tribus manducabat accipiebat calices cuius
reuerentia et taciturnitate, nec dicebant si
cū mos est ignosce. **D**ixit autem abbas The-
odorus. Herdiderunt monachi ingenuita-
tem suā et non dicunt ignosce. **D**icebant
de eodē abbate thodoro. Quia cum faciens
esset dyaconus in scitbi nō acq̄elcebatur mi-
nistriare, et huc atque illuc fugiebat, et iterum
senes adducebat eum dicentes. Non deret
linquas ministerium tuū. **D**ixit autem abbas
Theodorus. Dimitte me et deprecor de-
um, et si ostenderit mihi quia debeo stare in
loco ministerij huīus faciat. Et dum depre-
caretur deus dicebat. Si voluntas tua est
domine ut stēm in hoc ministerio demon-
stra mihi. Et ostensa est ei columnā ignis

de terra usq; ad celum et vox sonuit dicens
Si potes fieri sicut columna hec, rade mi-
nistra. Ille autem audiens statuit apud se nul-
latenus acquiescere ministrare. Qui cū re-
nissent ad eccliam pniam apud eū egerunt
fratres dicentes. Si nos vis ministrare ut
saltim calicem tene. Et non accēquit dices.
Si me non dimittitis discedā de loco isto
et ita discesserunt ab eo. **D**icebat abbas
Jobānes brevis. Quia ianua dei est humili-
tas et patres nostri per multas tribulaciones
gaudētes intrauerūt civitatē dei. **G**
Dixit iterū qui supra. Quia būilitas
et timor dei superat et iuventas vntes. Di-
xit abbas Jobānes thebus. Quia dicitur mo-
nachus aī omnia humilitate habere. Sed est
enī primū salvatoris mandatum dicētis. Di-
scite a me quia misericordia sum et humiliis corde.
et alibi. Beati paupes spū quoniam ipsorum
est regnum celorum. **C**ollecti sunt aliquando
fratres qui habitabāt in scitbi, et ceperūt in
tra se querere de melchisedech sacerdote.
Obliti sunt autem vocare abbatem Coprem.
Postea autem vocantes eū interrogabant eū
de eadem questione. Ille autem tūdens ter-
tios suū dixit. Ut tibi copres, quia que tū
bi mandauit deus ut faceres dereliquisti, et q-
a te non requirit, illa scrutari presumis, hec
audiētes fratres fugient singuli in cellas
suas. **M**arravit aliquā dī scipio abbas ma-
charius dicens. Quādo erā iuuenis et sed-
ebam in cella mea tenuerūt me et fecerūt
me clericū invitum. Et cū nolle acquiesces-
ce ad ministrandum fugi ad aliū locū. Et re-
nit ad me quidā secularis quidē homo sed
vita religiosus, et tollebat a me opus quod fa-
ciebam manib⁹ meis et ministrabat mihi q-
necessaria erat. Contigit autem temptatōe di-
abolō ut virgo quedā in vicō suo viciata la-
plum incurret, et cū in vicō habere ces-
pisset, interrogabat quis esset de quo in vice
ero haberet. Illa autem dixit quod hic solitarius est
qui mecum dormiuit. Exēutes autem de vicō il-
lo cōprehenderūt me et adduxerūt ad vicū
et appendēterūt in collo meo cacabatas ollas
et ancas rasoꝝ et mulerūt me circumire per vi-
cum illū et p- viā ducebāt dicentes. **D**ic mo-
nachus corruptus filia nostra, tollite tollite

CLXXX.

eum. Et ceciderunt me pene ad mortem. Subveniens autem quidam senus dixit. Quidam monachus istius ceditis peregrinum. Ille autem quod mihi solebat ministrare necessaria sequebat res et cum verecundia. Etenim et ipsum contumelias multis affecterunt dicentes. Ecce solitarius monachus cui tu testificabaris quod fecit. Et dixerunt pentes puerelle illi. quia non dimittimus eum donec fidei usore probet quod passat eam. Et dixi illi quod mihi ministrare solebat. et fidem dedit. et tenerus sum in cellaz mea et dedi ei quantas babui sportellas dicens. Glende eas et da illi mulieri mee manducare. Dicebam autem in animo meo. Machari ecce inuenisti tibi mulierem opus habes modo amplius laborare ut pascas eam. Et operabar non solum in die sed etiam in nocte. et transmissem eam. Cum autem venisset tempus infelici illi ut pareret. artabat per plurimos dies et non pariebat. Dicunt ergo ei. quid est hoc. At illa dixit. Ego scio quare ista patiar. et iterum rogata a parentibus suis quare respondit. Quia monacho illi crimen illud imposui. et fallens implicauit eum cum iste non habeat culpam. sed iuuenis ille talis hoc fecerit. Audies autem hec abba minister meus gaudens venit ad me et dixit. Quia non potuit parere puella illa donec confiteretur. quia tu nullum crimen in ea babuisses. sed quod mentita sit aduersum te. Et ecce oesbitatores vici illi. voluit venire huc ad te. glorificatur deus et primam apostole acturi. Ego autem audiens ista a ministro meo ne affligerent me hoies surrexi et fugi huc in scithi. et hoc est principium cause propter quam hic habitare cepi. **I** Preteriens aliquan abbas macharius a palude ad cellam suam. et reverentes portabat palmulas. et ecce occurrit ei diabolus in via cum falce messoria. voluit autem percutere eum de falce illa et non potuit. Et dixit ei. Vultu violentiam patior a te machari quia non possum pulvare aduersum te. ecce enim quidquid tu facis et ego facio. Jejunias tu. ego penitus non comedo. Eligilas tu ego oino non dormio. Unus est autem solus in quo me superas. Et dixit ei abbas macbarus. Quid est illud. Et respondit diabolus. Humilitas tua per quam non preuealio aduersum te. Perrexit aliquan abbas

matho is de raythu in pribus gebalen. Erat autem cum eo frater eius. et venit episcopus loci illius ad memoratum senem et fecit eum presbyterum. Et dum gustaret simul dixit episcopus. Ignosce mihi abba. quia scio quod nolueris hanc rem. sed ut benedictionem tuam acciperem. presumpsit hoc facere. Duxit eum senex cum humilitate. et animus meus modicum volebat hoc. Utrum tamen in hoc grauiter seroque compellor separari a fratre meo qui mecum est. nec quod enim sufficiat omnes ordines quas simul faciebamus implere. Et dixit episcopus. Si scis quod dignus es. ego et plures ordinis. et dixit ei abbas matho. Evidenter dignus es nescio. unum autem scio quia melior me est. Ordinavit autem tempus episcopus. et ita utriusque recesserunt de hac vita. ut nonque se ad sacrificandum oblationem altario proximarent. Dicebat autem senex. Credo in deum quia forsitan non sustineam grane iudicium propter ordinacionem quam suscepimus dum oblationem non audieam preseccare. Hoc enim officium illoque est qui sine querela vivunt. **D**ixit abbas Matho. Quantum se homo approximat ad deum tantum se peccatorem videt. Isaias enim propheta videns dominum miserum se et immundum dicebat. Nam viribus pollutus es. Dicebat de abbe moyle. Quia cum factus esset clericus impetrarunt ei bumerale. et dixit ei archiepiscopus. Ecce factus es candidatus abba. Moyses zille respodit. **H**utas de foris domini papa autem tintus. Colens autem episcopum eum probare. dicit clericis. Quando intrat abbas moyses ad altare expellite eum et sequimini eum ut audiatis quid dicat. Cum autem cepissent eum mittente foras. dicebant ei. Ex foras ethiops. Ille vero egrediens dicebat. Bene tibi secerunt cinerates et cacabate. quia cum homo non sis quare te in medio hominum dare presumpsisti. **I** Cum abbas pastor in congregazione esset audiens de abbatu nosterone considerauit eum videre et mandauit abbati eius ut mitteret eum ad ipsum. Qui cum nollet eum solus dimittere non dixit eum. Post paucos autem dies dispensator monasterij rogauit abbatem ut permetteret eum ire ad abbatum pastorem. et diceret ei cogitationes suas. Abbas autem eius cum eum dimitteret dixit ei

Jolium

Tolle et fratrem istum tecum quia mandauit mihi de ipso senex et non presumens eum solum dimittere distuli usque modo. Cum ergo venisset dispensator ad senem locutus est ei de cogitationibus suis et ille sanavit eum responsione sua. Post decimam iter rogabat senex fratrem illud dicens. Abba Nestor quomodo acquisivisti virtutem hanc. et quando inmergit tribulatio aliqua in monasterio non loquaris. neque te medium facias. Et cum diu cogeretur frater a se ne dixit ei. Ignoscere mihi abba. quia quando intrans in initio in congregatione istaz dixi animo meo. Tu et alinus unum esoste. Si ergo alinus vapular et non loquitur: iniuriam patitur. et non responderet sic et tu. quemadmodum in psalmo legitur. Ut instrumentum factus sum apud te. et ego semper tecum. Dicebant de abbe Olympio in scithi. quia seruus esset et descendebat per singulos annos in alexandri portans mercem dominis suis. et occurrabant ei et lavabant eum. Senex autem aqua mittebat in pelvum. et afferebat ut lavaret pedes dominis suis. Illi autem dicebant ad eum. Noli pater ne graues nos. Ille vero respondet eis. Ego confiteor quia seruus vestrum et gratias ago. quia dimisisti me liberum servire deo. Sed tamen lauo vobis pedes. ecce et suscipite mercedes meas. Illi autem contemnebant et non acquiescebant. Dicebat ergo eis. Credite mihi quia si non vultis recipere mercedes meas remanebo hic et seruio vobis. Illi autem reverentia eius habentes dabant in potestatem eius ut faceret quod vellet. Et reverentem deducebat eum cum honore. prebentes ei que necessaria erant ut faceret pro eis agapen. et ex eo factus est nominatus monachus in scithi. Dicebat abbas Pastor. Quia semper homo humilitatem et timorem dei habens respirare debet incessanter. sicut flatum quem naribus attrahit vel emittit.

Interrogatus est abbas Pastor a quodam fratre. Quomodo debeo esse in loco quo habito. Et respondit ei senex. Habeto prudentiam velut aduena et quocunq; illo fieris ne queras verbum tuum coraz te

habere potentiam et quiescis. **D**ixit iterum. Quia si proiecerit se quis in conspectu dei. et non se ipsum extulerit et misericordia suu propriam voluntatem. sacramenta sunt quibus anima operatur. Itē dixit. Non metiaris te ipsum. sed adberere ei qui bene conuersatur. **D**ixit iterum. Quia frater interrogauit abbatem Aloni um dicens. Quid est contemptus. Et dixit senex. et sis infra animalia irrationalia. et scias quia illa non contemnunt. **D**ixit iterum qui supra. Quia humilitas terra est in qua dominus sacrificium fieri mandauit. **R**ursus dixit quia si homo ordinet suum custodiatur. non conturbabitur. Iterum dixit. Quia sedentibus aliquando sensibus ad manducandum stabat abbas Alonius et ministrabat et videntes laudauerit. Ille autem omnino nihil respondit. dixit ergo ei quidam secreto. Quare non respondisti sensibus laudatibus te. Et dixit ei abbas Alonius. quia si responderem eis inueniter delectatus laudibus meis. **N**arravit abbas Joseph. Quia sedentibus nobis aliquando cum abbe Pastor nomine runt abbatem Agationem et diximus ei. Juuenis est quare eum appellas abbatem. Et dixit abbas Pastor. Quia os suum fecit eum appellari abbatem. Dicebant de abbe Pastor. Quia nunc voluntas sermonem dimittere supra verbum alterius sensis sed magis laudauerit semper que ille dixisset. Cenit aliquando sancte memorie theophilus episcopus alexandrinus in scithum. Congregati autem fratres dixerunt abbas tipambo. Dic unum sermonem pape ut edificetur animus eius in hoc loco. Et respondit senex. Si in taciturnitate mea non edificatur neque in sermone meo edificabitur. **I** Narravit frater pistus dicens. Quia uiimus septem fratres solitarij ad abbatem Sylo habitante in insula clistmatos. et cum rogaremus eum ut diceret nobis aliquid ille respondit. Ignoscere mihi. quia ideota homo sum. sed ueni aliquando ad abbatem. **O**r et ad abbatem Attrem et erat in infermitate abbas. **O**r decem et octo annis. et cibi supplicare eis ut dicerent mihi aliquid

CLXXXI.

verbum. Et dixit abbas **Oz**, quid tibi ha-
beo dicere, quidquid vides fac. Deus enim
illius est, qui sibi ultra **G** potest extorquet.
et violentia facit ad omnia. **H**i tamen am-
bo non erant de una provincia. hoc est ab-
bas **Oz** et abbas **A**trem. Fuit autem inter
eos magna gratia donec exirent ambo de
corpo. Abbas autem **A**trem summe obedi-
entie erat. abbas vero **Oz** multe humilita-
tis. Feci ergo apud eos paucos dies, inue-
stigans virtutem eorum, et vidi mirabile quod
quod fecit abbas **A**trem. Attulerat enim
eis quidam pescem modicū, et voluit illum
facere abbas atrem seniori abbati **Oz**. Po-
suerat ergo abbas **A**trem cultellum et inci-
debat pescem illum, et vocauit eum abbas
Oz dicens. **A**trem atrem. Ille vero stati-
vimus cultellum in medio pescem inciso et non
pericidit eum, et currevit ad eum et mira-
tus sum tantā obedientiā eius, quia non di-
xit expecta donec incidero pescem. **D**ixi au-
tem ego abbati atrem. **E**bni inuenisti obedi-
entiam hanc, et ille mihi respondit. **N**ō est
mea, sed istius senis est. **E**t tulit me dices.
Eleni et vide obedientiam eius. **C**oxit er-
go modicum pescem male ut pderet euz
voluntarie, et apposuit eū seni, et manduca-
uit nihil loquens. **E**t dixit ei. Bonum est
senex. **E**t ille respondit. Bonū valde. **H**e-
c attulit eū illud modicum nimis bene co-
ctum, et dixit. Ecce istud perdidī senex, ma-
le istud cori. **E**t ille respondit, etiam modis
ce tibi male exiit. **E**t conuersus ad me ab-
bas atrem: dixit. **C**ides quia hec obedi-
entia istius senis est. **E**t exi abeis, et quidquid
vidi hoc feci in virtutem meam. **H**ec di-
xit abbas **Sylo** fratribus. **U**nus autem
ex nobis rogauit eum dicens. **N**ō de char-
itatē et dic nobis et tu unum sermonem
et dixit. Qui habet quod innumerabile est
in scientia: perficit omnē scripturam. **I**te
alter ex nobis dixit ei. Quid est peregrinatio
pater, et respondit. Tace, et in omni loco q
cunq; veneris dic. Non habeo causam. **E**t
hec est peregrinatio. **O** **E**lenit qdaz
frater ad abbatem **Sylo** in montem abba-
nis anthoni, et loquentibus eis dicebat ab-
bati **Sylo**, modo adhuc nō peruenisti ad

mensuram abbatis anthoni pater, et respo-
dit ei senex. Ego si haberem unam cogitati-
onem abbatis Anthoni efficeret totus re-
luit ignis. **E**cclitamen scio hominem q; cui
labore potest ferre cogitationes suas. **I**te
rum autem interrogauit eum frater ille dicens
Putas sic persequebatur satanas anti-
quos. **E**t dixit ei abbas **Sylo**. **M**odo plor
quia tempus eius appropinquauit et turba-
tur. **E**lenerunt quidam alii ad eum ut
audirent ab eo sermonem et nihil eis loque-
batur, sed semper dicebat. Ignoscite mibi.
Evidentes autem sportellas eius dixerunt
discipulo eius Abraam. Quid facitis de
sportis istis. **E**t respondit eis. Huc et illuc
eas expendimus. **H**oc autem audiens se-
nix dixit. **E**t **Sylo** hinc et inde māducat
Illi autem audientes edificati sunt valde
in humilitate senis atq; cum gaudio rece-
serunt. **F**rater quidam interrogauit ab-
batem **Sylo** dicens. Clideo me ipsum, !
quia memoria mea ad deum intenta sit. **E**t
dixit ei senex. Non est magnus hoc et mēs
tua cum deo sit. **M**agnum autem est si te
ipsum videoas sub omni creatura, hoc au-
tem et labor corporalis corrigit et ducit ad
humilitatis viam. **D**ixit beate memo-
rie sinclitice. Sicut impossibile est nauem
fabricare sine acutis, ita impossibile est ho-
minem sine humilitate saluari. **D**ixit ab-
bas **I**pericius. Arbor vite est in excelso,
ascendit ad eam humilitas monachi. **D**i-
xit iterum qui supra. Imitare publicanū illo
lum ne cum phariseo damnetis, et seque-
re mansuetudinem **Syli**, et summitates
cordis tui resecans: conuertas in fontes aqua-
rum. **D**ixit abbas **Osylius**. Si frag-
men crude tegule in fundamento mittatur
rbi iuxta sit flumius, non sustinet unum di-
em. cocta autem permanet velut lapis, ita
est homo qui carnalē sapientiam habet, et nō est
temptationū igne excoctus. sicut et Joseph.
Homōi eis verbo dei resoluē, q; cum initius
fecerit multis temptationib; in medio hominū
agitāt. **B**onū est eī et q; nouerit mēlitas
suis, et declinet in initio p̄dus, fortis aut
in fide immobiles sunt. **N**am de ipso lācto
Joseph si velit aliq; loqui, dicet quia nec

Folium

terrenus erat. **Q**uanto temptatus in qua- li prouincia vbi nec vestigium erat diuini cultus. **S**ed deus patrū eius erat cuzeo. quod eripuit eum ex omni tribulatōe. et nūc est cum patrib⁹ suis in regno celoz. **E**t nos ergo agnoscētes mensuras nostras certemus vix em̄ possimus nos effugere iudicū dei.

Senex quidā erat solitarius va/
cans in heremo. et dicebat in semetipso. quod perfectus esset in virtutibus. **H**ic orauit deum dicens. **O**stende mihi quid desit professioni mee ut faciā. **V**olens autē deus hu/
miliare cogitationes eius. dixit ei. **V**lade ad illū archimandritā et quidqd tibi dixerit facito. **R**euelauit autē deus archimandri
te illi. anteque ille veniret ad eum dices. **E**cce ille solitari⁹ veniet ad te. dic ergo illi ut tollat flagelluz et vadat et pascat tibi porcos. **G**leniens ergo senex pulsavit ostium. et in/
gressus est ad archimandritā illum. et cum
le salutassent sederunt. **E**t dixit ei solitari⁹ ille qui venerat. **D**ic mihi quid faciam ut sim saluus. **E**t dixit ille. **F**acies quodcuque
direro tibi. et respondit. **E**tiam. et dixit ei. **E**cce tolle flagellum et vade pasce porcos. **H**i autē qui eum nouerant et audierant de eo cū audirent quia porcos pasceret. dicebant. **G**lidistis illum magnū solitariuz de quo audieramus. **E**cce stupuit cor eius. et a demonio rexatur et pascit porcos. **G**lidēs autē deus humilitatem eius. quia ita patiē/
ter sustinebat opprobria hominuz. precepit eum iterū redire in locū suum. **Q**uēdaz senem monachū solitarium: homo qui a de/
monio verabatur et fortiter spumabat per/
cussit in maxillam. **S**enex vero cōuerit ei aliam maxillā. **S**tatum demon non ferens incendium humilitatis illius. mox exiluit ab eo. **D**ixit senex quidā. **Q**uādo cogi/
tatio superbie aut elationis cor tuuz intra/
uerit scrutare conscientiā tuā. si omnia mā/
data divina custodisti. si inimicos tuos di/
ligis. si gaudes in aduersarij tui glorificatiō/
ne. et si contristaris in minoratione eius. et si cognoscis teipsum esse inutilē servuz et omnis peccatorū deteriorem esse. **S**ed nec tunc ita de te sentias quasi omnia correre/
ris. sciens quod huiusmodi cogitatio tua vni-

uersa resoluet. **D**ixit senex cuīdā. **N**on apponas cor tuū aduersus fratrem dicens **Q**uia tu illo sobrior et cōtinentior et intelli/
gentior sis. led subditus esto gratie dei i spī/
ritu paupertatis. et pro charitatē non ficiam
ne spū exaltationis elatus pro das labore tu/
um. **S**ezto spiritali sale 2dit? in xpo

Dixit senex. **Q**uia si quod plusque dignus
est honoratur et laudatur ampli⁹ patire detinē/
tum. quod aut omnino nō fuerit ab hominibus
honoratus. hic in celestibus honorabitur.

Frater aliquis interrogauit senē dicens **B**onū est assidue penitere. et respodit ei senex **G**lidimus Iesum filiū nauē. quia cū pronus iaceret in facie apparuit ei deus. **I**nterrogatus senex quare ita inquietaret a demoi/
bus: respondit. **D**ico quia arma nostra
abiçimus. quod est cōtumelia et humilitas
patientia et paupertas. **F**rater quidaz in/
terrogauit senē dicens. **S**i quod frater tule/
rit ad me de foris cogitationes suas. dicaz ei
vt nō eas afferat ad me. et respondit ei senex **P**oli. et dixit frater. quare. **R**endit ei senex.
quia nec potuimus id custodire et ne forte cū
dicimus. primo ne faciat illud. iueniamur
et nos postea id ipsum faciētes. **E**t dixit fr.
Quid ergo debet fieri. **E**t respondit ei senex. **S**i voluerimus taciturnitatē seruare. suffi/
cit primo modis ipse. **I**nterrogatus est
quidā senex quid esset humilitas. et ille re/
spondit. **S**i peccati fratri i te ignoueris an
que aposto te proniam agat. **D**ixit lenex. In oī
temptatione nō culpes hoīem hab temetipm
tantū dices. quod pro peccatis meis hec euene/
rūt mihi. **D**ixit senex. **N**uncque proterui or/
dinem meū vt altius ambulare. neque suz ali
quādo in humilitate positus. **D**is em cogita/
tio mea in hab erat vt deprecaret deū quous/
que spoliaret me veterē hominē. **F**rater quod
dam interrogauit senem dicens. **Q**uid est
humilitas. **E**t respondit ei senex. **C**et bea
cias his qui tibi male faciūt. et dixit frater **C**et pueniat homo in hab mensurā quod faci
et. **R**endit ei senex. **F**ugiat eligēs taciturnita/
tem. **F**rater aliquis interrogauit senē di/
cens. **Q**uod est opus pregrinationis. et ille
dixit ei. **S**cio fratrē pregrinantē. qui cū
uentus esset in ecclia et contigisset ibi fieri

CLXXXII.

agapen. sed ad meam ut manducaret cum fratribus. Dixerunt autem quidam. Iste hic quis tenuit. Et dixerunt ei. Surge et vade hinc foras. Qui surrexit et abiit. Alij vero contristati de expulsione eius egressi sunt et reuocaverunt eum. Post hec interrogavit eum quodam dicens. Quid putas est in corde tuo quod ex pulsus es et iterum reuocatus. et ille ait. Post lui in corde meo quod equalis essem cani. Qui quoniam insectat foras egreditur. quoniam autem vocat ingreditur. Ceterum quidam aliquis de thebaida ad quendam senem habentes secum veni qui a demonio verabatur ut curaret ab illo sene. Senex vero cum diu rogaretur dixit demoni. Exi de factura dei. Et respodit demon. Exeo. sed interrogo te quem sermone ut diccas mihi. Qui sunt bedi et quoniam agni. et dixit senex. Hedi quidem tales sunt qualis ego. agnos vero deus scit. Et audiens demon clamauit voce magna dicens. Ecce propter istam humilitatem tuam ego exeo. et exiit eadem hora. Stanebat quidam monachus egyptius in suburbano constantino politane ciuitatis. et dum transiret theodosius iunior imperator per viam illam reliquit omnes qui in obsequio eius erant. et venit solus in cellam eius. et pulsans ad ostium monachi: apernit ei monachus. Id est autem eum agnouit quia imperator esset. sic tandem suscepit eum tanquam regem ex officio militantium. Cum ergo introisset fecerunt orationem et secederunt. Cepit autem eum interrogare imperator dicens. Quoniam sunt patres in egypto. Et ille respodit. Reges per salutem vestram omnes. Imperator autem circumspiciebat in celo eius. si quid haberet et nihil ibi vidit nisi parvam stellam habentem modicū panis et largenam aquae. Et dixit ei monachus. Gusta modice. et infidit ei panem et immisit oleum et sal et manducauit et dedit ei aquam bibere. Dixit autem ei imperator. Scis quoniam sim ego. Et ille dixit ei. Deus te scit quis sis. Tunc dixit ei. Ego sum theodosius imperator. Ille autem statim adorauit salutans eum humiliter et dixit imperator. Beati estis vos monachi qui securam vitam habetis. et non covitatis de hoc seculo. Veritatem dico. quia in imperio natus sum et nunquam ita delectatus.

sum pane et aqua sicut hodie. Satis enim et libenter comedи. Et cepit extunc honorare eum imperator. Senex ergo egrediens fugit. et iterum venit in egyptum. Quidam dicebat senes. quia quando temptamus tunc magis humiliamur quoniam deus sciens infirmitatem nostram protegit nos. Si autem gloriamur. avertit a nobis protectionem suam. et perimus. Cuidam fratri apparuit diabolus transformatus in angelum lucis. et dixit ad eum. Ego sum angelus gabriel quare clausisti oculos tuos. ego sum missus ad te. Ille autem dixit ei. Clide ne forte ad alium missus sis. ego enim non sum dignus ut angelus mittatur ad me. Diabolus autem statim non comparuit. Dicebat senes. Quia si vel per uitatem angelus tibi appareat. non suspicias facile. sed humilia temetipm dices. Non sum dignus videre angelum vivens in peccatis. Narrauerunt de aliis sene quia sedens in cella sua sustinens temptationes. viderit demones manifeste et contemplaverit eos. Cum autem diabolus se videret vincere sene. venit et offendit se ei dicens. Ego sum christus quare clausisti oculos tuos. et rendens sene ait ei. Ego hic christum nolo videre. sed in alia vita. Audiens autem hunc diabolus non cooperavit. Alterum senem volentes seducere demones dixerunt ei. Vis videre christum. et ille dixit. Anathema vobis. et de quod dicitis. Ego autem christum dicenti credo. Si quis vobis dixerit. ecce hic Christus ecce illic. nolite credere. Quo dicto statim non cooperaverunt. Narrauerunt de alio senone quod preseuerauit ieiunias septuaginta hebdomadas. semel in hebdomada reficiens. Hic postulabat a deo de quodam sermone scripturam sanctarum. et non renelabat ei deus. Dixit ergo in semetipso. ecce tamen labore assumpsi et nihil preseui. vado ergo ad fratrem meum et regram ab eo. Qui cum egressus clausisset ostium ut abiret. missus est ad eum angelus domini dicens. Septuaginta hebdomade quas ieunasti non te fecerunt primus dominus noster qui ita humiliatus es ut ad fratrem tuum pergeres. missus sum tibi indicare sermonem. Et aperiens ei de re quam querebat discessit angelus ab eo. Rerum dicebat senex quidam quia si quis timore dei et humilitate imungit

Folium

fratri aliqd facere. sermo ipse q̄ ppter deum egredit̄ facit frēm illū subiectū existere. et plere qd̄ fuerat impatū. si aut̄ q̄s volens iubere fratri et nō s̄m timore dei fecerit sed quasi p̄ autoritatē. volens sibi in eo potesta tem defendere. deus q̄ videt occulta cordis nō p̄mitit enī audire vel facere qd̄ inbetur. Manifestū est em̄ opus qd̄ s̄m deum fit. et itez manifestū est qd̄ p̄ voluntate aut p̄tāte inūgit̄ qm̄ qd̄ a deo est cū humilitate et obsecratione impat̄. qd̄ aut̄ ex p̄tāte est cū suorē et perturbatiōe. v̄pote qm̄ a maligno ē. **Dixit** senex. Culo vinci magiscū būlitate q̄ vicerē cū supbia. **Dixit** senex. Nō cōtemnes astantē tibi. qm̄ nescis vtrū in te sit sp̄ns dei an in illo. Assistentē aut̄ tibi dico eum q̄ minister tu⁹ est. **Frater** aliq̄s interrogauit senē dicens. Si habitocū alij s̄ fratribus. et video aliquā rem inconuenientem. vis v̄t loquar. et dirit ei senex. Si sūt aliqui maiores tibi aut coetanei. tace maḡ et requiem habebis. In hoc em̄ q̄ te mino rem facies etiā securuz te reddes. Dicit ei frater. Quid ergo facio pater. perturbat ei mespiritus. Dicit ei senex. Si laboras cōmones facito semel humiliter. Si aut̄ non obediunt tibi relinque labore tuū in conspectu dei t̄ipse te cōsolabitur. Hoc est enim v̄t projiciat se dei cultor coram deo et relinquit ipse voluntates suas. Attende autem tibi v̄t s̄m deum sit solitudo tua. et tñ quo modo video bonū est tacere. Humilitas cū tibi est taciturnitas. **S** Frater quidaz interrogauit senē dicens. Quid est p̄fect⁹ hoīs. Et r̄ndit ei senex. p̄fectus hoīs est humilitas. Quantū em̄ quis ad humilitatem inclinatus fuerit. tantū eleuabit ad p̄fectuz. **Dixit** senex. qz si q̄s dicat alicui ignoscitur mihi humilians se. cōburet demones tē p̄tatores. **Dixit** senex. Si acq̄sieris taciturnitatē. nō habeas apud temē ipsum q̄s aliquā virtutē iam obtinueris. sed dic q̄r̄ in dignis sum loqui. **Dicebat** senex quidaz. Nisi celauerit pistor oculos animalis circū cūmeūtis ad molā. cōuertet se aīl et comedet labores suos. ita et nos velamen accipimus s̄m dispensationē dei. ne videamus q̄ opamur bona. et beatificatē forsita nosmet̄.

iplos pdamus mercedē nostrā. Propterea ḡ relinquimur p̄ internalia temp̄ s̄l et semel sordidas cogitationes assumere. vt cuī easdē cogitationes aspicimus. nosmetiplos p̄prio iudicio cōdemnam⁹. **H**e em̄ sordide t̄pe cogitationes velamen sunt ipsi⁹ modici boni opis. Qn̄ aut̄ hō seipsum accusat. non perdit mercedē suā. **Dixit** senex quidam v̄lo magis doceri q̄ docere. Itē dixit. nō doceas ante tps. altoquin om̄i t̄pe vite tue minoraberis intellectu. **I**nterrogat⁹ est q̄dam senex. Quid est humilitas. Et r̄ndēs dixit. Humilitas magnū opus ē et diuinū. Cūia aut̄ būlilitatis h̄ec est. et labores corporales assumi debeat. et ascribat sc̄ipm hō peccatorē et ponat se subiectū hominib⁹. et dixit frater. Quid est esse sub hoībus. r̄ndit senex. hoc est esse subiectū hoīb⁹ et nō attendat q̄s aliena peccata. h̄z sua p̄spicat. et de p̄cetur sine intermissione deum v̄t ignoscat. **R**ogauit qd̄a frater senē dices. Dic mihi vñā rem quā custodiā vñā p̄ ea. et dixit ei senex. Si potueris cōtumeliā patiet sustinere. magnū est h̄ et sup omnes v̄tutes. **Dixit** senex. Qui p̄temptum et iniuria et damnū patiēter fert p̄t salu⁹ esse. **Dixit** senex. curdā Non habeas noticiā cū abbate necq̄ frequenter adiungeris ei. qm̄ ex hoc si duciam lumes et desiderare incipies v̄t tēneas etiā t̄pe primatū. **I** Frater qdaz erat in p̄gregatōe et omne pōdus qd̄ fratribus iminebat t̄pe suscipiebat. ita v̄t se etiā in fornicatiōe accusaret. Quidā aut̄ fratres ignoratē actus eius ceperunt murmurare aduersus eū dices. Quāta mala fecit hic et nec opatur. Abbas aut̄ sc̄ies q̄ agebat se ille dicebat fratrib⁹. pl̄ v̄lo vñā mattulaz isti⁹ fratris cū būlilitate q̄s oēs vestras cum supbia. Et v̄t demonstraret ex dei iudicio. q̄lis esset frater ille attulit oīa q̄ opati fuerat alij frēs et mattā ei⁹ de q̄ q̄rebant et accēdit ignē et iactauit ī mediū. pl̄ūpta q̄s fuit opa et matte illoꝝ oīa. matta aut̄ fratris illi⁹ illesa pm̄slit. Hoc aut̄ vidētes illi frēs timuerūt et pniam corā illo egerūt. h̄ntes eū deinceps velut p̄em. **I**nterrogat⁹ est qdaz senex quō quidā dicetē videre se aspectū angelo rum. et r̄ndit dices. Beatus est q̄ peccatum

CLXXXIII.

suū sp̄ videt. **F**rat̄er aliq̄s p̄tristabat ad
 uerlus alii fratrē. qd̄ audiēs ille venit satis
 facere ei. Ille aut̄ non aperuit ei ostiū celle
 sue. Perrexit ḡ ille ad quendā senē t̄ dixit
 ei causam. Et r̄ndit ei senex. Vide ne q̄si in
 sticiam adhibeas cause apud teipm̄ i corde
 tuo tanq̄ culpatur? fr̄m̄ tuū. vt q̄i illū rep̄
 hendas t̄ teipm̄ iustifices. t̄ p̄terea nō te
 t̄git deus cor ei? vt ap̄iret tibi. Clerūtū B
 est qd̄ dico tibi. vt si vel ille peccauit i te po
 nas in corde tuo quia tu in illo peccaueris
 t̄ fratrē tuū iustifica. t̄ tūc deus dat i corde
 illius concordare tecū. Et narravit illi exē
 plum̄ tale dicens. Duo quidā erant secula
 res t̄ religiosi t̄ colloquentes secum egressi
 sunt. et facti sunt monaci. Emulationē au
 tem habētes vocis euāgelice. sed nō fū sci
 entiam. castrauerūt se quasi ppter regnum
 celoz. Audiēs aut̄ hoc archieps̄ excomuni
 cavit eos. Illi aut̄ putātes q̄r bñ fecissent. i
 dignati sunt cōtra eū dicētes. Nos ppter
 regna celoz castravim̄ nos t̄ excomuni
 cavit nos. Eam̄ t̄ interpellēti aduerlus
 eum hierosolimoz archieps̄. Abeuntes ḡ
 indicauerūt ei hecomia. Et dixerit eis arch
 iebscopus hierosolomitaz. Et ego vos ex
 cōmunico. Ex quo iterū p̄tristati abiēt an
 thiochiam ad archieps̄ t̄ dixerūt ei om̄ia
 que acta fuit circa se. Et ille similiter ex
 cōmunicavit eos. Et dixerūt ad semetip̄os
 Camus romā ad patriarchaz t̄ ip̄e nos iu
 dicabit de omnibus istis. Euntēs ergo ad
 summū archieps̄um romane ciuitatis lug
 gesserunt ei que fecerūt eis memorati epi
 dicētes. Cenū ad te q̄r tu es caput oīm̄.
 Dixit eis t̄ ip̄e. Et ego vos excomunico. t̄
 segregati eritis. Tūc defecetūt extores to
 tius q̄siliū t̄ dixerunt ad semetip̄os. Isti epi
 sibinuicē deferūt t̄ p̄sentūt. ppter qd̄ i ly
 nodis cōgregātur. sed eamus ad illū viruz
 dei sanctū epiphaniū ep̄m̄ de cypro. q̄r pro
 pleta est t̄ p̄sonā lois nō accipit. Cū aut̄ p
 ximarent ciuitati ei? reuelatū est ei de ip̄is
 t̄ mitēs in occursum eoꝝ mādauit eis. ne i
 trebis ciuitatē istā. Tūc illū in se reuersi di
 xerunt. In veritate nos culpabiles sumus.
 Et quid ḡ nosip̄os iustificamus. Nunq̄d
 quia illi nos iniuste excomunicaverūt. etiā

am t̄ iste p̄p̄eta. Ecce eīm̄ de⁹ reuelauit de
 nobis. et rep̄lenderūt semetip̄os valde. si
 muliter t̄ culpā quā fecerāt. Tūc vidēs de
 us q̄ corda nouit. q̄r se in veritate culpabileſ
 fecerāt reuelauit ep̄o epiphaniō t̄ vltro mi
 si. t̄ adduxit eos. Et p̄solatos eos suscepit
 in cōmunionē. t̄ scripit de eis archiepo ale
 xandrie dicēs. Suscipe filios tuos. qm̄ in
 veritate pn̄iam egerunt. Et addidit senex
 qui hoc exemplū narrauerat dicēs. Hec ē
 sanitas lois. t̄ hoc est qd̄ vult de⁹ vt homo
 culpā suā p̄sciat an deum. Hecū audissz
 frater fecit fū verbū senis. t̄ p̄gēs pulsauit
 ostiū fratrīs. Ille aut̄ mox vt sensit eū pris
 mus apud illum deint̄ pn̄iam gessit. apuit
 q̄ statim ostiū t̄ osculari sunt se inuicez ex
 aīmo. t̄ facta est inter v̄tosq̄ par magna.
Duo monachi q̄ erāt etiā carnales frēs
 habitabāt sil t̄ volebat diabol⁹ separare eos
 ab inuicē. Semel ḡ vñ q̄ erat iunior etate
 incēdit lucernā t̄ posuit eā sup cādelabru. t̄
 Fecit aut̄ opa sua demon t̄ euertit cādelab
 ru. p̄ qua re cecidit eū maior frater cū ira
 Ille aut̄ pn̄iam egit dicēs ei. Habe patiam
 in me frater. t̄ itēp̄ accēdā eā. Et ecce v̄tus
 dñi venit t̄ torquebat demone illū v̄sc̄ ma
 ne. Demon aut̄ nūciauit principi suo quid
 factū fuisset et audiuit sacerdos paganorūz
 id qd̄ retulerat demon. t̄ egressus fact⁹ est
 monach⁹. t̄ ab initio querentiōis sue tenu
 it humilitatē dicēs. Hūilitas soluit omnē
 virtutē inimici sīc ego audiui demones lo
 quētes dicēdo. q̄r qñ p̄turbam⁹ monachos.
 querit vñ ex eis ragit pn̄iam t̄ destruit
 omnē virtutē nostrā

TExplicit liber de humilitate

Incipit liber de pe nitentia.

Icebat fratres de abbate Ge
 laſio quia habuerit codicem in
 mēbranis valentē solidos. x. t̄
 octo. Continebat enim v̄ct⁹ t̄
 nouum testamentū totū. et politus erat co
 dex ip̄e i ecclia. vt q̄ vellet de frībō legeret i

Folium

eo. Supuenies autem quidam frater peregrinus applicuit ad senem. et videt codicem illum coepit. et furatus est eum et exiit atque discens Senex autem non est securus post eum ut comprehendat eum. cum utique intellexisset quod fecerat. Ille autem pugnans in civitate querebat cui venderet eum. Et cum inuenisset qui vellet emere cepit sedecim solidos pecuniam ipsius postulare. Ille vero volens comparare dixit Da mibi primum ut ostendam eum et sic dabo tibi pecuniam. Dedit ergo illi codicem ad officium alicui. Quem accipiens ille qui emere cupiebat attulit eum ad abbatem gelasium. ut probaret si bonus esset codex aut si tantum valet. Dixerat enim ei et quantitate quam venit postulabat. Et dixit senex Gelasius. Eme illum quia bonus codex est et valet hoc pecuniam quod dixit tibi. Ille autem retulit venditori aliter et non sicut audierat a seno. Dixitque. Ecce ostendi codicem illum abbati Gelasio. Et dixit mibi. quia bonus est. sed non valet quantum dixisti. Ille hoc audiens dixit ei. Nihil aliud dixi senex. Et respondit nihil. Tunc dicit ei. Jam nolo vendere codicem istum. Compunctus autem venit ad senem penitentiam agens et rogans eum ut codice recipere. Senex autem nolebat eum recipere. Tunc dixit ei frater. Quia si non recipis eum non possis securus esse. et dicit ei senex. Si non potes securus esse nisi recipias. ecce recipio eum. Et remansit frater ille apud eum usque ad exitum suum. proficiens de patientia senis. Factus est aliquando querens in cellis proximam causam. et locutus quidem euagri abbas et dixit ei presbyter monasteriorum. Scimus abba euagri. quia si esses in patria tua forte aut episcopus eras aut multorum caput. nunc autem hic velut peregrinus sedes. Ille vero compunctus non quidem turbulenter aliquid dicit sed mouens caput respiciens ad terraz digitu scribatur. et dixit eis Reuera fratres ita est. Sedente aliquando abbate Johanne breviatura ante eccliam. circundederunt eum fratres et exquirebant ab eo singuli de cogitationibus suis. Quidam autem senex hanc diens accessus inuidia dixit ei. Suriscula tua abba Johannes plena veneno est. et rursum dicit ei abba Johannes Ita estabba. Hoc au-

tem dixisti quod ea que foris sunt tantummodo vides. Si autem videres que intro sunt quod eras dicturus. **X.** Dicebat de iohanne minore de thebaida qui fuit discipulus abbatis anthoni. quia duodecim annos fecerat in ministerio servies seni in infirmitate eius. et post bec sedebat super mattam. Senex vero confortabat per eum. Et cum multum laborasset cum illo. nunc dixit ei. sanus esto. Non autem iam moritur erat. residentibus semibus loci tenuit manum eius et dixit. Sanus sis. sanus sis. sanus sis. Et tradidit eum semibus dicens. Hic angelus est non homo. Dicebant de abbatore Isidoro quod erat in scithi. quod si quis habuerit fratrem infirmum aut pusillanimum aut in iuriostum. et volebat eum expellere foras. ille dicebat. Adducite eum ad me. et apprehendens eum patientia sua curabat aīm fratris illius. Abbas Macharius in egypto positus inuenit hominem qui adduxerat animal et rapiebat que habebat. Ipse vero peregrinus astigit furi et adiuuabat eum ad aīal oneradū et cum omni quiete deduxit eum. dicens in se metipso. Nihil intulimus in hunc mundum sed dominus dedit et sicut ipse voluit ita factum est benedictus in omnibus deus. Facta aliquando congregazione fratrum in scithi curia voluerunt senes probare abbatem moysen. contemplerunt eum dicentes. Ut quid iste ethiops in mediū nostrū venit. Ille autem audiens tacuit. Cum vero dimissus fuisset querens. dixerunt ei hi qui in iurioste eum tractauerant. Nec modo non es turbatus. et ille respondit. Turbatum sum et non sum locutus. Paisi frater abbatis pastoris habuit affectum cum quodam monacho ex cella sua. Abbas autem pastor nollebat hoc. Qui surgens iuit ad abbatem ammonam. et dicit ei. Frater meus paisius habet cum quibusdam affectum. quod ego non libenter fero. Dicit ei abbas Ammonas. Abbas pastor adhuc viuis vade in cellam tuā et pone in corde tuo quod iam annū habes in sepulcro. Dixit abbas pastor. Quid labor quicunque euenerit tibi ex taciturnitate supatur. **V.** Quidam frater Iesu ab alio fratre. venit ad abbatem Sylo theben et dixit ei. Iesu sum a quodam fratre. et volo me ego vindicare. Senex autem rogabat cum

CLXXXIII.

dicēs. noli fili. sed dimitte magis deo vīna
 dictā. Ille autē dicebat. Nō quiesco donec
 me fortiter vindicauero. Dixit autē senex.
Quiā hoc semel statuisti apō te. surge ore
 mus. Et surgēs senex dixit. De⁹ iā nobis
 nō es necessari⁹. q⁹ nosiphi ⁊ volum⁹ ⁊ pos-
 sumus nos vindicare. Hoc autē audiēs fra-
 ter cecidit ad pedes senis illi⁹ dicēs. Ja nō
 stendā cū fratre illo s̄z rogo ignosce mibi.
Cquidā vidēs quendā religiosū portatē
 mortuū in lecto. dicit ei. Mortuos portas
 vade ⁊ viuetēs porta. Dicabant de qdā
 monacho. q⁹ quanto quis a petisset aut exacer-
 basset eum. tanto magis ille ad eum p̄curi-
 rebat dicens. Quia h̄mōi causa hoīes cor-
 riguntur ab his q̄ in cōversatione studiosi
 sunt. Nam qui eos beatificat magis cōfun-
 dum animas eorū. Scriptū est m̄. quia q̄
 beatificant v̄os seducunt v̄os. Cenerunt
 aliquando latrones in monasteriū cuiusdā
 senis. ⁊ dixerunt ad eū. Omnia que in cel-
 la tua sunt tollere volumus. Et ille dixit.
Quantū vobis videntur tollite filij. Tule-
 runt ergo qd̄cūq̄ intienerūt in cella senis
 et abierunt. Obliti sunt autē ibi saccum-
 lū qd̄ erat absconditū in cella. Senex nō tol-
 lens eum secutus ⁊ post eos clamās et di-
 cens. Filij tollite qd̄ oblii estis in cella. Il-
 li vero admirātes patientiā senis. reuocaue-
 runt omnia in cellam eius. et p̄niam egēt
 omnes ad iuvicē dicētes. Hic vere h̄o dei ē
Fratres quidā venerūt ad quendā senē
 sedentē in deserto loco. ⁊ inuenierūt foris ex-
 era monasteriū pueros paſcentes porcos ⁊
 loquētē verba que nō decebat. Postq̄ nō
 viderūt senē ⁊ indicauerūt ei cogitationes
 suas ⁊ de responsione eius se p̄fecisse sense-
 tunt: dicens ei. Abba quō acq̄escis tecum
 habere pueros istos. ⁊ non p̄cipis eis vt cō-
 stringātur. et dixit senex. Credite mihi fra-
 tres. dies habeo multos ex quo volo eis pre-
 cipere. ⁊ redarguo meipsum dicēs. Si b̄
 parum nō portauero quō maiore tempta-
 tionē si pmiserit m̄bi deus inferri portare
 possū. Et p̄terea nihil eis dico vt fiat cō-
 suetudo portandi ea que supuenerim. Z
Narrauerunt de quodā senē quia habu-
 erit puerulū coabitantē secū. ⁊ ridēs euz

quia fecerit opus qd̄ non expediebat ei. d̄s
 xit ei semel. Non facias hāc rem. et ille nō
 obediuit ei. Hoc autē senex videns abiecit
 de cogitatione sua curam illius iactans p̄
 prium iudiciū sup ipso. Quer autē clausis
 ostium celle in qua erāt panes p̄ tres dies.
 ⁊ dimisit senē ieunum ⁊ nō dixit ei senex.
 Ubi es aut quid facis foris. habebat autē
 vicinū senē. qui cuz agnouisset q̄ tardaret
 puer ille. fecit pulmentū modice ⁊ dabat ei
 p̄ parietē ⁊ rogabat vt gustaret. et dicebat
 seni. Quid tardat frater ille foris. Senex
 vero dicebat. Quando ei vacauerit reuer-
 tet. Narrauerunt aliqui. Quia philoso-
 phi quidā aliquā voluerūt p̄bare monachos
 ⁊ venit unus monach⁹ transiēs stola indu-
 tus ⁊ bene vestit⁹. et dixerūt ei philosophi
Tu veni hic monache. Ille nō indignat⁹
 iniurias aggressus est eos. Transi ⁊ alter
 monach⁹. magn⁹ rustic⁹ genere. et ipsi di-
 rectūt ei. Tu monache male senex veni hic
 Ille vero cursim venit. et ceperunt ei ala ⁊
 pas dare. Ille autē conuertit eis aliam ma-
 xillam. Statim vero philosophi illi surre-
 xerunt. ⁊ adorauerūt eū dicētes. Cetero hic
 est monachus. Et fecerūt eum sedere i mes-
 dio sui ⁊ interrogauerūt eū dicētes. Quid
 est qd̄ plus facitis nobis in solitudine ista
 Jeūnatis ⁊ nos ieūnamus. Castigatio
 corpora v̄estra et nos castigamus. S̄z ⁊ qd̄
 quid aliud facitis ⁊ nos facimus. Quid ḡ
 plus facitis nobis sedentes in heremo Re-
 spōdit eis senex. In gratia dei speram⁹ nos
 ⁊ mentē nostrā custodim⁹. ⁊ illi dixerunt ei
 Nos hoc custodire nō possumus. ⁊ edifica-
 ti dimiserunt eū. Senex quidā erat h̄ns
 probatū discipulū quē aliquādo cōtristans
 expulit foras. Ille vero expectabat sedens
 foras. Et aperiens senex ostium inuenit eū
 ⁊ penitentiā egit apud eum dicens. Ab hoy
 dierno die tu pater meus es. qm̄ humilitas
 ⁊ patientia tua vicit pusillanimitatē animi
 mei. Celi ḡ intus. amodo es tu p̄ ⁊ senex
 ego autē iuuenis ⁊ tu⁹ discipul⁹. qm̄ opere
 tuo supasti senectutē meā. A Dicebat
 quidā senū q̄ audierit ab aliquo vīto sc̄tō
 esse iuuenes qui ducat̄ p̄beant semibus in
 vita ista ⁊ narravit dicēs. quia erat qdām

ebriosus sener, et operabatur vnam mattam in die, et vendebat eam in vicino viro, et bibebat quod accipiebat de pecto eius. Postea ergo venit ad eum iuuenis quidam frater et inueniebat eum cum ipso, qui similiter operabatur et ipse mattam vnam. tollebat autem senex, et vendebat et ambarum mattam per pecuniam expendebat in vino. Illi autem fratri afferebat tantummodo modicu[m] panis ad vesperam, et cum b[ea]tum trienio iungiter ficeret, nihil locus est frater ille post tecum dixit frater ille in semetipso. Ecce natus sum et panem cum egestate comedo, surgam ergo et discedam hinc. Itex autem cogita uit in semetipso dices. Vbi habeo ire. Se debo hic. Ego enim propter deum sedebos in hac vita comuni. Et statim apparuit ei angelus domini dicens. Noli discedas, venientem est mihi a te cras. Et rogauit frater senem dices. Non discedas hinc calicibus, quod venient hodie mei tollerem. Cum ergo facta esset hora qua sollebat senex descendere ad vicum dicte fratris. Non venient hodie filii, iam enim tardus est. Et ille dixit ei. Omnino scias quia veniet. Et duz tecum loqueres dormiuit in pace. Senex autem flebat dicens. Heu heu me fili. quod multis annis sub negligencia vivio. tu autem paruo tempore salvam fecisti per patientiam animam tuam. Et ex illo die factus est senex sobrius et probatus. Dicebat de quodam fratre qui se mihi cuida magno vicinus erat, quod ingredieretur et rapet quidam habebat senex in cella sua. Glidebat autem senex et non obiurgabat eum sed extorquebat sibi plus solito manib[us] operari dices. Credo opus habet iste frater. Et exigebat a se maiorem solito laborem, et astringebat ventrem suum ut cum indigentia comedaret panem suum. Cum autem mori cepisset senex ille circumsteterunt eum fratres, et respiciens in eum qui futabatur, et dicit ei. Junge te huic ad me, et tenuit et osculatus est manus eius dicens. Gratias ago istis manibus fratres, quia propter ipsas rado ad regnum celorum. Ille autem copunctus et p[re]niam agens factus est et ipse probatus monachus ex eiussum mens de actibus magni sensus illius. **H**ec fuit quodam meretrice nomine thais tanta pulchritudinis ut multi propter ea venditis substitutis suis pene ad ultimam quenarent paupertatem, et

amatores sui per zelo l[itter]ib[us] inter se consertis frequenter puelle limina sanguine iuueniunt replebantur. Quod cum audisset abbas paphus cuius sumptu habitu seculari et uno solidop[er]fectus est ad eas ad quandam civitatem egypti dedit ei solidum quasi per mercede peccati. Illa accepto pecto ait illi. Ingrediamur domum. Cum autem ibi esset et lectu[m] p[re]ciosis vestibus stratum ascendere invitaret dicit ad eam. Si est interior cubiculum in ipsum eatmus. Ille dixit. Est quidem cubiculum ubi nullus ingreditur, sed deo non est locus qui divinitatis eius oculis abscondatur. Quod cum senex audisset dixit ei. Et scis esse deum. Cum autem respondisset se scire deum et regnum futuri seculi, necnon et tormenta peccatorum. Dixit eis senex. Si ergo hec nosti, cur tantas animas perdidisti, ut non solum per tua sed et illorum animab[us] reddita ratione damnaris. Illa vero hec audiens, procula ad pedes abbatis p[ro]puncij exorabat dices. Scio esse p[re]niam pater et fiducie remissionem peccatorum sortitur exorante, tamen peto tribus horis inducias ut post hoc ubi iussus es ad te veniam, et quodcumque p[re]ceptis facias. Cum locu[m] illi abbas constitueret quo venire deberet illa collectis omnibus quecumque ex peccato suscepit, platisque in media civitate cōbussit clamans. Venite omnes qui peccastis metu et videte quoniam ea que mihi contulisti exuram. Erat autem pecunia eorum bonorum quadringentarum librarum autem. Cum omnia consumplisset in locu[m] quem ei abbas constituerat prexit. Quia ille reperto virginum monasterio in cella sua claudens ostium celle plumbum signauit, p[re]niamque fenestras reliquit per quam ei vice modicu[m] inferretur iussusque omnibus diebus partu panis et paululum aqua a ministris ministrari. Cum autem senex ostio plumbato discederet ait Thais. Quo iubes per ut ex naturali meatu aquam meam fundam. At ille respondit in cella. Sic enim digna es. Cum iterum quemadmodum deum deberet orare inquisiret dixit ei senex. Non es digna hoilare deum neque in labiis tuis nomine divinitatis imprimere sed nec ad celum manus expandere, quoniam labia tua iniuritate sunt pleena, et manus tuae sordido inquinatae, sed tantummodo incumbentes contra orientem aspice, hunc

CLXXXV.

sermonē semp iterās qui me plasimasti mi
scere mei. Cū ergo tribō annis ita fuissest i
clusa qdoluit ei abbas paphuncī? timor, p
lectus est ad abbate antlonū vt ab eo req/
teret si remisisset illi de? peccata an nō. Cū
ergo causam rei narrasset conuocatis disci
pulis suis abbas Anthoni? pcepit vt illa
nocte omēs vigilaret et in orōne pliserent
singillatim quaten? vni alicui ex his decla
raret de? causam, pqua abbas paphūcius
venerat. Cū ergo singuli secessissent et incel
santer orassent abbas Paul? maior disci
pulus beati antlonij abbatis. vidit subito
in celo lectū p̄ciosis vestib⁹ adornatū quē
quattuor vngines clara facie custodiebant.
Cunq; paul? intra se diceret. nō est h̄ec ḡ
tia alteri? nisi patris mei anthoni. vox ad
eū diuina facta est. Nō patris tui Antho
nij sed thaidis meretricis est. Qd cū ma
ne facto abbas paul? retulisset. cognita dei
volūtate abbas Paphūcius cū gaudio dis
cessit. et pfectus ad monasteriū in q̄ erat in
clusa: ostiū qd obstruxerat dissipavit. Illa
vero petebat vt adhuc permaneret diuti? in
clusa. Cū vero aperiuisset ostiū dixit. Egre
dere qm̄ deus dimisit tibi peccata tua. Illa
rñdit Testor deū qm̄ ex quo b̄c ingressa sū
ex omnib⁹ peccatis meis feci velut larcinaz
et statui ante oculos meos. Et sic nō disce
dit anb̄chtus de narib⁹ meis vna hora. sic
nec discesserūt peccata mea ab ocul⁹ meis.
sed flebā illa semp p̄siderās. Cui abbas re
spondit. Nō ppter pñiam tuā dimisit tibi
deus peccata tua. sed qz sempbūc timorem
babuisti in animo. Et cū eazinde eduxisset
quindecim dies supuixit tm̄. et quietus in
pace. C Quidā frater sedebat in cella i
egyptio magna humilitate p̄cipius. habe
bat aut̄ sorore in ciuitate metetricē q̄ mul
tis animab⁹ pditio fuerat. Frequenter ḡ mo
nebant senes fratrem illū et vix potuerūt ei p
suadere vt reniret ad eā quaten? p admo
nitionē eius posset peccatū qd p eam fiebat
terminari. Dū ergo reniret ad locū quidā
ex notis ridēs eū p̄cessit et nūciauit mulieri
dicens. Ecce frater tu? venit ad te de b̄re
mo. Illa aut̄ p gaudio relictis amatoribus
suis qbus ministrabat capite discoopto ad

occurrendū fratri egressa est. Et cū vidisset
eum dū temptaret illū amplecti dixit ei ille.
Soror mea charissima p̄ce iā sime tue.
qm̄ ppter te multi peunt. Considera quāta
habes tormenta p̄parata nisi cito penitere se
stinaueris. Illa aut̄ cōtremisens dicit ad
eū. Et scis frater qz est mihi sal? vel amo
do. Cui ille dixit. Si volueris adhuc tibi
salus ē. Illa aut̄ iactans se ad pedes fratris
sui petebat vt eā secū adduceret in desertū.
Eui frater suus dixit. Glade et cooperi ca
put tuū et sequere me. Cui illa rñdit. Cam?
at velociter. oportet em̄ me deformare et in
ter hoies poti? nudo capite deambulare q̄
in officinā peccati mei iterū ingredi. Dū au
tem pariter ambularet monebat frater eaz
ad pñiam. Vides aut̄ ille quia quida fr̄es
obuiarent ei dicit ad eā. Qm̄ necdū omēs
sciunt q̄ soror mea sis parum de via secede
donec isti trāseant. Qd cum fecisset postq̄
transferūt illi vocant eā frater su? dicens.
Veni soror mea eam? viā nostrā. Illa au
tem nō rñdit ei. Perquisit̄ ergo ille inue
nit eā mortuā et vestigia pedū ei? plena san
guine. erat eī disclaciata. Tūc ille flens et
euilans nūciasit seniorib⁹ patrib⁹ om̄nia q̄
facta fuerant. At illi cōtendebat inter se d
saluatione eius. Manifestauit aut̄ domin⁹
vni sc̄i de ipsa eo q̄ nulla cura illi fuit d̄ re
corpali. sed vt p̄p̄riū vuln? sanaret neglexit
oīa sua. et suspirauit ḡuiter et flevit p̄ pctō
suo. ppter ea suscepit de? pñiam ei?

Explicit liber de penitentia.

Incipit liber de cha ritate.

Dicit abbas Anthoni?. ego iam
nō timeo deū sed amo. qz amor
soris mittit timorem. **D**ixit
iteq;. Quia de p̄ximo est vita
et mors. Si em̄ lucramur fratres lucrabim⁹
christū. Si aut̄ scandalisam⁹ fratrem i chri
stum peccam⁹. **A**bbas Ammon de loco
nytrie venit ad abbate antlonū et dixit ei.
Tideo qz maiore labore q̄ tu sustinco. et qd
modo nomē tuū magnificatū est in hoīibus

Jolium

Sop me. Et dixit ei abbas Antionis. Qm̄
z ego diligo deū plus q̄ tu. Venit aliquid
abbas bylarion de palestina ad abbate An-
thoniū in monte. Et dicit ei abbas Antho-
nius. H̄n̄ tenisti lucifer q̄ mane oriris. Et
dicit ei abbas Hylarion. Pax tibi colūna
lucis q̄ sustines orbē terraz. Dicit abbas
marcus abbati arsenio. Quare nos fugis.
Et dicit ei senex. Sic te? q̄ diligo vos. Sz
nō possum esse cū deo & hominibz. Supior-
um em̄ virtutū milia & milia vñā ha-
bent voluntatē. habet hoīes aut̄ multas vo-
luntates. Nō possum ego deū dimittere et
venire & esse cū hominibz. Dicit abbas
agathon. q̄ fm̄ voluntatē meā nunq̄ dor-
mīui retinēs in corde dolore quēq̄ aduersi-
sus aliquē. neq̄ dimisi dormire aliquē ba-
bentē aduersum me aliqd. Ascēdente ali-
quādo d̄ scithi abbate Johāne cū alijs fra-
tribus errauit q̄ eis ducatū p̄bebat in via.
erat eīm̄ nox. Et fratres dixerūt abbati Jo-
hāni. Quid faciam? abba q̄ errauit frater
iste de via. ne forte moriamur errātes. Et
dixit eis senex. Si dixerim̄ ei aliqd cōtri-
stabis. Sed ecce facio meipm̄ q̄ si defunctū
& dico me nō posse ambulare. sed iaceo bic
vsc̄ manē. et fecerunt sic. Sed et residui
dixerunt. Nec nos ibim̄. Sedebimus te
cum. Et sederūt vsc̄ manē ne obiurgaret
fratre illū. E Senex quidā erat ī egypto
pto anteq̄ venire illuc abbas pastor. Ille
aut̄ senex habebat noticiā vñm̄ & multū bo-
norem. Cū ergo ascēdisset abbas pastor d̄
scithi cū suis. dimiserūt hoīes senē illum. &
venerūt ad abbate pastore. Duct̄ aut̄ in ui-
dia senex male loq̄bat de eis. Hoc audieſ
abbas pastor p̄tristabat. et dixit fratribz su-
is. Quid faciem̄ de sene isto magno. quia
nos in tribulationē miserūt hoīes de relin-
quētes senē. et ad nos qui nihil sum⁹ atten-
dentes. Quō ergo possum⁹ sanare cum Et
dixit eis. Facite aliqd ad gustandū. & tolli-
te vasculū vini & emamus ad eū et simul gu-
stem⁹. forsan p̄ hoc possum⁹ sanare aūm̄
eius. Tulerūt q̄ quos pauperāt cibos & pre-
xerunt ad eū. Et dū pulsasset ad ostiūz re-
spondit discipul⁹ ei⁹ dicēs. Qui estis. Et
illi dixerūt. Dic abbati tho. q̄ abbas Ha-

stor est & desiderat bñdici p̄ vos. Hoc autē
nunciāte ei discipulo ei⁹ ille mādauit dicēs
Clade q̄r mibi nō vacat. Illi aut̄ pleueran-
tes in cauitate direxerūt. Nō discedimus ni-
si meruerim⁹ benedictiōem senis. Senex
aut̄ vidēs p̄seuerantia eoz et humilitatem
cōpunctus aperuit eis. et intrātes gustaue-
runt cū eo. Cū vero māducaret dixit senex
In vītate dico mi⁹ est qđ audiui d̄ vobis
centuplū em̄ est qđ video in ope vestro fa-
ctus est ergo eis amic⁹ ex illo die. Dixit
abbas pastor. Conare fm̄ virtutē tuā nul-
li omnino facere malū & castū serua cor tu-
um cū omni hoīe. Itez dixit. Nō est ali-
quid manus in dilectionē q̄ ut aīam sua p̄
nat quis p̄ proximo suo. Etenim si q̄s audieſ
sermonē tristē cū posset ipse id facere certet
atq̄ sustineat & nō p̄tristet eū. xl etiā si les-
sus ī re aliqua patiēter tulerit nō retribu-
ens p̄tristātē atq̄ ledēti se. eo mō hm̄i boy-
mo aīam suā ponit p̄ primo suo. Cōtigieſ
aliqd abbatē Hambo iter cū fratribz ī p-
tes egypti facere & vidēs quosdā seculares
sedētes d̄ x. t. eis. Surgite & salutate & oscu-
lamini monachos vt bñdicamini. frequen-
ter em̄ cū deo loquunt̄ et sancta sunt ora eo-
rum. F Dicēbat de abbatē paphūcio
quia nō cito biberat vinū. Aliqd aut̄ in ity-
nere ambulās supuenit ī conuentū latron-
num & inuenit eos bibētes. Cognovit autē
eū qui erat primus latronū. et sciebat quia
nō biberet vinū. Idēs ergo eū de multo
labore impleuit calicē vini. et alia manu te-
nuit gladiū cuaginatū. et dicit seni. Sinō
biberis occidā te. Senex vñ sciens q̄r mā-
datum dei vult facere. & volēs euz lucrari
acepit & biberit. Ille vñ princeps latronuz
pniam apud eū egit dicens. Ignosce mibi
abba q̄r p̄tristavi te. Et dixit ei senex. Cred-
eo in deo meo. q̄r p̄ hunc calicē faciat mis-
ericordiā tecum. & in hoc seculo & in futuro.
Et r̄ndit latro. Et ego credo in deo. quia
amodo non faciā alicui quicq̄ mali. Et lu-
cratus est senex omne collegiū illoꝝ latro-
num p̄idqđ se p̄pet deū dimisit voluntati
eoz. Dixit abbas Iperic⁹. Cr̄pe proxi-
mū a peccatis quāta tibi est virtus sine ini-
properio. qm̄ de⁹ querētes a peccatis non

CLXXXVI.

repellit a se. Verbum autem malicie et nequacie non habebit in corde tuo aduersus fratrem tuum ut possis digne orare. pater dimittit nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. **C**Two fratres erant in cellis. unus autem ex eis senex erat et rogabat eum quod erat iuuenis dicens. Maneamus simul frater. et ille dixit ei. Peccator sum et non possum manere tecum. Ille autem rursus rogabat eum dicens. Etiam possumus. Erat autem senex ille mudus. et nolebat audire quod monachus baberet in cogitatu fornicacionem. Et dicit frater. Dimitte me una hebdomada. et iterum loquamur. Venit ergo postmodum iuuenis ille et volens senem probare dicebat. In magnaz temptatione incurri hebdomada ista abba. Vergens enim per ministerio quodam in vicino incidi in mulierem. Et dixit ei senex. Est tibi penitentia. et dixit frater. etiaz. Senex autem dixit. Ego tecum porto medietatem peccati buius. Tunc dixit frater ille. Nomo scio quia possumus simul esse. et manserunt simul usque ad exitum suum. **D**ixit quidam patruus. Si quis te petierit rem aliquam et violenter prostraveris ei sit voluntas animi in id quod datur sicut scriptus est. quia si quis te angariauerit unum miliarium vade cum ipso duo. Hoc autem est ut si quis a te petierit rem aliquam des ei ex animo et spiritu. **G** Dicebat de quodam fratre. quia cum fecisset sportas et imposuisset eis ansas audiuit vicinum suum alium monachum dicente. Quid facio quod primus est mercatus et non habeo ansas quas imponam sportellis meis. Ille vero resoluit ansas quas impuserat sportellis suis. et attulit eas fratri illi vicino dicens. Ecce istas ansas superfluebam habeo tolle eas et impone sportellis tuis. Et fecit opus fratri sui. perficere ad quod operatur. **D**icebat de quodam senen in scithi quod egrotauit et voluit manducare modicum panis recentis. Hoc autem audiens quidam exercitator fratri tulit melotem suam et misit in eam panem siccum et vadum in egyptum mutuauit illa per panem recentem et attulit seni. et cum vi dissenteret fratres panes illos recentes mirati sunt. Senex autem nolebat gustare dicens. Quia sanguis fratris illius est. Et rogaue

runt illum fratres dicentes. Propter dominum comedere vacuum sit sacrificium fratris istius. Atque ita rogatus comedit. **F**ratre quidam interrogavit quendam senem dicentes. Duo sunt fratres ex quibus unus quiescit in cella sua preteriens ieiunium sex dieum et multum sibi laborem imponens. alter vero egrotatibus deservit. cuius opus magis acceptum est deo. **R**esumit ei senex. Si frater ille qui sex diebus ieiunium levat appendat se per nates. non potest esse equalis illi qui infirmantibus deservit. **I**nterrogavit quidam senem quendam dicentes. Quod sunt modo quidam laborantes in cōversatione. et non accipiunt gratiam sicut antiqui. Dicit ei senex. quod tunc charitas erat. et unus quisque trahebat proximum suum sursum. nūc autem refrigerescente charitate unusquisque proximum suum deorsum trahit. et proterea gratia non meremur accipere. **H** Perrexerunt aliquando tres fratres ad messem et suscepserunt certum spaciū sexaginta modiorum quod metarent. Unus autem ex eis ipsa prima die inseparari cepit. et reuersus est ad cellam suam. Duo autem remanserunt et dixit unus alteri. Ecce frater videt quod incurrit egreditinem frater nō extorque ergo tu ait tu paululum et ego meo similiter. et credimus in deo quod per orationem fratris nostri implebimus nos duo opera et metamus pitem ipsis. Cum ergo explicassent messem totius loci quem suscepserat venirent recipere mercedes suas. et vocauerunt fratrem illum dicentes. Veni frater accipe laborem tuum. Et ille dixit eis. Qualiter mercede accipiā quod non messum. Et illi dixerunt ei. Orationibus tuis consummata est messis. veni et ego et accipe mercedes tuas. Facta ergo plena cōtentione inter eos de hac re illo scilicet dicitur. non accipiā quod non laborauit. illis vero non acquiescentibus nisi suple acciperet pitem suam abierunt ad indicium cuiusdam magni sensis. et dixit ei ille frater. Perrexit mus tres ut meteremus in agro cuiusdam virtutis ad mercedem. Cum autem venissemus ad locum quem messum eram. ipsa prima die in egreditinem cecidi. et reuersus sum in cellam meam. nec una die cum eis metere pualens. et nūc cogunt me fratres isti dicentes. veni accipe mercedes ubi non laborasti. Dixerunt autem illi fratres. Reuera-

Folium

Nos tres preximus metere. et suscepimus
spaciū sexaginta modiorū qđ meterem? Et
si fuisse m? toti tres cū grandi labore vix po-
tuissēm? explicare illud. orōmbo aut fratrī
hui? nos duo velocī? qđ tres potuim? r de-
messuum? agrum. et dicim? ei. veni accipe
mercedes tuas r nō vult. Hoc audiens le-
nē mirat? est r dixit vni de monachis su-
is. **D**uxit signū in cella fratru vtcōgret
gent se hic omnes. Qui cū venissent dixit
eis. Uenite fratres r audite hodie iustū tu-
dicium. Et indicauit eis oīa senex. r adiu-
dicauit fratri illi vt accipet mercedes suas
r saceret er his mercedib⁹ quod ip̨e vellet
Et discēpsit frater ille cōtristatus r plorās
quasi p̨iudicium passus **I** **D**icebat qui
dam senex. Quia patres nostri p̨uetudine
habuerint venire ad cellas nouoz fra-
trum q̨ solitarū habitare volebāt r quiesca-
ti. r visitabāt eos ne q̨s eoꝝ tēptatus a te-
monib⁹ ledereſ a cogitatōe sua. et si quādo
aliqz eoꝝ inueniebaſ lesus adducebat eum
ad eccliam. r ponebaſ pelvis cū aqua. r si
ebat. p eo oratio q̨ in temptationib⁹ labora-
bat. r lauabāt oēs fratres man⁹ suas in pel-
vīn. r pſundebāt aqua illa ille frater q̨ tem-
ptabat. atqz ita statim purgabāt frater ille
Cduo senes multis annis simul querfa-
ti sunt. r nunqz inter se līte habuerint. **D**i-
xit autē vn? alteri. Faciam? r nos vnā lītez
sicut hoīes faciūt. Et ille r̨dit fratri dicēs
Hescio qualiter fiat his. Et ille dixit ei.
Ecce pono in medio laterculuz. r ego dico
meū est hoc. tu autē dic non. sed meū est.
et ita sit līcis initū. **N**os fuerint ergo testā in
medio sui. r dixit unus eoꝝ **S**iccum est hoc
et alter dixit nō. sed meū est. Et ille respon-
dit ei. Tuā tuū est. tolle r vade. et discesser-
unt nec p̨endere inter se potuerūt. **F**ra-
ter aliqz interrogauit senē quendā dicens
Si video fratrē de quo audio aliquā culpā
si possum suadere aīo meo vt introducām
i cellā meā. si autē video bonū fratrē ip̨m li-
benter suscipio. Et dixit ei senex. Si facis
bonū bono fratri partū boni facis. illi alteri
duplū impende. ip̨e est em⁹ qui infirmatur.
Dixit quidā senex. nūqz desideravi op⁹
qđ mihi p̨tile esset. et fratri meo dispēdiuz

faceret: bmoi habēs spēm. qz lucruz fratis
mei op⁹ fructificatiōis mibi est **C**Quidā
frater erat minister cuiusdā fratrī. cōtigit
autē q vuln? fieret in corpe senis. et sanies
multa ex eo cū fetore p̨flueret. **D**icebat au-
tem cogitatio sua fratri illi qui deseruebat
Discedebāt qz nō potes sustinere fetorez
putredinis isti?. Ille vno frater vt repre-
met bmoi cogitationē tulit vas aque r lava-
bat vulnus senis illius. et recollegit ipam
aquā in vase. r quoties sitiebat ex ipsa vase
bat. Cepit autē itez cogitatio sua solicitare
eum dicēs. Si nō vis fugere vel nō bibas
fetore hunc **F**rater autē ille laborabat r tole-
ranter ferebat bibēs lauaturā vulneris illi-
us. Et cū ita ministraret seni vidit de labo-
rem charitatis illi? r illā lauaturā in aquā
mundissimā vertit. r senē inuisibili medi-
camento lauauit.

Explícit liber de charitate

Incipit liber de pre- uidentia et contēpla- tione.

Frater quidā abīt ad cellā ab-
batis arsenij in scitbi. r attēdit
p senestrā. r vidit senē totū q̨s
igneum. Erat autē frater ille di-
gnus q talia intueret. Et cū pullasset eges-
sus est senex. et vidit fratrē illū stupentem
et dixit illi. Est ne diu q bic pullas. vidisti
ne aliquid. Et ille r̨dit ei. Non. Et collo-
quens cū eo dimisit cū **D**ixit abbas das-
niel qui erat discipul⁹ abbatis arsenij. quis
narauerit ei abbas arsenij? tanqz de aliquo
alio dicens. puto tñ q de se dicebat **Q**uia
cum federet in cella sua quidā senū. vor-
nit ei dicēs. Ueni r ōndam tibi opa hoīm.
Et surgēs exīt r duxit eū in quendā locū.
r ostēdit ei ethyopem incidentē ligna r fa-
cientē sarcinā grandē. et tēptabat portare
eam r nō poterat. r p eo vt auferret sarcinā
illam ibat itez r incidebat ligna r addebat
ad sarcinā. Hoc autē faciebat diut⁹. Et p-
cedens paululū ostendit ei hoīmē rursus

CLXXXVII.

stante super lacum et impletum aqua ex eo. et effundente in cisternam pulsam. quod cisterna ipsa aqua iterum refundebat in lacum. Et dicit ei iterum. Clemen et oñdam tibi aliud. Et ecce videt templum et duos viros sedentes in equis et portantes lignum transuersum. unus et unus volebat autem per ianuam introire in templum et non poterat propter lignum illud quod in transuerso portabat. et non inclinantes lerum per ipsum ut fieret lignum illud directum remanserunt fors extea ianuam templi. Et cum interrogasset quid hoc esset ille respondit ei. His sunt qui portant velut cum superbia iusticie ingenui et non humiliati sunt ut corrigentur se et humilietur ambularent in via Christi. propter quod et remanerunt foris a regno dei. Ille autem qui lignum incidit hoc est in peccatis multis. et per eo ut agat penitentiam et subtrahat se de peccatis suis alias iniquitates adhibet super iniquitates suas. Qui autem aqua implet homo est quod opera bona facit. sed habet in eis etiam et mala qualitas. pro hoc patitur et bona opera sua. quapropter conuenit omnem hominem sobrium esse in gloriis et randis opibus suis ne in ianuam videatur sustinere labores suos. **L** Narravit iterum abbas Daniel dicens. Dixit pater noster. Ne nos tuus de quodam seni in scithi que erat magnus in hac vita simplex autem in fide. et errauit. per eo quod erat ideota. et dicebat non esse natura litter corpus Christi panem consecratum quem sumimus sed figura eius esse. Hoc audientes duo senes quod diceret hunc sermonem et scientes quia magna esset vita eius et pueratio cogitauerunt quia innocenter et simpliciter diceret hoc venerunt ad eum et dicunt ei. Abba audiuitus summonem cuiusdam infidelis qui dicit. quia panis quem sumimus non natura litter corpus Christi est sed figura eius. Senex autem ait eis. Ego sum qui hoc dixi. Illi autem rogabant eum dicentes. Non sic teneas abbam. sed sicut ecclesia catolica tradidit. nos autem credimus quod panis ipse corpus Christi est calix ipse sanguis Christi sum veritate et non sum figura. sed sicut in principio puluerem de terra accipiens plasmanuit hominem ad imaginem suam. et nemo potest dicere quia non erat imago dei quoniam de terra et puluere sit ita et panis quem dixit quod corpus meum est cre-

dimus quia sum veritate corpus Christi est. Senex autem ait eis. Nisi re ipsa cognouero in te mihi satissimaciat rostrum vestrum. Illi autem dixerunt ei. Reprecemur deum hebdomada hac de mysterio hoc. et credimus quod deus revelabit nobis. Senex autem cum gaudio suscepit summonem istum et deprecabatur deum dicentes. Domine tu cognoscis quoniam non per maliciam incredulus sum rei huius sed per ignorantiam erram. Revela gaudiis domini domino ielu Christi quod verum est. Sed et illi senes abeuntes in cellas suas rogabant et ipsis deum dicentes. Domine ielu Christie revela se mihi isti mysterium hoc ut credat et non perdat lastorem suum. Exaudiuit autem dominus eis et hebdomada completa venerunt dominica die in ecclesiam. et sedebunt ipsis tres soli super sedile de scirpo quod in modum fascia erat ligatum. mens dominus autem sedebat senex ille. Aperte sunt autem intellectuales oculi eorum. et quoniam sunt positi parnes in altare videbatur illis tantummodo tribus tantumque puerulus iacens super altare. et cum extendisset presbyter manus ut frangeret panem descendit angelus de celo habens cululum in manu. et sacrificauit puerulum istum. sanguinem vero eius excipiebat in calice. Cum autem frangeret presbyter in partibus trebus panem. etiam angelus incidebat membra pueri in modicas partes. Cum autem accessisset senex ut acciperet sanctam communionem data est ipsis soli caro sanguine cruentata. Quod cum vidisset tremuit et clamauit dicens. Credo domine. quod panis qui in altari ponitur corpus tuum est. et calix sanguis tuus est. Et statim facta est illa caro in manu eius panis sum mysterium et sumpsit illud in ore agens genas domino deo. Dixerunt autem ei senes. Deus scit humanas naturas. quia non potest rescrii carnibus crudis et propterea transformavit corpus suum in pane et sanguinem in vinum bis qui illud fideliter suscipiunt. et egetunt gratias deo de sancto illo. quia non permisit deus patre labores eius. et reverenter sunt ad cellas suas cum gaudio. **C**Iterum ipse abbas Daniel narrauit de alio magno seni qui habitavit in inferioribus partibus Egypti. qui diceret per simplicitatem et melchisedech ipse sit filius dei. Docuimus indicatum est sancte memorie cirillo archiepiscopo alexandrinu de eo. et misit ad eum.

Jolium

Scens autem quia signifer esset ipse senex et quidquid peteret a deo reuelaret ei. et quod simus pliciter diceret hoc verbum vobis est huiusmodi tunc dices. **A**bba ergo te quod in cogitatione mea est quod melchisedech ipse sit filius dei. et rursus alia cogitatio mea dicit quod melchisedech non sit deus sed homo sit. et summus faderes domini fuerit. **N**on ergo desito de hoc. idcirco misericordia te ut deprecabis deum quantum tibi reuelare digneris de hoc quid veritas habebat. **S**enex autem de conuerlatione sua presumens cum fiducia dixit. **D**omi mihi tres dies industias et ego deprecor deum de hac re. et renuntio tibi quod mihi fuerit reuelatum de te. **I**ntra vero in cella sua deprecabatur deum de verbo hoc. et venies post tres dies dixit sancte memoriae cyrillo episcopo. **H**omo est melchisedech Archiepiscopus respondit ei. **Q**uod constat apud te abba. **E**t ille dixit ei. **D**eus ostendit mihi omnes patriarchas. ita ut singuli eorum coram me transirent abadum vestrum ad melchisedech. et angelus mihi assistens dixit. **E**cce iste est melchisedech. et tu archiepiscopus certus es. quia sic est. **A**biens autem senex per semetipsum predictus erat quia homo esset melchisedech. et gaudens est magnifice sancte memorie cyrilli episcopi. **H**uic erat adhuc sancte memorie effrem. et vidit somnum suum reuelationem. quod nata sit virtus in lingua eius et crevit et impletuit totam terram fructifera nimis. et quod venirent omnia volatilia celi et comederent de fructu viri illi. **Q**uantum autem manducabant eo amans impletavat fructu. **I**te vidit quod plutoz in somnis ordinem angelicum descendente de celo secundum preceptum dei habentem in manu libri hoc est thomum scriptum intus et forsan. **D**icebant autem ad invicem. **C**ui debet committi hoc. quidam dicebat illi. alii autem dicebant de alio. **R**esponderunt autem et dixerunt. **V**ere utriusque quidem sancti sunt et iusti quod dicitis. **V**erum tamen hoc eis committi non potest. **M**ulta enim alia nostra sanctorum dicentes. postea direxerunt. quia nemini potest hoc alteri committi nisi effrem. **E**t videt senex ille cuiuslibet in somnis apparuit quod effrem dederunt thomum illum. **S**ane autem surgens audiuit effrem docet et velet fonte ebullientem de ore ipsius. et cognovit senex qui somnum videt quod spissamenti est operis.

ratio quod egrediebatur de labiis effrem. **D**icebant de abbatate zenone. quod cum moraretur in scitibus exiit nocte de cella sua velut ad paludem. et cum errasset fecit tres dies et tres noches ambulans et laborans. et cum defecisset cecidit semianum. **E**t ecce puerulus stetit ante eum babens pane et surculam aquae et dicebat ei. **S**urge manduca. **Z**ile autem surgens oravit christianus quod fantasma esset. **P**uer autem respondens dixit ei. **B**ene fecisti. **S**urgens ergo accepit et manducavit. et post hoc dixit ei. **Q**uantum ambulasti tantum longe es a cella tua. sed surgens sequere me. **E**t statim invenimus est in cella sua. **D**ixit ergo eis senex. **C**leni intra et da nobis ordinem. **E**t cum intrasset senex ille subito non comparuit. **D**icebat abbas iohannes. quia vidit quidam seminum in excessu mentis tres monachos stantes trans mare. et facta est vox ad eos ex alia parte litoris dicens. **A**ccipite alas igneas et velete ad me. **E**t duo quidem ex eis accepérunt alas et volauerunt ad aliud litus. unde facta est vox tertius vero remansit et flebat fortiter et clamabat. **D**ostea vero date sunt et ipsa non igneas sed vir infirmas et debiles. ita ut cum omni labore mergendo et resurgendo nimis afflicitus veniret illuc. **S**ic est et generatio hec. **Q**ue si accipit pennas non tamen igneas sed vir infirmas et debiles potest accipere.

O **A**bbas Zachari habitabat in loco nimis deserto. Erat autem solus in eo solitarius. in inferiori vero parte erat alia solitudo. in qua habitabat fratres plurimi. **O**bservabat autem senex ad iter et vidit satvanum venientem in habitu hois ut praesertim per celum eius. **D**icebat autem qualiter tunica cum vii linea omnino vetusta et tota cibrata et per omnia foramina eius pendebat ampulle. **E**t dixit ei senior. **O**de maior. ubi vadis. **E**t ille respondit. Gladio commouere fratres. **S**enex autem dixit ei. Ad quid tibi ampulle iste. **E**t dixit. Gustum fratribus porto. **E**t dixit ei senex. **E**t omnes ad gustandum totas ampullas cum gustu portas. **E**t respondit. **E**tiam si unum alicui non placet offerat aliud. **S**i autem nec illud dabo tertium. et sic per ordines omnibus oblatis fieri non potest nisi vultus

CLXXXVIII.

placeat ex eis. Et cū huc dirisset trāsijt. Et obseruabat senex custodiēs vias donec ille iteꝝ remearet. Et cū vidisset eū dixit ei. **S**anctus sis. Et r̄ndit ei. Unde mihi salus. Et dixit ei senex. Quare. Respōdit. Quia mō omnes sanctificati sunt et nemo mibi ac quiescit. Et dixit ei senex. Nemineꝝ ḡamis cum habeat illuc. Et ille r̄ndit. Unū tñmōdo fratrē habeo ibi et ipse mihi solus acquiescit. et qn̄ videt me converti ad me velut ventus. Senex vero dixit ei. Et quis rocatur frater ille. R̄ndit Theoctiscus. Et cū huc dirisset p̄transijt. Surgēs autē abbas Machariꝝ prexit ad inferiorē heremum. Qd̄ cū audissent fratres acceperūt ramos palmarꝝ et occurrerūt ei obuiā. et singuli eos tum parabāt cellas suas incerti adquē de clinaret. Senex autē inquirebat quis inter eos Theoctiscus vocareſ in loco illo. Et iueniens eū intravit in cellā eius. Theoctiscus ergo suscepit eū gaudēs. Cū ergo ceſſissent secrete loqui dicit ei senex. Quō ē circa te frater. et r̄ndit orationibꝝ mis bene. Et dixit senex. Ne impugnāt te cogitationes. et ille r̄ndit. interdum bene sum. Erubet sc̄ebat eſſi dicere ei. Et dixit ei senex. Ecce quot annos habeo in cōversatione loci istiꝝ et omnes honorāt me. et tñ in hac senectute infestus est mibi spūs fornicatiōis. Et r̄ndit Theoctiscus dicēs. Crede abba et mis hi. Senex autē simulabat alias quoq; cogitationes sibi esse molestas donec ficeret illum cōfiteri. Deinde dicit ei. Quō ieūnas et ille dixit ad nonā. Dicit ei senex. Jeūna vſq; sero et abstine et cōmenda euāgelia ut memoriter retineas ea. Iz et alias residuas ex animo meditare scripturas. et si tibi aſcēderit cogitatio mala nuncq; deorsum aspici as sed ſp̄ ſurſuz. et statim te dñs adiuuabit. Et senex corrigens fratrē illū reuersus est in solitudinē ſuā. Et cuſiter obſeruaret viuit iteꝝ demonē illū et dicit ei. Ubi vadis iteꝝ. Et ille r̄ndit cōmouere fr̄s. Et abiit. Dū autē reuerteret dicit ei senex. Quō ſunt fratres illi. et ille r̄ndit. male. Senex autē dixit. Quare. et ille r̄ndit. Quia om̄es sancti ſunt. et maius malū. qz et vñū quem habui amicū obedientē mibi. etiam ipse nescio

vnde ſubuersus eſt. et nec ipse acquiescit mihi ſed omnibꝝ ſanctior faciūs eſt. Et ppter rea iurauit iā nō ambulare ad illuzniſi poſt multū tempus. Et hec dicēs. tranſiſte relinque ſenē. Senex vero intravit in cellam ſuā adorās et gratias agens deo. **A**bbas machariꝝ volens p̄ſolari fratres dicebat. Venit huic aliquid cū matre ſua puer et qui a demōnio vexabat. et dicebat mīſi ſue. Surge eamus hinc. Illa autē dicebat. non poſſum pedibꝝ ambulare fili. et dicebat ei filius eius. Ego te porto. et admirat ſum aſlutiā demōnū. quō eos exinde fugare volebat. Dicebat iterū de p̄ſolatione ſc̄ibī ad fratres. Qn̄ videritis cellā edificatam iuxta paludem ſc̄itote quia ippe eſt desolatō ſc̄ibī. Qn̄ autē videritis arbores iā ante iā nuam eſt. Qn̄ vero videritis pueros tollite melotes vſtrias et abite. **A**bbas moyſes qui habitabat in petra impugnatū eſt aliquid a fornicatione. et cū nō p̄ualeret tenere le in cella prexit et indicavit hoc abbati Isidoro. et rogauit eū ſener ut reuerteretur in cellā ſuā. Ille autē nō acquieciuit dicēs. Non poſſum abba. et ſum p̄ſit et levavit eū ſecum in domū. et dixit ei. Attende ad occaſum. et attendēs vidiſt multitudinē demōnum. et bi cōfusi erāt et turbantes ſe ad pugnandum. Dicite iteꝝ abbas Isidorus. Reſpice ad orientē. et attendit et vidiſt inuicem merabilē multitudinē angelorū in glā. Dixit autē abbas Isidorus. Ecce iſti ſunt q; miſi ſunt ad auxiliandum sanctis. qui nō ad occasum ascendunt hi ſunt qui impugnat nos. P̄lures ergo ſunt qui nobilē ſunt q; ad uersum nos ſunt. tua agens gratias deo abbas Moyſes ſum p̄ſit fiduciā. et reuersus eſt in cellam ſuā. **D**ixit abbas moyſes ilci tibi. Si custodierim mandata patrū nō p̄ ego p̄ſumens de deo ſpondeo vobis q; barbari huic non venient. Si autē non custodierimus desolatō ſtlocus iſte. **S**edentibꝝ aliquid fratribꝝ apud eundem abbatē moyſen dixit eis. Ecce barbari ho die in ſc̄ibī veniēt. ſed ſurgite et fugite. Diſcunt ei illi. et tu nō fugies pater. Ille autē dixit eis. ego p̄ tot annos expecto dicim iſuz. ut impleat ſimō dñi mei ielu christi dicētis.

Jolium

Simnes qui accipiūt gladiū gladio p. bunt
Elij aut̄ dixerūt ei. **N**eç nos fugiemus s̄z
tecum moriemur. **E**t dixit eis. **E**go caulaz n̄
habeo. vñusquisq; restrū videat quō stet.
Ecce aut̄ septē frēs cū eo. **E**t dixit eis. ecce
barbari appropinquāt ianue. et statim bar-
bari intrātes occiderūt eos. **E**nus aut̄ ex
eis timore carnali pteritus fugit et abscon-
dit se post plectas de palma. et septez coro-
nas vñdit descendētes et coronates abbate
Moysen. et sex fratres q; cum eo erāt inter-
fecti. **D**icebant de abbatē siluano q; rōl-
luit aliquādō p̄gere in syriam. et dixit ei dī
scipulus su; marc;. **H**ocer nō exire hinc
sed neç ego dimitto te abire. expecta ergo
hic alios tres dies. et cuz expectaret abbas
tertia die dormiuit in pace marc; discipu-
lus eius. **D**icebat abbas Jobānes q; ex-
ulatus est a marciano. quia vñnum? aliqñ
de syria ad abbatē pastore et volebam? eu; z
interrogare de duricia cordis. **S**enex aut̄
grece nesciebat neç interpres inueniebat.
Cludens autem nos senex tribulatos cepit
greca lingua loqui dices. **N**atura aq; mol-
lis est: lapidis aut̄ dura. **E**t si rasaqua ple-
num pendeat supra lapidem. ex quo assidue
stillans gutta cadat in lapide pforat eum.
ita et sermo dñminus leuis est. cor aut̄ nostrū
durum. **A**udiens ergo homo frequēter di-
uinum sermonē aperitur cor eius ad timē-
dum dñi. **D**ixit abbas pastor. **S**criptuz
est: quēadmodū desiderat certus ad fontes
aqua; ita desiderat aia mea ad te deus. **S**i
cū ergo certui in solitudine serpētes pluris
mos glutināt. et cū veneno eoz accensi fue-
rint. ad aquas puenire desiderāt. ita et mōa-
chi in solitudinib; habitātes accenduntur
demonū malignorū veneno. et ppter ea desi-
derant sabbato et dñica die venire ad fontes
aqua;. hoc est ad corp? et sanguinē dñi n̄i
iesu christi ut purgen̄ ab omni amaritudine
demonū malignorum. **R** **I**nterroga-
uit aliquis frater abbatē pastorem dicens.
Quid est qđ scriptū est. **N**ō reddas maluz
p malo. **D**ixit ei abbas Pastor. **H**ec pas-
tor quattuor modos habet. **P**rimū d̄ corde
secundū de aspectu. tertiu de lingua. qrtuz
non reddere malum pro malo. **S**i eniz pos-

tueris purgare cor nō venit ad asp̄ctū. cu-
stodi etiā ne loquaris. **S**i aut̄ t̄ locut̄ fue-
ris cito corrige ne facias malum pro malo.
Tarrauit sanctus Basilius ep̄s dicens
Fuit in quodā monasterio feminaz q; clam
virgo que stultā se esse ac demonē h̄c simu-
labat que adeo ab omnib; altis horori ha-
bebatur. vt nec cibū quidē cum ea caperent
Talem quidē elegerat vitaz vt a coquina
nunc̄ recedens totū illic monasterij offici-
um impleret. **E**t erat fm vulgare puerib;
um vñnerie dom? spongia impletū a se re-
bus p̄bans qđ in sanctis libris scriptū les-
gitim. **S**i qđ inquit ex vobis putat se sapi-
entem esse in hoc mēdo. sit stult? vt sapiē-
fiat. **H**eciḡ inuolutū pannis habebas cas-
put. ita quoq; omnib; seruiebat. cetere aut̄
vñgines tonse cucullis cooperiunt. Nulla
aliquā potuit hāc de quadringētis vñginib;
videre aliquā māducantē. nunq; p oē euuz
sūti sedit ad mēlam. **A** nulla vel modica p/
tem panis accepit. s̄ micas tantū deterges
mensarū et ablues ollas. his solis alimonij
contenta viuebat. nulli r̄nq; fecit iniuriaz.
nulli psonarū ipsi? murmur audivit. nulli
aut̄ partū aut̄ sat. s vñq; locuta est. **E**t certe
cū ab omnib; cederetur cū omniū viueret
odio maledicta omniū subsisteret. sc̄iō pi-
terio p̄batissimo virto semp̄ q; in deserto vi-
uenti. astitit angel? dñi quādā dse sedenti ī
loco qui dicit porphirite. affatusq; est eum
bis verbis. **C**ur inquit grande aliqd te esse
credis ut sanctus. et in hmōi degens loco
Vis videre mulierē sanctiorēte vade ad
tabenensiotaz monasteriū feminaz. et vñā
ex eis illic inuenies in capite habentem co-
ronam. ipsamq; cognosce te esse meliorem
Que dū ptra populū tñi sola dieb; ac nocti
bus pugnatcor ip̄sius a deonūq; recessit.
Tu aut̄ in vno loco residēs neç quoq; al-
quād p̄grediēs p̄ oēs vrbes aio et cogita-
tione vagaris. **S**tatimq; ad p̄dictū mona-
steriū venit. et magistros fratrū rogauit ut
introducerēt eū ad habitaculū feminarū
Quē mox illi et vita gloriosum et etate p/
uectiore vidētes cū fiducia magna introdu-
ci fecerūt. Ingressus aut̄ desideravit om̄es
sozores inspicere inter quas solā illā ppter

CLXXXIX.

quā venerat nō videbat. **A**it aut̄ ad postre mū. **O**mnes inquit mibi adducite. deesse eīn mibi videtur aliqua ex vobis. dicūt ad eum. **C**lnā adhuc stultā habem⁹ intrinsec⁹ in coquina. **S**ic eīn easque a demone vexantur appellat̄. **A**t ille Exhibete inq̄ ipam ad me vt ea videā. **N**quo audito sup̄ memo ratam vocare ceperit. **Q**ue cū nollet audi re sentiens vt credo aliqd. ant fortassis hoc ipsum diuina revelatōe cognoscens dicūt ei. **H**āc⁹ ppter⁹ desiderat videre te. **E**rat enim vir magnus fama & noīe. **C**ūq̄ ad eū fuisse adhibita vidisseq̄ panno frontē ipi us inuolutam piecit se ad pedes eius dicens **B**enedic me inquit. **Q**ue similiter ad ipi⁹ pedes se piecit dicens. **T**u benedic me dō mine. **O**mnes aut̄ sorores obstuپerūt sūl dicētes. **N**oli abbatalē iniuriam sustinere fatua est eīn ista quā cernis. **T**unc sanctus ppterius ipsis omnib⁹ ait. **C**los inq̄ estis fatue. nā h̄c vestra & mea nonna es! **S**ic ei vocant illi feminas sp̄iales. **E**t dep̄cor de um ait. vt dignus ipa in die iudicij merear inueniri. **Q**uo audito omnes simul ad pedes ipsius pecciderūt. singule se peccasse ī eā varijs modis cōfidentes. terbi grā. **A**lia ei abluens sordes cathint supra eāz se fudisse dicebat. **A**lia vero colaphis eam a se verbe ratam sepe memorabat. **A**lia nates ipsius synapse impletas a se esse defiebat. **C**etere quoq̄ diuersas referebant se ei iniurias interrogasse. p̄ quibus omnib⁹ sanctus ille fuisse deo precibus egressus est. **P**ost paucos aut̄ tem dīs illa nō ferens tantā gloriā. tātoq̄ se nolens honore soror̄ cumulari. granariq̄ se credens excusationib⁹ singulorū egressa de monasterio illo occulte quo icrit in quez se miserit locū. v̄l quo fine defecerit ad nullus potuit noticiam puenire. **S** **B**eate memorie paulus simplex discipulus abbatis anthony narravit patrib⁹ talet rem q̄r aliqñ venies in monasteriū visitandi ḡtia & p̄ fratrū instructōe post ḡsuetā ad inuicem cōsolationem intrauerit eccliam dei missas more solito celebrare. **B**eat⁹ ḡ paulus intuebat ad vñnumq̄ introeuntur in eccliam quali aīo intraret. **H**abebat eīn et hanc gratiā sibi datam a deo vt sic videret

vnumquēq̄ cui⁹ animi esset. sicut nos faci es nostras videmus ad inuicem. **I**ngredi entibus ergo omnibus clara facie & splendi do vultu. sed & vniuersitatisq̄ angelo gaudē te vnum vidit nigrū et obscurū corpe toto & demones ex vtrac⁹ pte tenentes & trahētes eum ad seipso. et capistrū in hares ei⁹ mittentes. sanctū vero angelum eius delonge lugubrem: tristemq̄ sequentē. **P**aulus vero lacrimans et manu frequēter pectus tundens sedebat ante ecclesiam: plorās eū valde qui ei talis apparuerat. **Q**ui autem videbatq̄ faciebat. et tam subitā eius mutationē ad lachrymas et ad luctū interros gabant rogantes eum qd videret. timētes ne quid in reprobatione omnīū vidisset p̄ quobec faceret. **P**ostulabat etiā vt ad miseras intraret cum eis. **P**aulus aut̄ repellēs eos & negās se ingressum: sedebat foras ianuam tacēs et plorans nimis eū qui ei taliter apparuerat. **P**ost paululū aut̄ dimisso ecclie conuentu iterū intendebat singulos exentes vt quorū introitū agnouerat sciret quales exirent. **E**cce vidi illuz vīz nigrum & obscurū toto corpe pri⁹ exirent ab ecclesia: clarum quidē vultu. candidum vero corpe. demonēs aut̄ quiante eum tenebant postea delonge sequentes. sanctū vero angelū iuxta ipm ambulante letū & p̄emptū & gaudentē sup̄ eum valde. **P**aulus vero erilīes eū gaudio clamabat b̄ fidicēs dēū et dices. **O** ineffabilis dēi misericordia & benignitas. o diuitie miserationis eius & immutabilis bonitas. **C**urrēs aut̄ & ascendēs sup̄ altū gradū magna voce dicebat. **V**enite & videte opera dñi q̄ terribilia sunt & omniī stupore digna. **V**enite & videte eum qui vult omnes homines salvare & ad agnitiōē veritatis venire. **V**enite adoremus et procedamus ante eum. et dicamus. qz tu solus potens es peccata dimittere. **A**d hāc vocez eius omnes solicii cucurrerūt cupientes audire que dicebat. **E**t cōuenientib⁹ oībus referebat **P**aul⁹ que vidisset anteq̄ eccliam intraret. & que postea. et interrogabat virū illū vt diceret ei causam. p̄ qua ei tantam subito immutationē deus donauerit. **H**omo ergo ille connictus a paulo coram

Folium

omnib⁹ q̄ circa ipsum erāt aperte narravit dicens. **E**go homo peccator sum et multo tpe in fornicatiōe vixi vloq nūc. ingressus aut modo eccliam dei; audiui vocē Isaie p̄phete cū legeret. magis autē vocē dei loq̄tis in eo. vbi dicit. lauamini: mundi estote aufferte malū de animab⁹ vestris corā ocul⁹ meis. diligite bñ facere. et si fuerint peccata vestra tanq̄ senitū velut nix dealbabunt̄ et si volueritis et audieritis me bona terre manducabitis. **E**go inq̄ fornicatori h̄ sermone cōpunctus sum nimis. et ingemiscēs intra cōscientiā meā dixi ad dñm. **C**u de⁹ qui renisti in mundū peccatores saluos facere. et q̄ hecque modo lecta sunt p̄ pp̄bēta pmisisti cōples effectu et ope etiā in me ins digno peccatore. **E**cce em̄ a modo pmitto tibi et spondeo sermonē et cōfiteor corde qz ab hodie tā nō ero fornicator. Sz abrenūcio sordibus seculi et seruio tibi a modo in conscientia mūda. hodie ḡ comine et i hora hac suscipe me penitentē et interpellantē te. et re nuentem omne peccatū. **I**n his igif pmisso onibus ait egressus sum de ecclesia. statuēs in animo meo nihil vltra agere mali coraz oculis dñi. **Q**d cum audissent omnes clauauerūt vna voce ad dñm dicentes. q̄ magnificata sunt opa tua dñe omia i sapientia fecisti. **Q**uapropter hoc cognoscētes xp̄ia ni de sanctis scripturis et diuinis reuelatō nibus quantā deus habeat bonitatem circa eos qui ad eū deuote cōfigiunt. et p̄ p̄niā emundant priora delicta q̄ non solū nō co guntur penas exoluere p̄ peccatis antea cō missis. verū etiam consequi bona promissa. **N**on ergo desperem⁹ de nostra salute. qz si cutp̄ Isaia pp̄bēta pmisit dñs eos q̄ pec catis inuoluti sunt lauari. et sicut lanā alba et nūc dealbari et bonoz celestiū que in ciuitate celestis hierusalē lunt repleri. ita et nūc iter p̄ sanctū ezechielē pp̄bēta iure iurādo pmisit dicens. **V**ino ego inq̄ dicit dñs qz nolo mortē peccatoris Sz magis et p̄uertat̄ et viuat̄.

Cl. Huc. q̄ de greco in latinū trāstulit pes lagius dyacon⁹ romane ecclesie. Etabhinc deorsum. **J**ohannes eiusdem ecclie subdy aconius.

Habuit aliquā zacbarias ad abbatem suū siluanū. et inuenit eum in excessu mētis. et erant manus ei⁹ extēle in celū. et cu⁹ vidisset ista clausit ostiū et exiit. Et intrās circa horam sextā atq̄ nonā inuenit eū eodē modo. **C**irca decimā v̄o horā pulsauit et ingressus inuenit eū quiescentē. et dicit ei. **Q**uid habuisti hodie pater. **Q**ui dixit ei. Infirmitus sum hodie fili mi. Ille v̄o tenēs pedes eius dicebat. **N**ō te dimittā nisi mibi indi caneris qd vidisti. **R**̄ndit ei senex. **E**go in celum rapi⁹ fui. et vidigiam dei et illuc stetī vloq mō et nūc dimissus sum. **D**ixit sancta sinclitice. Efficiamur prudētes sic serventes et simplices sicut colib⁹. et astute i telligam⁹ laqueos diaboli. **N**ā prudentes sicut serpētes dictū est. et nō ignorem⁹ impietus diaboli et artes ei⁹. etenī s. milie aliqd ex alio simili scelere supra ē. nā et simplicitas columbe demōstrat puritatē actiōis. **D**icebat quidā patrū. **Q**uia dū sederet aliquā seniores et loquerent̄ de bonis edificatiōib⁹ erat inter eos unus p̄uidens et vidit angelos manus agitātes et laudantes dñm. et au tem venisset locutio secularis discedebant angeli. et volutabātur porci in medio eorū. pleni fetorib⁹ et polluebāt eos. **C**u aut̄ rur si loquerent̄ de edificatiōe venientes itez angeli laudabant dñm. **D**ixit quidam senex. **H**oc est qd scriptū est. Sup duob⁹ et trib⁹ peccatis tyri auertā me. sup quattuor aut̄ nō auertam. videlicet cogitare malū et consentire cogitatiū et locutioni. quartū vero est p̄ficere opus. **I**n h̄ ergo non auertit ita dei. **D**icebant de quodā senem magno i scitbi. quia quotienscūq̄ edificabat cellulā egrediebatur cū gaudio. et ponens funda mentū nō discedebat donec cōlummarē. Aliqñ ergo exiens ad fabricandā cellā contristabat̄ valde. et dicunt ei frēs. quare tri stis ac mesius es abba. **Q**ui dixit eis. **D**e solandus est loc⁹ iste filij. **E**go em̄ vidi qm̄ ignis accensus est i scitbi. et accipientes fratres palmas cedentes extinxerunt cū. et iterum accensus est. et accipientes rursus fratres palmas cedentes extinxerūt eū. **T**ertio accensus est. et repleuit totam scitbum

et iam non potuit extingui. ideoque ego contristor et mestus sum. **D**ixit quidam senex scriptum est. iustus ut palma florebit. Significat autem hic sermo bonorum actuū altius et erectū ac dulcē fructū. Est vero in palma viū in cardinā et ipsum candidū omnē habēs operationē in se. simile autem et sup iusto repit. Unū enim ei et simplex est cor ad deū timido respiciēs. Est autem et album habēs illuminatōrem fidei et omnis operatio iusti in cor de ipius est. Nam et acumen stimulorum eius ad uerius diabolū est pugnaculū. **D**ixit aliquando alter senex sunamitis helisēum suscepit eo quod non haberet affectū cū aliquo homine. Dicitur sunamitis personam aīe hētē helisēus vero personam sanctipius designare. Quacunq; ergo hora recedit anima a seculari querestatione et perturbatione aduenit eius pīus dei et tunc poterit parere cū sit sterilis. Alius quidam patruzdixit. quod oculi porci naturale habet pigmentū ita ut necesse sit semper intendat in terrā. nec aliquā pīt respicere ad celum. Sic ergo et anima eius qui in dulcedine voluptatū delectat se lapla in luxurie scēnū difficile potest respicere ad deū aut sapere aliqd dignū deo. Fuit quidam magnus inter prouidentes. hic affirmabat dicens. quia virtutē quaz vidi stantem sup baptismā. eandē etiā vidi sup vestimentū monachi quā accepit habitū spīitualem. Cuidam seni data est gratia videndi que siebant. et dicebat. Quia vidi in cenobio aliquando meditantē fratrem in cella. et ecce demon veniens stabat foris celam. et dū frater ille meditaretur non preualebat ingredi. cū autem cessabat meditatio. tunc demon ingrediebat cellam. Dicebant de quodam seni. quia deprecatus est deū ut visiteret demones. et reuelatū est ei. Non opus habes videre eos. Senex autem rogabat dicens. quod dominus potest me protegere gena tua. **D**icit hec dominus reuelauit oculis eius et vidit eos. quia tanq; apes sic circumdabāt hoīes stridentes dentib; suis. angeli vero dei increpabant illos. **E**st dixit quidam senex. Quod duo fratres erāt ei vicini. unus peregrinus et alius inchoris. Erat autem peregrinus ille modicum negligentior. ille vero inchoris studi-

osus valde. Contigit autem ut dormiret ille peregrinus in pace. At ille senex vicinus eorum cū esset huius vidit multitudinem angelorum deducentium animā eius. et cū pī ueniret ad celum ut intraret facta est q̄stio de illo. et venit vox desuper dicens. Hani festum est quia modicū negligentior fuit peregrinus. sed propter peregrinationē eius aperire ei. Et post tecum dormiuit et ille inchoris. et venit omnis cognatio eius ad eū. Cernēs vero senex ille non venire angelos ad deducendum animā eius miratus est. et cadens in faciem suā in conspectu dei dixit. Quō peregrinus dilectum negligentior fuerit tales gloriam habuit. ethicū studiosus esset nihil homī meruit. Et venit vox ei dices. Hic studiosus cū venit ut dormiret aperuit oculos et vidit parētes suos flentes. et solasta est anima eius. Peregrinus vero ille lacet negligentior fuerit tamē nullū suorum vidit. et ingemiscens fleuit. et deus consolatus est eum. Narrauit alter patrū quidam. quod erat aliquis solitarius in heremo nylopoleos. et ministrabat ei quidam secularis fideli. Erat autem in eadem civitate homo qui erat diues et impius. Contigit autem ut moretur ille diues. et deducebat eum tota civitas simul et ep̄us cum lampadib;. Egressus autem et ille qui ministrabat illi solitario fīm consuetudinem portans eī panes. et inuenit quod comedebat eum belua. et cecidit in faciem suā in conspectu domini dicens. non surgā hinc dominus demonstret mihi a deo que sunt hec. quia ille quidem impius talē apparatū habuit in deducendo. hic vero qui seruiuit deo die nocturnis ista pertulit. Et ecce angelus domini veniens dixit ei. Ille impius habuit pīnum bonum in hoc seculo et recepit illud ibi ut illic nullā requiē inueniat. Iste autem solitarius qui homo erat ornatus ad omnem virtutē. habebat vero et ipse ut hō modicū aliquid culpe. et receperit hic illud ut ibi inueniatur purus coram deo. Et ita solitarius ibi verbis abiit glorificans deū sup iudicia eius quia vera sunt. **S**ancti patres dominū prophetauerūt de virtute generaōe dicentes. Quid opati sumus nos. Et respondēs unus ex illis vir magne vitemonie cyrion

Folium

dixit **N**os mandata dei custodim? At illi responderunt dicentes. **H**i vero qui fuerint post nos quod erunt facturi. Qui dixit eis **D**ividuum opis nostri operaturi sunt. Et direxerunt ei. **H**i autem qui post ipsos fuerint quod facient. quod dicunt. **O**nus non habebit operationes generatio illa. veture sunt autem illis repetationes. et qui repti fuerint probati in tpe illo meliores quam nos et pates nostri erunt. **N**arravit quidam senex dices. Quia erat quidam virgo puerata etate. valdeque proficerat in timore dei. et interrogata est a me que res ad hanc eam adduxerat queruntur. At illa igit miscens ita cepit dicere. **V**ibi quidez reverendae pater cum adhuc esset puula erat pater modestus ac mansuetus moribus. debilis recto et infirmus corpe. qui ita vixit curaz sui ager ut vix aliquid in publico viderebat ab his qui codice habitabat vice Terram aut suam assidue operabatur. et ibidem se occupabat vita suam. Si quoniam fortasse sanus fuisse fructus culture sue domum portabat. Plurimum autem tempore in lecto et languoribus detinebat. tantaque erat taciturnitas ut ignorari possemus sine voce credent esse. mater vero mihi erat ecclorario cui viola absque modo. atque ultra oes mulieres qui erant in regione bac turpior. Sermones vero eius ita ad universos mouebantur. ut putaretur omne corpus ipsius lingua esse. lites frequenter committebantur ad oes ab ipsa. in ebrietate autem vini cum viris luxuriosis demorabatur. Dispensabat autem et ea quae inter domum erant tanquam metetrix pessima ut etiam substantia multa valde non potuerit nobis sufficere. Nam buic a patre meo delegata erat dispensatio domus. Corpus autem suum ita turpitudine abutebatur ut pauci de vice ipso potuissent effugere libidine eius. nunquam corpori eius moribus occurrit nec dolor aliquem sensit. vel aliquantulum. sed a nativitate usque ad ultimum diem suum integrum sanctius corporis suum possedit. Inter hec igitur ut per meus longa egreditur ne fatigatur moreretur. et continuo acer commotus est. et pluvia et coruscationes atque tonitrua aerem turbabant. et neque nocte neque die imber cessando triduo super lectum sine sepulta fecit eum manere. ita ut homines vici illius mouentes capita admirarentur quod tan-

tem malum universos lateret dicentes. Sic enim dei inimicus erat iste ut nec terra eius recipiat ad sepulturam. Sed tamen ne intra domum membra eius dissoluta ingressum habitantibus prohiberent. imminet adhuc aere tempestate et pluvia descendente vir ali quo modo sepulturem eum tradidimus. At vero mater mea post beclicentia plurima accepta cum improbitate maxima corporis sui libidine vtebat. et prostatiblum deinceps faciens domum nostram in tanta luxuria vixit atque deliciis ut dum adhuc parvula esset deficeret nobis substantia nostra. Clix enim aliquando cum timore sicut mibi videtur morte illius adueniente. tantum meruit funeralis prosperitate ut etiam putare ac simul in exequiis deducere sum illius. Ego autem post obitum eius pueri egressa etate. et desideria titillatiois corporis mei ieiunis refrenans. quadam die ad vesperam ut fieri solet cogitare ceperam atque considerare cuius vitam magis eligerem imitandam. utrum matris aut patris qui modeste et mansuete ac lobrie vixit. Sed rursus cogitabam illud. quia nibilis vita sua consuecutus sit boni pater meus. sed pompe tempore in infirmitate et tribulatione consumptus est. et ita finem suum accepit ut nec sepulturam eius terra reciperet. Si igitur bona esset hominis conversionis apud deum quare ergo tanta mala assecutus est qui sic vivere delegit. Sed bonus est inquit cogitatus meus sicut mater mea vixit me quoque vivere tradere voluntati et luxurie ac libidini corpus meum. Etei nullum opus illa ut perpetuum sit. in ebrietate omne tempore incolamus atque prosperem degemus itaque vita suam explevit. Quid ergo. Sic operatur me vivere sicut mater. Helius est enim prius oculis credere que et manifeste sunt cognita et nihil praetermittere. Et cum bene placuisse mibi misere eiusdem me constitutere vite superuenient nor. et continuo mibi sopor accessit. Post hos sermones asistit mibi quidam grandis quidem corpore. aspectu autem terribilis. deinde intuendo me perterritus iracunda visione et aspera voce interrogabat me dices. Dic mibi inquit qui sunt cogitatus cordis tui. Ego autem aspectu eius et habitu tremesfacta neque aspicere in eum audebam.

Maiori vero voce vsus iterū iussi. et ut ea q̄
mibi placerent sibi pronunciarē. Ego autem
pre timore dissoluta et omnē oblitā cogita-
tum nihil esse dicebā. Ille vero negātū mibi
renocabat ad memorā vniuersa que ī cor-
de meo meditata fuerā. ego autē cōnicta et
ad p̄cēm cōuersa supplicabā veniā p̄sequi.
et causam ei narrabā hīmōi cogitatus. Qui
aut mihi. Veni ergo et vide utroq; patres
sc̄ et matrē. et cui? deinde volueris tibi eli-
ge vitam. Et apprehendēs mibi manū tra-
hebat me. Dicens autē me in quendā cam-
pum magnū habentē paradiso multos et
diuersos fructus. variasq; arbores. et pul-
critudinē inenarrabilē. et introduxit me il-
luc. Occurrent autē mihi pater meus am-
plexatus est in me et osculabā filiā me vō-
cans. ego vero circumplexa eū rogabam ut
manerē cū ipso. At ille. Nunc inquit non
potest hic esse. si vero volueris mea vestigia
sequi venies huc non post multū tempus.
Cūn autē adhuc ego deprecarer ut manerē
cum ipso trahens me rursus manu q̄ ibi me
dixerat: veni ait ostendam tibi et matrem
tuā que in igne exuritū et scias ad cui? eo
rum imitationē declinare velis vitā tuā.
Statuens autē me in domo tenebrosa atq;
obscura omni stridore et perturbatione reple-
ta ostendit mihi fornacē ignis ardētē et pi-
cem fermentē: et quosdā illic terribiles aspe-
ctū stantes sup fornacē. ego autē inspiciens
deorsum video matrē meā in fornace v̄sq;
ad collū dūmersam. stridētē dentib⁹ et igne
ardētē et vermū multorū fetorē fieri. Cli-
dens autē me mater cuz v̄lulatu clamabat
filiā me vocans. Deu me filia de appris
operibus et peccatis meis hec patior. qr̄ q̄si
deliramenta mibi videbātur vniuersa que
de sobrietate erant. opera em̄i fornicatiōis et
adulterij non videbānt mib⁹ habere tornē-
ta. ebrietatē quoq; et luxuriā nō arbitrabar
lucrari penas. et ecce ppter exiguae delici-
as quāta exoluo tornēta. ecce ppterē dei
quales recipio mercedes. Apprehenderūt
me vniuersa immobilia mala. Nunc tem-
pus aurilij o filia. nunc recordare nutrime-
torum que a me cōlecta es. nūc tribue bñ/
ficiū si quid boni aliquā a me accepisti. Si

serere mei filia. quia in igne ardeo et ab ipso
igne nō cōsumor. miserere mei. qr̄ in hīmōi
cruciatibus examinor. Misericordia mei filia.
et portigena manū tuā educ me de hoc loco.
De autē recusante hoc facere ppter eos
qui ibi astabant rursus cū mater clamabat
Filia mea adiuua me. et noli despicer fle-
tum ppter matris tue. Clemente doloris
mei in die pterientis te. et ne despicias que
gelenne ignib⁹ depeo. Ego autē voce eius
lachrymis cōmota humanū aliqd patiebas
et cepi cū clamore cōdolens et ingemiscere.
Exurgentes vero hi qui in domo mea erāt
et accidentes ignē causam mugitus mei
interrogabāt. Ego autē narravi eis que vi-
deram. et sic iam vñū hoc deliberaui ut pa-
tris mei sequerer vitā certa facta p̄neffa-
bilem misericordiā dei. qr̄ pene reposita sūt
hīs qui male vivere non metunt. Alii sīc
dem multa beata virgo ex ipa vīsōe cognoscens
p̄ revelationē dei multā esse a deo et
bonorū operū retributionē. et malorū actuū
et turpis vite maximas esse penas annūcia-
bat. Ideoq; dilectissimi efficiamur melioris
gl̄orij nobilitatis ppter beatificari sine fi-
ne possemus. ¶ Narravit itez idem
senex de quodā epo ut maxime ex eo fidu-
ciā capiam⁹ q̄q; facilis sit deus ad vñiā.
si tñ nos peniteat cōmissio peccatorū. Nūc
ciabāt igit̄ a quibusdā eidē epo inter fideli-
um turmas duas cōsistere mulieres que
abrupta seculi gradiendo impudice iueni-
rent et vivierēt. Ep̄s autē ex his que ei num-
ciata sunt cōmotus suspicat⁹ est ne forte et
alii hīmōi essent et ad deprecandū deū se co-
uerit. certus inde rogans efficiqđ et me-
ruit. Post diuinā em̄i illā atq; terribilē cō-
secrationē dū accederent singuli ad p̄tici-
pandū sancti mysterii sacramēta. p̄ vultus
eoz cernebat aias quibus vnaqueq; sub-
iaceret peccatorū. Et peccatorū quidē boīm
videbat facies nigras. quosdā nō ipsorum
tanq; ab estu exustas facies habentes. oculos
at̄ rubeos ac sanguineos. Justos autē
videbat claros aspectū et cādidos annūctū.
Et alij quidā dū accipent corp⁹ dñi exire
ban̄ et intendeban̄. alij autē sicut lumen
efficiebat in se. et q̄os ingressuz omne eoz

Folium

corpus illustrabat. Erat autem inter ipsos etiam qui solitariam vitam elegerat. et hi qui in coniugio erant. qui et ipsi ita esse videbantur. Deinde conuerit se et cepit etiam mulieribus ipsa distribuere mysteria ut cognosceret quales et ipsarum essent anime. et vidit simili modo fieri nigras atque rubeas facies eorum sanguineas et albas. Inter ipsas autem aduenierunt et ille due mulieres que accusate erant apud eum propter quas maxime ad hanc pacem et prouidentiam venerat. Cernit autem ipsas dum accedunt ad sanctum mysterium claram habentes vultus et honorificum candida quoque stola circumarmatas. Deinde cum et ipse participante fuissent mysteria Christi facte sunt sicut a lumine illustrate. Rursum epus ad solitam se pacem conuertebat supplicias deo discere cui piens modum revelationum que ei demonstrata fuerant. Astitit autem angelus domini et de singularis interrogare principiebat. Sanctus vero epus continuo de illis duabus sciscitabatur mulieribus. si vera esset illa prima accusatio falsa. At vero angelus affirmabat omnina vera esse que dicta de eis erant. Episcopus quoque ait ad angelum. Et quoniam in percussione corporis Christi splendide erant facies eorum albam etiam stolas habebant lumineque fulgebant nonne pro. Ait autem ei angelus. Coepit penituerint de actibus suis et discedentes ab his lachrymis et gemitibus atque elemosynis pauperum per confessionem diuinum meruerunt numerum. de cetero nequamque in hisdem malis se casuras promittentes si tantum de prioribus delictis veniam mereantur. et meruerunt per hoc diuinam immutationem. et a criminibus absolute sunt et vivunt deinceps sobrie et iuste ac pie. Episcopus autem mirari se dicebat. non tantum de immutacione eorum. hoc enim multis contigit fieri. sed de deo domino qui non solum eas tormentis minime subiecit. sed etiam tantam eis donare dignatus est gratias. Ait autem ad eum angelus. Ammiraris hoc iuste quasi ho. dominus autem omnipotens ac deus noster et rester cum naturaliter sit bonus ac misericors. hos qui discedunt a propria delicia et per confessionem accedunt ad eum non tam pire non patitur. sed etiam furore suu auferit ab eis et bonore dignos facit. Etenim sic deus dilexit

mundum et filium suum in genitum daret pro eo. Quia igitur cum inimici essent boles mori per eos elegit. multo magis domesticos effectos eos. et penitentiam agentes super his que gesserant absoluit a penitentia. et eis que ab ipso perparata sunt bona permanebat praevenienda. Hoc genito. quia nulla delicta hominum vincunt clememiam dei tamen ut per priam ea que pridem quod gesserat mala abluerat actibus bonis. Cum enim sit misericors deus scit infirmitatem generis humani et passionum fortitudinem. et diabolique potentiam et cogastutiam. et lapsis hominibus in peccatis quasi filius ignorat. et expectat correctionem eorum. patientiam habens in ipsis. conuertentibus vero atque eius exortationibus bonitate. tanquam infirmis copatiem. et absoluuit confessum vincula eorum. et donat eis bona que preparata sunt iustis. Autem autem epus ad angelum. Oblecro te dic mihi etiam vultum differencias. et quibus peccatis unusquisque eorum subiaceat. ut etiam de his cognoscas ab omnibus liberer ignorantia. Angelus autem dixit ad eum. Si quidem qui splendido atque hilari vultu sunt in sobrietate et castitate et iusticia vivunt. modesti quoque et condolentes ac misericordes sunt. Si vero qui nigras habent facies fornicationis et libidinis operari sunt. ceterisque sceleribus et delictis implicati. Si vero qui apparuerint sanguinei atque rubei in malignitate et iniusticia vivunt et amantes detractiones. blasphemolos et homicidi sunt. Rursum dicit ei angelus. Adiuua eos siquidem salutem eorum desideras. propterea etiam meruisti orationem tuarum effectum et vindicando discipulos tuorum peccata et per ammonitiones atque obsecrationes meliores eos per priam facias. ei quoque qui per ipsius mortuus est et resurrexit a mortuis Iesu Christo domino nostro gratum facias. Quoniam igitur tibi virtus est et studium et dilectionem circa dominum tuum Christum Iesum. omnem eorum gerez prouidentiam et conuertant a propriis peccatis ad communem dominum. et manifesta quibus deliciis subiaceant ne propria desperent salutem. Ex his penitentibus siquidem illis et conuertentibus ad deum animabimur eorum salus erit. et epulatio futurae bonorum. tibi vero erit plurima mercies unitant deum tuum. qui celos quidem

CXII.

reliquit et in terris demorat? est p salute
domini. Referebat quidam patr. qz tres
sunt res honorabiles apud monachos qm
oportet nos cu timore et tremore et gaudio
spinali accedere videlicet cōmunicatō san
ctorum sacramentoꝝ. et mensa fratz et pel
uis in qua fratru pedes lavant. Profer
bat aut et exemplū tale dices. Quia erat q
dam magn⁹ senex puidus. et stigit eū mā
dicare cu plurib⁹ fratrib⁹. et comedentib⁹
illis videbat in spū idē senex sedēs ad men
sam quodā edētes mel. alios autē panes
alios ho sterlus. Et mirabat intra semet
ipsum et dep̄cabat deū dicens. dñe reuelā
mibi mysteriū hoc. q idē cib⁹ omnib⁹ ap
positus est sup mensem. et in māducādo ita
immutat⁹ videt. vt quidā edant mel. qdaz
aut panē. alij ho sterlus. Et venit ei vox de
sup dicens. Illi q māducant mel hi sunt q
cu timore et tremore et ḡazactōne edūt ad
mēsam et incessanter orāt. et ord̄ eoz sicut i
censuascēdit ad deū. ideoqz mel comedunt
Qui autē panē manducat hi sunt qui grati
as agētes p̄cipiunt ea que a deo donata sūt
illis Alij vero qui sterlus manducat hi sūt
qui murmurant et dicunt. hoc bonum est. id
malum est. hec autē talia non oportet cogi
tare. Szmagis glorificare deū atqz laudes
ei offerte vt in nobis impleatur illud quod
dictum est. Sine manducatis sine bibitis
sive aliud quid facitis. omnia in gloriaꝝ dei
facite.

Explicit liber de puidētia et platiōe
**Incipit liber de san
ctis senioribus qui signa faciebant.**

Dicit abbas Dulas discipulus
abbatis bissarionis. Quia am
bulantib⁹ nobis sec⁹ litus ma
ris sitiui. et dixi abbatī bissari
oni. Abba sitio valde. Et cu fecisset senex
ordēm dixit mihi. Vide de mari. Et dulc⁹
facta est aqua. et bibi. Ego autē hauſi mo
dicum in vase forte iterū sitirē. Qd cu
vidisset senex dixit mihi. Ut quid aquam
portas. Dixit ei. Ignosce mihi ne forte ite
rum sitire. Et ait senex. Deus qui hic est

et ubiqz est. **A**lio tempore cum ei necessa
rium esset fecit orationē et trāsiuit chrisoros
an flum⁹ pedibus. Ego autē admiratus in
terrogauī eū dicens. **N**uomodo sentiebas
pedes tuos duz ambulares in aqua. Et ait
senex. Usc⁹ ad talum sentiebā aquam. reli
qua autem erant solida sub pedibus meis.
Rursum euntib⁹ nobis ad aliū senē. ve
nit sol ad occasum et orans senex dixit. Ob
secro domine stet sol donec perueniam ad
seruū tuū. **E**t factū est sic. Venit aliquādo
quidā demoniū habens in scib⁹. et facta ē
oratio p ipso in ecclia et nō egrediebat de
mon ab eo quia durus erat. **D**icunt autē
ad inuicez clerici loci illius. **Q**uid faciem⁹
huic demoni. nemo eſſi potest eu⁹ eſſere ni
ſi abbas bissarion. **E**t si roganerimus eum
p ipso neqz in eccliam veniet. **H**oc autē fa
ciamus. **E**cce venturus est mane aī omēs
in eccliam. faciamus eū qui veraſ ſedere i
loco ipſius. et cum ingrediſ ſtemus ad ora
tionem et dicamus. **E**xita fratrē illuz ab
ba. Fecerunt autē ſic. **V**eniente itaqz ma
ne ſene illo ſteterunt ad orōnem et dicunt.
Exita fratrē illū abba. et dixit illi patienti.
Surge egredere foras. **E**t cōfertim eruit
demon ab eo. et ſanus factus est ex illa hora
Dixerunt ſeniores frēs aliquā abbati he
lye i egypto de abbatē agathone. qz bon⁹ fra
ter est. **E**t dicit eis ſenex. fm generationez
ſuaz bon⁹ est. **Q**ui dixerūt ei. fm antiquos
autē quid. **E**t ille rſidens ait. **I**a dixi vo
bis quia fm generationē ſuā bonus eſt. fm
antiquos vero vidi hominē in ſcithi q face
re poterat vt ſol ſtaret in celo. ſic fecit ielus
filius nauē. **E**t hec audiētes obſtupuerunt
et glorificauerunt deū. **D**icebant d abba
te machario illo maiore. quia ascēdens de
ſcithi portabat ſportas et fatigatus reſedit
et orauit dicens. **D**eus tu ſcis quia iā non
prenaleo. **E**t mor eleuatus inuen⁹ e trans
ſlumen. **H**abebat quidam homo filium
paraliticū in egypto et adduxit eū ad cellaz
abbatis Machari. et relicto eo ad oſtium
ſiente recessit longius. **R**espiciens autē le
ner vidit puerum plorantem et dicit ei.
Qui te adduxit hic. Qui dixit. **P**a
ter meus proiecit me hic. et ipſe abiit.

Folium

et dixit ei senex. **S**urge et apprehende eum
Qui statim lanus factus est. et surgens appre
hendit patrem suum et sic abiit in domum suam

Dicebat abbas Sylois. Non eram
in scithi cum abbatte machario : ascendi
metere cum eo septem nomina. Et ecce una
vidua colligebat spicas post nos et non ces
sabat ploras. Clocauit ergo senex dominum
agri illius et dixit ei. Quid est anicule huic
quod sic plorat. Qui dixit ei. quia vir eius ha
buit depositum cuiusdam. et mortuus est non lo
quens et non dixit ubi posuit illud. et vultus
domini depositi illius accipe eam et filios eius
in servitute. Et ait ei senex. Dic illi ut ve
niat ad nos ubi requiescimus in caumate.
Et cum venisset dicit ei senex. et quod sic ploras
que ait. Utrum meus defunctus est : accipiens
comendatum alicuius. et non dixit moriens
ubi posuerit illud. Et dicit ei senex. Veni et
ostende mihi sepulcrum viri tui. Et assumptus
secum fratris abiit cum ea. Et cum venisset
ad locum ubi positus erat vir eius. dixit
ad illum senex. Recede hinc in domum tuam.
Et orationibus illis vocauit senex eum quod mor
tuis fuerat dicens. Ubi posuisti alienum de
positum. Qui respondens dixit ei. In domo mea
absconditum est sub pede lectuli mei. Et ait
illi senex. Dormi iterum usque in die resurre
ctionis. Videntes autem fratres per timore ce
ciderunt ad pedes eius. quibus senex dixit.
Non propter me factum est hoc. nihil enim sum
sed propter illam viduam et orphanos ipsius fecit
deus rem hanc. Hoc autem scitote. quia sine
peccato vult deus esse anima. et si quod petie
rit accipit. Venientes autem nunc iauit vidue
illi ubi positum erat illud commendatum. At il
la sumens illud reddidit domino suo et libe
ravit filios suos. et qui audierunt hoc glorifi
cauerunt deum. **T**ransiit aliquis abbas
Emylius per quendam locum vidit quendam mo
nachum detentum a quibusdam tanquam homici
dam. Accedens autem senex interrogauit cau
sam et coperito quam ob causam calumniarent
ei. dicit ad eos qui eum tenebant. ubi est ille qui
occisus est. et omitteretur ei. Tunc approximat
ipsi defuncto. dicit omnibus orate. Ipse vero
expandente manus ad deum surrexit is qui de
functus erat. et dixit ei coram omnibus. Dic

nobis quis est qui interfecit te. Quis respondens
ait. Ingressus eccliam comedam pecuniam
presbytero. ipse vero surgens occidit me. et
portans proiecit me in monasterium abbatis
huius. Sed rogo vos ut tollatur ipse pecu
nie ab eo et dentur filii meis. Tunc ait ad
eum senex. vade dormi donec veniat dominus et re
suscitet te. Et festim obdormivit. **C**lenerunt aliqui plures seniores ad abba
tem Pastore. et ecce quidam de cognatis ipsi
suis abbatis habebat filium. et erat facies eius
propagatione diaboli querela retrosum. Vis
dens autem pater eius multitudinem patrum. ac
cipiens puerum sedebat foris ploras. Conti
git autem ut unus senior egredieretur foras.
Qui cum vidisset patrem pueri ait illi. Quid
ploras homo. Qui ait. Cognatus sum ab
batis pastoris. et ecce contigit huic puerotem
pratio ista et volens cum isti seni offerre et
curaret eum. timui. Non enim vult nos vil
dere. et nunc si cognoveris quia hic sum per
sequens mittit et minat me hinc. Ego vero
videns presentiam vestram presumpti venire
huc. Ergo quod vis miserere mei. et intro
duc intus puerum istum et orate pro ipso. Et acci
piens eum senex intrauit. et vultus est prudens
ter. et non statim eum obtulit abbati Pastori.
sed incipiens a minimis fratribus dicebat.
Consignate puerum istum. Cum autem fecisset om
nes per ordinem consignare eum. ad ultimum ob
tulit eum abbati Pastori. qui nolebat tangere
eum. At illi rogabat eum dicentes. ut oculis ita et
tu pater fac. et ingemiscens surrexit et ora
uit dicens. Deus salua plasma tuum ut non
domine ei inimicus. Et consignans curauit
eum. ac reddidit patri suo sanum. Narrauit
quidam patrum de aliquo abbatte paulo. quem erat
in inferiori parte egypti. habitans iuxta ebe
baidad. Hic ergo paulus tenebat manibus
eos quod dicunt cornuti aspides et serpentes
et scorpiones. et scindebat eos per medium.
Videntes autem fratres admirati sunt. et inter
rogabant eum dicentes. Dic nobis quod opatus
es ut accipes gratiam istam. qui ait eis. Ignor
scite michi fratres. Si quis possederit puri
tatem: omnia subiiciunt ei sicut adeo. Quia
quis erat in paradiso anno purificacionis mandati
omnia terrestria obediebat ei: animalia quo.

Dompib[us] iuliani apostate cu[m] as-
cenderet in glidē missus est demon ab eo;
tēm iuliano vt velocius vadēs ad occidē
tem adduceret ei r̄nūlum aliquod inde. Cū
autem quenisset demon in quēdā locum ubi
quidam monachus habitabat. stetit ibidē
p[er] decem dies immobilis. et nō poterat vi-
tra, p[re]gredi. q[uia] monachus ille non cessabat
orando neq[ue] nocte neq[ue] die. et egressus est
demon sine effectu ad eum qui miserat illū.
Dixit ei iulianus. quare tardasti. r̄ndit ei
demon dices. Et moram feci et sine actiōe
reuerlus sum. H[ab]uit enim dece[nt] dies mo-
nachū noīe publūm. si forte cessaret ab or-
atōne vt trāslitē et nō cessauit. et p[ro]hibitus
sum transire et rediū nibil agens. Tūc im-
p[er]fissimus iulianus dixit. Cum egressus fue-
to faciā in eo vindictā. Et inter paucos di-
es interēptus est p[er] p[ro]uidētiā dei. et conti-
nuo vnu ex p[er]fectis qui cū eo erāt vadēs
rendidit omnia que bēbat et dedit pauperib[us]
et venies ad senē illū factus ē monach[us] ma-
gnus. et sic quietuit in dñō. **E**lenit alioq[ue]
quidā secularis ad abbatē sisoī in mōte ab-
batis antīonij bñis filium secū qui in itiere
mortuus fuerat et nō est perturbatus. sed cū
fiducia tulit eum secum. et p[ro]cidit cum illo
tanq[ue] p[ri]niā faciēs vt bñdicere ab eodez
senē. Post pusillū vno surgens reliq[ue] cada-
uer aī pedes senis et egressus ē foras. Por-
to senex putabat q[uia] p[ri]niā ageret aī pedes
suos. et dicit ei. Surge et vade foras. Nō
em sciebat q[uia] mortuus erat. Et statim sur-
gens egressus ē. et vidēs eū p[er] ei[us] expant
et intrās adorauit senē et dixit cām. Et au-
diens hoc senex p[er]tristatus est. Non em vno
lebat hoc fieri. Precepit itaq[ue] ei discipul[us]
illius senis vt nemī diceret hoc v[er]o ad o-
bitum illi[us] senis. **T**ēptatus est alioq[ue] Ab-
tabā discipul[us] eiusdē abbatis sisoī a demōe
et videns eū senex q[uia] cecidit surrexit. et ex-
pandit manus suas in celū di. Deus velis
nolis nō te dimitrā si eū nō curaueris. et ili-
co curatus est frater ille. **S**enex qdam
erat solitarii iuxta iordanē fluvius. et igre-
sus p[ro]pter cauma in speluncā inuenit ibi leo-
nem et cepit fremere leo dentib[us] suis ac ru-
gire. Dixit autem senex. Quid angustiaris

Est locus qui capiat me et te. Si vero nō
vis surgens egredere hinc. Leo autē non
fremēs egressus est inde foras. **A**lcen-
dit quidā senex de scithi in tixerimib[us]: et
ibi diuertit. et vidētes homines labore absti-
nentie eius: obtulerūt ei modicū vini. Alij
autem audiētes de ipso adduxerūt eum ad ho-
minem quēdā demonū bñitem. Cepit au-
tem demon ille maledicere senē illū dices
Aldi illū potatore vni me adduxisti. et se-
nex q[ui]dem p[ro]pter humilitatē nolebat euzeb[us]
cere p[ro]pter unū p[ro]prium vno ei[us] dixit. Credo in
xpo p[er]u[er]tū finem faciā bibendi calicē illū
egredieris ab eo. Et cū cepisset senex bibe-
re clamauit demon di. Incēdis me. Etañ
q[ue] consumeret bibens exiuit demon p[er] gra-
tiam dei. **V**isit qdam p[er]m[is]tū discipulū sibi
baurire aquā. erat autem puteus p[er]cul[us] ralde
a cella ipso et oblitus est sunē portare secū.
Abum vno venisset ad puteū frater ille et co-
gnouisset q[uia] non portauerat funem. solito
more fecit orōem et clamās dixit. Lace. ab
bas meis misit me lagenā istā implere aq[ue]
Et p[er]tinuo ascēdit aqua vscq[ue] ad summum
putei. et impleuit frater ille lagenā suam. et
restituta est aqua itaq[ue] in locum suum.

Explīcit liber de sanctis se-
niorib[us] q[uia] signa faciebant

Incipit liber de con-

uersatōne optima diuersorū scōpū p[er]m[is]tū

Reculit abbas dulcas dicens
Quia ambulātes alioq[ue] i be-
remo ego et abbas mens bi-
sariō renumis secū quādāz
speluncā. in quā ingressū inē-
nimis ibi quēdā frēm sedētē ac opantem
plectā de palmis: qui noluit respicere ad
nos neq[ue] salutare. nec oīno voluit loq[ue] nos
biscum. Dixit autem senex. Cam? hinc. forsi
tan nō est aīmus fratris illi[us] loq[ue] nobiscum
Egressi vno inde ambulauim? illico videre
abbatē iohānē. Redēentes vno venim? itaq[ue]
p[er] eandē speluncā vbi frēm illū p[er] viderā-
mus. et dixit mibi senex. Ingrediamur ad
frēm istū si forte revelavit ei de? vt loquā
nobiscū. Intrātes autem inuenim? eū q[uia] dor-
mierat i pace. At vno senex ait mibi. Eleni

Folium

rater et colligamus corp*eis*. in hoc ipsum
enī nūlit nos de*s*? **C**ū aut̄ colligeremus enī
inuenimus q*uod* mulier erat. et admiratus est
lenex di. **E**cce q*uod* et mulieres collectant̄
aduersus diabolū in ieremo. et nos in cū
ratib*o* de honestamur. **G**lorificātes g*loria* deuz
qui p*ro*tegit diligētes se recessum? inde
Dicebat abbas Lindem*o*. **Q**ui narrat̄
uit abbas machari*o* dices. **S**edēte me ali
q*uod* in scithi delcederūt duo adoleſcētes pe
regrini. unus quidē ip*os* barbar*o*. ali*o* ip*o*
nō adhuc. **E**t venerūt ad me dicētes **U**bi
est cella abbatis machari*o*. **E**go autē dixi
eis. **Q**uid enī rultis. tñderūt. **A**udiētes d*icitu*
eo de scithi venum? videre euz. **D**ico eis.
Ego sum. **Q**ui p*ri*iam agētes direct*o*. **D**ic
volum? manere p*re*. **E**go autē cum vidissim
eos de*icitu* catos et quasi nutritos dimitis d*ixi*
eis. **N**ō potestis hic sedere **D**ic ille ma
ior. **E**t si nō possim*o* sedere hic p*ro*gem*o* ali*o*
bi. **D**ixi ergo apud am*is* men*o* ut quid eos p*re*
sequor et scandalisant*o*. **L**abor*o* p*ro*ficiet et a
nobis fugiat. **T**ūc dixi eis. **V**enite facite ro
bis cellā si potestis. **D**icūt illi. **O**nide nob
tūmō locū et faciem*o*. **D**edi aut̄ eis secu
rim et sporta plenā panib*o* et salē. offidi etiā
eis durā petrā di. **E**xcidite hic et adducite
vobis ligna de palude. et cū imposuerit te
ctū sedete in eodē loco. **E**go autē putab*o* q*uod*
fugerēt p*ro*p*ter* nimū labore*o*. **P**ost hec iter
rogauerūt a me quid opaturi essent. **D**ico
eis. **P**lectā de palmis. et lumen*o* folia pal
mar*o* de palude onide eis initū plecte. et q*uod*
mō g*lori*gere dērēt. quib*o* etiā dixi. **F**acite
sportas et date custodib*o* eccie et illi vob*o* af
ferēt panes. **P**ost hec ergo ego recessi ab
eis. **I**p*a*ut̄ patiēter oia quecunq*uod* dixi eis
fecerūt et nō venerūt ad me per tres annos.
Sustanni aut̄ et ego luctādō cū alō meo d*ixi*
eis. **M**utaline que sit eo*z* opatio q*uod* non ve
nerūt interrogare me de cogitatōib*o* suis.
Qui enī de longin*o* sunt remūt ad me. isti
vō de primo nō venerūt ad me. **H**az nec
ad alī abieit nisi solum ad ecciam cū silen
tio accipe oblatō*z*. **I**git*o* ego oram deum ie
sumans vñā septimanā ut demaret mibi
opatōem eo*z*. **S**urgens aut̄ post illā septi
manam abij ad eos videre q*uod* federent. et

cum pulsasse apuerūt mibi ac salutau
runt me tacētes. faciēq*z* orōnem sedi. **I**n
mēs aut̄ ille maior minor et egredetur
Ip*o* nō maior sedit facere plectā nibil lo
quēs. et circa horā nonā significavit hunc
ens. et venit ille minor et fecit modicā coctu
ram pulmē*u*. **A**pposuit vō et mēsam innu
ente euillo maiore. et posuit sup eaz tres pa
ximates. et stetit tacētes. **E**go aut̄ dixi. **S**ur
gite māducemus. **E**t exurgētes mandu
cūmus. **A**ttulit vō lagunc*u* tam*o* et bibim*o*.
Cum aut̄ fessi eēt respe dicit*o* mibi. **V**adis
ne hinc. v*nde* ego. **N**ō sed hic dormiā. po
suerūt aut̄ mibi mattā in vna p*te*. et sibi in
angulo ex alia p*te*. **T**ulerūt etiā cingulos
suos et semicinctia sua. et posuerūt se dormi
re simul sup mattā ante me. **C**um aut̄ se re
clinassent oraui ad deū ut michi revelaret
opatōem eo*z*. **E**t aptū est tectū celle. et scā
est lux tanq*z* p*ro* diem. ip*o* vō nō spaciebat
lumē illud. **C**um vō putarēt q*uod* ego dormi
rem tetigit ille maior mōrē in lat*o*. et sues
texerūt atq*z* cinxerūt se. expādetes q*uod* man*o*
in celū steterūt cum silētio: ego q*uod* vide
bam eos. ip*o* vō me non videbat. **V**ideba
q*uod* demones sicut muscas veniētes sup illū
minorē. et alij quidē veniebāt ut federēt su
per os ei*z* alij vō sup oculos. et vidi ange
lum dñi hñtē gladiū ignis circuallatē enī
atq*z* secātem ab eo demōes. **I**lli aut̄ maio
ri fratri nō poterāt appropinq*z*. **C**irca ma
ne vō reclinauerūt le et ego feci meip*o* q*uod*
euigilatē. et ip*o* fecerūt silt. **D**ixit aut̄ ille
maior bunc k*on*onē tñm. vis dicemus hos
duodecim psalmos. **D**ixi etiam. et psalle
bat ille minor quinq*uod* psalmos senos hñs
vna cū allia. et p*ro*vñquē*z* vñsum exiebat
lāpas ignis de ore ipius et ascēdebat i celū.
Similiter et ille maior cum apiebat os su
um psallēs tñq*z* sumus signis egrediebat d*ixi*
ore ipius et p*ro*tingebat ad celuz. et ego dixi
modicum ex aio sicut et illi opus dei. exēs
asit dixi. **O**rate p*ro* me. **I**lli vō satisfecerūt
mibi tacētes. et cognomi q*uod* ille maior perse
cius eēt. et illi minorē impugnaret adhuc
imamicus. **P**ost paucos aut̄ dies dormi
uit ille frater maior et tercia die ille minor. et
cū aliqui p*re*z veniret ad abbate machari*o*

ducebat eos in cellā ipsoꝝ dī. Venite et vi-
dete mortuū hōꝝ pegrinoꝝ **F** **D**uo
qdā pīm rogauerūt deū vt oñderet eis in
quā puererūt mēlurā t̄ venit ill'orū dī.
Or in villa illa que est in egypto est leclac
qdā eucaristus noīe r̄x̄or eiꝝ rocaſ maria
nōdū adhuc puenistis in mēlurā ipoꝝ. Ex
urgētes aut̄ illi duo senes venerūt in vicuz
illī. Qui p̄cūctantes inuenerūt cellulā ipi
us t̄ vroxē eiꝝ. t̄ dicūt ad eā vbi ē vit tuꝝ.
A illa aut̄ eis. Pastor est ouīu t̄ ipas pa-
scit. t̄ introdūxit eos in domū suā. Cū hō
slero sc̄m eēt venit ipē eucaristī cū ouibꝝ et
vidēs illos senes paut illis mēlam. misic
q̄ pelui t̄ lauit pedes eoꝝ. Qui dixerūt ei.
Nō gustabim⁹ quicq̄ nū indicauerūt nob̄
opatōez tuā. Tūc eucarisiꝝ cū būilitate di-
xit eis. Ego surpastor ouīu t̄ h̄cv̄or mea
est. Cum hō gleuerassent illi seniores ro-
gātes eū vt oia denunciaret eis t̄ ipē nō
let dicere. dixerunt ei. Deus misit nos ad
te. Audīes aut̄ eucaristus hoc h̄bum timu-
it. dixitq. Ecce oues istas bēm⁹ a p̄ntibꝝ
nostris. t̄ qdquid ex ipis donauerit nobis
deus diuidim⁹ in tres p̄tes. Hartē vnaꝝ
paupibꝝ t̄ vnaꝝ p̄tē in suscep̄tōe pegrinoꝝ
t̄ terciā p̄tem in vsum nēm. Ex quo autez
accepi vroxē meā. neq; ego pollutus sū ne
q; ipa sed virgo est. Singulariter aut̄ re-
moti a nobis dormim⁹ t̄ noctu qdē indu-
mus nos saccos. in die hō v̄stimenta nēa t̄
vſq; nunc nemo hoc h̄um p̄gnouit. Cū au-
tem hec audissent illi p̄s mirati sunt. t̄ re-
cesserunt gl̄ificatōes deū. **V**enit aliqñ ab-
bas macbari ille egyptiꝝ de sc̄thi in mōte
nyrie. in die oblatōis ad monasteriū ab-
batis pambō. t̄ dixerunt ei seniores loci il-
lius. Dic fratribꝝ h̄bum edificatōis pater
Qui ait eis. Ego nondū factus suꝝ mo-
nachus. sed vidi monachos t̄ ait. **S**eden-
te me aliqñ in cellula in scytbi. purgebant
me cogitatōes mee dicētes. Surgens va-
de vſq; in deftum. t̄ gl̄idera quidquid illuc
videtis. Et p̄māsi luctās cum aio meo ꝑ
quinc̄ ſānos dices ne forte sit a temōibus
ifta luggetio. Cum ꝑ p̄fuerare ifta cog-
tare abij in h̄rem⁹ t̄ regio ibi stagnū aqꝝ
t̄ insulā in medio eius. veniebat quoq; di-

uersa alalia herem⁹ iſtus. t̄ bibebant ex eo
Inter que vidi duos hoies nudos. t̄ tre
muit corp⁹ meū. putabā em⁹ ꝑ sp̄ns essent.
Cunq; illi vidissent me trepidatē locuti
sunt ad me dicētes. Noli timere. et em⁹ nos
hoies lumus. **D**ixi ita q̄ illis. Uſi eſtis et
qūo in hanc herem⁹ veniſtis. qui dixerunt
De cenobio ſumus. t̄ fac̄t̄ eſt nobis gl̄en-
ſus t̄ egressi ſum⁹. t̄ ecce egressionis nēq;
draginta anni ſunt. **E**rat aut̄ vñ ex eis eſ-
gyptiꝝ alius hō t̄ debet. **I**nterrogabāt au-
tem me t̄ ipi dicētes. **Q**uo eſt mōs. t̄ si al-
cendit aqua fīm tps ſuū. si etiā bz mōs a/
bundatā ſuā. r̄ſdi eis. **E**tia. **Q**uos t̄ ego
interrogau. **Q**uo poſſum fieri monachus
Dicūt mibi. **N**isi quis renūcianterit oībꝝ^{que}
que in mōdo ſunt non p̄t fieri monachus.
Quibꝝ dixi. Ego infirm⁹ ſum t̄ nō poſſu-
ſicut r̄os. R̄nderūt mibi. Si non potes ſi-
cut nos ſede in cella tua t̄ plāge p̄tā tua.
Interrogau ꝑ eos dices. In hyeme non
ſentitis frigus aut̄ in estate nō incēdit cor-
pus vñ cauma. At illi dixerūt. **D**eſecit
nobis hāc diſpenſatōem vt neq; in hyeme
frigus neq; in estate ardorem ſentiamus.
Jōc dixi vobis q; ego nondū factus ſum
monachus. ſed vidi monachos igſcite mi-
bi. **G** **S**edebat aliqñ abbas ſiſoi ſol⁹
in monte abbatis antlonij. **T**orā aut̄ fac-
ente ministro eius venire ad eum ꝑ mēſes
decem nō r̄idit hoiem. Ambulās autez in
monte. inuenit quēdam capiētem agrestia
alalia. **C**ui ſener dixit. vñ venis t̄ cgtū tē/
poris hēs bic. At ille dixit. Ne abba babeo
vndecim mēſes in mōte iſto t̄ nō vidi ho-
minē niſi te. Audīes aut̄ hec ſener iſtrauit
in cellā ſuā. t̄ p̄cutiebat ſeipsum dī. **E**cce ſi
ſoi exiſtimabas te aliqđ feciſſe. t̄ neq; vti ſe-
cularis bic ita feciſſi. **G**de ipē ſiſois abbas
ſedēs in cella ſp̄ claudebat oſtu ſuū. **D**ice-
bāt aut̄ de ipo qñ in die dormitōis ſue cum
ſederet circa eū p̄s resplēduit rāq; ſol fa-
cies eiꝝ t̄ dixit adeos. **E**cce abbas antloni⁹
venit. t̄ poſt puſillū rufus dicit eis. **E**cce
chorus ꝑ p̄tētā ſenit. Et ite ꝑ ampli⁹ faci-
es eius refuſit t̄ dirit. **E**cce chorus aploſ
rum venit. **E**t duplē refuſit adhuc facies
eius. t̄ ecce ipē quāli cū aliquibꝝ loquebaſ

Folium

Depecati sunt aut illū senes dicētes. Cum q̄ loqueris abba. qui dixit eis Ecce venientiū angeli accipe me: et rogo ut dimittas penitentem modicū. Dicunt ei seniores. Nō indiges pñia pater. Dixit aut illis. Vlete frēs neicio me. p̄m vel initium fecisse pñie. Et cognouerūt om̄es q̄ p̄fectus ē. Et rursum subito facta est facies eius sicut sol: et timuerūt oēs. Dixit aut ill. Vlide. ecce dñs venit dicēs. Afferte mibi vas electōnis beremī. Et statim reddidit sp̄fi. et fūs est splēdor magnus et repletus est totus locus ille odore suavitatis. Dicebant de abbatē. Qz. qz neq̄ mēritus est vñq̄ neq̄ iurauit neq̄ maledixit hoīem neq̄ fūmonē norū locut̄ ē alicui. Idē abbas or̄ dicebat discipulo suo. Vlide ne aliqñ alienum vñbum adducas in cellā istam. **H** Duo qdam magni senes ambulabāt in beremū que est iuxta scitibm. et audiēt murmur vocis cuiusdā de terra quesierūt introitum speluncē. In quā ingressi repertūt ibid quādam aniculā vñginē scām iacentem. et dicūt ei. Quo huic venisti anus aut quis ē qui tibi misstrat. Neiem esti inueniēt in ipa spelunca nisi solā ipam iacentem insirmam. At illa dixit. Tricesimū octauū anū badeo in speluncā bac. herbarū radicib⁹ viuēs et fūles xpo et nō vidi hominem nisi bodie. Misit em̄ vos deus ut sepeliatis corp⁹ meū. Cunq̄ hoc dixisset q̄enit in pace. Haec vero illi glificauerūt deū et recondito corpusculo eius recesserunt in locum suū.

Narrauerūt de quodā solitario q̄ exiuit in beremū vestitus lineo lacco tantum. Cunq̄ pambulasset iter trū diez ascēdit supra petrā. et vedit sub ipa viridem herbā et hoīem pascētem tanq̄ bestiā. Descēdit aut occulit tenuit eum. Senex vñ ille cū cēt nudus nec posset ferre odorē boīm angustiatus est. et vix tandem euadēs de manibus eius fugiebat. Ille vñ frater exiit currens post ipm et clamās. Exspecta me. qz pp̄ter deū te sequor. At ille xversus dixit ei. Et ego ppter deū fugio abs te. Frater aut ille post huc piecit lebitonē quo erat induit et sequebat enī. Quē cum vidisset senex. qz abiecisset indumentū suū sustinuit eum: et cū

appropinquasset ei dixit ad illū senex. Qz piecisti materiam mōi abs te ego te exp̄eraui. Rogabat aut frater ille di. Haf dic mihi vñbum quō saluus fiam. Qui dixit ei. Fuge homines et tace et salu eris. **I** Narrabat qdaz solitari⁹ fr̄bo qui erant in raythū vbi sunt septuagīta arbores palmarum: in loco vbi applicuit moyses cū p̄plo qñ egressus est de terra egypti sic di. Cogitauit aliqñ debere me ingredi in interiorem beremū. si forte inuenirem aliquem interibitantem in beremo: et fūuentem dño nō ibet xpo. Ambulās autem quattuor dies ac noctes inueni speluncā. et cum appropinq̄ sem respexi intus et ridi sedentē hominē. et pulsauit fūm p̄stitudinem monachorū ut egredietem salutarem eum. At ille nō mosuebat. requieuerat em̄ in pace. Ego autem nihil dubitās introui. et cum tenuissez scapulā ipi. p̄festum dissolutus est et fact⁹ puluis est. Deīn aspiciēs vidi colobū pēdēs. Cum vñ et hoc tenuissim dissolutum est. et in nihilum redactum. Cum autē ex hoc desitarem egressus sum inde et deambulabaz in dekto in quo rursus aliam repi spelūcas et vestigia hominis ibidē. Factus sum autem alacrior et applicui ad ipam speluncā. et recte itez pullauit et nemo mibi obaudiuit. ingressus quoq̄ nllm inueni. Stas autem foras speluncā dicebā intra meipsum. qz huic optet venire hunc fūnum dei vñbicunq̄ fuit. Cum vñ p̄teriret dies vidi bubalos reuientes et illū fūnum dei sequentes eos nuduz. h̄ capillis suis coopiētē que intonesta erant corporis sui. Qui appropinq̄ns mibi existis mabat me spm ee. et stetit ad ordēm. Ego aut huc intelligēs dicebā ei. Servus dei et ego homo sum. vide vestigia mea et contra ea me. qz caro et sanguis sum. Cum vñ op̄ orōnem dicto amē respexit me et solatus fuissest: introduxit me in speluncā. et iter rogauit me di. Quo huic aduenisti. Cui ego dixi. Requirēdi ḡfa fuoz dei veni h̄ hāc solitudinē et non me fraudauit de⁹ a desiderio meo. Ego aut interrogavi eum rursus di. Quo eten huic venisti et q̄ntum epis h̄s aut qd̄ est alimētū tuū vel quo cum sis nūd⁹ nō indiges vestimentō. Qui dixit mibi

Ego in cenobio erā tibi baide et op̄ meū e/
 rat limitextura. Subi intravit aut̄ in animū
 meū cogitatus. ut exiēs inde singulū sede
 rem. et poteris inq̄ q̄etus ēē et sulcipe pere
 grinos et maiorez mercedē possidere ex eo
 qđ acq̄sieris de ope tuo. Et aut̄ gl̄esi cogi
 tatōi huic topo p̄feci ea. exiens edificauit
 mibi monasteriū. ibi c̄ veniebat qui michi
 iniūgebāt op̄. Cunq; iā multū eēt qđ cō/
 gregauerā festinabā paupib; ac pegrinis
 illud distribuere. Sed aduersari⁹ n̄t diabo
 lus inuidēs mibi sicut sp̄ ita etiā et tunc fu
 turā in me retributōem machinabat aufer
 re. eo q̄ festinabā labores meos deo offerre.
Videns aut̄ vnam viginē sacrā iniūgētez
 mibi sp̄es. veas me p̄ficientez atq; reddē/
 tem immisit eīt rursum mibi demādare
 alias sp̄es. At ubi iam p̄suetudo facta est
 et fiducia maior. postremo etiā tact⁹ manu
 um et risus ac simul quescere ad vltimū cō/
 cepimus dolorē et p̄fecimus iniūtatem.
Cum aut̄ mālissim cū ip̄a in eadem ruina
 sex mēses. postea cogitauit dices. qz aut̄ ho
 die aut̄ crastino aut̄ post m̄los ānos mor
 ti addictus eternum babelo suppliciū. Si
 em̄ vroxē quis boīs violaret. penit eternis
 legitimate subiaceret q̄tis tormentis dignus
 est qui xp̄i stuprauerit sponsam. Et sic occi
 te in hāc heremū recurrī omnia relinquens
 illi mulieri. **E**leniesq; buc inueni sp̄elūcā
 banc atq; fontē bunc. et istam palmaz affe
 rētem mibi botriones duodecim dactiloz
Per singulos mēses affectrūnum botrione
 qui m̄bi sufficit triginta dies. et post bunc
 maturat alter. Post ips⁹ aut̄ multū creuer
 tunt pili mei. et cum dirūperent iam vesti
 menta mea ip̄is verecūdiorē p̄tez opio cor
 poris mei. dū aut̄ rursus interrogarem eū
 si in primordijs difficultatē babuisset ibid
 ait mibi. In initij valde afflictus suz do
 lore iecoris. ita vt bumi iacēs non possem
 stādo psalmū dicere. sed p̄stratus in terra
 clamabā ad altissimū. Cum aut̄ in spelun
 ca ēēm in dolore valido atq; defectōeit ec
 nec egredi iam possem. vidi vir⁹ intrantem
 et iuxta me statē ac dicentem mibi. qđ pa
 teris. Ego p̄fortatus ab eo modicuz dixi ei
Epar doleo. qui dixit mibi. Ubi doles. Cū

No oñdissim ei digitos manus sue in dire
 ctum giungēs diuisit locū istū tāq; p̄ gla
 dium. Et auellens iecur oñdit mibi vñca
 ra. et raso iecore in manu sua in pānū ip̄am
 scabiem misit atq; rursum ip̄m iecur impo
 nene manub; suis locū ip̄m reclusit et ait mi
 bi. Ecce sanus factus es cui dñō n̄o ibe
 su xp̄o sicut optet. Et extunc factus sum sa
 nus et sine labore iaz sum hic. Ecce aut̄ mul
 tum istum rogavi vt manerem in interiori
 sp̄elūca et ait mibi. Non potes sufferre ip̄e
 tūs demonum. Et hoc ip̄m p̄siderās roga
 bam et orās p̄ me dimitteret me. Qui cū
 orasset dimisit me. Hec vob; narrauit edifica
 tionis ḡra. R. **D**icebat rursum aliud q̄
 dam senex qui etiā dignus factus est ep̄s
 ciuitatis oxirinci tāq; ab alio hec audisset.
 sed ip̄e erat qui hoc fecerat. Cūlum ē mibi
 inquit aliquā intrare in interiorē beremū
 que est circa oassa vbi genus est mazicorū
 vt riderem si forte inuenirem aliquē xp̄o
 serviētem. Sumens igit̄ paucos parimq;
 tes. et quasi diez quattuor aquā in vase it̄
 meū faciebā. Trālactis vno quattuor diez
 bus p̄sumptiōz cib expectabā quid agerez
 et p̄fidens dedi me ad p̄gendū. Ambulauit
 quoq; alios q̄tuor dies sine cibo pdurās.
Cunq; ieunū et laborem itineris corp⁹ me
 um iā nō ferret. in pusillanimitatē lā quies
 ci ac sic iacebā in terra. Elenies aut̄ qdam
 digito suo tetigit labia mea. et tanq; medit
 cinali insteo curauit me. Statimq; cōfor
 tatus sum. ita vt putarē me neq; ambulas
 se neq; famē p̄culisse. Cum ḡ tantaz in me
 sensissim v̄tutem surgēs pambulabā ūser
 tum. Preterius itaq; alij s̄ q̄tuor diebus
 rursum fatigatus defeci. Cunq; extēdissez
 manus meas in celū eccevir ille qui pridē
 me p̄fortauerat. itez digito suo quali linis
 ens labia mea p̄fortauit me. Peracti sunt
 aut̄ dies decē et septē et post hoc inuelo tu
 gurium et arborē palme. et viꝝ statē cui⁹ ca
 pilli capitis erāt p̄ indumento ip̄ius et p̄ ca
 nice cādidi p̄ totum. Erat aut̄ et terribilis
 aspectu. Cunq; vidisset me stetit ad orādem
 et expleto amē coguit me ec̄ boīez. tenēsq; z
 manū meā interrogavit me di. Quōd hoc
 aduenisti. Et si adhuc p̄stat oīa que sūt in

Folium

mūdo. et si adhuc etiā sunt psecutōes Ego aut̄ dixi ei. **Q**uod vestri ḡea qui i vitate xp̄o dñō fuitis hāc pambulo heremū. psecutō nō cessauit p potētiā xp̄i. Edisse nūc mihi obsecro te. et tu qn̄o buic aduenisti. At ille cum lamētāde plorans cepit dicere mihi. Ego eps erā et psecutōe facta multe mihi illatis supplicijs cum sufferre nō possez tormēta postea sacrificani. In meisim dei de fūersus agnoui iniqtatē meā et dedi me ip̄um ad moriēdū in hāc heremum. et sum degens hic annis quadragintanouē in cōfessione et obsecratōe ad deū. si foree vmitat̄ mibi pctm̄ meū. Et viciū mibi qdē prestitū dñs ex hac palma. glōlatōis nō idulgētiā non accepi nisi post. xlviij. annos. i hoc aut̄ anno glōlat̄ sum. Nec aut̄ dicens repente surrexit. et currēs exīt foras et stetit ad orōdem diu. Cū aut̄ p̄plescer orōnem venit ad me. Intuēs aut̄ ego faciem ei? exterrit? trepidauit? fact̄ em̄ erat quasi ignis. Dixit q̄b mibi. noli timere: dñs ei te misit ut funeri tradas corp̄ meū atq̄ sepulture. Dū aut̄ p̄sumasset hec dices. stat̄ extēdens mā pedesq̄ finē fecit. dissūtā ḡ tunicam meā ego mibi dimidiā tenui. et dimidiām inuoluto sc̄ ei? corpusculo abscondi in terra. Recōditō aut̄ illo stinuo palma illa aruit et tugurii illud cecidit. Ego autem multū fleui obsecrās deū si quo mō p̄starz mibi palmā istā et fontem. et p̄seuerarem illo in loco residū tps meū. Et aut̄ non est hoc factum dixi apud me. vt iōq̄ nō est voluntas dei. Orās ḡ tēdebā itez ad seculū. et ecce homo ille q̄ pri? liniuit labia mea: veniēs apparuit mibi atq̄ fortauit me. et ita qualui peruenire ad frēs et narrām eis. hec rogās eos ne desp̄arent de misericordia dei sed p paciam expectaret deū. **I** frat̄ qdaz interrogauit senē di. Nomen est qd̄ saluat aut op̄. R̄ndit ei senex. Op̄us. Et ait senex. Scio frēm orātē aliquā. et stat̄ ex audiebat orō eius. subintravit aut̄ aio ei? cogitatus vt vellet videre aīam pctōris et iusti qn̄o abstrahaf̄ a corpe. et non volens deus abstristare enī in desiderio suo duz sederet in cella sua ingressus est lupus ad eum et tenēs ore suo vestimenta ipsius fratris tra-

hebat eum foras. Surgēs aut̄ frater seq̄ baſ eu3. lupus aut̄ duxit enī vlcq̄ ad aliquā cūritatē. et dimittēs illū recessit ab eo. Cuz nō sederet foras cūritatē in monasterio q̄dam: erat qdām bītās qui hēbat nomē q̄ si magni solitarj. ip̄e nō infirm⁹ erat erpēctans horā mortis sue. Frater igif ille qui ibidem venerat videbat p̄preatōnem fieri cereoz et lampadaz ppter solitarium illuz tanq̄ p seip̄m deus panē et aquā inhabitanti bus cūritatē illā p̄staret atq̄ saluaret eos. et dicebat. qr si hic senex vitā finierit omēs simul moriemur. Facta aut̄ hora exīt? ip̄i? vicit frater ille tartaricū inferni. Descēdēt sup̄ solitariū illū. bñitem tridentem ignētū et audiuit vocē dicētem. Sicut aīa ista non me fecit quiescere neq̄ vna hora in se sic neq̄ tu miserearis ei? euellēs eam. De figens igif tartaric⁹ ille quē tenebat ignētū tridētē in corde solitarj illius p mltas horas torquēs illū abstraxit aīam ei?. **D**ec aut̄ ingressus frater ille cūritatē inuenit hoīem pegrinum in platea egrotū nō bñitem qui eretur adbiberet et mālit cuz eo die vna. et cum vñisset hora dormitōis eius p̄spexit frater ille michaelē et gabriēlē descendētes ppter aīam ei?. et sedēs vñ? a dext̄is et ali? a sinistris ei? rogabāt aīam illum vt egredere. Et nō eriebat quālē nos lens relinquere corp̄ suū. Dixit aut̄ Gabriel michaeli. Assume īā aīam istā vt eas mus. cui michael r̄ndit. Iussi sum? a dño vt sine dolore ejcial. iōq̄ cum vi nō possimus euellere eā. Exclamauit ergo michaeli voce magna di. Dñe quid vis de bacanima qr nō accēscit nobis vt egrediatur. Glenit aut̄ vox. Ecce mitto dauid cum cithara et oēs psallētes ih̄lm. et audiēs psalmodiā ad vocē ip̄oegrediat̄. Cunc de scendissent oēs in circuitu aīe illi? cātātes himnos et audiēs psalmodiā ad vocē ip̄orum egrediebas. Tūc demū exiliēs aīa illa sedit in manib⁹ michael et assumpta ē cū gāndio. Dixit itez idē qui supra te q̄dam sene. Quia veniēs aliquā in cūritatē vt vñidaret vasa que op̄at̄ fuerat. et cum explicuisset ea cōtigit enī federe ante ianuā cuiusdā dimit̄ qui iam moriebas. Sedēs

ergo senex ille vidit equos nigros. et asce-
sores eorum nigros et terribiles hostes sangu-
li bacculos igneos in manib[us] suis. **Cum** ho-
iam quenissent ad ianuā dimitis. statuerunt
equos suos foris. et intravit unusquisque cum
festiatio[n]e. Infirmus autem ille videt eos cla-
mavit voce magna dicens. Domine adiuua me
Aet illi dixerunt ei. nunc memor dei factus es
quoniam tibi sol obscuratus es. Quare uero in
hodiernū die non exsististi eum dux adhuc
tibi erat splendor diei. Nunc autem in hac ho-
ra non est tibi portio spei neque consolacionis

Dixerunt pre[dict]i fuisse quedam machariū quod
scitulum primus monasterium fecit. Est enim
locus ipse vasta heremus lōge a nytria būs
interuallum itineris diei et noctis. et grande
piclum est euntib[us] ibidē. Si enim modicum
quis aberrauerit vagabunditatis per heremū.
Sunt autem illi oculi perfecti viri. nec aliquis im-
perfectus potest in eodem loco tam feroci potu-
rare. quod oīno arduus est et absque solatō eo
rum que necessaria sunt. **D**ic igitur predictus vir
macharius cum domo esset de ciuitate greci-
cus est aliquis machario illi maiori. et cum re-
nissent ad transstetadum nylum fluminū. co-
tigit eos ingredi nauem maiorem in qua tri-
buni quidam duo cum multā intrauerant ex/
tollentia hostes intus redam totā eream et
equos quibus freni aurei erant. et obsecundā-
tes quidam milites et pueros torques utē-
tes aliquos atque aureos hostes cingulos.
Cludentes ergo tribuni illi hos duos mona-
cos veteres pannos induitos et in angulo
sedentes beatificabant exigitatem ipsorum.
Cinus vero ex tribunis illis ait ad eos. Be-
ati estis vos monachi qui modo huic illusio-
nis. **R**espondens autem ille urbanus macharius
dixit ad eos. Nos quidam modo isti illusio[n]is
vobis autem hic modus illusio[n]is. Scito tamen quod non vo-
lens hoc dixisti. verique enim beati dicimur.
id est macharij. At ille tribunus opūctus in
verbo eius. et egressus domi expoliavit se ve-
stimentis suis et cepit esse monachus faciens
elemosinas multas. **E**t dicebat de
eodem abbate machario maiore. Quia dux
ambularet aliquis per heremū iuuenit caput
hominis mortui in terra iacēs. Quid cum mo-
ueretur uirga palme quam in manu tenebat lo-

cutum est caput illud ad eum. **C**ui dixit se-
nex. Quis es tu. **R**espondens. Ego era[us] sacerdos
gentilium qui permanebat in loco hoc. **T**u ve-
ro es abbas macharij qui be[atus] sp[iritu] sancti
dei. **Q**uacunque ergo hora misericordia fueris
eorum qui sunt in tormentis et oraueris pro eis
tunc solantibus pusilliū. **D**ixit ei senex. Et quod
est ipsa solatio. **R**espondens. Quācum distat ce-
lum a terra. tantum est ignis sub pedib[us] no-
stris et super caput nostrum. **S**tātib[us] ergo nobis
in medio ignis non est ut quis facie ad faci-
em videat proximum suum. **A**it ergo senex cuius
fletu. **E**cce illi diei in qua natus est homo li-
bec est solatō supplicij. **R**ursum dixit se-
nex. **E**st ne per tormentum bis respondens. maior
pena subiecta nos est. **D**icit ei senex. Et quod sit
in ipso. **D**icit ei. Nos qui ignorauimus deum
vel ad modicum hemis aliquid misericordie
Ibi vero qui cognoverunt deum et negaverunt
eum nec fecerunt voluntatem eius bi sunt sub-
tus nos. **E**t post hec sumus senex caput il-
lud sepelivimus. **O**rante aliquo eodem abbatem ma-
chario in cella sua venit ei vox dei. machari
non dum quenisset ad mensuram illarum duarum
mulierum illius ciuitatis. **S**urgens ergo se-
nex mane accepit virgam suam palmeam.
et cepit p[ro]gredi in ciuitatem. **C**um vero perie-
nisset in eam regto loco pulsavit ianuam.
Egressa autem una suscepit eum in domum suam
et cum sedisset non ibi proprie vocauit eas. quod cum
venissent ledenter eum eo. **A**it autem ad eas senex
apposite vos tantum labore itineris arripui di-
cite mihi nunc opera vestra que vel quoniam sint. **A**it
ille mulieres dixerunt. Crede nobis abba. quod
neque hac nocte sumus sine viris nostris. **Q**uā
ergo operatōem possimus habere. **A**et vero senex
cum satissimā rogabat eas ut manifesta-
rent ei actum suum. tunc dixit ei. Nos qui
deinde seculum extranei nobis sumus. pla-
cuit autem nobis nubere duobus fratribus secundis
carnē. **Q**uindici enim annis nos habuimus due
habitabamus in hac domo et nescimus si alii
quoniam litigauimus ad invicem aut emone[re] tur-
pem dixit una ad alteram. sed in pace et con-
cordia regimur totū tempore nostrum. **S**ubintravit
autem nobis in amī ingredi in monasterium
virginum et rogati viri nostri non nobis p[ro]sen-
serunt in hoc. **C**um ergo nūc valuerimus.

Folium

obtinere hīmōi p̄positū vtreq; testm̄ inter nos & dñm. vt vlcq; ad mortē p̄ os n̄m non egrediat̄ s̄mo secularis. Audies āt lxc abbas machari? dixit. In vltate qz nō est vgo neq; sub marito agēs neq; mōach? neq; seclaris. sed deus s̄m vniuersitatis p̄posi tū oībo p̄stat sp̄m sc̄m. Dicebat patres de aliq; lene magno. q; cū ābularet in beremo vdit duos angelos comitātes secū. vñ a dext̄is & vñ a simistris suis. Dñs vñ am bularēt inueniebat cadaver in via iacēs & co operit senex ille nares suas ppter fetorez. Fecerūt aut & angelī silt. Et pfecti pusillū dixit eis senex. Et vos hec odoratis. Qui dixerūt ei. Nequaq; s̄z ppter te coopui? & nos. Nam immōdiciā bui? mōdi n̄ odora mus nos. neq; appropiat nob̄ sed aīas que fetorez p̄tōz bñt ip̄az fetorez nos odoram?

Incipunt septem capla que misit abbas moyses abbati p̄/ menio. & q; custodierite a libabat a pena

R

Dixit abbas moyses. Qz dñ bñ quasi mortu? eē so ciō suo. mori amico suore nō diudiciz en in aliq; cā. Dixit itez. Qvia dñ bñ mortificare seipm ab offi re mala priusq; egrediat̄ de corpe vt nō ledat vllū homē. Dixit itez. Nisi habuerit homo i cord suo qz p̄tōz est. deus nō exaudiet euz. Dixit ei frater. Quid est in corde hēre qz pec cator est. & dixit senex. Si quis attēdit pec cata sua non videt p̄tā primi sui. Dixit rursum idē senex. Nisi p̄uenierit act? orōi inuanū laborat homo. Et dixit frat. Quid est p̄sens act? cum orōe. R̄ndit senex. vt ea p̄ quib; orām? iā non faciam?. Qñ em̄ homo dimisit voluntatē suā tūc ei recōcili abit deus & suscipiet orōes ei? Interro ganit eum frater. In omni labore homis qd est qd eum iuvat. Dixit ei senex. De? ē q adiuuat. Scriptum est em̄. de? n̄ refugii & vltus adiutor in tribulatōib; que iuveni runt nos nimis. Dixit frater. Ieiunia & vigilie quas facit bñ qd efficiunt. Dixit ei senex. qm̄ ip̄a sunt que faciūt bñliari aīas.

Scriptū est em̄. Vlde bñilitatē meā & la borem meū. & dimitte omnia p̄tā mea. Si ḡ secerit aīma labores istos m̄fēbit ei de? ppter eos. Interrogavit frater senē di. quid faciet homo in omni tēp̄itatē veniēte sup se. aut in omni immissione inimici. Aut il li lenex. Flere debet in p̄spectu bonitatis di ut adiūct eum: & req̄escet velociter si ro gat intēte. Scriptum est em̄. Dñs michi adiutor nō tūnebo qd faciet m̄bi homo.

DInterrogavit eū itez frater di. Ec ce homo cedit sūn̄ sūn̄ ppter aliq; p̄tū quod egit quid dicit ille sūn̄. Dicit ei se nex. Si bonus sūn̄ est: dicet peccauim̄ miserere mei. Dicit ei frater. Nihil aliō. Dicit ei senex. Non. Exquo em̄ culpā sup se posuerit & dixerit. peccavi. statim m̄fēbit ei dñs sūn̄. Finis autem hōrum ē non iudicare. primum. Qñ em̄ manus dñi occidit om̄e primogenitū in terra egypti. nō erat domus in qua non eēt mortuus. Dic ei frater. Quid est vñbum hoc. R̄ndit ei se nex. qz si spererimus p̄tā nostra non vide bimus peccata. p̄ximi. Stulticia est homi bñti mortuū sūn̄ relichto eo abire & flere mortuū p̄ximi sui. Mori aut̄ primo tuo ē portare peccata tua. & sine cogitatu eē aboī homie. qz iste bonus est & iste mal? est. & ne facias malū vlli homi neq; cogites malū in corde tuo in aliquē. neq; spreueris alī quem faciētē malū neq; acq̄escas facienti malū primo suo. & noligaudere tū eo q̄ ma lū facit. primo suo. hoc est mori. p̄tio suo & noli obloqui de aliquo hoīe. sed dicito qz deus p̄gnoscit vñū quēq;. Noli ergo ob edire detrahenti. neq; p̄gaudeas ei in d̄tra cōtōne. Noli audire obloquētē p̄ximo tuo. qz scriptum est. Nolite iudicare vt non iudicabim̄. Non hēas inimicicias cuī aliq; homie neq; retineas p̄tūmelias in corde tuo. neq; odio hēas cum qui inimicat̄ tibi & non sentias inimicicias ei?. Noli desp̄cere eum qui inimicicias habet cum p̄tio suo. & hoc est p̄pax. In his temetiōib; solare. est labor. sed sempiterna requies.

Dixit alīs senex. ppter te inquā o homo saluator est natus. ppter te venit filius dei vñū salueris. factus est homo ma

nens deus. factus est puer. factus est lector.
Accipitēs nanc̄ lib̄ legit in sinagoga dī.
Ep̄s dñi sup̄ me eo q̄ vñxerit in euan gelisate paupib⁹ me misit. **F**actus est sub diaconus. **F**aciēs nanc̄ de fine flagellūz om̄es eiecit de templo. oues. videntes et boues. **F**actus est diaconus. p̄cīgēns em̄ se līntlēo lauit pedes discipulor⁹ suoꝝ. p̄ci piens eis frat̄z pedes lauate. **F**actus est p̄s biter q̄ reſedit in medio m̄grōz populūm docens. **F**actus est p̄s quia accipiens pā nem bñdixit ac fregit ⁊ dedit discipul⁹ suis. **F**lagellatus est ppter te vt redimeret te. **C**rucifixus ⁊ mortuus est ⁊ tercia die ēsurerit ⁊ assumptus est. **O**m̄ia hec ppter nos suscepit in se. om̄ia iuxta dispensatōem. **G**a per ordinem. om̄ia p̄sequenter opat⁹ est vt saluaret nos. ⁊ tu ppter enī nil toleras. **S**i mus sobr̄ vigilem⁹ vacem⁹ orōbo. ⁊ que placita sunt ei facientes vt saluari possim⁹. **J**oseph⁹ nonne in egip̄tū est vendit⁹ i terrā alienam. **T**res pueri in babiloniā captivi duncti sunt. nūquid ibi cuiusq̄ babuerūt noticiam. **N**amē deus patrocinatus est eis suscepitq̄ ⁊ glorificauit eos q̄r timebat enī qui dat animam suam deo. non habet p̄pria voluntatem sed expectans dei arbitriū non laborat. **N**am si tuam vis facere voluntatē non coopante deo nūmum fatigaberis. **I**nterrogauit frater abbatem pastorez dices. Quid est qđ scriptum ē. **N**olite cogitare de crastino. dicit ei senex. **A**d hōiez respicit hoc qui in tēptatōne est p̄stitutus ⁊ deficit vt non cogitet qđtum tēporis ī ea facturus sit. sed potius qđtum hodiernum est ⁊ quotidianū futurū libenter suscipiat. **I**nterrogauit frater abbatem iohānem dices. Quomodo anima habens p̄pria vulnera non erubescit destrabere primo suo. Cui respondit senex p̄ gabolam. Erat quidā pauper homo bñs uxorem. qui cum vidiss̄ ali qñ aliam mulierē pulchriorem. ip̄am quoq̄ sortitus est in iugū. Erat aut̄ vtreq̄ nude. Sed cum cēnt in quodā loco nūdie rogauerūt eum ambe dicētes. **T**ecum desideramus venire. Quas mittens nudas ī dolium cum nauicula trāſfretauit. venit ad locum. **F**acto aut̄ meridie cum vna

carum populo recedente vidiſſet silentiuꝝ exiluit de dolio ī quēdam locum vicinuꝝ velociter ⁊ veteres atq̄ scissos pānos ēp̄tiens p̄cumrit se. debinc fiduciā r̄visa ē ambulare. Altera vero nuda sedēs intrisecus dicebat marito. Ecce meretriz ista nuda ē nec p̄fundit. Cui maritus cum dolore ac stupore respondit. O miraculum. **H**ec ut cunctq̄ p̄fusionem suam coopuit. tu vno vni dīq̄ nuda non erubescis culpare vel ex p̄te restitam. Ita est ossis detractor qui propria mala non videntis aliena semp̄ accusat. **D**ixerunt quidā frēs abbati anthōnio. volumus a te audire verbum quomoꝝ saluari possimus. Tunc ait senex. Ecce scripturas audistis sufficiat vobis. Qui dixerunt. Et a te volumus audire verbum. R̄ndit eis senex. Audistis dñm dicentem si quis te p̄cesserit in sinistrā maxillam p̄bē ei ⁊ alteram. Dicūt ei hoc implere non possimus. Dicit eis. Si ergo alteram p̄bere non potestis. saltim in vna p̄cessi ferre patienter. R̄siderunt ei. Nec hoc possimus. Dicite eis. Si nec hoc potestis vultis ne p̄cuti magis q̄ p̄cutere. Dicunt ei Nec hoc volum⁹. Tūc senior ait discipulo suo. Hucos prepaſtib⁹ istis. qđ nimis iſfermati sunt. Deinde dixit eis. Si nec bñ nec illud potestis quid faciam vobis. qđ sola oratio necessaria est p̄ vobis. **D**ixit ab. Iohannes quibusdā fratrib⁹. quia fuerūt tres philosophi simul amici. quorū vnuſ moriens alteri reliquit filiū suū p̄mēdatū qui in etate iuuenili p̄uectus. nutritoris sui adulterauit uxorem. Quoscelere p̄gnitor missus est foras. Deinde cū plurimum peniteret non ei p̄cessit ingressum. sed ait illi. Glade ⁊ esto trib⁹ annis inter dāmnavtos qui metalla ī flumine colligunt. ⁊ sic tibi indulgeo culpā tuā. Quo post triennium redeunte rursus ait. Glade alios tres annos et da mercedes vt iniuriias patiar̄ Ille ergo fecit sic tres annos alios. Qui dixit ei. Veni ergo nunc ī civitatem Athēniensium vt philosophiam discas. Erat autem ad portam civitatis quidam senex philosophus sedēs: qui intrat̄es civitatez cōtumelijs afficiebat. Injuriauit ergo et

Folium

inuenē illum. **A**t ille iniuriat? risit. **C**ui se
nex ait. qd est hoc q ego tibi iniurias facio
et tu rideas. **E**t dixit inuenis. Non vis ut
rideam qui tribuānis ut iniurias paterer
dedi mercedes. et hodie eas gratis patior
Profus ob hoc risi. **D**ixitq; senex. **O**l
cende et ingredere ciuitatem. **C**unq; hoc re
tulisset abbas iohes dixit tec porta dei. et
p̄es n̄i p multas iniurias eā gratulātes in
gressi sunt. **R** **D**icebat abbas iohes
de aīma que desiderat penitentia. **Q**uedam
pulcherrima meretrix fuit in quadā ciuita
te que habebat plurimos amatores. **Q**uis
dam aut̄ vir de ducib; venies ad eam dixit
Promitte mihi castitate tuā. et ego te acci
piā in uxore. **I**lla igit̄ pmittente accipies
eam introduxit in domū suā. **C**unq; a suis
amatorib; q̄rere agnito q ille tam magn
vir sortit? eā fuisset in uxore. dixerūt. **S**i
accesserim? ad ianuā hoīstā potētis agno
veritq; desideria requirētū. pculdubio pu
niemur. **G**z venītes p̄ dorsum dom? et a
mur solito sibilo. **C**ūq; sibilatiū illa sonuz
audierit descēdet ad nos. et inueniemur in
norij. q cum audisset siguit aures suas. et
exiliens interiora domus ingressa est atq;
clausit. tec ita locutus senior dicebat mere
tricem eē siam. amatores aut̄ eius esse vi
cia. dñce dō vel principē dicebat esse xp̄m.
domū aut̄ ei? celoz ppetuā mālitionē. libi
latores aut̄ demones esse maliḡs. **H**ec ḡ si
casta fuerit et fidelis currit ad deū. **D**ice
bat ab. pastor: scriptū est in euāgeliō. q hēt
tunicā vendat eā et emat gladiū. **I**ntelligē
sic. q bz req̄em dimittat eā et teneat glaci
um. i. pugnā aduersus diabolum. **D**icebat
q sup̄. q senior quidā in p̄tib; egip̄ti sede
bat in cella cui frater aliq; et dñgo qdā mī
strabat. Accidit aut̄ una die ut vterq; sibi
ad senē venītes occurserēt. **C**ū ḡ scō iam
sero et ad sua remeare non possent: posuit
mattaz senior inter vtrosc; ut dormirent.
Frater dō ille carnis sue pugnā non suffe
rēs in pugnā dñginē stupuit et pdidit. **C**ō
summatoq; p̄tō mane discessit. Senex at̄
eū cognouiss et futā pspiciēs tacuit i p̄stī.
Redeūtes itaq; p̄seque te eos sene neq; ali
quā tristiciam dēmātā p̄bi recessit ab eis

ita ad inuicē loq̄banū. **P**utasne intellexit
bic senex facinus n̄m an nō. **N**eversicq; at̄
bo ad eum et p̄nia ducti dixerunt ad eum.
Pater icē intellexisti quēadmodū nos se
duxerit inimicus atq; p̄strauit an n̄. **Q**ui
t̄ndit. Intellexi filij. dicūt ei. **E**t rbi fuit i
illa hora mortis nostre cogitatio tua. **D**ixit
eis. **T**ea cogitatio illa hora illic erat vbi
crucifixus est xp̄s. **S**tabā aut̄ et siebam tā
p̄ me q̄ p̄ robis. **S**ed qz pn̄iam v̄ram de
us repromisit admoneo ut cn̄rādo vulne
ri quod per negligētiā p̄twistis diligenter
insistatis. **A**ccepta igit̄ ab eo regula penitē
tie recesserunt iam fortiter certantes dōec
rata electa fieri potuissent. **S**
Philosophus quidam interrogavit sa
ctum anthonium. **Q**uomō inquit sustineſ
pater qui codicum p̄solatōe fraudaris. **I**
le respondit. **T**eus coder o philosophe na
tura rep̄ est creat̄z. que m̄bi quotiēs v̄c
ba dei legere cupio adesse p̄suevit. **D**uz
quidam venisset ad abbatem macharium
meridiano estu et nimia siti succēlus aquaz
quereret ad bibendum respondit. **B**uffic
tibi v̄mbra hec quia m̄lti viatores aut na
vigantes nūc indigent nec fructūt. Apud
eundem senem cum verba de p̄tinentie ex
ercitio haberem age inquit fiducialt o fili
nam et ego p̄ viginti annos p̄tinios nō pa
ne non aqua nō somno satiatius sum. **P**as
nem qdē pensatū accipies aque dō menu
ram. somnū aut̄ parietib; dumtarat me in
clinans surripe paululum festinabam.
Quidam frater interrogavit senem v̄truz
cum mē vel cum fratrib; ad eos p̄ficiſcēs
māducare dēret. **C**ui senex r̄sedit. **C**ū mu
liere inq; non māducabis. **I**nterrogavit
qdam frater abbate ysidor̄ de cogitatū for
nicatōis. **R**espondit senex q̄ quidem ve
niat cogitatō fornicatōis animū contur
bans atq; occupans sed actum implere n̄
p̄ualens neq; p̄ficiens: sed tūm̄ impedit ad
v̄tutem. **S**obrius aut̄ vir a se eā discuties
ad oratōnem statim conuertitur. **G**ī de
eodem cogitatū respondit senex. **T**i cogi
tatōes non habemus feraruz similes cri
mus. **G**z sicut inimic̄ qd suum est exigū
nos quoq; qd nost̄z est implere detemus.

Insistamus oratōi et inimicō fugabif vaca
meditatōi dei et vincis. Perseuerātia bo/
ni victoria est. Certa virilē et coronaberis.

Dixit abbatissa sinecletica Aduersariū
noster facile a nibil possidētib superatur.
Non em̄ h̄sit quō ledant. qz pleriqz mēo/
res angustie atqz temptatōnū a deo segan/
tium in ablatis pecunīs ceterisqz faculta/
tib flere ḡshenerunt. Rursus que supra
Qui v̄sibiles inqt dñitias ex multy labo/
ri bō atqz marinis piculis colligūt. dñi plus/
ra lucrati pluris p̄cupiscūt. et p̄ntia quidē
tāqz nibil existimant. nos nō necessaria p/
timore dei renūimus possidere. **D**ixit q/
dam senex. Qui aīam suā ligat mēoria ma/
licie s̄itis est igni inter paleas occultato.

Dixit qdā senex. Si inqt de vita eter/
na cuiqz s̄monē facis dic verbū audiēti cū
spunctōne et lacrimis. Alioqz non dicas
ne fias inutilis. alienis v̄bis alios seruos
facere festinās. Deccatori nāqz dixit d̄i.
Qware tu enarras iusticias meas. et assus/
mis testim̄ meū p̄ ostū. **D**ic ḡ canis sum
imo canis melior me est. ppter qd̄ et amat
dñm sūt et ad iudiciū dei nō est venturus.
I Interrogauit qdā frater seniorē d̄i.
Quō aīa mea diliget immūdiciā. Dicte ei
senex. **A**ia quidē corpales pleriqz deside/
rat passiones. sed sp̄us dei est qui eā p̄tiet.
Flere ḡ dēm̄ et immūdicias nrās attēdere
diligēter. **C**idisti mariā magdalēnā quē
admodū cū se ad sepulcr̄ dñi inclinasset et
fleret v̄cavit eā dñs. sicerit et aīe. **I**nter/
rogauit frater seniorē d̄i. Quid sunt p̄ctā
ait senex. **P**ctā sunt cū bō sua delicta re/
lut nibil d̄spicies alios docere conat. **P**ro/
pterea dñs dicit in euāgeliō. Ipocrita ej/
ce p̄mū trabē de oculo tuo et tūc videb̄ ej/
cere festucā de oculo frattris tui. **I**nter/
rogauit frater seniorē d̄i. Quid agā qz ani/
mus mē in quo labore me vulnerat. dicit
ei senior. **N**on em̄ miramur ioseph cū ess̄
puer in egip̄to in terra coletiū idola quē
admodum temptatōes virilē p̄tulit. et de/
glorificauit eū v̄sc̄ in finē. videam̄ et iob
qz se v̄sc̄ in finē nō relaxauerit tenēs dñi
vñ eum nlls aspe que in dñi est mouere p/
valuuit. **I**nterrogatus est senior a qdāz

militāte si deus recipet penitētem. **Q**ui cū
eum pluribz edificasset sermonibz. postre/
mo ait ad eū. **D**ic mihi dilectissime. si cla/
mis tua p̄ciſſa fuerit. p̄iſſis ne eā. **Q**ui r̄n/
dens ait. **N**ō Sed relatiēs vtor ea. dicit
adeum senior. **S**i ergo tu parcis p̄prio
stimento deus sue imagini non indulget.

Erat quidam frater in cellula qui post
expletas missas cum dimitteret eccliam
expectabat donec omnes egredierentur ne
aliquis eum teneret ad manducādū. **U**na
ergo diez expleto conuentu ante om̄es e/
gressus est. et currebat ad cellā suā. **Q**uez
intuēs presbiter curētē miratus est. **C**un/
qz transacta septimana venisset frater ille ī
collectaz eccē. dixit ei presbiter. **D**ic mi/
bi frater. **Q**ue causa sūit circa te qui p̄ om/
nes quidē p̄uentis remanebas vltim̄ oīz
qz in collectōne p̄terita ante om̄es egress/
es. **C**ui frater ille r̄dit. **Q**ua abstinēbaꝝ
ne mihi coquerē. et ideo expectabam ut ali/
quis me teneret ad manducandum. **I**lla
vō collecta priusqz venirem in eccliam co/
xi mibi pusillum lenticule. ideoqz consum/
mato sacro ministerio: ante om̄es exiui.
Audiens autem tec̄ presbiter dedit man/
datum in ecclia dicens. Fratres anteqz ve/
niatis ad collectā ecclie coquite vobis pu/
sillum cōcture vt ppter istud cū alacritate
festinatis recurrere in cellulas vestras

Venit aliquā iudex regionis alic̄
de p̄uincia abbatis pastoris. Venientes au/
tem omnes habitatores loci illi rogauit
ipsum abbatem ut veniens rogarerit eum.
Qui dixit eis. Sinite me tres dies et tūc
veniam. **O**ranit ergo senex ad dñm dices
Dñe noli mihi dare gratiam banc. alioqz
non p̄mittunt me homies sedere in loco ih/
lo. **C**lemēs ergo senex roganit iudicez. **A**t
ille dixit. **P**ro latrone rogas abba. **G**aius
sus est aut̄ senex quia nō obtinuit apud in/
dicem grām quam postulauit. et sic rediſt ī
cellā suā. **D**icebant seniores. **Q**ua ali/
quando intrabat moyses in nubem cū deo
loquebatur. quādo autem exibat de nube
loquebas cū p̄plo. **S**ic et monachus dōec
in cella sua est cū deo loquit̄. Egregiēs aut̄
de cella loquist̄ cum demonibz. **V**enit

Folium

quidā adolescēs ad abbatē machariū vt sanaret a demonio. Et dum ēt foris stans ecce aduenit qdā frater de aliquo monastērio t̄ cibis in pectī cū adolescēte illo. Et gressus aut̄ sener cernit frēm illū peccantē cum pūlo illo t̄ non increpauit eum dī. Si deus qui plasmanuit eos t̄ videns patetiam in illis h̄z qui si vellet incēderz eos ego quis sum t̄ arguam eos. Dicebat de quodam sene qui habitabat in inferiorib⁹ p̄tib⁹ egypti. Quia sedebat quietus t̄ vñ secularis ministraret ei. Contigit aut̄ vt filius illius secularis infirmareſ qui multum rogabat senē vt venies oraret p̄ puerō. Surgens quoq; sener abiit cum ipso. Recurrēs aut̄ ille secundus introiuit in domum suam dices. Venite obuiam solitario illi sancto. Clidēs aut̄ sener eos a lōge exentes cum lampadib⁹ cognovit qz libi veniret in occursum. t̄ erueis vestimenta sua misit illa i flumē. t̄ cepit lauare ea stās nudus. Ministrat eius ille laic⁹ erubuit vidēs eum nudum t̄ roganit homines illos dicens. Reuertim⁹ qz sener ille mēte excessit. Veniēs qz ad senem dixit ei. qd hoc fecisti. Omnes em⁹ dicebāt. qz demoniū bēt senexiste. qui dixit. Et ego volui hoc audi re. X Interrogauerūt quidā seniores abbatem pastorem dicētes. Si viderimus aliquem frēm peccantē arguem⁹ euz R̄ndit eis abbas pastor. Ego interiz si ne cessē babuero trāsire inde t̄ videro euz peccantem. p̄teream t̄ non arguam eum. Sz quia scriptum est. Que viderunt oculi tutib⁹ testimonii p̄hibe. ideo dico vobis qz si non palpaueritis manib⁹ vestris nolite testificari. Aliquādo em⁹ quidam frater seductus est in buinscēmodi re. t̄ apparuit ei quasi qz frater qdam cum muliere peccarz Qui cum p̄ multū impugnaret a cogitatorib⁹ existimās simul coire eos: abiit t̄ pulsauit eos pede suo dicens. Cessate iam. Et ecce erāt manipuli messis triticee. Ideoq; dixi vobis nisi t̄ manib⁹ vestris palpaueritis nolite testificari. Dicebant de qdā fratre. Quia sedebat in heremo t̄ leducebatur a demonib⁹ per multos annos. Ip̄e vero existimabat quia angeli essent.

Egrediebatur autem pater eius p̄ carnē per tempus t̄ visitabat eum. Una autem dierum pater tulit bipennem secum dices. Quia reuertens afferam mibi pauca lig. Et preueniens vñus demon dixit ad filiū eius. Ecce diabolus veneit ad te in similitudine parris tui habens bipennem et impugnet te. tu ergo preueniens tolle illā bipennem ab eo t̄ occide eum. Iḡz pater p̄m̄ pluētudinem venit. t̄ accipiens filius ei bipennem ab ipso percussit eum t̄ occidit. t̄ continuo adhesit ei spūs malignus t̄ suffocabat eum. Referebat sancti seniores nobis dicētes. Quia fuit quidā monach⁹ in heremo scibi. Venit aut̄ ad visitandū sanctos patres qui habitabāt in loco qz dī cellia. vbi multitudo monachorū dūnk habitabāt cellulā. Cunq; nō inueniret ad pñs cellulā vbi posset manere. quidam de seniorib⁹ hñs cellulā vacātem dedit ei dicens. Interim repausa in hac cellula donec inuenias vbi possis manere. Cunq; ad visitandum eum quenirent cōplurimi frēs desiderantes ab eo audire vñbum salutis eterne bēbat em̄ grām specialem docendi verbus dei. Clidens ergo ille senior qui ei ad habitādum p̄stiterat cellulam inuidie liuore cor eius vulneratū est. t̄ indignari cepit ac dicere. Qm̄ ego tātis p̄tib⁹ in h̄ loco bito. t̄ non ad me quenirūt frēs nisi rarissime. et hoc in dieb⁹ festis. t̄ ecce ad istūtū impostorū rem pene quotidie frēs cōplurimi quenivunt. Dixit aut̄ disciplo suo. Glade t̄ dice ei ut egredias de cella illa. qm̄ necaria est mihi. Cum ḡ p̄cessisset discipul⁹ eius ad frēm illum dixit ei. Nādat abbas me⁹ sanctitati tue quale te habcas. audiuit em̄ te infirmari. Ip̄e vero remādavit ei dicens. Ora p̄ me dñe pater qz valde stomachū doleo. Reuersus aut̄ discipulus dixit abbatī suo. Namis rogas sanctitatem tuā vt vel duos dies iubeas ei inducias dare vt possit sibi aliam cellam p̄uidere. Trālactis autē tribus dieb⁹ iterum misit discipulm suum dices. vade t̄ dicei ut egredias de cella mea. Nam si rursus distulerit dices ad eum. qz continuo venio t̄ cum bacculo cedendo expellam eum de cella mea. Pergens aut̄

discip̄ls ad supradictū fr̄m dixit ei. **Q**m̄ valde sollicitus est abbas me⁹ de infirmitate tua ideo misit me req̄rēs si melius h̄eas. **A**t ille tec̄ audiēs remādauit dī. **G**rās ago sancte caritati tue qz sollicitus es de me verum̄ precib⁹ tuis melius h̄eo. **R**euer susauit discip̄ls dixit abbat̄ suo. **E**tiam et nunc satis dep̄catur sanctitatē tuam dicēs ut v̄sc̄g ad dñicū diem expectes eum: et statim egredies. **C**um aut̄ aduenisset dñis dies et non egredere. accipiēs rectem senior inflāmatus inuidie et iracundie spū p̄ gebat ut cedēdo expelleret euz de cella. **A**c cedens aut̄ discip̄ls eius dixit ei. **S**i iubel pater p̄cedo te et videbo ne forſitā alio fratres ad salutādū eum venerint. et si vide rint te scandalisēn̄. **P**recessit ergo discip̄lus et ingressus ad eum dixit. **E**cce inq̄t abbas meus venit ad salutādū te. egredere ergo celeri⁹ et cum ḡaz actōe occurre ei. qz p̄ nimia caritate et dilectionē veniet ad te. **C**ūq̄ vidisset eum aīq̄ appropinqr̄et pro strauit se p̄nus in terrā adorabatq̄ senem cum ḡaz actōe di. **R**eturbiat tibi dñis catissime pater bona eterna p̄cellula quaz mihi ppter nomen eius p̄stitisti et in celesti ih̄e rusalem inter scōs suos xp̄s dñis tibi glo sam p̄petrā malidēm. **H**ec audiēs senior p̄punctus est corde. et p̄jciens bacculū currit in amplexū eius et osculatus est eū. et inuitauit illum in cellā suā: et p̄ter cum ḡaz actōe p̄cepunt cibum. **V**ocauit autē senior supra memoratū discip̄lm suum: et interrogauit eum dī. **D**ic m̄bi fili si dixi sti isti fratri v̄ba mea que ppter cellam illi mādaui ut diceres ei. **T**unc discip̄ls eius p̄fessus est ei dicens. **E**cce dico tibi pat̄. quia ppter humilitatē quam tibi exhibere debo tanq̄ pat̄ spirituali. non audebā tibi tñdere aliquid. quādo mittebas me ad eum. **E**lerum̄tū nibil eo⁹ dixi ei que mandabas ei. **H**ec audiēs senior statim p̄strauit se in terrā ad pedes discip̄uli sui dicens. **E**x hodierna die et deinceps tu michi pat̄ esto et ego discip̄lus tuus quoniam te cum timore et caritate dei tec̄agente. et meam et illius fratris animam de peccati laqueo xp̄s dñis liberavit. **P**ronocāte eum et san

cta solitudinē et intentōne discipuli qui p̄fecte in caritate xp̄i diligebat abbatem suū et annūs timebat ne p̄ inuidiam et iracundie viciū aliquid tale ageret pater ei⁹ spiritualis et p̄deret omnes labores quos ab inēunte etate in xp̄i servitio. p̄ vite eterne premijs laborauit. Ideoq̄ dñis donauit grām suam ut in pace xp̄i p̄ter letarentur. **C**onsilium inter se habuerūt sancti patres et omnes moachi h̄itantes in heremo scib̄ et p̄senserunt ut beatus pater ysaac pb̄ ei⁹ ordinaret in ecclā que in ip̄a heremo sita ē v̄bi conuenit die et hora statuta multitudo monacho⁹ qui in ip̄a heremo p̄uersantur. **A**udiens autem supradictus abbas ysaac bmoi⁹ silium fugit in egyptum et abscondit se in quodā agro inter fructecta: arbitrans indignum se esse p̄sbitrio. **Q**uem plurimi fr̄s monachi sequebantur ut comprehendenderet eum. **C**um aut̄ applicuissent ad eū sp̄z in eodem agro ut reficerentur fatigati de itinere; erat effī nox. dimiserūt asellū qui eis sumptus p̄tabat itineris ut pascere. **C**um aut̄ pascere asellus puenit in locum v̄bi supradictus abbas ysaac latitabat. **C**ūq̄ eluxisset dies req̄rentes monachi asellū puenerunt ad eundem locum v̄bi senior se occultauerat. et admirantes valde diuinaz dispensatōem comprehendentes ligare et cōstringere voluerūt euz et ita perducere. **E**lenabilis autem senior non permisit dicēs. **I**am nō possum p̄tradicere vobis. qz forſitan voluntas dei est ut licet indignus suscipiam ordinē p̄sbitri. **C**erat quidam in cenobio iam senex p̄batissimus moach⁹ et gravissimā egritudinem incurrit. p̄fectus et nimia et intolerabili infirmitate p̄ loquaz tps laborabat in dolorib⁹ multis nec inuenire poterāt fr̄s qualiter succurrente egreditudini eius: quoniam ea que necessitas infirmitatis eius expetebat non habebant in monasterio. **A**udiens autem quedam famula dei de afflictione infirmitatis eius de precabatur patrem monasterij ut eum ad cellulam suam tolleret et ministraret ei⁹ marime quia facilius inuenire posset in cōvitate que necessaria eius egreditudini videbantur. **P**recepit ergo pater monasterij

Folium

ut portarent eum frēs ad cellulam famule
dei. Ipse vero cum omni veneratione suscipi-
ens eum ppter nomen dñi misstrabat ei. et
pter retrahitōem mercedis eterne quam
credebat a xpō salvatore nostro se acceptu-
ram. Cunq; p tres annos sedule obsequē-
tur q ministeriat famulo dei. cepunt boies
mēte corrupi s̄m scabiē mentis sue suspi-
cari q non sinceram hēret senior cōsciazō
virgine que misstrabat ei. Audīes aut̄ bec-
senior exorabat dīnitatem xpī dicens. Tu
dñe deus noster qui solus cognoscis om-
nia q multi dolores sunt egritu-
dinis q miserie mee. q afflictōnes tante in
firmitatis que me ita tāto psumunt tpe ut
necessarium habeā obsequium hui⁹ famu-
le tue. que michi ppter nomen tuum mini-
strat. tribue ei dñe deus meus p dignā mer-
cedem in vita eterna sicut dignatus es. p
pter bonitatem tuam pmittere his qui p
pter nomen tuum egenis q infirmis suū ex-
hibent misterium. Cum autem appropin-
quasset dies transitus eius de hoc mundo
duenerunt ad eum q plurimi sancti senio-
res q frēs de monasterio. q dixit eis senior
Obsecro vos patres q frēs ut cum defun-
ctus fuero tollatis baculum meum q plā-
tate eum sup sepulcrum meum. q cum radices
miserit fecerit fructus: tunc scieris quia
mīda est cōscia mea a famula dei q mini-
strat mihi. Si aut̄ non frōdererit scitote q
non sum mundus ab ea. Cum ergo vir dei
exisset de corpore s̄m pceptuz eius sancti se-
niores plantauerūt baculum eius super se-
pulcrum eius q frōduit. accedentes tpe ptu-
lit fructum. q admirati sunt oēs glorifican-
tes deum. Ad tale enim miraculum etiam
de vicinis regionib; multi venientes ma-
gnificabāt gratiam salvatoris. Nā et nos
ipam arbustulam vidimus q bñdiximus
dñm: qui ptegit omnes in sinceritate q vc-
titate sibi serviētes

Explícit liber de queratōne optia san-
ctorū patrum. q psequens secunda ps hu-
ius operis